

منتدی إقرأ الثقافی
www.iqra.ahlamontada.com

بہ قہ لہ می

شیخ

محمدی خال

ندامی کوری زانیاری عبراتی

جزمی (تبارک)

« جزمی بیست و نوہم »

ئەم كۆنپە

لە ئامادە كۆرۈنۈش پۈتتۈرۈش

(مەسئۇل ئوقۇش ئىشلىرى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەھىپىنى پۈتتۈرۈش:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەھىپىنى پۈتتۈرۈش:

<http://iqra.ahlamontada.com>

شەرفىرى خال

بە قەلەمى

شىخ

محممى خال

ئىندامى كۆرى زانىبارى عىراقى

جزمى (تبارك)

« جزمى بىست و نۆھەم »

لە چاپخانەى (الحواى) لە بەغدا لە چاپدراوہ

۱۹۸۶

جزمی

بیست و نۆھمە

سورەى (ملك) ە

مەككەيە ، ۳۰ ئايەتە ، ۳۳۵ ووتەيە ، ۱۳۰۰ بېتە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بە ناوی خۆای بەخشندى مېهرەبان

سورەتەكانى ئەم جزمە ھەمووى مەككىن ، واتە لەپېش
كۆچ كردنى يېغەمبەر بۆ «مەدینە، ھاتوونەتە خوارچى ، زۆرتەر سوورەتى
مەككى ھەول ئەدات بۆ دامەزراندنى بىروباوہ پ بە خواو ،
بە يېغەمبەر يەتتى يېغەمبەر ، بە پۆزى دوايى ، لەگەل ترساندنى
بى پىروايان بە پۆزى دوايى ، كە لەورپۆژەدا ھەموو كەسك بە ئەنجامى
كردەوہى خۆى ئەگات ، ئنجاسا يا ئەچچى بۆ بەھەشت وە يا ئەچچى بۆ
دۆزەخ ، وە ئاوبەناو باسى ئەم دوو شوئىنە ئەكات ھەريەكەى بە پەنگىك ،
وە ھەر جارەى بەجۆريك لەگەل ئەمانەشا ئاوبەناو دلخۆشىي يېغەمبەر
ئەدانەوہ تا ئاومىد نەبى ، وە دان بە خۆيا بگرى ، وەك يېغەمبەرانى
پېش خۆى ، تا سەرئەكەوتى و زال ئەبى .

سەرەتاي ئەم سوورەتە دائەمەزىنى بە باسى گەورەيى ئەو خوايەى
كە خواوہنى ھەموو شتىكە ، وە ئادەمىي ھىتاوہتە جېھان لەدواى
نەبوون ؟ بۆ تاقى كردنەوہيان ، وە ئەم ھەموو مانگ و پۆزۇ ئەستىرانەى

سورة الملك

بسم الله الرحمن الرحيم

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱)
الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ ،

سوورهی (ملك) ه

به ناوی خوای بهخشندمی میهره بان

گه وورهیه نهوکهسهی که هه رچی دهسه لات و پاشایی ههیه
به دهست نهوه ، وه نهوه دهسه لاتداره بهسه ر هه موو شتیکا (۱)
نهوکهسهی که مردن و ژیاننی داناوه ،

دروست کردووه به ژوور سهریانهوه ، بهم دهستووره جوانه ، وه بهم
رینک وپیکیه ، که ته ماشا کردن و لئ وورد بوونه وه یان مایه ی پروا
هتانه به خوا ، وه به زانایی و دانایی و ناگاداریی نهوه ، فهرموی :
(تبارک الذي بيده الملك) بهرزو گه وورهیه نهوه خویایه ی که هه رچی
دهسه لات و پاشایی ههیه لهم بوونه ووه « کون » دا به دهست نهوه
(وهو على كل شيء قدير) وه نهوه خویایه خاوه ن توانایه به سه ر هه موو
شتیکا .

له باش باسی توانایی و دهسه لاتنی خوا بهسه ر هه موو شتیکا ، نهجا
وینهیه کمان بۆ نههینتهوه لهوه دهسه لاتنه ، نه فهرموی : (الذي خلق
الموت والحياة) نهوه خویایه ی که مردن و ژیاننی داناوه .

لِيلُوكُمْ : أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ،

تا تاقیتان بکاتەوہ : کہ کردەوہی کامتان چاکترە ،

مەبەست لەم مردنە نەبوونی پیش لەدایک بوونە کہ ئادەمی لەو کاتانەدا چەند توخم «عصر» یکی پەراگەندە یە لەناو خاکا ، نە ژیاپی هەیەو نە نیاز «ارادە» و نە سەر بەخۆیی «اختیار» لەپاشا خوا بەبێی دەستوورو باوێک کە دایناو لە جیھانا ئەو توخمانە کۆتە کاتەوہ لە خوار دەمەنی دا ، وە ئەو خوار دەمەنی یانە ئەکات بە پۆژی زنو و پساو ، وە ئەبن بە خۆین لە جەستە یانا ، لەپاشا خۆینە کەش ئەبێ بە تۆو ، ئەجا هەردوو تۆو کە کۆتە کاتەوہ لە شوینیکی تاییەتی لە ئافرەتا ، وە ئەیانکا بە مروئیکی پێک وینکی ، زیندووی ، تی گەشتووی ، خاوەن نیازو سەر بەخۆیی ، ئەوەش کە ئەکات (لیلوکم ایکم احسن عملا) تا تاقیتان بکاتەوہ : کہ کردەوہی کامتان باشترە ، واتە کردەوہی تاقی کردنەوہ تان لە گەل ئەکات ، تا دەربکەوئ بۆ خۆتان و بۆ مەردوم ، کہ تا چ ئەندازە یە ئارەزووی چاکە ، یا خرابەتان هەیە ؛ تا بەبێی کردەوہی خۆتان یاداشتان بداتەوہ ، ئەگینا خوا خۆی بە بێ تاقی کردنەوہ بەندە ی خۆی ئەناسێ ، بەلام مەردوم خۆی و خەلق نایزانن ، ئەجا کہ ئەم تاقی کردنەوہ یە بوو ، ئەو حەلە ، کەس ناتوانێ بیانوو بێ نیتەوہ ، وە هەموو کەسێک لە پۆژی خۆیا دان بە گوناھی خۆیا

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ (٢) الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا

دەهەر ئەوە زال و خۆشبوو (٢) ئەو کەسەى کە حەوت ئاسمانى دروست کردوو بەك لەسەر بەك ،

ئەننى ، وە چاكو خراب بەئاشکرا لە بەك جیا ئەیتەو ، ئەوسا پاداشى - چاكان بە چاكو خرابان بە خرابە ئەدریتەو ، وە کەس ناتوانى لە دەستى دەرچى چونکە (وەو العزیز) هەر خوا زال و بەدەسلانە بەسەر گوناھکارانا (الغفور) هەر وەك خۆشبوو لەو کەسانەى کە بەشیمان ئەبنەو وە خویان لە خرابە ئەگیرنەو .

لەپاش باسى نیشانەى دەسلانەى خوا بەسەر ئادەمى دا ، تىجا باسى نیشانەى دەسلانەى ئەكات لە جیهانا ، ئەفەرموى : (الذى خلق سبع سماوات طباقا) ئەو خواىەى کە حەوت ئاسمانى دروست کردوو بە زوور سەرتانەو بەك لەسەر بەك .

مەبەس لەم حەوت ئاسمانە ، حەوت ئەستىرەن لەو ئەستىرە گەرپۆکانەى کە بەدەورى پۆزا ئەسووپتەو ، وە ئاسمانن بۆ زەویى .
لەکاتى کلدانى بەکانەو وە زانراو کە ئەستىرەى گەرپۆك حەوتن ئەویش : « پۆزو ، مانگ و ، عطاردو ، زەرەو ، مریخو ، مشتەرى و زحل » ، کە بە چاو بىنراوون ، وە هەریەکەى لەسەر چەمەرەبە

ئەسۋوپتەنەو ، ئەم زانیاری بە ھەروا مایەو ھەناو گەلانا تا ئەستیرە
 « ئەورانوس ، و « نیتۆن » دۆزرا ئەو ، کەچی کە لە قورئان وورد
 ئایینەو لە گەلێ ئایەتا ئەگەینەن کە مانگ و پۆژ لە ھوتەوانەن
 گەرۆک نین ، کە ئەوش وایە بچونکە پۆژ دایکی ھەموویانە ، و
 ئەمان لەو جابوونەتەو ، و بەدەوری ئەوا ئەسۋوپتەنەو ، و مانگیش
 کچی زەوی بە ، و لەم پچراوە ، و بە گردی ئەما ئەسۋوپتەنەو ،
 ئاشکراترینی ئەو ئایەتانە ، ئایەتی سوورە «عنکبوت» کە ئەفەرمووی :
 « ولئن سألتهم من خلق السماوات والأرض ، وسخر الشمس والقمر ؟
 ليقولن الله ، (۱) کەواتە ھوتەوانەن گەرۆک ئەبێ «عطارد • زەرە •
 مریخ • مشتری • زحل • ئەورانوس • نیتۆن • بن •

لەپاشا ئەستیرە «پلۆتۆ» دۆزرایەو ، دوا ئەو ئەستیرە ئیکس
 دۆزرایەو ، و ئەستیرە گەرۆک بە بێ زەویی بوونەو بە ئۆ کەچی کە لە
 قورئان وورد ئایینەو لە ھەموولایەگەو ، یا ئەفەرمووی « سبع سماوات
 طباقاً ، یا ئەفەرمووی : « وبنينا فوقكم سبعا شدادا ، (۲) کە واتە قورئان باس
 لە ھوت ئەستیرە گەرۆک ئەکات کە ئاسمان بن بۆ زەویی ، واتە بە
 زوور سەری زەوی بەو بن ، و لە زەویی دوورتر بن بۆ پۆژ ،

(۱) واتە ئەگەر لێیان بپرسییت کە کئی ئاسمانەکانو زەویی دروست
 کردوو ، و پۆژو مانگی پام کردوو ؟ بێ گومان ئەلین : خوا •
 (۲) واتە دروستمان کرد لە زوور سەرتانەو ھوت ئاسمانی قایمی
 بەھێز •

کەوابوو «عطار دو زهره بەرناکەوون ؛ چونکە لە زەوی نزیکترن بە پوژ ، وە لەژێر زەویی یەوێن ، هەر وەک زەویی خۆشی بەرناکەوێ ؟ کەواتە حەوتەوانەیک کە ئاسمان بن پوژ زەویی بە پێی فەرموودەی قورئان « مریخ و ، مشتری و ، زحل و ، ئەورانوس و ، نیتون و ، پلوتو و ، تیکس » .

«عطار» ۳۶ ملیۆن میل و «زهره» ۶۷ ملیۆن و «زەویی» ۹۳ ملیۆن و «مریخ» ۱۴۲ ملیۆن و «مشتری» ۴۸۳ ملیۆن و «زحل» ۸۸۶ ملیۆن و «ئەورانوس» ۱۷۸۲ ملیۆن و «نیتون» ۲۷۹۳ ملیۆن و «پلوتو» ۳۶۷۰ ملیۆن و «تیکس» ۶۰۰۰ ملیۆن میل لە پوژمە دوورن ، وەک بە دوورو درێژی لە تەفسیری جزمی یەکەما باسما کردوو .

ئەم ئەستێرە تیکسە بە ۴۶۴ سالی تێمە چەرخیەکی پوژ ئەکا ، وە دەورەیک تەواو ئەکات بەدەوری پوژا ، قەبارە سێ ئەوەندە قەبارە «زحل» ، وە ئەم ئەستێرە تیکسە وەک ئەستێرە پلوتو بە پێچەوانەی هەموو ئەستێرە گەرۆکەکانی تر ئەسووپتەو ، واتە لە پوژ هەلاتەو پوژتاوا چەرخی ئەکات .

بەرپاستی ئەو معجزەیک زۆر گەرەبە پوژ قورئان کە هەزارو پێنج سەد سال لەمەو پیش ئەم زانیاری بەی پاگەیاندوو ، وە لەم معجزە گەرەتر ئەو بە کە بەجۆریکی وای فەرموو کە هەلەتەقی نە بە زانیاری کۆن و نە بە زانیاری تازەدا .

مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَانِ مِنْ تَفَاوُتٍ ، فَارْجِعِ
 الْبَصَرَ ، هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ (۳) ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
 يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ (۴)

تۆ نابىيىت له دروست كردنى خوادا هيچ ناپړىكى يهك ، (نه گەر
 گومانىكت هه يه) چاو بگپړه (بزانه) هيچ ناته واوى يهك نه ييىت ؟ (۳)
 دووباره چاو بگپړه يهك له دواى يهك ، چاووت به ناومىدى و پيسوايى
 نه گه پړته وه . بۆ لات (۴)

(ما ترى) تۆ نابىيىت نهى ته ماشا كهر (في خلق الرحمن) له
 دروست كردنى ئاسمانه كان له لايهن خواوه (من تفاوت) هيچ جوړه
 ناپړىكى و ناته واوى يهك ، نه گەر گومانىكت هه يه له مه دا (فارجمع
 البصر) دووباره ته ماشا بكه ره وه و وورد به ره وه بزانه (هل ترى من
 فطور) ئايا هيچ جوړه ناپړىكى و ناته واوى يهك نه ييىت ؟ (ثم ارجع
 البصر) ديسان به ووردى ته ماشا بكه ره وه (كرتين) يهك له سه ر يهك ،
 واته نه گەر تۆ وابكه يت ، وه يهك له دواى يهك ته ماشاى نه ستيره كانى
 ئاسمان بكه يت ، هه رگيز ناپړىكى يهك نابىيىت ، به لكو ئه و چاووت
 كه به هم مو هيزو ته وانايى خو يه وه نه گه پړى بۆ نه نكيك (ينقلب اليك
 البصر خاسئا) به پيسوايى و ناومىدى نه گه پړته وه بۆ لاي خو ت وهك
 ده رگراو (وهو حسير) وه ئه و چاووت مانده وه تا قه تى چووه ؛ چونكه
 زۆر گه پراوه و هيچى نه دۆزيبه ته وه .

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ ،

بئ گومان ئاسمانی جیهانمان پازاندۆتهوه به چرای زۆر (ی ئهستیره)

به پاستی ئهو زاناو پهبۆرانهی که سآلههای سآل جوستو
جۆ ئه کهن له مادهو دستووریا ، وه له بوونهوهرو باویا ئه لاین هه موو
بوونهوه ، له بچوو کترین ووردیلهوه تاگه وره ترین ئهستیره هه موو
فه رمانبه ری بهك دستوورو بهك باوون ، وه هه موو بهستراونهوه به بهك
پیشه وه ، وهك هیزی کیشندهی تیکراییی بئ ، وه له ههچ لایه که وه
به ده گمه نیش ناپیککی و کهم و کوو پیبی تیا نی به .

له پاش ئه وهی که فه رمووی ههچ جۆره نه نگ و ناپیککی به ک
نی به له ئاسمانه کان و له دستوورو باویانا ، ئنجا باسی جوانیی و
دلچه سپی یان ئه کات ئه فه رمووی : (ولقد زيننا السماء الدنيا بمصابيح)
بئ گومان ئاسمانی جیهانمان پازاندۆتهوه به چرای زۆر ، وهك
ئهستیره کان بئ ، واته ئه م بۆشایی بهی که له سه ر زه ویی به وه دیاره ، وه
هه موو که سیک به شه و ئه ی بئنی جوانمان کردووه و ئارایشمان داوه به
ههزاران هه زار پۆزو مانگ و ئهستیره ، هه ر به که ی به جۆرێک
ئه بریسکته وه ، وه هه ر به که ی به په رنگێک ئه تریسکته وه ، به کێک
سوورو به کێک سپی ، به کێک گه وره و به کێک بچووک و به کێکی
تاو نجی . به کێک دوورو به کێک نزیکی ، به کێک گه شو و به کێک کز ،
به کێک گه پۆک و به کێک نیشه جئ . به درێژایی شه وو پۆزو سآنو
مانگ دین و ده چن و هه لدین و ئاوا ئه بن ، وه له م ئاسمانه کاکی به

وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّاطِطِينَ ،

وہ گپراومانن بہ پوجمی بی پروایان

کاکئی یەدا - کہ بیس نای پری و چاو هەنای سەدەهزاران هەزار یە کیکئی ناکات - مەلە ئە کەن، وە هەریە کہ لەسەر چەمەرەیی خۆی ئە سوو پیتەو، وە خولی خۆی ئەواو ئە کات ، بی ئەو یی کہ بە یەکا هەل ئە قین یا هەناسە یەک پاش و پیش بکەوون ، بە پەنگیکئی وا کہ ئەستیرە شناسیک هەر لە تیساکەو ئەتوانی پیت بلی کہ پۆژ یا مانگ لە فلان کاتا ئە گیرئی ، وە لە فلان کاتا بەر ئە بیی ، کہ ئەمانە گەورەترین بەلگەن لەسەر پیک وینیکئی هەلاتن و ئاوا بوونی ئەم ئەستیرانە ، وە هەر بی پروایەک لەشەوینیکئی یاکی تاریکی بی گەردا سەریک بەرز بکاتەو، پوو و ئاسمان ، بی بەروا لەدلا پروا ئەهینتی بەوخوایەیی کہ ئەو ئەستیرانەیی دروست کردوو بە خۆیان و دەستوورو باویانەو ، وە لەم حەوا یەدا پای گرتوون بە بی کۆلەکەو ستوون ، وە تە لە دەمیا ووشک ئە بی و قسە لە گەروویا ئە گیرئی ، وە کو ئەفەرموی : (وجعلناها رجوما للشَّاطِطِينَ) وە گپراومانن بە پوجمی ئەو بی پروایانەیی کہ وەک شەیتان لە سنوور دەرجوون ، وە پروایان بە بوونی خوا نی یە ، واتە ئەم ئەستیرانە بۆ مەردومی بی پروا ، گەورەترین بەلگەن لەسەر بوونی خوا ، وە هەر ئەستیرە یەک وەک بەردیک وایە بۆ پوجمی ییزوباو پریان ، هەروەک یە کیک کہ بۆری بەدەیت لە قسە یەکا - بی ئەلئیت : دەم کوتم کردوو بەردیکم ئاخنی یە قورگی ، مەبەس لەم ئایەتەش ئەو یە .

وَاعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ (۵)

ۋە ئامادەمان كىردوۋە بۇ ئەوان سزاي ئاگرى ھەلگىرساۋ (۵)

زۆر لى تەفسىرە كان ئەلەين : « رجوم » بەمانا گومانە ، ۋەك لى سوورەى « كهف » دا كە ئەفەرموئى « رجما بالغيب » ، « شياطين » بە مانا ئەستىرە شناسە ، واتە ئەو نىجوم گەرانەى كە تەماشاي ئەستىرە ئەكەن لى كاتى ھەلاتن و ئاۋابوون و نزيك كەوتسەۋە و دوور كەوتسەۋە يان لى بە كىرى ، بە گومان ھىندى شىتان لى ھەل ئە كىرىن ۋە ئەم دەنگ و باسانە بىلاۋ ئە كەنەۋە ، واتە خوا ئەستىرەى دروست كىردوۋە و كىردوۋى بە ماىەى جوانى بۇ ئاسمان ، بە لام نىجوم گەر كىردوۋىيان بە ماىەى پارە پەيدا كىردن و گومراىى مەردوم ، كە واتە جىئى خۆپەتى كە دۆزەخيان بۇ تاۋبىرى ، ۋە كو ئەفەرموئى : (وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ) ئامادەمان كىردوۋە بۇ ئەو شەيتانە بى پىرواىانە ئاگرى ھەلگىرساۋ .

لى پاش باسى ئامادە كىردى سزاي دۆزەخ بۇ ھەموو بى پىرواىەك ، ئىجا باسى ئەۋە ئەكات كە ئەۋ سزايە ھەروەك بۇ ئەۋ شەيتان سىروشتانە ھەبە ، بۇ ھەموو كەسىكى تىرىشە كە بىروباۋەپى بە خوا خراب

وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ، وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
(۶) إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ (۷) تَكَادُ
تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ

وہ بۆ ئەوانەى كە بۆ ئېروان بە پەرورده گاریان سزایان دۆزەخە ، كە
مەنزىلگایەكى زۆر خراپە (۶) كاتىك كە فېرى درانە ناوى يەوہ ،
لوورەىە كى لى ئەبەن ، وە ئەو ئەجۆشى (۷) نزیكە (دۆزەخ)
لەرقانا پارە پارە بېئ ،

بۆئەفەرەمۆى : (وللذین کفروا برہم) بۆ ئەوانەى كە بېروایان بە
خوای خویمان نى یە ، ئنجا ھەر بېروای نەبى ، یا بېروای بېئ ، بەلام
ھاوبەشى بۆ پەیدا بکات (عذاب جہنم) سزای دۆزەخ ئامادەىە (وبئس
المصیر) كە ئەو دۆزەخە شوئىنكى زۆر بەدو خراپە كە ھەموو
بۆ بېروایان تیا كۆئەبنەوہ .

ئنجا باسى دۆزەخ ئەكات، لەكاتىكا كە باوہشى خۆى ئەكاتەوہ بۆ ئەو
بۆ بېروایانە ، ئەفەرەمۆى : (اذا القوا فيها) كاتىك كە فېرى درانە
ناوى يەوہ (سمعوا لها شهيقا) ئەبەن لەو دۆزەخەوہ لوورەو نر كە يەك
وہك نر كەى سنگى كە سىك كە رقى ھەستابى و ھەلى بۆ ھەلكەوتىبى
بۆ تۆلمەنەن لە دوزمنى خۆى (وهى تفور) وە ئەو دۆزەخە ئەكۆلى و
جۆش ئەخوات ، وەك مەنجەلى سەر ئاگر ، بەجۆرىكى وا (تكاد تمیز
من الغيظ) كە نزیكە لە داخى ئەو بۆ بېروایانە بتەقى و پارچە پارچە بېئ .

كَلَّمَا لَقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلْتَهُمْ خَزَنَتُهَا : أَلَمْ يَأْتِكُمْ
نَذِيرٌ ؟ (٨) قَالُوا : بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ

هەرچەند دەستەبەك فری بدرینه ناویوه ، دەرگەوانەکانی دۆزەخ
پرسیاریان لێ ئەکەن : ئایا یتەبەبەریکی ترسینەرتان بۆ نەهاتوووە (له
جیهانا) ؟ (٨) ووتیان بەلێ بۆمان هاتوووە

هەموو ئاگریکی داربەرپووی تەرکە لەگەڵ گرتی ، ناو بە ناو
ئەم گڕە گڕەو ، وەرپە وەرپە لێ بەیدا ئەبێ ، تا ئەتەقی و لەبەك بەر
ئەبێ ، ئنجا ئەبێ گڕەو وەرپە تەقی ئاگری دۆزەخ چۆن بێ ؟

مەبەس لەپۆ هەستانی ئاگری دۆزەخ بەپەنگێک کە نزیک بێ
لەبەك بچرپێ ، نوواندنی ناخۆشیی دۆزەخ و سزای بەتین و تەووزمیتی ،
کەسێک نەختێک شارەزای وێژەى عەرەبى بێ ئەزانى کە ئەم جورە
نوواندنانە زۆر جوان و کاریی گەرن لە دلانا .

لە پاش باسی دۆزەخ ، ئنجا باسی دۆزەخییان بۆ ئەکسات ،
ئەفەزمووی : (کَلَّمَا لَقِيَ فِيهَا فَوْجٌ) هەرچەند دەستەبەك لە بێ پرۆایان
فری بدرینه ناو دۆزەخەووە (سَأَلْتَهُمْ خَزَنَتُهَا) دەرگەوانەکانی دۆزەخ
پرسیاریان لێ ئەکەن لەپووی سەزکۆنەووە ، وە بێ بسان
ئەلێن : (أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ) ئایا یتەبەبەریکتان بۆ نەهاتوووە لە جیهانا
کە بەم پۆژە بتان ترسینێ ، وە پێئەموونی تان بکات (قَالُوا : بَلَى قَدْ
جَاءَنَا نَذِيرٌ) ووتیان بەلێ یتەبەبەرمان بۆ هاتوووە ترساندووینیشی ، بەلام

فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا : مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ (٩) وَقَالُوا : لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ (١٠)

بەلام بەدرۆمان ئەزانى ، وه پیمان ئەووتن : خوا هیچى نەناردۆتە خواریوه ، تێوه لە گومپایی بەکی گەوردەدان (٩) وه ووتیان : ئەگەر قسەى یغەمبەرانمان بیستایه ، یا تێبگەشتینایه ، ئەمپۆ لە هاوپی یانی دۆزەخ نەئەبووین (١٠)

(فکذبنا) قسە کانیمان بە درۆ ئەزانى (وقلنا ما نزل الله من شيء) وه پیمان ئەووتن : خوا هیچ جۆره فەرهانیکی نەناردۆتە خواریوه بو کەس (ان اتم الا في ضلال كبير) تێوه هەر گومپاو سەرلێشیاوون ، کەوا خۆتان بە یغەمبەر ئەزانن .

لە پاش ئەم وهلامەى کە دۆزەخى بەکان دایانەوه ، ئنجا دیتە سەر بەشیمان بوونەوه و سەرکۆنەى خۆیان ، لە کاتیگا کە هیچ کەلکی نییە بۆیان ، ئەفەرمووئى : (وقالوا) بێ پروا کان لەو کاتەدا ووتیان (لو كنا نسمع) ئەگەر لە جیهانا گوئى پرایه لى یغەمبەرە کانمان بوینایه (او نعقل) یا تێبگەشتینایه ، واتە بە قسەمان بکردنایه (١) (ما كنا من اصحاب السعير) ئەمپۆ لە هاوپی یانی دۆزەخ نەئەبووین ، ئنجا خوا ئەفەرمووئى :

(١) مەبەسە کەمان وا لێ دایەوه ؛ چونکە دیاره کە ئەوان نە کەر بوون و نە شیتت .

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ ، فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّمِيرِ (۱۱) انَّ الَّذِينَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ ، لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ (۱۲)

بئییان ناله گوناھه که یان ، دووری له میهره بانی خوا بو
هاوپی یانی دۆزهخ (۱۱) بئیی گومان نهوانه ی که به دل له پهروه ردگاری
خویان نه ترسن لیخوشبوون و باداشی گه وره یان بو هه یه (۱۲)

(فاعترفوا بذنبهم) بئییان ناله گوناھه که یان ، به لام له پاشن چی ؟ (فسحقا
لاصحاب السعیر) دووری له میهره بانی خوا بو هاوده مانی دۆزهخ ، واته
خوا دووریان بخاته وه له میهره بانی خوی .

دهستووری خوابه له قورئانا هه رچه ند باسی سزای بئیی بر وایان
بکلت ، دوا به دوای نه وه باسی باداشی چا کانش نه کات ، وه کو نه فیه رموی :
(ان الذين يخشون ربهم بالغیب) نهوانه ی که به دل له خوی خویان
نه ترسن ، واته ههروه که به ئاشکرا گوناخ ناکه ن ، به دزی شه وه نایکه ن
(لهم مغفرة واجر کبیر) لیخوشبوون و باداشی گه وره یان بو هه یه .

بته به رسته کانی مه که که له ناو خویانا دابیشتنایه و قسه یان له
بته به رو یارانی بکر دایه ، به به کیری یان نه ووت : ئهم قسانه ده رنه چی

وَأَسِرُوا قَوْلَكُمْ أَوْ اجْهَرُوا بِهِ ، إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۱۳)
 أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ، وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ؟ (۱۴)

تێوه قسه به په نهانی بکهن یا به ئاشکرا (بۆ خوا چوون به که ؛ چونکه)
 ئاگاداره به نهی دڵان (۱۳) ئایا ئه و خوایه ی که مهردومی دروست
 کردوو ئاگای له نهی یان نی به ، له کاتیکه که ئه و ووردبین و
 خه بهرداره ؟ (۱۴)

ئهوهك به ینگه بهر بگاتهوه ، ئنجا خوا بی یان ئه فهرموی : (واسروا قولکم
 أو اجهروا به) قسه تان بشارنهوه یا ئاشکرای بکهن بۆ خوا چون به که ؛
 چونکه (انه علیم بذات الصدور) ئه و زانایه بهوه ی که به دڵتان
 تێ ئه په پێی له پیش ئه وه ی که به سه زبانتان دا بی ، ئنجا به کیک و
 ئاگادار بی ، چۆن ئاگای له چر به و سه به تان نی به ؟

لێره دا ئه گونجی به کیک بر و نه کات به مه که خوا ئاگاداره به دلی
 بهنده گانی خۆی ، ئنجا هات به ئه گه ی له سه هینایه وه ، فهرموی
 (ألا یعلم من خلق) ئایا ئه و که سه ی که خۆی ئاده می دروست کردوو ،
 نازانی چی له دلیایه تی ، واته به ئی ئه زانی ؛ چونکه دروست کراوی
 خۆیه تی (وهو اللطیف) وه هه ر ئه وه دانا به سه هه موو نهی به کی
 ناو دوو تووی دلی بهنده گانی خۆیا (الخیر) ئاگاداره به سه هه موو

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذَلُولًا

خواته و خواجه‌یه که زه‌ویی بو پام کردوون

کاروباریکی ئاشکرا و به‌نه‌انیا •

ئه‌وانه‌ی که مووشه‌ک «سارووخ» دروست ته‌که‌ن و ئه‌بێرن بو مانگک یا بو مریخ و مشتیری ، ته‌زانن که به‌چه‌ند پوژ ، وه‌ له‌ چه‌ کاتیکه‌ ته‌گانه‌ شوینی خۆی ، وه‌ ته‌گه‌ر تیکچوونیکه‌ به‌سه‌راهات ، خێرا ته‌زانن له‌ چی به‌وه‌یه ، وه‌ له‌ کام پارچه‌ دایه ، ئه‌مه‌ بو به‌نده‌یه‌کی زه‌بوونه‌ که له‌ مشتێ خاکی دروست کراوه ، ئه‌جا وه‌ره‌ بزانه‌ خوای گه‌وره‌ و ئاگادار ته‌بێ چون بێ ؟! وه‌ ئاگاداری به‌ به‌نده‌ی خۆی له‌ چه‌ ته‌ندزازه‌یه‌ کا بێ ؟!

له‌دوای ئه‌وه‌ی که له‌ ئایه‌تی بێشوودا فه‌رمووی خوا خاوه‌نی مه‌هره‌بانیه‌ به‌ به‌نده‌گانه‌ی خۆی ، ئه‌جا نمونه‌یه‌که‌مان بو ئه‌هه‌بێته‌وه‌ ته‌فه‌رمووی : (هو الذی جعل لکم الارض ذلولاً) خواته‌ و خواجه‌یه‌ که زه‌ویی بو پام کردوون ، وه‌ له‌ هه‌موولایه‌که‌وه‌ شاخ و داخ و گرد و ته‌په‌ و دۆل و ده‌ره‌ و ده‌شت و نه‌رمان و پێگه‌وبانی بو پاختوون ، وه‌ گانی و کارێزو چه‌م و پوواری بو ده‌رخستوون ، تا تێوه‌ش به‌ مه‌کینه‌ و بێل و خاکه‌نازو پاچ و قوله‌نگه‌ ناوجه‌رگی هه‌لدېرن ، وه‌ هه‌رجی کان و شتی به‌نرخ هه‌یه‌ لێی ده‌رێتن ، وه‌ هه‌مووی بکه‌ن به‌ ده‌غلو دان و دارو دره‌خت و باخ و باخات و سه‌بزه‌ و شینایی ، تا له‌به‌رو

فَامَشُوا فِي مَنَاقِبِهَا ، وَكُلُّوا مِنْ رِزْقِهِ ، وَالْيَهُ الثُّمُورُ (۱۵)

ئىجا بىگەپىن بە قەراغ و لاشانیا ، وە لە پۆژىيى خوا بخۆن ، وە ھەر بۆ لای ئەو گەپانەو (۱۵)

سپەرو لە دارو گەلاو لق و پۆپ و چل و چىو گەلى شتى تر بە ھەر مەند بىن ، وە کو ئەفەرموى : (فامشوا في مناقبها) بىن و پۆن و ھاتوچۆ بىكەن بە كەنارو لاشانیا بۆ كسبو كارو پاكىشانی قازانچ و سوود نە ھەموو لایەكەو ، واتە بىستىكى بە بەيار مەھىلنەو لە شاخ و داخ و گرو تەبەي ، چ جاي دەشت و نەرماني ، تەنھا بەشى پىگاو بان نەبى (و كلوا من رزقه) وە بخۆن لەو پۆژىيە پاك و تەمىزەي كە خوا داوئى بە ھوى ھوئ و تەقەلای خۆتانەو ، وە لە سنوورو چوار چىوئى فەرموودەو فەرماني دەرمەجن ، وە لەم كسبو كارو كشت و كالى و ھاتوچۆيە تانا ستم و دەست دىزىيى لە كەس مەكەن ؛ چونكە لە پۆژى دوايى دا ئەچنەو بەردەمى خوا ، وە لەسەر ھەموو گوفتارو كردارىكتان پرسیارتان لى ئەكات ، وە كو ئەفەرموى : (واليه الثمور) ھەر بۆ لای ئەو گەپانەو لەدواي زىندوو بوونەو .

بەپاستى ئەم زەويى و زارو ئەرزو ئاوى كە خوا بىي داويىن ، ھەر گەلى زىندوى خوا يىداو ئەزانى بە ھەرى لى وەرگرى ، بچۆ بە خاكيانا بىگەپى ھەمووى باخ و باخات و دارو درەخت و دەغلو دان و پەزو سەبزو جەنگەلستانو لەو پە ، لە ھەموو لایەكەو پىگاو شەقامو

نوتومه بیل و شه منده فورو نه لکتریک و چراخانه ، هر شاخه و کون
 کراوه ، هر ماهی زهرده و قه دیر کراوه ، هر ته په و گرده و تخت
 کراوه ، هر چال و چوله و پر کراوه ته وه ، له ایشا چوونه ژیر دریا و
 همووی بینرا ، نجا که وتنه حهوا و همووی پتورا ، همو و سه رزه ویی
 وه ک تان و پو به خستی ناسن ته نرا ، هر شه منده فوره و وه ک په شمار به
 شاخا هل نه گه پئی ، یا به ناو جهر گیا هانوجو نه کات و دائه گه پئی ،
 هر فر و که یه و به ناسمانا و یزه ی دی ، هر که شتی یه و به سه دریا دا
 هازه ی دی •

نه نی سرووشیان دوزی یه وه ، ده ستورو باوی ماده یان کولی یه وه ،
 هرچی گزو گیا هدی هه مووی له یه ک جیا کرایه وه ، زور به ی
 گیان له بهران پام و که ویی کران ، هرچی کان هدی هه مووی
 توینرایه وه و داپنژرا ، نه ی موسلمانان نوستو و تاکه ی خه بهرت ناپیته وه ،
 تاکه ی به ته مه لپی و ته وه زه لپی نه مینیته وه ، تاکه ی سوال که ریی ، تاکه ی
 پروونی و په جالی ، تاکه ی نه خوشی و برستی ، تاکه ی نه خوینده واری
 و نادانی ، تاکه ی پیسی و بوخلی ، تاکه ی چلکنی و کولکنی ، تاکه ی
 پرووچ به رستی ، نیت به سه ، ناوو پیک له فورانه که ت به دره وه و
 نه ختیک لپی وورد به ره وه ، بزانه چی نه فهرموی ، به قسه ی بکه و له
 فهرموده ی درمه چو ، سا به لکو خوا ناوو پیکت لی بداته وه •

له تفسیری « فی ظلال القرآن » دا نه فهرموی : (ذلول) به وولاختگی
 پامی نهرم و شل نه لین که هتان و بردنی زور ناسان بی ، وه هر گیز
 سه رکشی و چه مووشی نه کات ، جاران مه به میان له م پامی به وا

ئى ئەدايەۋە ، كە خوا زەۋىي پاختىۋە لەزىر بىدا بۇ بەسەرا پۋىن و
كىلان و داچاندن ، بەلام ئەمپۇ زانين كەلى مەبەستى تى لى
دەرخستۋە ، وە نیشانمان ئەدات كە ئەم سېفەتە بەتايبەتى ناوبراۋە بۇ
زەۋىي تا گەلى مەبەستى تر بگەيەنى .

ئەم زەۋىيە - كە تىمە بە وىستاۋى ئەزانين - وولاخىكى زۆر
بزيۋە ، لە يەك ھەناسەدا بە سى لادا ئەپراۋ لىگ ئەدات ، كەچى لە گەل
ئەمىشە پام و نەرم و شلە بۇ ئەو گيان لەبەرانەى كە بەسەر پىشتى بەۋەن ،
نەسەغلە تيان ئەكات ، نە فرى يان ئەدات ، نە ئەيان خاتە خوارەۋە ، وەك
وولاخىكى ھىمن بە گردى خۇيا ئەسوۋ پىتەۋە ، وە لە ۲۴ سەعاتا ۲۴
ھەزار مىل ئەخولتەۋە ، لە گەل ئەم خولانەۋە بەدا لە ھەموۋ سەعاتىكىشا
۶۵ ھەزار مىل ئەپراۋ بۇئەۋەى بە گردى پۇزا بسوۋ پىتەۋە ، لە پاشا
زەۋىي لە گەل پۇزۇ ھەموۋ كۆمەلەى پۇزى تىرا سەعاتى ۲۰ ھەزار
مىل ئەپراۋ كە بە ھەر سى پۋىنە كەى سەعاتى ئەكاتە ۸۶ ھەزار مىل ،
لە گەل ئەم سى پىرتاۋەدا ، مەردوم بەسەر پىشتىۋە ئەھمىتەۋە ، وە
كەس ناچوۋلپتەۋە ، وە تاگى لە جوۋلانەۋەى نى بە .

ئەم وولاخە نەرم و شلە كە لە يەك كاتا بە سى لادا ئەم ھەموۋ
پەوت و پۋىنەى ھەيە ، ئەو بارەى كە لەسەرىتەى بەم ھەموۋ
سوۋرپانەۋەيە ناگۇپى ، واتە كلايى تەۋەرە «مخور» كەى بەدرىزايى سأل
۲۳% ؛ چونكە بەھۆى ئەم كلايى بەۋە ، چوار وەرزە پەيدا ئەيى لە
سوۋرپانەۋەى زەۋىي بەدەۋرى پۇزا ، ئىجا ئەگەر ئەمە بگۇپى چوار
ۋەرزە نامىتى ، ئەوكاتە دەغل و دان و گروگىش نابى ، وە زىيانىش لەسەر
زەۋىي تىك ئەچى .

خو زەویى پام کردوو بە ئادەمى ، بەم پەنگە بەھۆى ھىزى
 کىشندەو بەستونىەو بە زەوىەو ، ھەر وەك بەستانىكى كەشى
 « ضغېلىكى جوى ، خستۆتە سەر زەوىى بۆئەو بەئاسانى ھاتوچۆى
 بەسەرابكرى ؟ چونكە ئەگەر ئەم بەستانە لەم ئەندازە بە قورستر
 بووايە ، ھاتوچۆ نەئەگونجا ؟ چونكە ئەو كاتە يا مەردومى ئەپلشانەو ،
 يا لە جوولەى ئەخست ، وە ئەگەر لەم ئەندازە بەش كەمتر و سووكر
 بووايە ، مەردوم لە كاتى پۆينا ھەنگاوە كاتى بەيە كا ئەھات ، وە خوئى
 ئەندامى لە بنكى مووہ كاتى بەو بەر ئەبوو ، چونكە بەستانى خوئى
 لە بەستانى كەشى زياتر ئەبوو .

خو زەوىى پام کردوو ، بەم پەنگە ئەم ھەوايەى كە دەورى
 زەوىى داوہ بەشىكى تەواوى تيايە لەو توخمانەى كە پيوستن بۆ ژيان
 بە پىزەيەكى ووردى وا ، ئەگەر نەختىك زۆرتەر يا كەمتر بووايە ژيان
 نەئەبوو ، بەم پەنگە ئوكسىجىن لە ھەوادا ۲۱٪ ، ئازوت يا تروجىن
 ۷۸٪ ئەوانىكەى تر لە دووھەم ئوكسىدى كاربۆن لە دەھزار بەشى سى
 بەشى تيايە ، ئەم پىزەيەى كە باس كرا بە بى زىادو كەم پيوستە بۆ
 پايدارىي ژيان لەسەر زەوىى .

خو زەوىى پام کردوو بەھۆى ھەزاران شتى ترەو كە زۆر
 پيوستن بۆ پايدارىي ژيان ۰۰۰ وەك قەبارەى زەوىى ، ئەندازەى
 گەرمىي پۆزو ، ئەستورى توپىكى زەوىى و ، خىرا پۆينى و كلابى
 تەورە «محور»ى و ، پىزەى ووشكائى و ، ئاو لەسەر زەوىى و ، خەستىي
 ئەو ھەوايەى كە دەورى زەوىى داوہ ۰۰۰ ھەتد . ئەمانە بە ھەموويان

زەویییان گیراوه بە پام ، وە پێ بژیوی لەسەر پەیدا ، وە زیانی تیا
بەریا کردوو ، وە بەتایبەتی بوو بە مایەیی ژبانی ئادەمی .

ئەم ئایەتە ئەمانە هەمووی ئەگەینێ ، وە ئەگەینێ کە ئەمانە
هەمووی بە دەست خۆیان ، وە ئەگەینێ کە لە سەری سوورەتە کەوێ فەرمووی
« تبارك الذي بده الملك » ئەگەر هەناسە بەک خۆ دەست بەرداری ئەم
بوونەوێ ، بێ تێک ئەچێ ، وە بەسەر یە کە ئەرووختی .

ئەم ئادەمی بە تێجگار ئاوات و ئارەزووی زۆر ، هەردەمە
بەلایە کە ئەپەتێ ، تا لەلایە کەوێ ئەگەینێ ، ئەگەینێ کە
بەر ئەبێ ، لە بەر ئەو قورئان بە هەزارو بەک زمان قەسە لە گەڵ
ئەکات ، دەمێ بە هەپەشەو دەمێ بە دلخۆشی دانەو ، وە هەر جارە
بەجۆرێک ، وە هەر ساتەیی بە پەنگێک ؛ بۆ ئەوێ کە بێ ترسێتی وە
ناوبەناو ، کۆتوپر دا بچلە کێنێ ، تا زۆر لە سنوور دەر ئەچێ .

ئەو بوو لە پێشەو بەسەر نەرم و شلایی زەوی کرد ، کە خوا چۆن
پامی کردوو بۆ ئادەمی ، وە ئەو و لایەکی خۆش پەوت ، ئەجا بۆ ئەوێ
کە ئادەمی بەتەواویی بێ خەم ئەبێ ، وە خۆی لە بێر نەچیتەو ،
وێستی تێی بەگەینێ کە ئەم و لایە نەرم و شل ، لەوانە بە کە ناوبەناو
سەرکێش و جەمووش بێ ، وە ئازاری مەردوم بەدات ، بە بوومەلەرزەو
پۆچوونی لایە کە زەوی ، تا ئەوانەیی کە بێ ئاگان بێدار بنەو ، وە
سەرێک هەلپەن پووێ ئاسمان دەستێک بەرزبکەنەو بۆ لای خۆی
مێرەبان ، وە کۆ ئەفەرمووی : « ئەمتم » .

«أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْضِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ ،
فَإِذَا هِيَ تَمُورٌ ؟ (۱۶)»

تایا دلنیاں لهو خوایهی که (به‌لاتانه‌وه) له‌ئاسمانه که بتانابه خواره‌وه به
ناخی زه‌ویی‌دا ، له‌کاتیکا که زه‌ویی (وه‌ک ده‌ریا) گئیز بخوات ؟ (۱۶)

له‌به‌رته‌وه‌ی که له زۆر کۆنه‌وه ئاده‌میی هه‌رچه‌ند پاراپته‌وه‌و
داوای شتیکی کردیی له‌خوا ، پرووی کردۆته ئاسمان ، وه‌هه‌میشه
ئاسمانی به‌پرووگه «قبله‌ی نزاو محرابی پارانه‌وه زانیوه ؛ له‌به‌رته‌وه
عه‌ره‌به‌گانی سه‌رده‌می پتغه‌به‌ریش به‌لایانه‌وه وابوو که خوا له‌ئاسمانه ،
ئجنا له‌سه‌ر بیروباوه‌په‌که‌ی خۆیان بی‌یان ته‌لی («أمتم من فی السماء»)
دلنیاں ته‌ی بی‌پرواینه له‌و خوایهی که به‌لاتانه‌وه وایه
له‌ئاسمانه (ان یخسف بکم الارض) که بتانابه خواره‌وه به‌ناخی
زه‌ویی‌دا (فاذا هی تمور) ئجنا ته‌وکاته زه‌ویی گئیز بخواتو قووتان
بدات ، وه‌خاک و خۆل و به‌ردو گئیکی زۆرتان له‌سه‌ر که‌له‌که بکات ،
به‌په‌نگیکی‌وا که پزگاربووتان نه‌یی ، هه‌روه‌ک له‌ناو چه‌ند سائیکا
• نه‌مه‌ پرووته‌دات ، وه‌هه‌موو ته‌یزانین •

زۆر جار قووتان له‌سه‌ر بیروباوه‌پری ته‌وانه‌ی که قسه‌یان له‌گه‌ل
ته‌کات هیندی شت ته‌فه‌رمووی ، به‌لام له‌لایه‌کی ته‌روه خیرا ته‌و
بیروباوه‌په‌یان بو پاست ته‌کاته‌وه ، وه‌ک لیره‌دا که له‌سه‌ر بیروباوه‌پری
عه‌ره‌به‌کان فه‌رمووی : « أمتم من فی السماء .. » به‌لام له‌سووره‌ی

أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا؟

يا دۇنيان لەو كەسەي كە (بەلاتانەوہ) لە ئاسمانە كە باي توندتان بئيرتە سەر بەوورده زيخەوہ ؟!

• انعام «دا ئەمەي بۆ پاست کردوونەتەوہ وە پێي فەرموون » وهو الله في السماوات وفي الارض ، يعلم سرکم و جهرکم ، و يعلم ما تڪسبون، (۱) واتە خوا بە زانين و دەسەلات لە ھەموو شويئیکە وە ئاگای لە ھەموو شتيكە .

• لەبەر ئەوەي كە بوومەلەرزە لە عەرەبستانا كەمە ، وە ئەگونجی ئەم ھەرەشەيە زۆر كاریان تێنەكات ، ھات بە شتيكی تری وا ھەرپەشەي لێ كردن - وەك باي گەرمی بەھیز پێ لەگەڵ لم و وورده زيخا - كە زۆر جار پوویداوہ لە عەرەبستانا وە دەغڵ و دانو شينايی داپۆشيوہ ، فەرەووی : (أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ) ئايا دۇنيان لەو خوايەي كە بەلاتانەوہ وايە لە ئاسمانە (ان يرسل عليكم) كە بئيرتە سەرتان (حاصبا) باي بەھيز ، لەگەڵ لم و خوۆل و وورده زيخا ، ھەر وەك ناردی بۆسەر گەلی «لوون» ، وە لە زۆر شويئى تریش پوویداوہ .

لەبەر ئەوەي كە ئەگونجی بەم ھەرەشانەش نەگەپنەوہ ، ئىجبا

(۱) واتە ھەر ئەوہ خوا ، لە ئاسمانەكان و زەويیدا ، كە ئاگای لە ھەموو نەيتنی و ئاشكرايەكتانە ، وە ئاگای لەوہ بەكە ئەيكەن .

فَسْتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ!؟ (١٧)

ئەودەمە تێ ئەگەن کە ھەرپەشەیی تێمە چۆنە؟ (١٧)

ھات ھەوآلەیی کردن بە پاشەپۆژ ، کە بە پاستی ھەر پاشەپۆژە
حاکمی دادپەرس ، وە ھەر لە پاشەپۆژا دەرنەگەوتی ئایا ئەم ھەرپەشە
پاستن یانا ، وە ک دەرنەگەوتی لەم فەرموودە یەوہ کە ئەفەر موئی
(فستعلمون کیف نذیر) لەمەولا تێ ئەگەن کە ھەرپەشەیی تێمە چۆنە ؟
واتە ئەگەر بێتەوہ لەسەر ئەم گومرایی یە ، ئەوکاتە لە پاشەپۆژی
خۆتان و پاستی ئەم ھەرپەشەنە ئەگەن .

ھەرچەند زانا یانی زانیی سڕوشتیی « علمی طبیعی » ھۆی
بوومەلەرزە و پۆچوونی زەوی و گێژە لووکە یان دۆزی و تەوہ ، بەلام
ئەمە بەرھەستی ئەو ناکات کە خوا تۆلە یان بێ سستی لە گەلێک ، کە
بێ فەرمانیی خوا بکەن ، وە بچن بە گێژ پێتەمبەرە کە یانا و قسەکانی بەدرۆ
بزائن ، ھەردەمێک بە بوومەلەرزە ، گەلێکی بێ پروا لە ناوچوو ، ئەلین
خوا لە ناوی بردن ، چونکە خراب بوون ، با ئەو بوومەلەرزە یەش پەیدا
بووی لە تەقینی گازو ھەلێک کە کۆبوو پیتەوہ لە ناو بۆشایی و کون و
قوژبن و دووتووی زەوی دا ، یا پەیدا بووی لە پۆچوونی توئی یەکی
زێرووی سستەک کە بووی بە مایە پۆچوونی توئی سەرەوہ .

ئەگەر ئەتەوئی ئەمەت زۆر جوان بۆ پوون بێتەوہ ، ئەم داستانە
بختنەرەوہ : کە مەنصوری عەباسی رقی ھەستا لە عبداللہی مامی

ویستی بی کوژی ، بەلام نەك بەپەنگیکی وا که کەس و کارو خزم و خویشی بی بزانی ، هات کۆشکیکی بو دروست کرد بناغە کە ی لە کۆلۆ خوژی بوو ، وە لەویدا بەندی کرد ، لەپاش چەند شەویك بەدزی بەووە ئاوی کردە ژیر کۆشکە کە ی و تەپی بەسەر مامیا ، وە بلابوووە کە مردنی مامی بەهۆی تەپینی بەندیخانە کە بوو بەسەریا ، دیارە ئەوی ئەم کابرایە کۆشت مەنصوری عەباسی بوو ، بەلام بەم پەنگە ی کە و وتمان ، ئنجا لێردا ئەگەر بلین کابرا مرد لەبەر هۆیەکی سرووشتی کە لە بناغە ی کۆشکە کە دا پەیدا بوو پاست ئەکەین ، وە ئەگەر بلین مەنصور کۆشتی هەر پاست ئەکەین ، هەر بەم پەنگە لەم جۆرە شتانە ی کە لە قورئانا هەبە کە ئەفەرموی خوا فلان گەلی لەناو برد بە بوومەلەرزە ، یا بە گێژە لۆو کە ، یا بە شتیکی تری وا ، بەلێ ئەمانە لەبەر هۆیەکی زانیاری ، بەلام هەلگرتی ئەو بوومەلەرزە یە یا ئەو گێژە لۆو کە یە ، یا ئەو لافاوە ، یا ئەو هەورە تریشقە یە سألە های سأل بو ئەو گەلە ، لەو کاتە دا خۆپایی نی یە .

بەلێ ئەم زەوی یە پام و نەرم و شلە ، هیندی جار سەرکیش و چەمووش ئەبی ، وە ئەکەوتنە تەکان خواردن ، بەپەنگی ئەگەر یەك دەقیقە بەو جۆرە بیتیئەو ، هەرچی کۆشک و خانو و هەبە هەمووی ئەپرووختی ، وە هەرچی ئاوەدانی هەبە هەمووی ئەکا بە کەلاوە . وە یا گەردە لۆول و گێژە لۆو کە هەل ئەکات ، وە لە هەموو لایە کەو و تۆزو خاكو خۆل ئەهینێ و ئەیدا بەسەر ئاوەدانی و کشت و کالآ ، بەپەنگی ئەگەر بەو جۆرە چەند پۆزیک بیتیئەو هەرچی هەبە دای ئەبۆشی ، لەم کاتە دا ئادەمی دەستەوسان دائەمینی

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ، فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ؟ (١٨)

بەپراستی ئەو (گەل)انەى كە لەپێش ئەمانا (پێغەمبەرانى تێمەیان) بە درۆ ئەزانى ، چۆن بوو تۆ لەسەندنى تێمە (لەوان) (١٨)

وەك جرجىك كە لەناو قەفەسێكى پر لە ترس و بیمایى ، هەر هەل ئەقونێ ، وە نازانێ چى بكات .

بەلێ ئادەمى بۆ هیندێ شت بەدەسەلانه ، وە زاناو داناى ، لەكاتى دانیایى و حەسانەویدا ، بىروباوەپى خۆى دەرنەپێرێ ، وە بە هەریه كىك لە بوومەلەرزە ، یا گێزەلۆوكە ، یا هەورە تریشقە ، هۆیه ك ئەدۆزیتەو ، بەلام ناتوانى بە كىك لەمانە بپێتەپوو ، یا ئەگەر پوویدا جله وگىرى لێ بكات ، یا بە لای كەمەو خۆى لێ پارێزێ ، بەلكو هەرچى بزانی لەم جۆرە شتانه لەوكاتانەدا لەبىرى ئەچیتەو ، بەلێ دەستەجلهوى ئەم بوونەوهره گەورەیه هەر بەدەست خواىە ، هەرچەند شىك پوویدات لەمانە ، چاك واىە بۆئادەمى كە پووېكاته ئاسمان و لە خوا پارێتەو ، وە بەلێ : « تبارك الذى بده الملك وهو على كل شىء قدير » .

ئەجا نمونەیهك ئەهینتەو ، لە سەرەنجایى گەلانى بێ پروایى پابوردوو ، ئەفەرموێ (ولقد كذب الذين من قبلهم) بێ گومان ئەو گەلانى كە لەپێش ئەمانىشا بوون ، پێغەمبەرەكانى خۆیانان بە درۆزن ئەزانى ، وە لەسەر بێ پروایى خۆیان مانەو ، تا خوا گرتى ، هەریه كەى بەجۆرێك ، وەكو ئەفەرموێ (فكيف كان نكير) چۆن بوو

أَوْلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَاتٍ وَيَقْبِضْنَ ،

ئایا تەماشای بالئەندەناکەن بە ژوورسەریانەو بە بال کراوەیی و هێنانەووەیەك ،

تۆلەمی سەخت و سزای قورس و گرانی تێمە بوۆتەوان ؟ واتە ئەو بوو
 کە هێندیکیان بە بەردەباران و ، هێندیکیان بە بوومەلەرزەو ،
 هێندیکیان بە هەورە تریشقەو ، هێندیکیان بە ختکان لەناوا لەناووم بردن
 وە کردمن بە واتەمی پۆزگار ، وەك هەموولا ئەزانن ، کەواتە دلگیر و
 ناویند مەبە ئەمی یڤغەبەری خوا لە سەرکیشیی کەلەکەت ، چونکە
 ئەگەر هەروا بێننەووە ئەوانیش لەناو ئەبەم .

تایستە بە شیوەی هەپەشەو ترساندن قسەمی لەگەڵ بی پروایان کرد
 تەجای داوای ووردبوونەووەو بێرکردنەویان لێ ئەکات لە هێندیک
 دروست کراوی خوا ، ئەفەرموی (اولم یروا الی الطیر فوقهم) ئایا
 تەماشای بالئەندەمی ژوورسەری خۆیانیان نەکردوو (صافات) بە
 بال کراوەیی (ویقبضن) وەگاگا ئەبێننەووە یەك ، لەگەڵ ئەمیشە کە ئەم
 بالئەندە قورسن ، وە بەبی دەستوورو باوی جیهان هەرچیش قورس
 بی ئەبی بکەوتنە خوارەووە بۆسەر زەویی ، بەلام خوا بەمیرەبانی

أَمْ مَنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ
الرَّحْمَانِ؟!

ئایا ئەوەی که لەشکرو یارمەتی دەری تێوە بێ بە بێ خوا کئی بێ؟!

دەستوورە گەمی دۆزیوە ئەوە ، وە لەبەر ئەم سەرەمشقە فرۆکی دروست
کردوو .

لەپاش ئەوەی که بێ پرواکانی ترساند لەبێشەو بە بوومەلەرزەو
گەردەلوول ، که بە یەگەمیان ئەگونجی بە ناخی زەویی دا بچنە
خوارەو و بە دووھەمیان هەرچی دەغڵ و دان و شینایی یان ھەبە و وشک
بێ ، وە بە بێ پۆژی بێننەو ، ئنجا ھات باسکی گەورەیی و
دەسلانی خۆی کرد بە دانانی دەستوورو باوی فرینی بآئندە ، وە
فەرمانی دا بە لێ ووردبوونەو ، ئنجا گەرایەو سەر ھەپەشەکانی
پیشووی فەرمووی (ام من هذا الذی هو جند لکم) ئایا ئەو کئی بێ
ئەو کەسە که بە پشتیوان و لەشکری خۆتانی ئەزانن (ی نصرکم من
دون الرحمان) یارمەتیان ئەدات بە بێ خوا ، لە کاتی بوومەلەرزەو
پۆچووتان بە زەویی دا ؟ واتە ئەم گوئی ئەدانەتان وائەگەینێ
که لەشکرێکی پشتیوان و یارمەتی دەرتان لەبێشەو بێ ،
پزگارتان بکات لەجوۆرە تەنگانانە ، لەگەڵ ئەمیشە که
کەسی واتان نی بە که بتوانی پزگارتان بکات ، بەلام مەردومی بێ پروا

اَقْمَنَ يَمْنَى مَكْبَاً عَلَىٰ وَجْهِهِ اَهْدَىٰ؟! اَمْ مَنَّ يَمْنَى
سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ؟ (۲۲)

ئایا ئەو کەسەى بېروا بە دەما بکەوئى باشتر پئى دەرنە کات ؟ یا یە کێک کە
قنچ قیت بېروا بە سەر پێنگایە کى راست و پەوانا ؟ (۲۲)

تەفەرەمۆئى (اَقْمَنَ يَمْنَى مَكْبَاً عَلَىٰ وَجْهِهِ اَهْدَىٰ) ئایا یە کێک بە
کۆمبى و دەهەونوخوئى بېروا ، وە هەمیشە هەلەنگوئى و سەرسم بەدات
لەبەر تارىکى یا چال و چۆلى پێگا ، ئایا ئەمە چاکتر و باشترە لە
پرونا (اَمْ مَنَّ يَمْنَى سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) یا ئەو کەسەى کە بېروا
بە پێک و پێکى لەسەر پێنگایە کى پروناکى راست و پەوان ، واتە
ئەوانەى کە بت بەرستن ، وە هاوبەش بۆ خوا بەیدا ئەکەن ، وە
زىرى و تى گەشتى خوئان بە کار ناهێن بۆ دۆزینە وەى پئى
راست ، وەک ئەو کەسانەى کە بە پێنگایە کى خواری و خێج و چال و چۆلا
بپوون ، وە هەمیشە نووج بەرن و ، لەبەر پوو بکەوون ، وە ئەوانەى کە
خوا بەرستن ، وە بە پروناکى زىرى و بىر ، پئى راست ئەدۆزنەو ،
وە لە دەستور و باوى خوا لاندەن ، وەک ئەو کەسانە وان کە
راست و پەوان بە پێنگایە کى پئى قوورت و گریدا بپوون ، ديارە هەموو کەس
تەزانئى کە ئەم دوانە هەرگیز نابن بە یەک .

★ ★ ★

لەباش ئەوێ کە خوا منەئى نا بەسەر بەندە گانى خوئیا
کە ئاسمانى بە ئەستىرە بۆ جوان ، وە زەویى بۆ پام کردوون ، ئنجا

قُلْ: هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ (۲۳)

بَلَّتِي: هەر خوایه که دروستی کردوون ، وه گوئی و جاوولپئی داوون ،
که م سوپاس (ی تمم نه ندامانه) نه کهن (۲۳)

منه تیان نه ئی به سه را که دروستی کردوون و هیتاونی به جهانه وه ، وه
هه رچی مایه ی پی دوزینه وه بی پی داوون ، له جاوو دل و گوئی ،
نه به هه ریه یان لی وه رگرتن ، وه نه سوپاسی خویان له سه ر کردن ،
نه فهرموی (قل) بَلَّتِي نه ی محمد له ده مکوتکردنی نه و بی پروایانه ی
که وه هه رمانه وه له سه ر بی پروایی : ئایا نازانن نه و خوایه ی که
بانگنان نه کات بو پرواهیتان (هو الذی انشاءکم) هه ر نه و خوایه به که
دروستی کردوون و هیتاونی به جهانه وه (وجعل لکم السمع) وه
گوئی ی بو دروست کردوون ، تا ئاموژگاریی و قسه ی پاستی پی بیهن
(والابصار) وه جاوی پی داوون ، تا ته ماشای دروست کراوانی خوی
پی بکهن (والافئدة) وه دلی پی داوون تا پیی ووردبینه وه له هه موو
شتک ، به لام تمم به هه رانه تان هه موو کوپر کرده وه ، نه نه وی نه ی بین
وه ری نه گرن ، وه نه نه وی نه ی بینن به ندی لی وه رنه گرن ، وه نه
ووردنه بنه وه له و شتانه ی که تی پی نه گن ، وه کو نه فهرموی (قلیلا ما
تشکرون) زور به ده گهن سوپاسی تمم به هه رانه نه کهن ، وه جاوو گوئی و
زییری و سیر له و شتانه دا به کاردینن که خوا فهرمانی پی داوه .

★ ★ ★

قُلْ : هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ ، وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (٢٤)

هەر خوایه که تیوی بلاو کردۆتهوه له زهویی دا ، وه هەر بۆلای
نهو نهگه پێتهوه (٢٤)

به پاستی ئاده مبی بهرزترو زاناترو به دهسه لاتترین گیانداره که
هاتۆته سههر زهویی ، دياره که ئاده مبی خۆی خۆی دروست نه کردوه ،
وه نه بی به کیک دروستی کرد بی که گه لێ گه لێ له خۆی بهرزترو
زاناترو به دهسه لات تر بی ، که نه ویش خوایه ، وه کو نه فهرموئی
(قل) بلی : نهو خوایهی که بانگتان نه کات بۆ پرواهیتان (هو الذی
ذراکم فی الارض) هەر نهو خوایه به که دروستی کردوون به زۆری ،
وه بلاوی کردوونه تهوه به سههر زهویی دا ، تا به دهر دو نه خۆشی و
جهنگ و گرانی قه نه بن .

لێره دا نه گونجی به دلی مهردوما بی بلی : نهو هه موو ئاده مبی بهی
کهوا به سههر زهویی دا بلاو بوونه تهوه ، ئایا خوا بتوانی له پۆزی دوا بی دا
هه موویان کو بکاتهوه ، ئنجا له وه لاما نه فهرموئی (وایه تحشرون) هەر
بۆ لای نهو خوایه نه گه پێتهوه له پۆزی دوا بی دا ، تا پاداشی گوهارو
کرداری خۆتان به تهواوی وه درگن .

له پاش نهوی که فهرمووی هه موو که سیک له پۆزی دوا بی دا
نه گه پێتهوه بۆ لای خوا ، ئنجا قسهی بی پرواکان نه گه پێتهوه دهر باره ی

وَيَقُولُونَ : مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ ۖ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ؟ (٢٥) قُلْ :
 إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ ، وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ (٢٦)

(بئى پرواكان بە گائەوہ) ئەلەن : ئەم بەئە (بە ھاتنى پوۆزى دوايى)
 كەى ئەبئ ئەگەر پاست ئەكەن (٢٥) بئى : زانىنى ئەوپوۆزە ھەر لای
 خوايە ، وە من ھەر ترسینەرىكى ئاشكرام (٢٦)

ئەوپوۆزە ، ئەفەرموئى (وبقولون متى هذا الوعد) بئى پرواكان بە گائەوہ
 ئەلەن : ئەوہ كەيە ئەوپوۆزى زىندوو بوونەوہيەى كە بەئەنى بئى ئەدەن ؟
 (ان كتم صادقين) ئەگەر پاست ئەكەن ، ئنجا خوا بە بئەمبەر
 ئەفەرموئى (قل) بئى يان بئى (انما العلم عند الله) زانىنى ئەوپوۆزە ھەر
 لای خوايە ، وە كەس نازانى كەى ئەبئ (وانما انا نذير مبين) وە من
 ھەر ترسینەرىكى ئاشكرام ، واتە ئەتان ترسینم بە ھاتنى ئەوپوۆزە ، نىر
 نە من ئەزانم كەى دئى و نە يەككى تر ، ھەروەك پيوستيش نى يە بە
 زانىنى ، بەلكو ھەر ئەوئەندە پيوستە مەردوم كە بزانى ئەگەر
 گوناھيك بكات ، دووچارى سزاو لى پوسینەوہ ئەبئ لەوپوۆزەدا ، وە
 ھەر ئەوئەندەش بەسە بو گەرانەموى مەردوم لە گوناھ .

ئنجا باسى ئەو چۆنتى بەمان بو ئەكات كە بەسەر بئى پرواكانا دئى

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَ وُجُوهَ الَّذِينَ كَفَرُوا ، وَقِيلَ : هَذَا
الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ (۲۷)

كاتیک که بی پروایان ئەو سزایەیان بەدی کرد لە نزیک خۆیانەو ،
پوختاریان تال ئەی ، وە (بیان) ئەووتری : ئەمە یە ئەو (پۆزە)ی که
داواتان ئە کرد (۲۷)

لەوکاتەدا که چاویان بە پۆزی دواپی ئەکەوی ، ئەفەرموی : (فلما
رأوه زلفة) ئنجا کاتیک که ئەو سزایەیان بەدی کرد لە نزیک خۆیانەو
(سیئت وجوه الذين كفروا) تال ئەی پوختاری ئەوانە ی که بی پروا
بوون ، واتە هاتی ئەو پۆزە بە خۆی و تۆ ئەو سزایەو ، خەمبارو
خەفەتاریان ئەکات ، وە پەنگی دەم و چاویان ئە بە پیتی بەوێسە ئەو
پیاو کوزانە ی که ئە برێنە بەر سێ دارە بۆ هەلواسین (وقيل هذا الذي
كنتم به تدعون) وە بیان ئەووتری ئەمە یە ئەو پۆزە ی که بە گال ئەو
داواتان ئە کرد لە یغەبەر که نیشاتان بەت .

یغەبەر هەمیشە ئامۆزگاری بی پرواکانی ئە کرد ، وە
ئە ی ترساندن بە سزای پۆزی دواپی ، هەروەک هێندێ جاریش
ئە ی ترساندن بە تۆ لەو سزا لە جیهاندا ، ئەوانیش هێندێ جار گال ئەیان بی
ئە کرد ، وە هێندێ جاریش بە قرە قرە قسە کانیان بی ئە پری ، بەلام
یغەبەر هەر دەستی هەل ئە ئە گرت و کۆلی ئە ئەدا ، بەمە بی پرواکان

قُلْ : أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِیَ اللهُ وَمَنْ مَعِیَ أَوْ رَحِمَنَا ،
فَمَنْ یُجِیرُ الْكَافِرِینَ مِنْ عَذَابِ الْإِیمِ ؟ (۲۸)

بۆی : ئایم بۆی ئه گەر خوا ، من و ئهوانه ی له گه لمان له ناومان ببات یا
میهره بانیمان له گه ل بکات ، کئی په نای بۆ پروایان ئه دات له سزای
سهخت ؟ (۲۸)

وه پرس بوو بون ، هه چیان بۆ نه ما بووه وه ئه وه نه بۆ ، نزیان له یغه مه بهر
ئه کرد که زوو به مرئ ، یا به به کترییان ئه ووت دان به خۆ تانا بگرن تا
نه مرئ ، ئه و کاته پزگارمان ئه بۆی له دهستی ، ئه جا خوا بۆی ئه فەر موئ
(قل) بۆیان بۆی (أرأیتم) ئایم بۆی ئه ی بۆ پرواینه (ان اه لکنی الله
ومن معی) ئه گەر خوا من و ئه و موسلمانانه ی که له گه لمان ، له ناومان
ببات (أو رحمانا) یا میه ره بانیمان له گه ل بکات و به مان هیلته وه ، تیه
له کوئ پزگارتان ئه بۆی له سزای پۆزی دوا یی ، واته با تیه ش به مرین ،
که یای بۆ پروا له سه ر بۆ پروای خۆی مایه وه (فمن یجیر الکافرین من
عذاب الیم) کئی پزگاری ئه کات له سزای سهختی خوا ، واته ئه ی
بۆ پرواینه ، خوا منی بۆ پۆی نیشان دانی تیه ناردوو ، که ده ستوورو
بای جیهاتان تی بگه یه من ، وه باسی پۆزی دوا یی تان بۆ بگم ، که وایوو
چۆن نزی تیه گیرا ئه کات له من و له هاو پیکانم ، وه چۆن له ناومان
ئه بات بۆ تیه ؟ له پیش ئه وه ی که ئایینی راست و دروستی خۆی
سه ربخات و بلاو بکاته وه ، نه خوازه لا که تیه پروامان

قُلْ : هُوَ الرَّحْمَانُ أَمَنَّا بِهِ ، وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ، فَسْتَعْمَلِمُونَ
مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ؟ (٢٩)

بۆی : هەر ئه‌وه خۆی به‌خشنده که پر و امان بێ هیناوه ، وه هەر به‌و
بشتمان به‌ستوووه، له‌مه‌ولا ئه‌زانن که کێ له گومرایی به‌کی ئاشکرادایه (٢٩)

بێ هیناوه ، وه هاوبه‌شی بۆ به‌یدا ناکه‌ین ، وه به‌تامان هەر به‌وه ، وه
بشتمان هەر ئه‌وه ، وه کو ئه‌فه‌رموی (قل) بۆی (هو الرحمان) هەر
ئه‌وه به‌خشنده (آمان به) پر و امان بێ هیناوه (وعلیه توکلنا) وه هەر به‌و
بشتمان به‌ستوووه و ئه‌نجامی کاری خۆمان سپاردوووه ، که وا بوو چون ئیمه
بۆ تێوه له‌ناو ئه‌بات ؟ وه چون راست ئه‌داته ده‌ست درۆ ؟ به‌لکو خۆا دینی
خۆی زāl ئه‌کات و سه‌ر ئه‌خات ، وه کو ئه‌فه‌رموی (فستعلمون من هو في
ضلال مبين) ئه‌جا به‌م زوووانه ئه‌زانن کام له تيمه و له تيوه له پێی
راست لایداوه ، وه گومراو سه‌ر گه‌ردانه ، وه کامیشمان له‌سه‌ر
پێی راستین ، وه زوو به‌زوو ئه‌گه‌ینه قوناغ ، واته به‌م زوووانه ئیوه
ئه‌پرووختین ، وه تيمه زāl ئه‌بین به‌سه‌رتانا ، وه ده‌ستووری ئیسلام
بلاو ئه‌په‌ته‌وه .

له‌دوای ئهم هه‌موو هه‌ره‌شانه‌ی که کردیی ئه‌جا به‌هره‌یه‌کی
خواییان بیه‌ر ئه‌خاته‌وه که مایه‌ی زیانه ، که ئه‌ویش ئه‌و ئاوه‌یه که

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا ، فَمَنْ يَأْتِيكُمْ
بِمَاءٍ مَّعِينٍ ؟ (٣٠)

بۆی : ئا بۆم بۆلین ئەگەر ئاو (ی خواردنەوه) تان پۆبچتی ، کتی ئاوی
زولالتان بۆ ئەهتتی ؟ (٣٠)

لەژێر زەوی یەوه بۆیان دەردێتی بەهۆی گانی و کاریزەوه ئەفەرموی
(قُلْ) بۆی (أَرَأَيْتُمْ) ئا بۆم بۆلین ئەی بۆ پرواينە (ان اصبح ماؤکم غورا)
ئەگەر ئاوی خواردنەوه تان پۆبچتی بە ناخی زەوی دا (فَمَنْ يَأْتِيكُمْ
بِمَاءٍ مَّعِينٍ) کتی تر هەیه بێجگە لە خوا کە ئاوی زولالتان بۆ بئیری ؟
دیاره هەموو ئەلێن خوا ئەبۆ کەسێ تەمان نی یە ، کەوا بوو هاوبەشی بۆ
بەیدا مەکن ، وه هەر ئەو بناسن و یی بەرستن •

سورة القلم

بسم الله الرحمن الرحيم

سو ورهى (قه‌لهم) ه

به ناوى خواى به‌خشندهى ميه‌ره‌بان

سوورهى (قه‌لهم) ه

مه‌كئيه ، ٥٢ ئايه‌ته ، ٣٠٠ ووته‌يه ، ١٢٥٦ بيته

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوى خواى به‌خشندهى ميه‌ره‌بان

وهك له سه‌ره‌تاي سوورهى «اقراء» وه باسمان كردوو ، يغه‌مبه‌ره
 يه‌كه‌م جار له نه‌شكه‌وتى حراء سرووشى بو هات ، وه فريشتهى
 سرووشى ديبى ، زور ترسى لى نىشت ، وه به‌دهم لهرزه‌وه گه‌پرايه‌وه بو
 ماله‌وه ، دايان‌بووشى ، تا هئواش بووه ، له‌باشا جى ديبى بوو گه‌پرايه‌وه بو
 خه‌ديجه خاتوونى خيزانى ، وه پئى‌فه‌رموو زور نه‌ترسم ، خه‌ديجه زور
 دلخوشى دايه‌وه ، وه هه‌لى گرتو بردى بئولاي «وه‌ره‌قه» كورپى
 «نه‌وفه‌ل» - كه قه‌شه‌يه‌كى زور پيرو شاره‌زا وه ئاموزاي خه‌ديجه بووه
 پئى ووت : ئاموزا گوئى بگه‌ره له‌م برازاي خوته بزانه چى نه‌لئى ،
 يغه‌مبه‌رئيش قسه‌كه‌ى بو گه‌پرايه‌وه ، نه‌ويش ووتى : مه‌ترسه‌و دان
 به‌خوتا بگه‌ره نه‌وى قسه‌ى له‌گه‌ل كردووئيت نه‌و جبريله بووه كه

ن

ن

لەپیش تۆدا سرووشی بردووو بو یئغەمبەرە کانی تر ، بەم پەنگە قسە کە
 بلاوو بوو وە ، وە بی پروا کانی مە ککە بلاویان کردووە کە محمد شیت
 بوو ، ئنجا خوا دلخۆشی یئغەمبەر ئەداتەو بە سەرەتای ئەم سوورەتە ،
 وە سویندی بو ئەخوات بە قەلەم و نووسین کە تۆ شیت نیت ، بە لکو
 زۆر زبیر ، وە خواوەنی پەووشت و خوویە کی تیجگار بەرزیت ، وە لەم
 پریگایەدا هەر پەنجیک بەدیت پاداش ئەدری ئەتەو ، بەجۆریک کە
 هەرگیز لە پزانیەو ئەبەت ، ئەفەرموی (ن) .

نوون ناوی بیستیکە لە بیست و هەشت بیتهی عەرەبی ، بیست و نۆ
 سوورەت لە قورئانا سەرە تاکەیان دامەزراوە بە بیستیک ، یا بە دوو ، یا بە
 سێ ، یا بە چوار ، یا بە پێنج بیست . لە سەرەتای سوورەتی «بقرە» وە
 - کە بە «الم» دەست پێ ئەکات - باسی ئەم بیستانەمان کردوووە ، وە
 مەبەسە کە یمان لێداو ئەتەو ، ئیتر پێویست بە ووتنەو نی یە لێردا ، بەلام
 وادیارە «ن» لێردا سەرەپرای ئەو مەبەستە کە لیمان داو ئەتەو لەم
 جۆرە بیستانە بە تیکرایی ، خۆشی مەبەستیکێ تابەتیی تیا یە ، وە ک
 ئەبومسلمی ئە یسا بووری ئەلی : مەبەس لە «ن» مەرە کە پیکێ زۆر پەشە
 کە زانایانی کیمیا لە جۆرە ئەهەنگیک دەری ئەهین ، ئنجا کە مەبەس لە
 «ن» مەرە کەب بوو ، دروستە مەبەس لە مەرە کە پیش دویت بی ، وە ک
 شیخ حسنی بەصری ئەفەرموی ، ئنجا ئەو کاتە دویت و مەرە کەب و قەلەم و
 نوووسین کۆئەبنەو لە سەرەتای ئەم سوورەتەو .

لە پێ ناسە کان «تەریفات» ی سیددا ئەلی : «بیتی نووسین وێسە
 زانیسە (واتە زانیین لە کالای پیتا خۆی نشان ئەدات) وە هەرچی پیتیش

وَالْقَلَمِ

سوئىدبە قەلەم

ھەيە بە كورتى لە مەرەكەبا ھەيە ، واتە ھەر وەك وئەنى دار گۆزىكى گەورە بە خۆى و لق و پۆپ و بەر و پەگ و پىشە ھەو ، لەناو توئىكلە گۆزىكا ھەيە ، ھەرچى زانىن و زانىارىش ھەيە بەجۆرە ھەمووى لەناو مەرەكەبا ھەيە ، كەواتە مەبەس لە «ن» سەرچاوەى زانىن ، وە پوختەو پالوتەى ھەموو جۆرە زانستىبە كە .

(والقلم) وە سوئىد بە قەلەم .

لە زۆر جىگە لە قورئانا خوا سوئىد ئەخوات بە كات ، يا بە شوئىن ، يا بە ھىندى شتى تر ، بە پىئى باو سوئىد كە بخورى بۆ بەھىز كەردنەوھى سوئىد لەسەر خوراوھ ، بەلام بەشى زۆرى سوئىد لە قورئانا بۆ بىدار كەردنەوھى مەردومە لەسەر كەلك و پىزو نرخی سوئىد پى خوراوھ كە ، وەك لە سوورەى «عصر» دا كە سوئىد ئەخوات بە كات ، بۆئەوھى نىشان بەدات كە كات ، لە ھەمووشت بەنرخترە ، وە ئابى مەردوم بە پى ھوودە لە دەستى بەدات .

شىخ محمد عبده لە تەفسىرى سوورەى «نازعات» دا ئەفەرموى :
ئەو شتانەى كە خوا سوئىدىان پى ئەخوات :

۱ - يا شتىكن كە ھىندى كەس پىروايان پى نىيە ، وەك پۆزى

دوایی و قورئان ، که بهو سویند پی خواردنه نشان ئه دات که به که میان بی گومانه و ئه بی ، وه دووه میان فرموده ی خواجه ، له گه ل ئه همیشه که گه وره بی یان نشان ئه دات بهم په نگه که به که میان پوژی خوشبختی یا به دبختی ئاده می به ، وه دووه میان به ندو ئاموژگاری به ؛ وه هر به ندیکی دهرمانی دهردی که .

۲ - یا شتیکن که مه زدوم به بی نرخیان ئه زانن وه که قه لوم مه ره که بو نووسین له م سووره ته دا ، وه شه وو پوژو مانگ و ئه ستیره و زه ویی و گه لئ شتی تر له سووره ته کانی ترا ، ئنجا بهو سویند پی خواردنه ، بدارمان ئه کاته وه ، که لئ یان ووردبینه وه ، وه له قازانج و سوودیان بگه ین ، تا به جاوی سووک و پی نمود ته ماشایان نه که ین ، وه به ره یان لئ وه رگرین .

۳ - یا شتیکن وه که ئه ستیره که هیندی کهس به خویان ئه زانن ، وه به لایانه وه وایه که هموو شتیکن هه ره ئه وان ئه یکن له م جیهانه دا ، ئنجا خوا له کاتی سویند پی خواردنیانا جو ره سیفه تیکیان پیوه ئه نئ که نشان ئه دن که خوا نین ، به لکو دروست کراویکی ئه وون ، وه که له سوورمی «نازعات» و «تکویر» دا .

به پاستی سویند خواردن به قه لوم ، سوینده به گه وره ترین به ره ی خوا به سه ر ئاده می به وه ، له دوای به ره ی زبان و قسه کردن ، چونکه ئاده می به زبان له هموو گیانه اریکی تر جیانه بیته وه ، به قه لومیش هه رچی زانین و زاناریی و ده ستوو رو یاسا و شه ریعت هه به

و ما یسْطرون (۱)

وہ بہ نووسینی دتپ (۱)

ہمووی بلاوئہ پتہوہ ، کہو ابوو ئہ گەر قەلەم نہ بوایہ ، ہیج شتیک
لەمانہ نہ ئہ بوو .

ہەر وەخت بتەوئێ لە گەر وەیی و بەرزیی گەلێک بگەیت ، وەرە
تەماشای نووسین و شتی نوسراوی ئەو گەلە بکە ، تا ئەمانە ی زۆرتر
بێ ، ئەو نیشانە ی بەرزییەتی ، وە تا ئەمانە ی گەمتر بێ ، ئەو نیشانە ی
بەستی و نزمی بەتی ، چونکە بەپراستی ھەر نووسین و نوسراو ،
ترازوی قورسی و سووکی و بەرزیی و نزمیی گەلان ، وە ھەر
نووسین و نوسراو ، کہ پایە ی گەلان بەرزئە کاتەوہ ، وە ھەر
نووسین و نوسراو ، کہ گەلان ئەباتە پیزی پشەوہ ، وە لە گەل
گەلانی زیندووی خواپنداوا ، پراستیان ئە کاتەوہ .

مەبەست لە قەلەم ، ئەو پارچە دارە ، یا ئەو تەنە گە یە نی یە ، کہ
بێ ئە نوسرئێ ، بە لکو مەبەس قەلەمە لەم وەر وە کہ مەبەست و
بیر و باوەر لە دلی یە کیکەوہ ئە گە یە نئێ بە دلی یە کیکێ تر ، وە ک
دەرئە کەوئێ لە سوئندی سێھە مەوہ ، کہ ئە فەر موئ (و ما یسْطرون)
سوئند بەو دتپرانە ی کہ نووسەر ئە بیان نووسئ .

خوا سوئند ئە خوات بە پشە ی نووسین بە ھموو جوړیکێ یەوہ ،
بە قەلەم بێ ، بە چاپ بێ ، بە «تایپرایتەر» بێ ، یا بە ھەر شتیکێ تر
بێ ، کہ لە مەولا دادبێ ، بە پراستی ئەم ئاوە دانسی و شارستانی بە ی کە ئیمرو

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ (۲)

تو لهسای بهخششی خواوه شیت نیت (۲)

مهردومی سهسام کردوو ، بهریکه له بهره کانی پیشه‌ی چاپ و
مه‌کینه‌ی چاپ له گورجیی و جوانیی و پلک و پیکي دا .

خوای گه‌وره سویندی خوارد به قه‌لم و مه‌ره‌که‌بو نووسین
بوته‌وه‌ی ده‌رگای خویندن و خوینده‌وارییی و نووسین بکاته‌وه له ئاده‌میی ،
وه هانه‌هانه‌یان بدات له‌مه‌ری ، وه نیشانیان بدات که ئه‌مانه‌مایه‌ی ژبانی
گه‌لان ، وه به‌یژه‌ی سه‌رکه‌وتن بو سه‌ر لوتکه‌ی خوشیی و کامه‌رانییی .
ئهم سویند‌خواردنی خویبه‌ به‌مانه ، له‌جیی سه‌ده‌ه‌زار لاپه‌ره‌ دائه‌نیشیی ،
که ره‌ش بکریته‌وه له‌بابه‌ت قازانج و سوودی قه‌لم و مه‌ره‌که‌بو کاغزه‌زو
نووسین و چاپه‌وه ، ئه‌گینا ئه‌گه‌ر مه‌به‌س ئه‌مه‌ نه‌بئ که خوای گه‌وره
به‌مشویه‌ به‌بیدارمان بکاته‌وه ، وه ئه‌مانه‌مان بدا به‌گوچ‌که‌دا ، که تا
چه‌نده به‌که‌لک و به‌هره‌و پیروژن - ئه‌بئ قه‌لم و نووسین جی بی که
خوای گه‌وره سویندیان بی بخوات ، به‌لام ئهم ده‌ستوو‌ره قورئان
دای هیناوه ، هر شتیک که زور زور به‌که‌لک و به‌قازانج بی بو
ئاده‌میی ، خوا سویندی بی ئه‌خوات ، تا به‌و سوینده وه‌ک‌ئ‌ه‌س‌خورمه
دامان بچله‌کیتی و ناگادارمان بکاته‌وه ، تا لئی ووردبینه‌وه ، وه به‌چاوی
پنز ته‌ماشای بکه‌ین ، وه له مه‌به‌سته‌که‌ی خوا بگه‌ین ، به‌لام داخی
گرام هیندی که‌س تی ناگه‌ن له مه‌به‌سته‌که‌ی قورئان ، وه به‌م سویندانه
پیکه‌نین یان دئی ، واته سویند به‌مانه (ما انت بنعمة ربك بمجنون) تو له

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ (۳)

وہ ئى گومان پاداشى بى برانەوہ ھەيە بو تو (۳)

ساھەي بەخششى خواوہ شىت نىت ، واتە يىغەمبەرىك دەرگای زانىن و خوئىندەوارىي بىكاتەوہ لە كۆمەلى ئادەمىي ، وە قورئانە كەي لە يەكەم سىرووشيا - كە سەرەتاي سىوورەي «قرا» - باسې خوئىدن و خوئىندەوارىي و زانىن و قەلەم بىكات ، وە لە دووھەم سىرووشيا - كە سەرەتاي ئىم سىوورەتەيە - باسې قەلەم و دویت و مەرەكەب و نووسىن بىكات - چۆن شىت نەيى ؟

واتە ئەي يىغەمبەرى خوا ، بەم جۆرە قسانە دلت سىارد نەيىتەوہ ، چونكە ھەموو يىغەمبەرىك ، وە ھەموو يىاويكى گەورەي ھەلكەوتوو لەناو گەلىكى بەست و نەخوئىندەوارو بى پرەووشت و خوودا ، وەك تو ئازارو سزا ئەدرى ، وە بوخسان و قسەي درۆي بو ھەل ئەبەستري ، وە ھەزار شتى ناشرىنى بو ئەدۆزرىتەوہ ، كەوايوو سارد مەبەرەوہ ، وە ھەول و تەقەلاي خۆت بەدە تا ئىينى پاكي ئىسلام بلاوئەكەيتەوہ ، وە بەتەواويى دەرگای زانىن و زانستى ئەخەيتە سەر گازی پشت ، وە لەم پىنگاھەدا ھەموو ئازارو سزايەك ھەل بگردد ، چونكە لەپاش ئەوہي كە بناغەي ئىسلامەتت دامەزراندو كۆمەلى ئادەمىيت كرد بە برا ، وە خوات بى ناسىن و خستە سەر پىي پاست و دروست لە ھەردو جىھانا ، نىتر ھەر برۆايەك بەئىترى بە خوا ، وە ھەر چاكەو خواپەرتى يەك بىكرى ، بەشىكى تۆي تىايە تا پۆزى دوايى ، جگە لەو پاداشە كە خواش ئەپىرئى بەسەرتا ، وەكو ئەفەرموى (وان لك لأجرا غير ممنون) بو تو ھەيە لە لاي خواوہ پاداشى بى برانەوہ ، وە

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ (٤)

وه به پاستیی تو له سهر په ووشت و خوویه کی تیجگار گه ورهیت (٤)

هه ركه سنيكش كه شايسته ی پاداش بی له پوژی دوايي دا به رامبهه به كرده ومی چاكو ، هه وئو ته قه لای پاك ، دياره كه شيت نی به ، چونكه شيت شايسته ی هيج جوړه پاداشيك نی به .

توخوا به كيك به ناشتی دره ختيك كه مهردوم له ژير سيهره كه يا دانشی ، يا به ليدانی كاريزيك كه گيانداريك ناوی لی بخوانه وه - خیری بگات ، نه بی خیری پیغه مبهه لای خوا چهند بی ، وه چون بی به رامبهه بهم هه موو هه وئو ته قه لای بهی كه داویتی ، وه بهم ناینه پاك و ته میزه ی كه هتاویتی ؟ وه به رامبهه به مه ی كه نه مه هه زارو چارسد ساله ، هه زاران ملیون مهردومی له خراپه گپراوه ته وه ، وه هتاوونی به سهه پئی چاكو و خوا به رستی ؟ وه هه مووی كرده ون به برای بهك ، وه جیاوازی هه لگرت له ناویانا ، وه خوی بی ناسین ، وه ده رگای زانین و نووسینی لی كرده وه ، وه به هه زاران زانستگای كرده وه له جیهانا ، وه به ملیونه ها خوینده وارو زاناو فهیله سووف و پشه وای تبا هه لكهوت .

واته كه سيك وای چون بی نه لین شيت ، له گه ل نه میسه كه به شهاده تی دوست و دوژمن ، زیرترینی مهردوم ، وه خاودنی په ووشت و خوویه کی تیجگار به رزیش بی ، وه كو نه فرموی (وانك لعلی خلق عظیم) تو به پاستیی له سهر په ووشت و خوویه کی تیجگار

گەورەو بەرزیت ، بەرەنگیک که لەبیش یتەمبەرتییەو نوای دەرکرد بە محمدامین ، وە لە شاری مەککەدا هەرچی پارەو نەختینە بەکی ببوایە نەبێرد بۆلای ئەو که بۆی هەلگرئ ، تا ئەوشەووی که کوچی کرد بۆ مدینە ، امامی علی بەجئ هیشت لە جینگاکەیی خۆی ، تا ئەو سپاردانە « أمانتانه ی که لەلایەتی بیاندا ئەو بە خاوەنەکانی ، وە بەو کەسانەیی که بێیان ئەووت : شیت .

لێرەدا قسە بەکی زۆر گرنگ هەیه ئەویش ئەمەیه که یتەمبەر خۆی نەخوتنەوار بوو ، نەیتوانیوە نە بنووسئ و نە بخوینتەو ، وە ئەمە شتیکی ئاشکرا بوو لای هەموو دانیشتوانی مەککە ، لەپاشا که بوو بە یتەمبەر ، یە کەم سرووش «وحی» که بۆی هات ئایەتی « اقرأ وربك الاكرم الذي علم بالقلم ، بوو ، لەپاش ئەو ئایەتی « ن والقلم وما يسطرون ، بوو ، که هەردووکیان لەپرووی منەت نائەووە بەسەر ئادەمی دا ، بە بەهرەیی نووسین و قەلەم ، وە هەردوو ئایەتە که نەنگی ئەو کەسانە ئەگەینئ که نووسین و قەلەمیان نییە ، وە نیشان ئەدات که ئەوانە ، ناتەواوو بێ بەهرەن لەم پروووە ، ئنجا توخوا ئەگەر ئەم یتەمبەرە لە خواوە نەبئ ، ئەگونجئ یە کەم سرووش و دوو هەم سرووشی بە تەعریفی شتیک بئ که لەخۆیا نەبئ ، که وابوو دەرکەوت که ئەمە لە خواوە یە ، وە ئەم یتەمبەرە یتەمبەرتیکی راستەقینە یە که نەیتوانیوە دەست کاریی سرووش بکات ، ئەگینا ئەم دوو سرووشەیی وون ئەکرد ، لەگەل ئەمیشە ئەبئ ئەو بەزانیان که نەخوتنەواریی و نەزانیی نووسین ئەگەر بۆ یە کینکی تر نەنگ بئ ، بۆ یتەمبەر گەورەیی و بەرزییە ، وە گەورەترین معجزە یە لەسەر یتەمبەرتییە کەیی ، هەروە ک قورئان لە لایەکی ترەو ئەمە ئەگەینئ ، که ئەفەرموئ « وما کنت تلو من قبله من کتاب ، ولا

فَسْتَبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ (٥) بَايَكُمُ الْمَقْتُونُ (٦) اِنْ رَبَّكَ هُوَ
 اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ، وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (٧)

بهم زووانه تۆش و ئه وانیش ئه بینن (٥) که کامتان شتین (٦) بی گومان
 بهروردگاری تۆ ، له هه موو کهس داناره به وهی که لایدابی له پئی
 راستی ئه ، وه زاناره به وانهی که پئی راستیان گرتی (٧)

تخطه بيمينك اذا لارتاب المبطلون ، (١) .

واته ئه ی محمد کاتیک که به ئاواتی خۆت گه یشیت ، وه ئایینی
 نسلامت بلا و کرده وه ، ئه و کاته تۆش و ئه وانیش تی ئه گن که کئی شیته ،
 وه کو ئه فه رموی (فستبصر و يبصرون ، بايكم المقتون) بهم زووانه
 ئه بینیت ئه ی یغه مبه ر ئامانجی کاری خۆت ، ههروه که ئه وانیش به چاوی
 خۆیان ئامانجی کاری خۆیان ئه بینن ، وه هه ر دوولا ئه و کاته تی ئه گن
 که کامتان شتین ، واته ئه و پۆژه ده ر ئه که وئی که یغه مبه ر ژیر ، وه
 بی پرواکان بی ژیرن .

لیره دا مزگینی هه یه بو یغه مبه ر ، که بهم زووانه به ئاواتی خۆی
 ئه گات ، ههروه که هه په شه ی تیا به بو بی پرواکان ، که بهم زووانه
 چاویان به خۆیان ئه که وئی ، هه ر بهم په گه ئه م تیا ته ش هه ر
 هه په شه یه له وان ، که ئه فه رموی (ان ربك هو اعلم بمن ضل عن
 سبيله) بی گومان په روره دگاری تۆ له هه موو کهس زاناره به و که سه ی
 که پئی راستی خۆی وون کردی (وهو اعلم بالمهتدين) وه ئه
 (١) واته له مه پیش له وان هه بو ویت که هه یج جو ره نامه یه که

فَلَا تَطْعِ الْمُكَذِّبِينَ (۸)

فەرمانبەریی ئەوانە مەگە ، کە قسە کانت بە درۆ ئەزانن (۸)

زانترە بەو کەسانەیی کە پێی پاستیان گرتیی ، واتە خوا خۆی ئەزانن
کە پێی پێغمبەر پاستە ، یا پێی بی پرواکان ؟ وە پاداشی
هەردو لایەکیان ئەداتەو بەو پاداشەیی کە شایستەیی بن .

وهك له پێشەووە باسمان کرد ئەم سوورەتە لە سەرەتای ئیسلامەتی یەو
هاتۆتە خوارەووە ، لەو کاتەدا پێغمبەر هەرچەند هەر خۆی بوو بەتەنها ،
وہ خوا نەبێ کەسێ تری لە گەڵ نەبوو ، وە گەرەکانی قورەیش
نەخوازەلا «ولید»ی کوپی «مغیرە» هەموو دەوڵەمەندو دەست دارو
زۆردار بوون ، بەلام چونکە درۆ بەرانبەر بەپاست ناتوانن بوستن ، وە
خاوەنەکەیی هەمیشە هەر ئەترسێ ، گەرەکانی قورەیش ، بەدڵ
حەزیان ئەکرد ، ئەگەر پێغمبەر ئەوێندە ناوی بەتەکانیان ئەبات بە خراپە
وہ جەلەوگیران نەکات لە پەرستنی بەتەکانیان - ئەوانیش ئەوێندە نازاری
خۆی و هاوڕێکانی نەدن ، بەلکو هێندێ ئادابی ئیسلامەتیشیان لێ
وەرگرن ، لەم پوووە گەلێک هاتوچۆیان کرد ، دەمی بۆ لای پێغمبەر
دەمی بۆ لای ئەبو تالیبی مامی ، ئیتر نازانین ، لەم دەمەدا چی بە دلی
پێغمبەردا هاتوو ، تاوەکو ئەم ئایەتەنەیی دوایی بۆ بیتە خوارەووە ، کە
پێی ئەفەرموی (فلا تطع المكذبین) فەرمانبەریی ئەوانە مەگە کە

بخوینبیتەووە ، وە هیچ شتێک بنووسیت بە دەستت (ئەگینا
بەدکاران ئەوکاتە لێت ئەکەوتنە گومانو دوودلێ یەو) وە
قورئانیان بە دەست کردی تۆ ئەزانن .

وَدَوَا لَوُ تَدُهِنِ فَيَدُهِنُونَ (٩)

حهزبان نه کرد که تو نهرمی نشان بدهیت ، (ئهوان) نهرمی (له گهـل
تودا) نه کهن (تا توش نهرمی له گهـل ئهوانا بکهیت) (٩) .

قسه کانت به درۆ ئهزانن ، وه درۆت ئهدهنه پال له دانیشتوووه کانی مه که
(ودوا لو تدهن) ئهوان ههزبان نه کرد که تو نهرمی بکهیت له گهـل ئانا
وه ئهوه نده بانگیان نه کهیت بو ئادابی ئیسلامه تی و جله و گیریان
نه کهیت له هیندی کرده وهی ئاینی خۆیان ، نه و حله ئهوانیش نهرمو
شلیت له گهـل نه کهن له هیندی له وشتانهی که داوای کردنیان لی
نه کهیت (فیدهون) ئهوان له ئیستاوه ئامادهن له سهـر نهرمی کردن
له گهـل تودا ، تا توش نهرمی بکهیت له گهـل ئهوانا ، واته - وه که
له پیشه وه باسمان کرد - ئهوان به تو ئه ئین شیت ، وه قسه کانت به درۆ
ئهزانن ، که وابوو تو چون بروایان بی نه کهیت ؟ وه چون پشت به
به ئینان نه به ستیت که گویا بروا بینن به هیندی شت له ئاینی ئیسلام ؟
وه نه گهر تو ئینک ده سه جله ویان بو شل کهیت نه و کاته په لپی
شتی تریشت لی نه گرن ، وه ههر پۆزه ی جوړه شتکت داوا لی نه کهن ،
تا سهـرت لی تیک نه دهن ، وه نرخسی قسه کانت ناهیلن ، واته
ئهوان بی پروان ، وه خاوه نی بیروباوه پ نین ، ئهوان نه توانن سهـودا
له گهـل تودا بکهن ، وه دهست له هیندی شتی خۆیان هه لگرن ،
به لام تو خاوه نی بیروباوه پیت ، ناتوانیت دهست له هیچ شتکت
هه لگریت له ئاینه کهت با بچو و کیش بی .

نەم ئامۇڭگارى يەى قورئان لە جوائترىن و بەرزترىن ئامۇڭگارى يە
بۇ سەرۆكى گەلان ، كە بە قسەى كەس ھەل نەخەلەتېن ، وە لە مافى
خۆيان و گەليان يەك تۆز نەيەنە خوارەوہ ، لەسەر بەئىنى ئەم و ئەو .

لەباش ئەوہى كە خوا بە يىغەبەرى فەرموو بە شىوہ يەكى
تېكرابى كە فەرمانبەرى درۆز نەكانى مەككە مەكە ، ئىجا ئەفەرموئى
بەتايەتسى فەرمانبەرى تاقە يەكىيان ھەيە مەيكە ، كە ئەوئش دە
خووى زۆر پىسى تيا كۆبۆتەوہ ، كە لەمەولا يەك بەيەك باسيان ئەكات ،
كە زۆر بەدە گەن لە يەكىكى ترا كۆئەيتەوہ ، كە ئەويە كەش
«وليد»ى كوپى «مغیر» يە ، كە يەكك بووہ لە سەرۆك و گەرەكانى
قورەئش ، وە زۆر دەولەمەند و زۆردار و دەست درىزو ياخى و بى شەرم و
دووزبان و دەم پىسو و دل پىسو و دل پەق بووہ ، بە ئاشكرا و بە پەنھانى
ناوى يىغەبەرى بردووہ بە ئاشرىنى ، وە كوپ و خزمى زۆرى بووہ ،
ھەرچەند يەكىيان بى وىستايە مسلمان بىئى ، خىرا ھەپرەشەى لى ئەكرد
كە ئەگەر مسلمان بىئى ، بى بەشى ئەكات لە مال و لە دارابى يەكەى ،
بەلام لەگەل ئەمەى كە مەبەس لەم درۆز نە تاقە يەككە كەچى ھەر
ووتەى «كل» - كە بۇ تېكرابى يە - خستى يە سەرى بۆئەوہى ھەرچى
كەسى وا بىئى ، بەر بېكەوئى فەرمووى :

وَلَا تَطْعُ كُلَّ حَلَاقٍ مَّهِينٍ (۱۰) هَمَّازٍ مَشَاءٍ بِنَمِيمٍ (۱۱)

فەرمانبەرییە مەگە بۆ هیچ سویندخۆریکی پيسوا (ی درۆزن) (۱۰)
نەنگ گری ئامشۆگەر بۆ قسەهێنان و بردن (۱۱)

✓ ۱ - (ولا تطع كل حلاف) فەرمانبەرییە هیچ کەسێک مەگە کە سویند بە درۆ ئەخۆن ، وە هەموو شتێ هەر بە سویندی درۆ ئەبەنەسەر • سویندخواردنی درۆ بە ناوی خوا ، گالته کردنە بە خوا. یەکیک نرخى خۆی خۆی بزانی سویندی پێ ناخوات ، نە بە پاست و نە بە درۆ ، کەسێک زۆر سویند ئەخوات ، کە خۆی بە درۆزن بزانی ، وە بزانی کە مەردوم پێی باوەر ناکەن ، وە قسەى نرخى نەى بە لە گوێچکەيانا •

۲ - (مهين) بەست و پيسوا پێ نمووده ، چ لای خۆی و چ لای مەردوم ، بۆیە لەسەر هەموو شتێک سویند ئەخوات تا پروای پێ بکەن ، ئنجا لەمە بەست ترو پێ نرختر ئەبێ کچی پێ ؟

۳ - (هماز) زۆر نەنگ گره ، لە مەردوم ، واتە بە سووکی و ناشرینی ناویان ئەبات ، یا ناوو نەتۆرەیان لێ دادێتی ، یا بە سەر و چاو ، یا بە دەست و زبان گالتهیان پێ ئەکات •

۴ - (مشاء بنميم) ئامشۆگەرە لەناو مەردوما بە قسە هێنان و قسە بردن ، واتە قسەى ئەم بۆ ئەوو قسەى ئەو بۆ ئەم ئەگێریتەوه بۆ تیک دانیان ، کەسێک تۆزێک نرخى پێ ، نایێ ئەم خووهى پێی •

مَنَاعٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اٰئِمٍ (۱۲) عَتْلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَيْمٍ (۱۳)
 اِنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ (۱۴)

زۆر جەلەوگىر لە چاکە ، سەم کارى گوناھکار (۲) دڵپەقى كەللەشەق
 ئەدوای ئەو زۆل (۱۳) (فەرمانبەرى مەردومى وانەكەیت هەر)
 لەبەرئەوى كە خاوەنى دارایی و كۆپى زۆره (۱۴)

- ۵ - (مناع للخير) زۆر جەلەوگىرە لە چاکە ، نەخوازە لا لە
 پڕواھىنان بە خوا ، وە زۆر پزىدو چروو كە لە گەل ھەزارانا .
- ۶ - (معتد) زۆردارو سەم كارو دەستدرىژە لە گەل مەردوما .
- ۷ - (ائيم) زۆر گوناھبارە ، لە ھىچ شىك ناسلەمىتەو .
- ۸ - (عتل) زۆر خۆرىكى ، چاوبرسى ، تووپەى ، زىرى ،
 كەللەشەقى ، خرابى ، ناباكى ، دڵپەقى ، ياخى ، بىپەووشتو خووە .
 ئەم ووتەيە ئەم ھەموو مەبەستەى تايە ، وايزانم لە ھەموو
 ووتەيەكى ەھرى زۆتر پەووشتو خووى ناشرين ئەگەيەنئى .
- ۹ - (بعد ذلك زيم) لەدوای ئەمانە ھەمووى ، ئىجا زۆلئيشە .
 ئەگىر ئەو كە ەوليد ، باوكى شەرى نەبوو ، وە لە تەمەنى
 ھەزدە سالىدا باوكى ووتووئيتى ئەمە لە منە ، واتە فەرمانبەرى
 مەردومى واپيسو بۆگەن مەكە ، ھەر لەبەرئەوى (ان كان ذا مال
 وبنين) كە دەولەمەندو كۆپى زۆرى ھەيە .

اذا تلى عليه آياتنا قال : أساطير الأولين (١٥) سَنَسِمُهُ
عَلَى الْخُرطومِ (١٦)

که ئایەتانی تێمەى بەسەرا بخوێنرێتەو ئەلى : (ئەمانە) قسەى پرۆبووچى
پێشيانە (١٥) زوو پۆزەى داخ ئەکەين (١٦)

١٠ - (اذا تلى عليه آياتنا) که ئایەتانی تێمەى بەسەرا
بخوێنرێتەو (قال اساطير الاولين) ئەلى : ئەمە قسەى پرۆبووچى
پێشيانە .

لەباش باسى ئەم دە پێشە پێسەى «ولید» لە بەردەبەکی تیکرایى دا
ئنجای ئەفەرموی (سنسە علی الخرطوم) زوو ئەدەين بە پۆزەیاو داخى
ئەکەين ، واتە ئەیکەين بە بەندى پۆزگار ، وەك یەكێك که سەرى
لووتى داخ کړی بۆ پيسواکردنى ، واتە یەكێك ئەمەندە خراب بى
لەگەڵ یغەمبەرە کەیا ، وە ئەمەندە خاوەنى پەووشت و خوى پيسو
ناشرين بى لەناو مەردوما ، شایستەى پيسواکردنە تا پۆزى دواى ،
بەپراستى وابوو وەك قورئان فەرمووى ، دواى دە دواترە سأل ، لە
جەنگى «بدر» دا شیریک بەر سەرى لووتى کەوت ، تا ما ئەو نیشانەى
بەسەر لووتى بەو بوو ، وە بۆى بووبوو بە نەنگیکى گەورە (١) وە

(١) وەرگێراوە لە کتیبى (النبأ العظيم)ى دوکتۆر محمد عبدالله دراز .

إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ

ئىمە تاقىمان كۆرۈنۈپ ھەروەك ئەمەيش خاۋەناني ئەو
باخەمان تاقى كۆرۈپ ،

ئەفرىتىكى تىجگارى بەسەر شانا دادروو ، ۋە تا قورئان بخوتىرتەو ،
ئەم ئەفرىتەش ئەووتىرتەو .

مەبەس لەم ئايەتە دلخۆشى دانەوۋى يىنەمبەرە ، ۋە تى گە ياندىتى
كە بەتەماي مۇسلمان بوۋى ئەم جۆرە كەسانە نەپى ، ۋە خۆيان يىۋە
خەرىك نەكات ، ۋە ھەوۋل نەدا بۆ پازىي كۆردىيان .

★ ★ ★

ئىجا بەئۆنەي باسى ماۋ و منالى زۆرى «ولىد» ۋە ياخى بوۋى يەو ،
سەرگوزۇشتە يەكمان بۆ ئەگىرتەو كە ئەۋىش سەرەنجامە كەي ھەر
ياخى بوۋى بوۋە ، ئىجا وامان بۆ ئەگىرتەو ھەروەك خۆمان لە گەلىان
بوۋىپىن واىە ، ئەفەرمۇئ (انا بلوناهم) ئىمە بى پروا كانى مەككەمان
تاقى كۆرۈپ بە گرانىي و برىستى (كما بلونا اصحاب الجنة) ھەروەك
ئەمەيش خاۋەناني باخەكەمان تاقى كۆرۈپ ، كە مەككەبى يەكان خۆيان
ئەيزان ، ۋە ھەمىشە داستانەكەيان گىراۋەتەو ئەگىرتەو : كە
ياۋىكى باش بوۋە باخىكى دار خورماي بوۋە ، ھەموو سائىك لە كانى
پىنن يا ، ھەزارانى دىيەكەي كۆكردۆتەو ۋە ھەرىكە بەشكى باشى
داۋنەتەي ، لەپاشا كە كابرا ئەمرى ، كوپرە كانى نايانەۋى بەشى

اذْ اَفْسَمُوا : لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ (۱۷) وَلَا يَسْتَنُونَ (۱۸)
فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّنْ رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ (۱۹)

که (به شهو) سوئندیان خوارد که له به‌یانا (به‌ره‌ک‌هی) برین (۱۷)
(تا هزاران ناگایان لی‌نه‌بی) بی‌ئوهی که به‌شی هزاری لی دهرکن
(۱۸) ئنجا گره‌یه‌ک له خوی توره سوورپابه‌وه به‌سه‌ر ^ک ~~باجه‌دا~~ (له‌کاتیک) ^ک
که ئه‌وان نوستون (۱۹) _{باجه‌که}

هزاره‌کانی لی دهرکن ، له‌به‌رئوه له‌ناو خویانا بریار ئه‌دهن که
به‌یانی له‌گه‌ل شه‌به‌قا - که هزاران نوستون - بچن باخه‌که‌یان
برین ، وه‌کو ئه‌فهرموی (اذ افسموا) کاتیک که له شه‌وا سوئندیان
خوارد (لیصرمنها مصبحین) که له ده‌می به‌یانا به‌ره‌ک‌هی برین ،
تا هزاره‌کان ناگایان لی نه‌بی (ولا یستنون) وه به‌شی هزاره‌کانیان لی
دهرنه‌کرد ، واته بریاریان نه‌دا که به‌شی هزارانی لی‌بدن .

ئنجا با لیره‌دا خاوه‌نه‌کانی باخه‌که به‌جی‌بیلین ، وه بزانیین خوی
هزاره‌کان چی لهم دل‌په‌قانه ئه‌کات ، له تاریکی شه‌وا که ئه‌وان
نوستون و خوا بیداره ، بی‌گومان هزاران هزار شتی کونوپری
له خه‌زینه‌ی غه‌یبی خوادا هه‌یه ، که له تاریکی شه‌وا ، ئه‌یان‌تیری ،
وه ده‌ست‌ئه‌کن به هاتوچۆ ، وه‌کو ئه‌فهرموی (فطاف علیها طائف من
ربک وهم نائمون) ئنجا وه‌یشومه‌یه‌ک له‌خواوه سوورپابه‌وه به‌سه‌ر

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ (۲۰) فَتَنَادَ وَأُصْبِحِينَ (۲۱) أَنْ ائْتِدُوا
عَلَى حَرِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ (۲۲)

ئەوسا وەك باخىكى پىنراوى لى ھات (۲۰) لە شەبەقدا بانگى يەكرىيان
کرد (۲۱) كە ھەستن بچن بۆسەر باخەكەتان ، ئەگەر ئەتانەوئى بى پىن
(۲۲)

باخەكەدا ، لەكاتىكا كە خاوەنەكانى نوستون (فاصحت كالصریم)
ئەوسا وەك باخىكى پىنراوى لى ھات ، واتە ھەرچى بەرىكى بوو
ھەمووى سووتاو كەوتە خوارەوہ .

ئىجا با باخەكە بەجى بىلین بە سووتاوى ، وە بچین بەلای
خاوەنە نوستووہ كانیانەوہ ، بزانین چى ئەلین و چى ئەكەن .

ئا ئەوہ ئەوانن وا خەبەریان بووہوہ لەتاریك و پروونى بەیاننا ،
وہ بانگى يەكرىى ئەكەن بۆئەوہى پیلانەكەیان بەجى بىنن ، وەكو
ئەفەرموئى (فتادوا مصبحین) لە شەبەقدا بانگى يەكرىيان کرد
(ان ائعدوا على حركم) كە ھەستن تا بەیانى زووہ بچن بۆسەر
باخەكەتان (ان كتم صارمین) ئەگەر ئەتانەوئى بى پىن بەدزى
ھەزارەكانەوہ .

ئىتر لیرەدا وەك خوا گائەیان بى بكات واىە كە ئەفەرموئى

فَانُطَلِّقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ : (۲۳) اَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا
 الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ (۲۴) وَغَدَاً عَلَى حَرْدٍ
 قَادِرِينَ (۲۵)

ئىجا كه وتته پى ، وه ئه وان به چرپه ئه يان ووت : (۲۳) ئه مپرو هيج
 هه زارىك نه پى به سه رتانا له ناو باخه كه دا (۲۴) دمه و به يان پوئين
 واپان ئه زانى كه ئه توانن بى به شيان بكن (۲۵)

(فانطلقوا) ئىجا هه موو كه وتته پى بو سه ر باخه كه يان به خو شى خو شى
 (وهم يتخفون) وه ئه وان به چرپه به يه كيان ئه ووت (ان لا يدخلنها
 اليوم عليكم مسكين) كه ئا گادار بن نابى ئه مپرو هيج هه زارىك بته
 ناو باخه كه تانه وه .

تبه كه ده ورى قور ئانه كه ئه كه ينه وه ، ئا گامان له به سه ره اتى
 باخه كه به به جۆرىك كه خا وه نه كانى ئا گايان لى نه يه . . . به لى
 ئه زانين كه خوا له كارى خو ي بو ته وه ، وه شه و گرپه ي نارد و وه
 باخه كه ي سو و تاند و وه ، كه واته با خو مان مات بده ين بز انين ئه م
 دل په قسانه چى شه كه ن ؟ ئه فه رموى (وغدا على حرد قادرين) دواى
 ئه وى كه ووتيان و مى پى يان گرت ، واپان ئه زانى كه ئه توانن به شى
 كه سى لى نه دن .

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا : اِنَّا لَضَالُّونَ (۲۶) بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ
(۲۷) قَالَ اَوْسَطُهُمْ : اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ لَوْ لَا تَسْبَحُونَ (۲۸)

کہ باخہ کہ بیان دیی (بہ گره لیدراو) ووتیان : تیمہ پریمان وون کردووه
(وہ تمہہ باخہ کہی تیمہ نی یہ) (۲۶) نہہ بہ لکو بہش پراو کراوین
(۲۷) برا ناوونجی یہ کہ بیان ووتی : مہ گہر یم نہ ووتن ؟ بوج سوپاسی
خوا ناکہن ! (۲۸)

بہ لئی وا نزبکی باخہ کہ کہوتہوہ با بزائین تہ لئن جی (فلما
راؤھا) کاتیک کہ جاویان بہ باخہ کہ کہوت کہ ہیچ بہری پیوہ
نہ ماوہ ، وہ ہمووی بہ گره گہوتبووہ خواوہوہ ، باخہ کہ بیان
نہ ناسی یہوہ ، وہ (قالوا انا لضالون) ووتیان : تیمہ پریمان وون کردووه ،
وہ تمہہ باخہ کہی تیمہ نی یہ ، لہ پاشا کہ ووردبوونہوہو ناسی یا نہوہ ،
تنجا ووتیان (بل نحن محرومون) نہ خیر پریمان وون نہ کردووه بہ لکو
تیمہ بہ سزای خوا بہش پراو کراہن لہ بہروبوومی باخہ کہ مان •

تنجا لہم کاتہدا کہ بہ بہری کردہوہی خویمان گہ یشتن (قال
اوسطہم) برا ناوونجی کہ بیان ووتی (الم اقل لکم لولا تسبحون) ہن
لہ پیشہوہ یم نہ ووتن بوج یادی خواو سوپاسی ناکہن ، وہ بہشی
ہنہ زارانی لی دہرناکہن ؟ تا خواش پیستو بہرہ کہ تی تی بیخات •

تستا ، وہ ہہر تستا ، تمہ ناموزگاری یہ کاریان تی تہکات ، کہ

قالوا : سُبْحَانَ رَبِّنَا ! اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ (۲۹) فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْا مُونَ (۳۰) قَالُوا يَا وَيْلَنَا ! اِنَّا كُنَّا طَاغِينَ (۳۱)

هموو ووتیان : خوای تیمه خویمان ستمکار بووین (۲۹) تنجا
پروویان کرده یه کتیری به سهرزه نشتم (۳۰) ووتیان : نهی وای بو خویمان
که له خوا یاخی بووین (۳۱)

کار له کار ترازوه ، وه کو نهفهرموئی (قالوا) هموو به په شیمانیه زه
ووتیان (سبحان ربنا) خوای تیمه دووره له ستم ، به لام (انا کنا
ظالمین) تیمه خویمان ستمکار له خویمان کرد ، که هه زاره کانمان
بی بهش کرد ای تیمه دووره له ستم تیمه خویمان بووین

له پاش نهوی که تی گیشتن ، وه دانسان نا به گونا هه که یانا ،
تنجا ده ستیان کرد به سهرزه نشتی یه کتیری ، وه کو نهفهرموئی (فاقبل
بعضهم علی بعض يتلاوون) تنجا پروویان کرده یه کتیری به سهرزه نشتم ،
نه میان نهی ووت : نه مه بیرو پای تو بوو ، نهویان نهی ووت : نه خیر
تو نهت ووت به رو بوومی باخه که مان که مهو بهشی خویمان ناکات ،
سینه مه که یان پیی نهووتن : تیوه به قسه که ی متان نه کرد که پیم ووتن :
با وه ک باو کمان بهشی هه زارانی لی ده رکه ین ، هه به مهش وازیان نه هینا
به لکو لیوی خویشان گهست ، وه کو نهفهرموئی (قالوا یاویلنا) ووتیان :
نهی وای بو خویمان (انا کنا طاعین) به پراستی تیمه له خوا یاخی
بووین : بهم پرنه گه زور په شیمان بوونه وه له کرده وه که ی خویمان

عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا ، إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ (۳۲)
 كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلِلْعَذَابِ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ، لَوْ كَانُوا
 يَعْلَمُونَ (۳۳)

ئومىدەوارىن كە خوا لەجىاتى ئەو باخە باشرمان بداتى ، تىمە (لەمەولا)
 ھەر لە خواى خۆمان ئەپارپىنەو (۳۲) ئاوايە سزا (ى خوا لە جىھانا)و
 سزاي دوايى گەلئى گەورەترە ، خۆزگە بيانزانيايە (۳۳)

وہ تۆبەيان کردو ووتيان (عسى ربنا) ئومىدەوارىن كە پەرورەدگارمان
 (أن يبدلنا خيرا منها) شتىكى باشرمان بداتى لەجىاتى باخەكە (انا الى
 ربنا راغبون) بەپاستى تىمە لەمەولا ھەموو ھىوايە كمان ھەر بە خواى
 خۆمانە ، وە ھەر لەو ئەپارپىنەو ، كە ئاوورپىكى باشرمان لئى بداتەو .

لەپىش ئەوئى پەردە دايداتەو بەسەر سەرگۆزەشتەكەدا ئەم
 ھەرەشەيە ئەكات ، ئەفەرموئى (كذلك العذاب) ئاوايە سزاي خوا لە
 جىھانا بو ئەو كەسانەى كە لە فەرمانى دەرجن (وللعذاب الآخرة أكبر)وہ
 سزاي پۆزى دوايى گەلئى سەختترە (لو كانوا يعلمون) خۆزگە
 ياخىيان ئەمەيان بزانيايە ، تا بگەرانايەتەو لە ياخى تىيى .

واتە لەلايەك خوا سزاي خاوەنانى ئەو باخە بەورەنگە بدات لەسەر
 ئەو گوناھە پىچووكەى كە كرديان ، ئەبج سزاي بئى پروايانى مەككە
 چۆن بداتەو كەوا لەسەر ئەم ھەموو نازو خۆشى و دارايىيەى كە

خوا بیی داوون ، که چی پیغه مبه ره که یان به دروژن دابتن ، وه نازارو
 سزای بدن ، وه له سر بی پروایی خویان هر بمینه وه .
 نه فیر نو سه کان ته لئن ولیدی کوپی موعهیره - که تم نایه تانه ی
 ده رجهق هاتو ونه ته خواره وه - زور ده وله مندو دست دار بووه ،
 نه نانه ت باخاتیکی زوری بووه ، به در یزایی له مه که که وه تا «طاق» وه
 له ناو نهو باخانه دا باخیکی نایه تی گوره ی بووه ، خیر و پیری له
 هاوین و له زستانا بووه ، به لام نه مانه ه مووی له ناو چون به هو ی
 بی پروایی وه لیده وه .

دانشتوانی مه که که ش نه وه بوو که حوت سال له سر یه که خوا
 تووشی گرانی و برستی کردن ، به پهنگیکی وا که ده ستیان کرد به
 خوار دنی لاکی توپو ، له پاشا له غذای «بدر» یسا هر چی گوره ز
 سر کوماره کانیا بوو کوزران یا به دیل گیران .

لهم داستانه دا ههروه که هه ره شه ی تیایه بو بی پروا کانی مه که که
 نه مهنده بی پروا وه له گهل پیغه مبه ره که یانا خراب نه بن ، هه روا
 هه ره شه ی تیایه بو هه موو ده وله مند یکی دست داری یاره دار ، که
 له گهل هه زارانا دل ره ق نه بن ، وه هه موو سالی که له دارایی یه که یان
 به شی خوی لی بدن .

بی پروا کانی مه که که هه موو ده وله مندو یاره دار ، وه مسلمانان کانش
 هه موو هه زارو دست کورت بوون ، شجا بهم بو نه یه وه بی پروا کان
 هتدی جارم گاته وه به مسلمانان کانبان نه ووت : نهو پروژی دوا بی یه ی که
 پ

انَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ (۴۳) أَفَنَجْمَلُ
 الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ؟ (۳۵) مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ؟ (۳۶)

بۇ پارىزگارلار ھەيە لاي پەرۋەردگارلار باخاتى (بەھەشتى) بەھرەدار (۳۴) ئايا تېمە مسلمانو بەدكاران وەك يەك لى ئەكەين ؟
 (۳۵) ئەو چىتانه چۆن بىر يارىك ئەدەن ؟ (۳۶)

تېو ئەيلىن ، ئەگەر پاست بى ، لەو پۈژەشا ھەر تېمە بەپىز تر ئەيىن لە
 تېو ، چونكە ھەر ئەو خوايەي كە تېمەي لە جىھانا دەولەمەند كىر دووہ ،
 لە پۈژى دوايشا جىگا خۆشەكان ھەر بە تېمە ئەدات ، ئىجا خوا لە
 وەلاما ئەفەرموئى (ان للمتقين) بى گومان ئەوانەي كە لە نرسى خوا
 خويان ئەپارىزن لە ھەموو گوناھىك ، وە ھەموو فەرموودە يەكى
 بەجى دىن ، بۇ ئەوان ھەيە (عند ربهم) لاي خواي خويان (جنات
 النعيم) باخاتى بەھەشتى پر لە بەھرەو خۆشيبى ، وە ئەم بەھەشتە بۇ
 بەدكاران نى يە ، چونكە ئەم دوانە لاي خوا وەك يەك نىن ، وە كو
 فەرموئى (افجعل المسلمين كالمجرمين) ئايا تېمە مسلمانانو بەدكاران
 وەك يەك پائەگرىن ، واتە مسلمانىك كە بىر وای بە خوا يىغەمبەر
 بى ، وە خۆي پىارىزى لە گوناھ لە نرسى خوا ، چۆن وەك
 بى بىر وایەك تەماشاي ئەكەين ؟ وە دادى خوا چۆن مەيدانى شتى وا
 ئەدات ، كە دۆستو دوژمنى خوا لە پۈژى دوايى دا وەك يەك واين
 (مالكم كيف تحكمون) ئەو چىتانه ! چۆن بىر يارى شتى وا ئەدەن كە

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ؟ (٣٧) إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا
تَخَيَّرُونَ! (٣٨) أَمْ لَكُمْ آيْمَانٌ عَلَيْنَا بِالْغَةِ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ إِنْ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ؟ (٣٩)

ياخۆ نامەیه کی (ئاسمانی) تان بە دەستەووە ئەمە ی تیا ئەخوینتەووە ؟ (٣٧)
وہ لەو نامە یە دا پرتان بۆ دراوہ چیتان بوئی ئەوہ هەلبژێرن بۆ
خۆتان ؟ (٣٨) یا بەیمانێ بەهێرتان هەبە لەگەڵمان تا پۆژی دوا یی :
کە هەرچی تێوہ بتانەوئێ بتاندرتێتی (٣٩)

لە هەموو زبیری و بیری کەووە دوورە ؟ واتە تیا شیت بوون کە قسە ی وا
ئەکەن ؟ کە وابوو هەرچی دەلیلی هۆش و بیری بێ بەدەستیانەووە نی یە .
ماوە تە دەلیلی نەقلی ، ئنجا ئەمیش ئەباتە دواوہ ئەفەرموئێ (ام
لکم کتاب فیہ تدرسون) تیا نامە یە کی ئاسمانیتان بەدەستەووە دەرسی
نیا ئەخوینن (ان لکم فیہ لما تخیرون) کە چیتان بوئی لە پۆژی دوا یی دا
ئەتوانن بۆ خۆتانێ هەلبژێرن ، کە شتی واش نی یە .

کاتێک کە دەلیلی عەقلی و نەقلی نەبوو ، ئەمیتتەووە دەلیلی ظنی
واتە ئەو ی بەدەستیانەووە مایتەووە ، هەر گۆترە و گومانیکە ، کە گۆیا خوا
بە ئێنی بێ دابن کە لە پۆژی دوا یی دا بتان تیریتە بەهەشت لە گەل
چاکان ، وە سویندی بۆ خوار دبن و دنیای کردین ، کە ئەمەش نەبوو ،
وہ کو ئەفەرموئێ (ام لکم ایمان علینا بالغە الی یوم القیامە) یاخۆ
بەیمانێ بەهێرتان هەبە لەگەڵمان کە ئەو بەیمانەش پەوابێ تا پۆژی
دوا یی ، بەم پەنگە (ان لکم لما تحکمون) کە هەرچی تێوہ بتانەوئێ

سَلَّمُمْ : اَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ؟ (٤٠) اَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ ؟
فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ

پرسہ لی یان (بزانه) کامیان زامنی ئہم قسہین (٤٠) یا ئہ گہر
ہاوبیریان ہہیہ (لہم قسہیہ دا) ہاہوبیرہ کانیان بئن

بتاندربیتی ، لہ گہل ئہمیشہ کہ لہم پرووہ نہ بہ لئن ہہیہ نہ بہیمان ،
کہواتہ ئہم قسانہ تان لہ چی یہ !؟

ئجنا ئہ گہر ہہر ئہ لئن ئہم بہیمانہ ہہیہ (سَلَّمُمْ) لی یان پرسہ
ئہی محمد ، بزانه (اَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ) کام لہ سہرؤک و گہورہ کانیان
ئہم بہیمانہی بہستوہ لہ گہ لمانا .

ئجنا ہیچ نہ ماوہ تہوہ بویان تہوہ نہ بی کہ بلئن : بَشِيْرَانِمْ وایان
ووتوہ ، کہ ئہمیش نی بہ ، وہ کو ئہ فہرموی (ام لہم شرکاء) یا بیجگہ
لہ خویان کہ سی تری و اشک تہ بن کہ وہک ئہمان لہ سہر ئہم بیرو
باوہ پہ بن ، وہ بہ لایانہوہ وای بی کہ لہ پوژی دوا بی دا بروادارو بی پروا
وہک یہک تہ بن ، واتہ ووردبہنوہ بزانت ئایا لہ زانایان و خوتندہ وارانی
بہرز کہ لہ فلسفہ فی ثابینہ کانا شارہ زان کہ سی و ہہیہ کہ
بشتیوانی تان بکات لہم بیرو باوہ پہ دا ، ئہ گہر ہہیہ (فَلْيَأْتُوا
بشُرَكَائِهِمْ) یا ہاوبہش و ہاوبیرہ کانیان بئن لہو پوژی کہ لہم ہولا

ان کانوا صادقین (٤١)

نه گهر راست نه کهن (٤١)

باسی نه کات به نایه تی «یوم یکشف عن ساق» (ان کانوا صادقین) نه گهر
راست نه کهن (١) .

(١) خو لاسه هرچی له وانه بئ که نه و بئ پروایانه لیره دا دهستی بئ
بگرن هه موی برده دواوه ، به م پره نگه به نایه تی « افجعل المسلمین
کالمجرمین » دلیلی عقلی برده دواوه ، دیاره که عقل باوه پر ناکا
به مه که مسلمان و نامسلمان وه که یهک واین ، وه چاک و خراب لای
خوا له ترازویه کا بن .

به نایه تی « ام لکم کتاب فیه تدرسون » دلیلی نقلی برده دواوه ،
واته هیچ نامه کی ناسمانیتان به دهسته وه نی به که بلئی : کوئی
خوشه له به هه شتا بۆ ئیوه یه .

که دلیلی عقلی و نقلی نه بوو ، مایه وه دلیلی ظنی ، که گوایا
خوا سویندی بۆ خواردن که چی یان بوئی ، له رۆژی دواوه دا
بی یانداتی ، وه که نایه تی « ام لکم ایمان علینا بالفقه » که یاندی
که نه مهش نه بووه ، چونکه خوا خۆی نه فهرموئی شتی وایه ،
نه گهر هه نه شلین هه یه ، کئی به نه و ده مپاسته ی که وایه لئی با بئ
بی چه سپینتی .

هیچ نه مایه وه نه و نه بئ که بلئین : خوینده وارانئ ناده می
له وانه ی که شاره زای فله سه فه ی دینه کانن پشتیوانیی ئهم
قسه یه یان نه کهن : که گوایا جینگای نایه تی یان بۆ هه یه له
به هه شتا . ئنجا به نایه تی « ام لهم شرکاء . . . » نه مهشی برده
دواوه . واته نه گهر خوینده وارانئ وایه شک نه یه ن که ئهم
شهادته تان بۆ بدن با بیان هینن نه گهر راست نه کهن .

يَوْمَ يَكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا
يَسْتَطِيعُونَ (۴۲)

لەپۆژنیکا کە داوینی لێ ئەکری بەلادا ، وە (بەتەوسەو) بانگ ئەکری
بۆ سجدە بردن و ناتوان (بی.بەن) (۴۲)

ئىجا ئەفەرموئى : با هاوپیرو کانی خویان بین (یوم یکشف عن
ساق) لە پۆژنیکا کە داوینی تیا ئەکری بەلادا وەك پۆزی دواپی بی .
ئەم دەرپرینه «تیسیر» لە کوردیی و عەرەبی دا ، بریتی یە لە کاتی
تەنگ و چەلمە ، نابینیت کە لە گەل بەلایەکی زل پوویدا وەك
بوومەلەرزە یەکی بەهێز ، یا ئاگرێکی گەورە ، یا لافاوێکی زۆر ،
ئەوانە ی کە لەویدان ، بآلی لێ هەل ئەمانن و داوینی لێ ئەکەن بەلادا
بۆ مەردوم پزگار کردن ، کەواتە داوین هەلکردن بریتی یە لە کاتی
تەنگ و چەلمە ، ئىجا ئەبی لە تەنگ و چەلمە ی پۆزی دواپی
گەورە تر چی بی ؟

بەلێ لە پۆزی دواپی دا بی پروا خەم و خەفەت دای ئەکری ، وە
لە هەموو لایە کەووە سزای خوا دەوری ئەداو پوو ی تێ ئەکات ، وە هیوا
لە دایا نامینی ، ئىجا لەو پۆژە دا بانگ ئەکری بۆ سجدە بردن لە پوو ی
تەوس و سەرکۆنەو کە لە دنیا دا نوێزیان ئەکەرد وە سجدە یان
نە ئەبرد ، وە کو ئەفەرموئى (ویدعون الى السجود فلا يستطيعون) بانگ
ئەکری بۆ سجدە بردن و ناتوان ، چونکە لە ترسانا ئەزۆیان بە یە کە

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرَاهَهُمْ ذِلَّةً ، وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ
إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ (۴۳)

چاویان شوپرو پيسوایی دایان نه گرتی ، به پاستی جاران که ساغ بوون
بانگ نه کران بو سجده (و نه یان نه برد) (۴۳)

نه داو دلان هه نه به پرتی . له و کاته دا هیچیان له دست نایه تهماشاگردن
نه بیت به چاویکی شوپرو پر له ترسه وه ، وه کو نه فرموی (خاشعته
أبصارهم) چاویان سه به ره و ژیر و ترسناک (تره قهم ذله) پيسوایی و
شهرمه زاری دایگرتوون ، چونکه له و پوژده دا بیریان نه که و یته وه که
(وقد كانوا يدعون الى السجود وهم سالمون) بی گومان له دنیا دا بانگ
نه کران بو نویتز گردن و سجده بردن ، له کاتیکا که نه وان ساغ و
نه دروست بوون ، وه نه یاتوانی نویتز بکن و سجده بهرن ، به لام
نه یان نه کرد له بهر ده عیه و ده مار .

لیره دا نه بو مسلمی اصفهانی نه لئی : مه بهس له م پوژه پوژی
دنیا به ، چونکه له پوژی دواپی دا کس بانگ ناگرتی بو سجده
بردن و خوابه رستی ، که واته نه بی نه و پوژانه بی که بی پروا نه که ونه
گیانه لاوه وه که س و کاریان ده ست نه کهن به گریان و له خودان ، وه
به جاوی خویان مردن نه بینن و به شیمان نه بنه وه به په ننگیک نه گهر
گوئی یان له دهنگی بانگ بی نه یانه وی بیجن به دهنگی یه وه ، به لام
ناتوانن ، وه له وده مه دا چاویان سه به ره و ژیر ، وه شهرمه زاری
دایان نه گرتی ، چونکه بیریان نه که و یته وه که له کاتی ساغی و

فَدْرُنِي وَمَنْ يَكْذِبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ ،

وازیته له من و ئەوانەى كە ئەم قورئانە بەدرۆ ئەزانن ،

تەندروستی دا هەموو جارێك بانگ ئەكران بە دەنگى بانگ بو
نوێژ و خواپەرستى ، كە جى بێزىان نە ئەهات نوێژ بىكەن .

زۆر جار پێغه مېهر خەمبار و خەفەتبار ئەبوو بەهۆى لاسارى و
سەرىنجى ئەم بى پر وایانەوه ، كە بە هەموو هیز و تەوانایى خۆیانەوه
بەرانبەرى ئەوستان ، وە گالته یان بە خۆى و قورئانە كەى ئەكرد ، وە
جلە و گىرىى مەرد و میان ئەكرد لە مسلمان بوون ، وە هەموو جارێكىش
خوا دلخۆشى ئەدا یەوه كە دان بە خۆیا بگرى ، وە نمونەى بو
ئەهتایەوه بە پێغه مېهرە كانى پێش خۆى كە هەموو لەم پێگایەدا دوو
جارى ئازار و سزاو ناخۆشېى بوون ، تا لەدواى دا سەركەوتوون ،
ئىجا لەسەر ئاهەنگى قسە و گوفت و گوى ئادەمى و شىوێى هەپەشە
كردىان ، خوا بە پێغه مېهر ئەفەرموى (فدرنى ومن يكذب بهذا
الحدیث) ئەوانەى كە ئەم قورئانە بە درۆ ئەزانن ، وە بە هۆى كوپى
زۆرو داراى زۆرەوه یاخى بوون ، بەجى یان بێلە بو من ، وە تۆ وازیان
لێ بێنە ، وە خۆتیاں بێوه خەرىك مەكە ، هەر من ئەزانم چۆن
تۆلەیان لێ ئەستېم ، وە چۆن بەرە بەرە بەبێى دەستوورى باوێك كە
دامناوه لە جیهانا لەناویان ئەبەم ، ئىجا باسى دەستوورە لەناوبردنه كە یان

دەستوور

سَسْتَدْرِجَهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ (٤٤) وَأَمَلِي لَهُمْ ،
 إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ (٤٥)

بەرە بەرە ئەیانگرم بە پرەنگێک کە بێ نەزان (٤٤) وە مۆلەتیان ئەدەم ،
 بەپراستی قیلی من بەهێزە (٤٥)

ئەکات ، ئەفەرموی (سستدرجهم من حيث لا يعلمون) پۆزبەپۆز
 زەبوونیان ئەکەم ، وە بەرە بەرە کزو بێ نرخیان ئەکەم ، بە پرەنگێکی وا
 کە تاگیان لێ نەبێ ، وە وایزان کە مۆلەت دراوون ، وە کو ئەفەرموی
 (واملی لهم) مۆلەتیان ئەدەم ، بەم پرەنگە ماومەیک ئەیان هێلمەو بە لەنی
 ساغ و دارایی زۆرەو ، تالەپ ئەیان پووختیم وە لەناویان ئەبەم (ان
 کیدی متین) بەپراستی قیلی من بەهێزە .

قیل بە کردنی کارێک ئەتین کە بەدزی یەو بەکری ، بو زیان
 گەیاندن بە یەکیک ، یا بە گەلیک کە نەویریت بەئاشکرا ئەو کارە
 بەکەیت ، ئنجا لەبەر ئەوەی کە دەستوورو باوی خوا لە جیهانا لەسەر
 ئەو یە کە هۆی لەناوچوونی یەکیک یا گەلیک بەرە بەرە ، وە بە پەنھانی و
 لە ماومەکی دوورو درێزا پەیدا بێ ، تا دواپۆز لەپەر پووختین و
 لەناو ئەچن ، ناوی ئەم دەستوورو باوەی برد بە قیل ، ئەگینا خوا لە کوئی و
 قیل لە کوئی ؟

بەپراستی ئەم بێ پروایانە سەیریان هەیه ، زۆر چاک نەزان کە تو
 پێغەمبەریکی بەپراستیت ، کەچی پروات بێ ناهێتن ، وە ک بەرانەر بەم

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ؟ (٤٦) أَمْ
عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ؟ (٤٧)

ئایا تو (ئهی یتغه‌بهر) داوای مز(ی یتغه‌بهری‌تی)یان لی ئه‌که‌یت وه
(بهم‌بۆنه‌یه‌وه) ئه‌وان له‌ بژاردنی گرانبارن ؟ (٤٦) یا پوو‌یه‌په‌ی غه‌ییان
له‌لایه ، وه ئه‌وان له‌بهری ئه‌نووسه‌وه ؟ (٤٧)

ئامۆزگاری‌و هه‌و‌لدانه‌ت بو‌ مسلمان بوونیان ، داوای کرئ‌یه‌کی وا
زۆریان لی بکه‌یت که‌ نه‌توانن بی‌ده‌ن ، وه بهم‌بۆنه‌یه‌وه بیانووت
بی‌بگرن وایه ، وه‌کو ئه‌فه‌رموئ (ام تَسْأَلُهُمْ اجْرًا) ئایا تو له
بی‌بروایان داوای کرئ‌ی کوشی یتغه‌بهری‌تی ئه‌که‌یت (فهم من
مغرم مثقلون) ئنجا بهم‌بۆنه‌یه‌وه ئه‌وان له‌ دانی ئه‌و کرئ‌یه‌و بژاردنی ،
گران‌بارن ، وه ناتوانن بی‌ده‌ن ، بۆیه‌ توخت ناکه‌وون و پروات پئ
ناهین ، له‌گه‌ل ئه‌میشه‌ که‌ تو هه‌ر پرگایه‌کیان نیشان بده‌یت ،
وه هه‌ر ئامۆزگاری‌یه‌کیان بکه‌یت هه‌ر بو‌خوایه ، وه چاوتان له‌ هیچ
قازانجیکه‌وه نی‌یه‌ ته‌نها پئ‌نموونی ئه‌وان نه‌بئ بو‌ پئ‌ی پاست ،
ئنجا که‌ خۆیان ئه‌مه‌ ئه‌زانن ، ئیتر ئه‌م سه‌رپنجی‌یه‌یان له‌چی‌یه ؟
ئایا به‌رده‌ی غه‌ییان هه‌لداوه‌ته‌وه ، وه نامه‌ی غه‌ییان خوتندۆته‌وه ،
وه پئ‌ی به‌هه‌شتیان له‌ لایه‌کی‌تره‌وه دۆزیوه‌ته‌وه ، وه‌کو ئه‌فه‌رموئ
(ام عندهم الغیب فهم یکتبون) یا پوو‌یه‌په‌ی غه‌ییان له‌لایه ، وه ئه‌وان

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ ، وَلَا تُكِنُّ كَصَاحِبِ الْحُوتِ ،

دان بهخوتا بگره و چاوه پروانی ^{فهرمانی} خوات بکه ، وهك هاوپیئی
نههنگه که مهبه (که یونس یتهمبهر) .

سهبری نه نووسنه وه ، وه له واندا شتی وایان دۆزیوه ته وه . که
بشتیوانیی له قسه کانی نه وان بکات .

تا تیره باسی قسه کردن بوو له گهل بی پروا کانی قوره یش به
گه لئی په نگ ، بۆنه وهی که پروا بئین ، ئنجبا با نه داته وه سه
نامۆزگاریی کردنی یتهمبهر که بی هیوا نه بی و دهست ههل نه گرتی له
پنویسته قورس و گرانهی که دراوه به سه ریا ، وهك یونس یتهمبهر
که تووپه بوو له گه له کهی ، وه به جیی هئستن ، وه کو نه فرموی
(فاصبر لحکم ربک) دان به خوتا بگره و چاوه پروانی فهرمانی
پهروه ردگارت بکه (ولا تکن کصاحب الحوت) وه له خۆپانه گرتن و
تهنگه تیلکه بی دا وهك هاوده می نههنگه که مهبه ، که یونس
یتهمبهره .

خوا باسی یونس یتهمبهر نه کات لهم سووره ته دا زۆر به کورتیی ،
به لام له چه ند شوئییکی تر له قورئانا باسی نه کات به درئیزتر لیره ،
ئنجبا وا تیمه لیره دا داستانه کهی یونس باس نه کهین ، به بیی
فهرمووده کانی قورئان و فهرموودهی یتهمبهر .

خو یونس یتغہمبہری نارد بو «نہینہوا» لہتہنشت مووسلہوہ بو
 ناموژگاریی نہو گہلہ بت بہرستہی کہ لہوئی بوون ، تا خویان یی
 بناسی و پروایان یی بینی ، ہہرچہند ہہولی دا ، وہ لہ گہلیانا خہریک بوو
 پروایان یی نہہتا ، لہمہ یونس یتغہمبہر زور یی ٹومید بوو ، وہ بہ
 تووہمی بہجئی ہیشتن ، وہ نزای خرابی لی کردن ، نہیزانی کہ خوا
 یی ناخوشہ ، وہ لہسہر نہمہ نہیگری و دووچاری سزای نہکات ،
 ہہروا پوی تا گہیشتہ کہناری دہریای سی ، لہوئی سواری
 کہشتی بہکی سفہریی بوو ، کہ پربوو لہ زہلام ، لہ تیرینہمی
 ناوہ کہدا تہماشایان کرد کہشتی بہ کہ زور قورس ، وہ لہ نوقوم بوونایہ ،
 ہہرچی کہ لو بہ لیکسی تیا بوو ہہموویان فریدایہ ناو ناوہ کہوہ ، بہلام
 بہمہ چارہ نہ گرا ناچار ہاتن تیرو پشکیان کرد «قورعیان کیشا» لہ ناو
 زہلامہ کانا ، وہ بہ کہم کہس یونس یتغہمبہر بہر کہوت و فریدرایہ ناو
 دہریاکوہ ، کوتوپر نہہنگیکسی گہورہ قوتی دا ، لہ پاش ٹوہی کہ
 یونس یتغہمبہر چوہ ناو سکی نہہنگہ کہوہ ، وہ دہستی لہ ہہموو
 شتیک برا ، تنجا تہگہیشت کہ گوناہیکسی زور زلی کردوہ ، وہ
 فہرمانی خوی شکاندوہ ، تیر بہ دل بہشیمان بووہوہ ، وہ ناتوانی
 ہاواری کردہ خوا فہرمووی : « لا الہ الا انت سبحانک انی کنت من
 الظالمین ۲۱/۸۷ » (۱) لہ بہر ٹوہی کہ بہشیمان بوونہوہ کہی بہ دل
 بوو ، خیرا خوا گیرای کرد ، وہ بہ فہرمانی خوا نہہنگہ کہ لہ فہراغ
 دہریاوہ یقی کردہوہو یوسی فریدایہ وو شکانی ، بہلام یستی لہ شی

(۱) واتہہیچ خویاہکی بہراستی نی بہ تہنیا تو نہ بییت ، پاکیی ہہر بو
 تویہ ، بہراستی من لہ ستہمکاران بووم ۔

اذ نادى وَ هُوَ مَكْظُومٌ (٤٨) لَوْلَا اَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ ، لَنُبَذَ بِالْعَرَاءِ وَ هُوَ مَذْمُومٌ (٤٩)

کاتیک که بانگی (خوای) کرد ، وه ئه و پیشی خواردبووه (له بی پروایی گهله کهی) (٤٨) ئه گهر میهره بانیه که له لایهن خواوه فریای نه که وتایه ، فری ئه درایه دهشتیکی پرووت ، وه ئه و به دناو ئه بوو (٤٩)

نه مابوو ، وه گۆشتی سووری ده رکه وتبو ، بو ئه وهی که هه تاو گاز نه بی ، خوا گیایه کی گه لا پانی وه که کوله کهی بو پروواند ، وه هه لگه پرا به چلیکا ، تا له زیر سیهره که یا بحه سیته وه ، له پاشا خوا ناریدی به وه بو سه ر گه له کهی نهینه وا ، وه ناموزگاریی کردن و هه موو بر وایان بی هینا ، وه کو ئه فهرموئی (اذ نادى وهو مکظوم) کاتیک که هاواری کرد له ناو سکی ماسی به که دا که ئه و پیشی خواردبووه له بی پروایی گهله کهی .

له نایه تی سوورهی «صافات» دا که ئه فهرموئی « فالتقمه الحوت وهو ملیم ، (١) ده رئه که وئی که یونس پیغه مبه ر به گونا هبازیی چوو ه ناوسکی نه هه نکه که وه ، به لام لیره واده رئه که وئی به پاکیی و لبحوشبوویی له سکی هاته ده ره وه ، وه که ئه فهرموئی (لولا ان تدارکة نعمة من ربه) ئه گهر میهره بانیه که له لایهن بهروه ردگاری به وه فریای نه که وتایه (لنذ بالعرء وهو مذموم) فری ئه درایه دهشتیکی پرووت ، وه ئه و به دناو ئه بوو به هوی ناره زامه ندیی خواوه لئی ، به لام به هوی میهره بانیه خواوه ، یونس

(١) واته نه هه نکه که قووتی دا ، وه ئه و «گونا هبازوه ئومه کراو بوو .

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ (۵۰)

ئىجا خۇاى ئەو ھەلى بۇزاردەو ھو گىراى (بە يەكك) لە چاكان (۵۰)

يىغەمبەر گوناھە كەى خۇى بىر كەوتەو ھو بەشىمان بوو ھو لە خۇا
پاوپا ھو ، ھو خۇاش بەشىمانى يەكەى لى گىرا كرددو پزگارى كرد ،
ھو گوناھە كەى لەسەر ھەلگرت ، ھو ھەلى بۇزاردەو بە يىغەمبەرى تى
خۇى ، ھو كو ئەفرموى (فاجتبا ربه) ئىجا خۇاى خۇى ھەلى بۇزاردەو
(فجعله من الصالحين) ھو كردى بە يەكك لە چاكان ، كە ئىتر بە ھىچ
شئك لىل ئەبى و توورە ئەبى ، ھو لەبەر بارى خۇادا خۇى پاوبگرتى .

خۇا ئەم داستانەى بو يىغەمبەر گىراپا ھو تا بەندى لى ھو بەگرتى ،
ھو تى بگات كە لەم پىگايەدا ، تووشى ھەزاران ناخۇشى ئەبى ، كە
ئەمانە بارىكى تىجگار قورسو گرانن ، پاوى ئەوى كە ھو پىس ئەبى ،
ھو لە ھىچ كاتكدا ئەنالتىن ، ھو پىشى بە خۇاى خۇى قايم بى ، تا بەبى
دەستوورو پاوى خۇى دى بە دەنگى ھو .

★ ★ ★

ئەو ھو لە پىشەو ھو خۇا فرمانى دا بە يىغەمبەر كە دان بە خۇيا بگرتى ،
ھو چاوپروانى بگات ، تا بزانى خۇا چى ئەكات بە دوژمنە كانى ، ھو
بە تايە تى پى قەرموو : ھو يونس يىغەمبەر توورەو بى سەبەر مەبە ،
ھو نزاي خراب لە كەس مەكە ، ئىجا كە ھاتە سەر تەواو كردنى
سوورەتە كە ، وىستى دواى يەكەى بەستىتەو بە سەرە تاگە ھو ، ھو چى

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا
سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ (٥١)

تزیك بوو بی پروا کسان له کاتینکا که قورتانیان لی بیستیت
ههلت خلیسکین به چاوی (ی بیس) یان وه نه لئین (نهم پیغمبه ره) شیتته (٥١)

باس کردوو له سه ره تاوه ، لیره به کورتی بی لته وه ، وه دواپی
سووره ته که ی بی یتی •

نه وه بوو له سه ره نای سووره ته که وه باسی بی پروا کانی مه که کی
کرد ، که به پیغمبه ریان نه ووت شیت ، وه سوئندی بو خوارد به
قه له و مه ره که بو نووسین ، که تو شیت نیت ، چونکه نه گهر
وابویه نه ونده به قین و کینه وه خنسه یان لی نه نه کردیت ، وه چاوی
بیسیان بی ههلت نه نه هتایت ، وه کو نه فهرموئی (وان یکاد الذین کفروا
لیزلقونک بابصارهم) به راستی تزیک بوو که بی پروا کسان
ههلت خلیسکین به چاوی پر له دوژمنایه تی یان (لما سمعوا الذکر)
له کاتینکا که قورتانیان لی نه بیستیت ، وه بوت نه خوئندنه وه ، واته
له وچه لانه دا نه ونده یان رق لته ، وه خته کویر بن ، وه به دلکی بیس و
چاویکی بیسی واوه ، لیت مؤر نه بنه وه ، له وانن که بت شله ژین و
تاچ و قوت به ده کا بئین ، له گه ل نه میسه (ویقولون انه لمجنون) که
نه لئین پیغمبه ره شیتته ، وه نهم قورتانه قسمی هیچ و بووچه ، تنجا نه گهر
وابیه بوچی نه مه نده حسه دت بی نه بن ، وه له هه رلا به که وه بت بینین

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ (۵۲)

لەكاتىكا كە ئەم قورئانە ھەر ئامۇزگارىيە بۇ ھەموو ئادەمىي (۵۲)

كۆيۈر ئەبن ، ۋە بە چاۋىنكى پىر لە قىن و كىنە و پىسى يەۋە لىت ووردنەنەۋە ، ۋە بوۋىت بە گرىئى دىل و بەردى سەر سكيان ، ئەگەر ئەوان پاست ئەكەن تۆ بە شىت ئەزانن ، شىت چۆن ھەسەدى بىئى ئەبرىئ ؟ ۋە چۆن بەقىنەۋە ئەمەندە خىسە لى ئەكرىئ ، ۋە ئەۋەندە بە گوفتار و كردارى خەمبار و خەفەتبار ئەبن ؟ ديارە درۆئەكەن ، ۋە بە دىل ئەزانن كە تۆ يىتەمبەرى خوايت ، ۋە ئەم قورئانە سرووشىكى ئاسمانىيە بۇ ھەموو جىھانىان ، ۋەك ئەفەرموئى (وما هو الا ذكر للعالمين) ئەم قورئانە ھەر ئامۇزگارىيە بۇ ھەموو كۆمەلى ئادەمىي بەتېكرابى ، نەك ھەر بۇ تىرىدەك يا گەلېك ، ۋە بۇ ھەموو ئادەمىيە تا جىھان جىھان بىئى ، نەك بۇ سەد سالى يا زياتر يا كەتر ۋەك يىتەمبەرانى يىتسوۋ .

لىرەدا قسەيەكى زۆر گرنگ ھەيە پىۋىستە بىكرىئ نەۋىش ئەمەيە كە خۆرشناس ، مستشرق ، ەكان ئەلېن يىتەمبەر لە مەككە نەي ووتوۋە كە من يىتەمبەرى ھەموو ئادەمىي ، بەلكو دواى ئەۋەي كە كۆچى كرد بۇ مەدىنە ، ۋە لە غەزاي بەدردا سەركەوت تىجا ئەمەي ووتوۋە ، بەلام تىبە كە لە قورئاننى پىرۆز ووردنەبىنەۋە ، خىۋاي گەۋرە لە ھەوت سوورەتى مەككى كە «انعام» و «يوسف» و «أنبيا» و «فرقان» و «جن» و «قەلەم» و «تكوير» ن دان ئەنئى بەۋەدا كە ئەم قورئانە

نامۆزگاری به بو هموو جیهانیان به تیکرای له کاتی هاته خواره وه یه وه تا پۆزی دوایی ، له هموو یان گرنگر نهم سوورده ته به کهوا تهفسیری نه کهین ، چونکه له بهره به یانی ئیسلامه تی دا هاتۆته خواره وه که مسلمانان کان له خیزانه کهی پیغه مبهه به ده زنه بوون ، وه ئیسلامه تی له چوار دیواری مالی پیغه مبهه نه چو بووه ده ره وه ، نه وانیش بریتی بوون له پیغه مبهه وه خه دیجه خاتوونی خیزانی و امامی علی که منال بوو ، وه له بهر ههزاری باوکی ، پیغه مبهه هتا بوویه لای خۆی ، وه زه بندی کوپی حارته که به ندهی ئازاد کراوی پیغه مبهه ، وه له مالی پیغه مبهه را بوو .

ههزارو دووسه دو په نجا سال پیش نه وهی نهم درۆیه بکری و نهم خراپه به بگیری ، خوای ئاگادار به هموو شتیک به درۆی خستوونه ته وه ، وه به جهوت تابه تی وه که «تبارک الذی نزل الفرقان علی عبده لیكون للعالمین نذیرا ، داویتی به ده میانا .

سورة الحاقه

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَاقَّةُ (۱) مَا الْخَاقَّةُ؟ (۲)

سوورهی (حاقه) یه

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

پۆزی دواپی (۱) جی بی نهوپۆزه ؟ (۲)

بسم الله الرحمن الرحيم

مهگکی به ، ۵۱ ئایه ته ، ۲۵۶ ووته به ، ۱۰۸۴ بیته

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

خوا وستی لهم سووره ته دا باسیکی پۆزی دواپی بدا به
 گونجکهی بی پرواکانی قوره یش دا ، که پشتینی دوژمنایه تی یان
 بهستبو له گه ل یغه به را ، وه به ره لهستی خوئی و ئاینه کسه ی
 و یستابوون ، وه بیان ترستی به باسی له ناو بردنی نه و گه لانه ی که له پیش
 نه مانا بوون ، وه پروایان به خواو یغه به ره کانیا ن نه هیناوه ، فه رمووی
 (الحاقه) نه و کاته ی - وه ک پۆزی دواپی بی - که بوونی پاست و
 بی گووانه (ما الحاقه) چ کات و ده میکه ، واته کاتیکی نه مه نده سه خت و

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ؟ (۳)

تۆ جووزانیت ئهوپۆزه چی به (۳)

بهسامه کەس نازانی چۆنه •

مه بهس لهم پرسیاره نیشاندانی سهختیی و سامی ئهوپۆزه به ، واته
 ئه مهنده به لایه کی گه وره و ناخۆشه ، له وانیه که هه موو که سینک
 پرسیاری لێ بکات و بلێ : چی بێ ئهوپۆزه ، وه که یه کیک که تووشی
 به لایه کی کۆتوپرپی زۆر قورس و گه وره ئه بێ ، ناوبه ناو ئه پرسنی
 له وانیه که له لایه وهن ئه لێ : ئه مه چی به ؟ له کاتکا که خۆشی ئه زانی
 چی به •

ئنجا بۆ نیشان دانی سهختیی و سامی ئه و پۆزه ، دووباره پرسیار
 ئه کاته وه ئه فهرموئ (وما ادراك ما الحاقه) تۆ جووزانیت ئه و پۆزه
 چه پۆزیکه ؟ کەس نازانی چۆنه تا تێ نه کهوتی •

★ ★ ★

به م سێ ئایه ته باسی پۆزی دواپی بۆ دامهزراندین ، ئنجا له پیش
 ئه وهی که باسی ئهوپۆزه مان بۆ ته واره بکات ، وه باسی به شی چاگان و
 خراپانمان بۆ بکات لهوپۆزه دا ، هات زۆر به کورتیی دهستی کرد به
 باسیکی داستان و سه رهنجایی هیندیک له گهلانی پابوردو ، له وانیه
 که بر وایان به پۆزی دواپی نه بۆوه ، وه ئیغه مبه ری خۆیانان به درۆ

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ (٤)

گەلی عادو ثمود ، ئەو پوۆزەیان بە درۆ زانی (٤)

زانى وه ، بۆ ئەوهی گەبت بەرستەکانی عەرەب بترسن و بسلەمێنەوه ،
فەرمووی (کذبت ثمود وعاد بالقارعة) گەلی عادو ثمود پوۆزی دواییان
بە درۆ زانی ، ئەوپوۆزەى گەهەرچی ئەستیرەو پوۆزو مانگ هەیه
هەمووی بەجاریک ئەترازین و بەیەکا ئەدەن ، وه گرمەو شاخەیهکی وای
لی پەیدا ئەبێ گەهەرچی دلان هەیه دای ئەخورینێ و ئەیانخاتە
گوربەگورب .

«عاد» و «ثمود» دوو خێل بوون لە عەرەب ، یەگەمیان لە وولاتی
«حجر» لە ناوەندی «حجاز» و «شام» و ، دووهمیان لە «احقاف» لە
وولاتی «یمن» لە ناوەندی «عمان» و «حضر موت» دانەنیشن ، وهك
قورئان ئەگێرێتەوه لە جەند ئایەتیکێ ترا ، خوا صالح پێغەمبەری نارد . بۆ
گەلی «ثمود» گە پیاویکی زۆر دەرویش بووه ، ئە خانووی بووهو
نە مأل ، تەنانت پێلاوی لە بێ نەکردووه ، بەلکو هەر حوشتریکێ
دۆشەنێ بووه ، هەرچەند هەولی دا لە گەلیانا نە بر وایان بێ هێناو نە لە
خراپە گەپانەوه ، بەلکو زۆر دەردی سەزیمی پێغەمبەرە گەیان دا ، وه

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ (٥) وَأَمَّا عادٌ

ئىجا (گهلى) ئموود له ناوبران به به لايه كى گهوره (٥) وه (گهلى) عاديش

حوشتره كه يان كوشت ، تاخوا له ناوى بردن ، وه كو ئه فه رموى (فاما
ئمود فاهلكوا بالطاغية) گهلى ئموود له ناوبران به به لايه كى زور
گهوره .

ئمه گوناھو سزاي گهلى دئموود ، (واما عاد) وه گهلى عاد
- وهك قورئان له چهند شوئيكي ترا ئه فه رموى - خوا هوود
يغه مبهري بو ناردن ، هه چهند به سه ريانا هات بر و ايان پي نه هينا ،
سه ره پاي ئه وهش زور كاري ناشرينان بو ، وه له سه ر پيگاو
شوئى به رزو به رچاو كوئشكى به رزيان دروست ئه كرد بو ده عيه و
ده مارو ته ماشا كردنى ناو حه وش و مالى دراوسى ، وه بو ئه وهى چاويان
له و پيوارانه پي كه هاتوچوى يغه مبهره كه يان ئه كرد بو نازارو
سزا دايان ، وهك هوود يغه مبهر كه له ئايه تيكي ترا پي يان ئه لى
« ائبنون بكل ريع آية تعبثون ؟ وتتخذون مصانع لعلكم
تخلدون » ٢٦/١٢٩ ، (١) له هه مووى خراپتر ئه وه بو ، كه پريان له به كيك
هه لباستايه زور به پي به زه پي يانه ده ستان لى ئه وه شانده وهك يغه مبهره كه يان
پي يان ئه لى له ئايه تيكي ترا « واذا بطشتم بطشتم جبارين ٢٦/١٣٠ ، (١)

- (١) واته ئايا له هه موو شوئيكي به رز كوئشكيك دروست ئه كه ن بو
يارى كردن (به پيواران) . وه عه ماراوى زور دروست ئه كه ن
شايه د كه هه ر بيمين هه تا هه تا به .
(١) واته كا تيكيش كه ده ستان بوه شاندا به ده ستى سه ته مكارانه تان
ئه وه شانده .

فَأَهْلِكُوا بِرِيحِ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ (٦) سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا، فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى ، كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ نَخَلٍ خَاوِيَةٍ (٧)

له ناوبران به بابه کی سهختی به بینی به گرمه (٦) (خوا) زالی کرد به سهریانا هوت شهو هشت پروژ به بی ووچان ، نهو گهلهت نه بینی لهو ماوه یه دا بی گیان که وتبوون ، وهك کوته ره داری خورمای گندهل (٧)

تجا گلی وا نه بی خوا له ناوی بات ، وه کو نه فهرموئی (فاهلکو بریح صرصر عاتیه) له ناوبران به بابه کی ساردی سهختی به هیزی به ته ووزمی به گرمه و ناله (سخرها علیهم سبع لیل وثمانیه ایام حسوما) خوا زالی کرد به سهریانا هوت شهو هشت پروژ (١) له سهریهك به بی ووچان ، به په نگیکی وا که هه مووی پهق کردنه وه هه مووی وهك داری قه لاش که ری که وتن به سهر یه کسا ، وه کو نه فهرموئی (فتری القوم فیها صرعی) نهو گهلهت نه بینی لهو حله دا بی گیان (کانهم اعجاز نخل خاویه) وهك کوته ره داری خورمای گندهل

خوارش

(٨) وانه له به یانی چوارشه مموه دهستی بی کرد تا ئیواری چوارشه مموه ناینده ، چواری له کوتایی دشوبات و سیانی له سهره نای دنازاره وه که بی نه لاین برچی بییریزن ، چونکه بییریزنیک له گلی عاد خوی نه شارینه وه له زیر زه مینیکا ، تا له پروژی هه شته ما نهویش پهق نه کاته وه .

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ؟ (۸) وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ
وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ (۹) فَمَعَّصَا رَسُولَ رَبِّهِمْ ،
فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً (۱۰)

ئایا کەس ئەبینیت لەوان کە ماپیتەووە ؟ (۸) فیرعەون و گەلانی پیش
ئەوو (دانیشتوانی دیهاتە) ژێرو ژوور بوووە کان هاتن بە گوناھو
خرابەووە (۹) وە بێ فەرمانی پێغەمبەری خوای خۆیان کرد ، ئەوسا
گرتی بە گرتیکی سەخت (۱۰)

(فهل ترى لهم من باقية) ئایا کەس ئەبینیت لەوان کە ماپیتەووە ؟ واتە
دانەیان لێ دەرنەچوو ، وە هەموو بنەبڕ بوون .

(وجاء فرعون ومن قبله) هەر بەو پێوەنگە فیرعەون و گەلە کە
هاتن لە گەل گەلانی پیش ئەوانا (والمؤتفكات) وە لە گەل دانیشتوانی
ئەو دیهاتانە ی کە بوومە لەرزە سەرە و ژیری کردن - وە کە گەلی لووت
بێ - ئەمانە هەموو هاتن (بالخطئة) بە گوناھو کردەووەی خرابەووە .
ئەجا باسی گوناھە کە یان ئەکات ئەفەر موی (فمعصوا رسول ربهم)
بێ فەرمانی پێغەمبەری خوای خۆیان کرد (فآخذهم اخذة رابة) ئەجا
لە تۆلە ی ئەووە دا خوا گرتی بە گرتیکی سەخت ، بەم پێوەنگە فیرعەون و
لەشکرە کە ی لە دە زیادا خنکان ، وە گەلی لووت - کە لە پێنج دێ دا
بوون لە شوێنی دەریاچە ی «لووت» و «بحری میت» - پوچوون ، وە
ئەگرو کبریت لە ژێریانەووە دەرچوو ، لەوسەرەووە وە کە باران هاتە

فَاِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةً وَاحِدَةً (۱۳)

ئنجاکا کاتیک کە فووکرابە بە کەرەنادا بە تاقە فووکردنیک (۱۳)

خوا لە سەرەتای ئەم سوورەتەو بەسی پۆزی دوابی دامەزراند بە سێ تاییەتی کورت ، دوابی ئەو خیرا بەسی چەند گەلبکی کرد ، کە بەهۆی بێ پروایی یانەو بەو پۆزی دوابی یە ، خوا لە ناوی بردن ، ھەریە کە بە بەلایەکی تاییەتی ، ئنجاکا ھاتەو سەر بەسی پۆزی دوابی کە بەلایەکی تیکرایی یە ، وە لە چاوە ئەما هیچ بەلایەکی تر نانوێتی ، فەرمووی (فاذا نفخ في الصور نفخة واحدة) کاتیک کە فووکرابە کەرەنادا بە تاقە فووکردنیک .

مەبەس لەم فووکردنە بە کەرەنادا نیشانەدانی گورجیی و ئێران کردنی جیھانە لە یەک دەما ، چونکە بەبێی باوی جیھان کە بتەوێ ھەرچی قوتایی قوتابخانە یەک ھەبە کۆیان بکەیتەو ، زەنگیان بۆ لێ ئەدەیت ، یا ئەگەر بتەوێ ھەرچی سەربازی شویتیک ھەبە ھەمووی کۆبکەیتەو بۆرپەیان بۆ لێ ئەدەیت ، ئنجاکا خوا ئەبەوێ بەبێی ئەم دەستوورە کە دیومانەو چاوو گوێمان بێی پراھاتوو ، گورجیی و ئێران کردنی جیھانمان تێبگەینێ ، واتە لە یەک ساتا دەستووری ئاسمان تیک ئەچێ ، وە ھەرچی ئەستێرە ھەبە بە جارێک ھەل ئەوێ بە بێ یاش و پێش کەوتن ، ھەرەک ئیشارەتیک بکری و کوتوپر و ئێران بێی وایە .

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ ، فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً (١٤)
فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ (١٥)

وه زهویی و شاخه کان هه لگیران و به جارێک دران به یه کا (٤١) ئه پوژوه
قهومانی گه وره ئه قهومی (١٥)

له پوژی دواهی دا که جیهان و یران ئه بی ، وه پوژو مانگ و
ئه ستره ئه بیجرته وه ، دیاره زه ویش له شوینی خوی ئه ترازئی ، وه
هه رچی شاخ و داخ و شوینی به رزی هه یه هه مووی به یه کا ئه داو
ئه پووختی ، وه کو ئه فهرموئی (وحملة الارض والجبال فدکنا دکه
واحدة) زهویی و شاخه کان هه لگیران و به جارێک دران به یه کا ، واته
به رزی و ترمی نه ما ، وه شاخه کان بوون به توژو چون به هه وادا .

کاتیك که ئه مانه پرویدا ، ئنجا توژی ئه و شته یه که
سوورته که قسه ی لی ئه کات ، که ئه ویش پوژی دواهی به ، ئه فهرموئی
(فیومئذ وقعت الواقعة) ئنجا له پوژوه دا که فووکرا به که په ناداو شاخ و
زهویی درا به یه کا ، ئه قهومی قهومانی گه وره ، واته ئه و قیامته ئه ی که
پرواتان بی نه ئه کرد ، هه ل ئه سی .

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ (۱۶)

وہ ئاسمان لەت ئەيى ، وە ئەو لە وەرپۆژەدا سست و (بى كەلك) (۱۶)

لە وەرپۆژەدا وائەزانىت ئەم و ئىرانى يە ھەر بۆ زەويى يە ، بەلكو بۆ ئاسمانىشە ، وەكو ئەفەرموئى (وانشقت السماء) ئاسمان لەت ئەيى ، وائە ئەم ھىزى كىشىندە يەي كە ئىستا ھەيە ، وە ئەم ھەموو پۆژو مانگ و ئەستىرانەي پراگرتووە نامىنى ، وە ئەم دەستوورو پىك و پىكى يە تىك ئەچى ، وەكو ئەفەرموئى (فەي يومئذ واهية) ئاسمان لە وەرپۆژەدا سست و بى كەلكە ، وائە لە گەر ئەكەوي .

پىكە و پىكى زۆر سەيرە ، كە زانا يانى بوونە وەر ، ئەمپۆ بىيان وايە كە ئەم بوونە وەرە گەرە يە پووە و نەمان ئەپوات ، ئەمەش لەسەر سەرىجدانى تايەتى خويانە كە بۆيان دەر كە وتووە .

شيخ عبدالقادرى مضرى ئەفەرموئى : لەلايك زەويى ئىمە - لەگەل ئەم ھەموو بچوكىي و ھىچ و بووچى يەيا لە چا و ھەزاران ھەزار ئەستىرەي ئاسمانا - ئەم ھەموو گيان لە بەرانەي تايى ، كە بەرزترىن يان ئادەمى يە ، چۆن ئەيى ئەم ھەموو ئەستىرانەي تر كە بە ئاسمانەو ن گيانداريان تىبا نەبى ، كە ناويكى خوا بەرن و نوئىزىكى بۆ بىكەن ، بەلكو بى گومان زۆريان پىن لە گياندارى وا كە گەلى لە ئادەمى بەرزتر و زانترىن ، كە قورئان ناويان ئەبات بە فرىشتە ، ئىجا ئەيى ئەم فرىشتانە لە پۆژى دوايى دا - كە ئاسمان لەت ئەيى - چىيان بەسەر بى ؟

وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا ،

وه فرشته کان له که ناری ناسمان نه میننه وه ،

دیاره خانوویه که بوومه لهرزه بهینته شوق وشوق ، نهو که سانهی که تیان هموو به جارنیک راست نه بنه وه ، وه هر چند که نهی له گوشه به که وه پانه ویستن تا بزائن چی به سر دئی ، هر بهم پنه اش فرشته له هموو ناسمانه کانا سریان لئی تیک نه چی ، وه هموو کومه ل کومه ل ، له ملاو له ولاره نه ویستن تا بزائن بوونه وه چی لئی دئی ، وه کو نه فرموی (والملك على ارجائها) فرشته کان له که ناری ناسمان نه میننه وه ، وه جاوه پروانی فرمانی خوا نه کن .

مردوم که نه گاته نه شوینه له باسی پروزی دواپی و ویران بوونی جیهانا ، نیر به ته واپی سامی لئی نه نشی ، وه گوره پی و دسه لاتی خوی بو ناکرا نه بی ، وه تی نه گات که هر خواهی هر بووه و هر نه بی ، وه هر چی شتی تر هیه له جیهانا وه بلیکی سهر او وایه ، تا هیه بووچه و که نهما نه بی به هیچ ، وه کو نه فرموی « ويحمل عرش ربك ، »

ناده می له جیهانا چاوو گوئی پره له باسی گوره پی و سامی پاشایان ، له کاتی دانشتیان له سر تهختی پاشایی ، که وه زیرو سیاوانی گوره پی سوپایی «سکری» دهوریا نه دن ، نجا به پی به ، نه گره به کیک بی به وی پهرده به کی زور به سام ، یا پروو پهره به کی گوره پی و دسه لات نشان بدات ، نه بی له پهرده به کی پاشایه تی و

وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةَ (١٧)

وہ لەو پوژۆدەدا هەشت (فریشتە) تەختی بەروەردگاری تۆ هەلێ گرتی
لە زوور هەموو فریشتە گانی ترەو (١٧)

تەخت و یاساوولاً نیشانی بدات ، بۆیە خواش لێردا بە زبانی خۆمان ،
وہ بە پێی ژیری و بیزمان قسەمان لە گەل ئە کات ، تا سامتیک بخاتە
دلمانەو ، وە تۆزیک دامان بچلە کینێ ، ئە فەرمووی (و یحمل عرش ربك
فوقهم يومئذ ثمانية) لەو پوژۆدەدا تەختی بەروەردگاری تۆ هەشت فریشتە
هەلێ گرتی ، لە زوور هەموو فریشتە گانی ترەو .

مەبەست لە «عرش» گەورەیی و دەسەلات و دەست پۆینە ،
وہ ئەم ئایەتە نموونە هێنان «تمثيل» . بۆ باسی گەورەیی و دەسەلاتی خوا
لە پۆزی دوايي دا . لە جیهانا جیهان جیهانی هۆیە ، هەمووشتیک
وانەبیرێ ئێوە نەدی کە پەيوەندی هەیه لە گەل خوادا ، ئەوە نەدەش
پەيوەستی هەیه لە گەل هۆدا ، بە لکو پەيوەستی لە گەل هۆدا
ئاشکراتر و نمایان ترە بە لای ئەو کەسانە کە دیمەن بەرستن ، تەجا لە
پۆزی دوايي دا چونکە هۆکان نامینێ ، وە هەرچی دەسەلات و
تەوانایی هەیه هەمووی هەر بۆ خوایە ، لە بەر ئەو دەسەلاتی خوا لە
جیهانا چەند دەرکەوتبێ لە پۆزی دوايي دا گەلێ زیاتر دەرئەکەوتی ،
وہ ئە گەر تەختی فەرمان پێی بە کەمی جارێ لە سەر شانی چوار
فریشتە بووبی ، ئەم پۆ لە سەر شانی هەشت فریشتە ئەبێ ، واتە
دەسەلاتە کەمی دوو چەندانە کە جارێ دەرئەکەوتی ، ئە گینا خسوی

~~هەمچەن~~

گەر وەر نه تەن و قەبارە ، جەسم و جەم ، تا لەسەر تەخت دانیشی ،
 وە نه ئادەمی یە ، تا لە شویتیک بی و لە شویتیک نەبی ، بەلکو خوا بە
 زانیین لە هەموو شویتیکە ، وە ئاگای لە هەموو شتیکە ، یەك شت نی یە
 لە هەموو بوونە وەرا کە خوا ئاگای لی نەبی چاوی تیو
 نەبی .

لە تەفسیری قاسمی دا ئەفەرموی : هیندیک لە زانایانی ئاسمان ،
 بەلایانە وە وایە کە مەبەس لە «عرش» خاوەنداری خوا یە بو ئاسمان و
 زەوی ، وە مەبەس لە «ئەمانیە» حەوت ئاسمانە لە گەل زەوی دا کە
 ئەکاتە هەشت ، وە لە تەفسیری ئایەتی « و یحمل عرش ربك فوقهم
 یومئذ ثمانية » دا ئەلی : لە پۆزی دوا یی دا زەوی یەك و حەوت ئاسمان
 تەختی خوی تو هەل ئەگرێ لە زوور سەری فریشتە کانه وە ، واتە
 چۆن لە جیهانا فرمان پانیی بەسەر زەوی یەك و حەوت ئاسمانا بوو ،
 لە پۆزی دوا ییشا هەر وایە ، بەلام ئەو زەوی و ئاسمانانە گەلی
 گەلی گەرە ترن .

ئەگەر راست ئەوی ئەم ووتە و وتارانە کە بە کوردی یا
 عەرەبی یا بە هەر زبانیکی تر دانراوون ، بو تەعیردانە وە یە لە
 مەبەسان «معانی» ی جیهانی ، مەبەسانی پۆزی دوا یی لە جیهانا ووتە یان
 بو دانراو ، کە وایبو تەعیردانە وە لە مەبەسانی پۆزی دوا یی بە
 ووتە ی جیهانی ، وەك باسی فەلسەفە و نەیتی سروشت «طبیعت» وایە ،
 کە بە ئاماژە «اشارە» ی دەست و چاوو سەر بی کەیت ، یا وەك باسی نامی
 شیرینی یا سوێری یا باسی ترس یا برستی وایە کە بی کەیت بو

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ ، لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ خَافِيَةٌ (١٨)

لهوڤۆژەدا ئەنۆبترین (به بەردەمی خوادا) هیچ (گوفتارو کرداریکی) به نهانیان به نهینی نامیتهوه (١٨)

یه کێک که خۆی نهزانی ئەمانه چین ، به لکو وهك باسی جووره خووشی یهك وایه که بکری بۆ منالیک که هیشتا خۆی نه ناسی بی .

مسلمان که ئەم ئایه تانهی بیست هەر ئەمه ندهی دێته بیر که لهوڤۆژەدا گه وره یی و دسه لات هەر بۆ خوایه ، وه هیچ که سیک نانوینی تهنیا خوا نه بی ، وه دسه لات و گه وره یی خوا به دوو چهندانه و ده چهندانهی جیهان دێته پیش چاو ، لهوڤۆژە ی که هەرچی ئاده میی هه یه له بەردەمی گه وره یی خوادا پائه گیرین ، وه هەرچی کرای بی له جیهانا له گوفتارو کرداری خراب ئەخوینرتهوه ، وه هیچی و ون نابیی ، وه کو ئەفه ره وی (یومئذ تعرضون) لهوڤۆژەدا هه موو لایه کان - ئە ی ئاده میی - به بەردەمی خوادا ئە برین و نیشان ئە درین ، به خو تان و بیرو باوڤو کرده مو و پم و وشت و خووتانه وه به بی بهره ، واته لهو پۆژەدا ههروهك لهشتان پووت و قووت نه بی ، هەرچیش به دلانا هاتی له جیهانا ، وه هەر کرده وه یه کان کرد بی جوان یا ناشرین ، به ئاشکرا یا په نهان ، هه وه یی به بهره دێته پوو ، وه کو ئەفه ره مو ی (لا تخفی منکم خافیة) هیچ کرده وه یه کی په نهانیان به نهینی نامیتهوه ، واته شهو شتانه ی که له جیهاندا به دزی یه وه کردووتانه ، وه نه تان هیشتووه کهس بزانی ، نه مرۆ له بهرچاوی خواو بنده گان ئاشکرا ئە بن ، تنجا خوۆزگه به وانهی که

هەرچی گوفتارو کرداریان ههیه هه مووی جوانه ، وه شهرمه زاریش بو
 نهوانه ی که شتی ناشیرین یان لی قهوماوه ، وه له وپوژهدا له بهره می
 خواو بهنده گانا دینه پوو ، به په ننگیکی وا که مهردومی شهرمه زار له
 عهرفی شهرمه زاری خویا نوقوم نه بی ، له پاشا پاداشی هه موو
 کرده وه به که نه درینه وه ، چاکه به چاکه و خراپه به خراپه ، وه که له نایه تی
 دواپی دا باسی نه کات .

ئمه دستوروو باوی جیهانه ، هه رکه سیک که نامه به کی
 مزگیتی بدریتی خیرا پوو تی نه کات ، وه به هه موو هوش و گۆش و
 هه ست و ووریایی به که وه ، به دهستی راستی وه ری نه گرتی ، نه وه که له
 دهستی بکه وینه خواره وه ، وه ئه وه نامه به له خوشیا نا نیشانی هه موو
 دوست و براده ریکی نه دات که بیخویننه وه ، به لام نه گه نامه به کی
 ناخوشی بدریتی ، وه که فرمانی هه لواسین یا شتیکی تری وا ، نه وکاته
 نایه وئی وه ری گرتی ، وه نه گه هه ناچاریش بوو به وه رگرتی ، به
 ساردی به که وه به دهستی چه بی وه ری نه گرتی ، سا به لکو له دهستی
 بکه وینه خواره وه ، که واپوو نامه وه رگرتن به دهستی راست ، یا به
 دهستی چه پ ، یا له بشته وه ، نموونه هینانه وه «تمشیل»ی حالی که سیکه
 که له وپوژهدا تی بگات له کرده وه ی خوی که پاکه یا بیسه ، نه جا
 هی وا هه به له وپوژهدا به کرده وه ی خوی که یف خوش نه بی و
 نه گه شته وه ، که ئه مه ناو براوه به وه رگرتی نامه به دهستی راست ،

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ، فَيَقُولُ : هَؤُلَاءِ أَقْرَأُوا
 كِتَابِيَّ (١٩) إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَّ (٢٠) فَهُوَ فِي
 عِشَّةٍ رَاضِيَةٍ (٢١)

ئنجا ئهوكهسهی كه نامه‌ی (كرده‌وهی) درایه دهستی پاستی ، ئه‌لئی : ها
 نامه‌كه‌م بگرنو بیخوئنه‌وه (١٩) من خۆم ئه‌زانی كه تووشی ئه‌م
 لئی برسینه‌وه‌یه ئه‌م (٢٠) ئهوكهسه له زینده‌گانی‌یه‌کی به‌سهندا
 ئه‌بی (٢١)

وه هی‌واش هه‌یه گرز ئه‌بی و ناوچه‌وان ئه‌دا به‌یه‌كا ، یا پووی لئی
 وه‌رئه‌گیرئی و بشتی ئی ئه‌كات كه ئه‌مه‌ش ناویراوه به وه‌رگرتنی نا‌ه
 به دهستی چه‌پ یا له‌بشته‌وه ، وه‌كو ئه‌فه‌رموئی (فاما من اوتی كسابه
 بیمینه) ئنجا ئهوكهسهی كه نامه‌ی كرده‌وهی درایه دهستی پاستی ،
 ئه‌وه‌نده كه‌یف‌خۆش ئه‌بی له‌خۆشیا‌نا بانگی ئه‌و خه‌لقه ئه‌كات (فیقول
 هاؤم) ئه‌لئی : بگرن (افره‌وا كبابه) نامه‌كه‌م بیخوئنه‌وه (انی ظننت
 انی ملاق حسابیه) من له جیهانا ئه‌م‌زانی كه تووشی ئه‌م لئی برسینه‌وه‌یه
 ئه‌م ، له‌به‌رئه‌وه هه‌میشه خۆم ئاماده ئه‌كرد بۆ ئه‌م‌پوژه ، به كرده‌وهی
 چاك و گوفتاری پاك ، ئنجا ئه‌م‌جۆره كه‌سانه به به‌ری كرده‌وه و
 نه‌قلای پاك و ته‌میزی خۆیان ، وه به پله‌ی هه‌ره به‌رزی شادمانی
 ئه‌گن ، وه‌كو ئه‌فه‌رموئی (فهو في عيشة راضية) ئهوكهسهی كه نامه‌كه‌ی
 بدیتنه دهستی پاستی ، له زینده‌گانی‌یه‌کی به‌سهندو هه‌لبێ‌ترراوا

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ (٢٢) قَطُوفُهَا دَانِيَةٌ (٢٣) كَلُّوا وَاشْرَبُوا
هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ (٢٤)

له بههشتیکی بەرزای (٢٢) که میوهی نزییکه دەسته (٢٣) (پێی یان
ئەووتری :) بخۆن و بخۆنەوه نوشتان پێ بههوی ئەو بچاگانەوه که له
پۆزی پابوردوودا کردووتانە (٢٤)

ئەژیی (فی جنه عالیه) له بههشتیکی بەرزو خۆشیی وادا ، که (قطوفها
دانیة) میوهی نزییکه دەسته ، ئنجا پێ یان ئەووتری (کلوا واشربوا)
بخۆن و بخۆنەوه له خواردەمەنیی خۆشیی بههشت (هنیئا) به تۆشی
گیاتان پێ (بما اسلقتم فی الايام الخالیة) بههوی ئەو کردەوه باشانای
که کردووتانە له پۆزانی پابوردووی جیهانا •

نازو حەشیی مسلمان له بههشتا زۆرتر گیانی په ، واتە هەر به
گیان خۆشیی وەرئەگرن ، وه له دەریای خۆشهویستی خوای گهوره دا
نوقوم ئەبن ، ئەو خۆشهویستی پهی که هەرچی خۆشیی و پابوردنی تر
ههیه لهجاو ئەوا ، نانوتی ، کهوابوو مەبەس لەم ئایەتە هەر
خواردن و خواردنەوه نی په ، بەلکو وەرگرتی ههسوو جوړه بههرو
خۆشی په کی بههشتی په ، که ههرو گهوره کهی نزییک کهوتنەوه په له
بارە گای خواو نوقوم بوونه له دەریای خۆشیی و خۆشهویستی ئەوا ،
وه ههرو پچوو که کەشی خواردن و خواردنەوه په ، که زۆرتی نی ئادەیی
هەر ئەمەیان ئەزانن •

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ: يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتِ
 كِتَابِيَهٗ (٢٥) وَلَمْ أُدْرِ مَا حِسَابِيَهٗ (٢٦) يَا لَيْتَهَا كَانَتْ
 الْقَاضِيَةَ (٢٧) مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهٗ (٢٨) هَلْكَ عَنِّي
 سُلْطَانِيَهٗ (٢٩)

وہ ئەوکەسەى كە نامە درایە دەستى چەپى ئەلێ : خۆزگە نامەم
 ھەر نەدرایەتێ (٢٥) وە نەمزانیایە چى بە (سەرەنجامى)
 لێ پرسینەووم (٢٦) خۆزگە بە مردنى جیھان پزگارم ببوایە (٢٧) ھىچ
 قازانجىكى پێ نەدام ماله كەم (٢٨) لە دەستم چوو دەست پڕۆینە كەم (٢٩)

لەدوای باسى كەیف خۆشى چاكان بە وەرگرتى نامە بە دەستى
 پاستبان و خۆش پابواردنیان لە بەهەشتا ، ئنجا باسى دڵ تەنگى
 بێ پروایان ئەكات ، بە وەرگرتى نامە بە دەستى چەپیان ، لەگەڵ
 باسى تازارو سزایان لە دۆزەخا ، ئەفەرمویى (واما من أوتى كتابه
 بشماله) ئەوکەسەى كە نامەى كردهووى بەدەسته دەستى چەپى (فىقول :
 ياليتنى لم أوت كتابيه) ئەلێ خۆزگە نامەم ھەر نەدرایەتێ (ولم ادر
 ما حسابيه) وە نەمزانیایە كە سەرەنجامى لێ پرسینەووم چى بە (ياليتها
 كانت القاضية) خۆزگە ھەر بە مردنى جیھان پزگارم ببوایە ، واتە
 چارىكى تر زیندوو نەكرامایەووە ، تا ئەم رۆزە بێم - كە ھەر ھەناسەى كە
 مردتێكە - (ما أغنى عنى مالى) ئەو داراى بەى كە لە جیھانا بووم ئەم رۆ
 ھىچ قازانجىكى پێ نەدام (هلك عنى سلطانیه) لە دەستم چوو

خَذُوهُ فَقَلُّوهُ (۳۰) ثُمَّ الْجَجِيمَ صَلُّوهُ (۳۱) ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ
ذَرَعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ (۳۲)

(ئىنجا بە دەرگەوانى دۆزەخ ئەووترى) بىگرەو زنجىر بخەرە دەست و
گەردنى (۳۰) لە پاشا بى سووتىنە لە دۆزەخا (۳۱) ئىنجا بە زنجىرىكى
حەفتاگەزىي بى بەستەو (۳۲)

دەست پۆينە كەم ، واتە نە قازانجى بى گەياندم و نە زيانى لى
دووورخستەو .

هەر وەك لە پىشمەو قسە بە كى خۆش درا بە گويچكەى چاكانا ، وە
بى پىيان ووترا : « كلوا واشربوا هنيئا بما اسلفتم في الايام الخالية »
پۆئەوەى كە هەرچى ناخۆشئى هەيە لە دليانا نەمىئى ، لىرەشا پىشمە كى
قسە بە كى ئىچكار ناخۆش ئەدرى بە گويچكەى خرابانا پۆئەوەى كە نىسر
هېچ هېوايە كيان نەمىئى . بەم پرەنگە بە دەرگەوانى دۆزەخ ئەووترى پۆ
هەموو دۆزەخى بەك (خذوه) بىگرن (فقلوه) و كۆت و زنجىر بىكەنە
گەردن و دەستى (ثم الججيم صلوه) لە پاشا بى سووتىن نە دۆزەخا
(ثم في سلسلة ذرعا سبعون ذراعا فاسلكوه) ئىنجا بە زنجىرىكى حەفتا
گەزىي بى بەستەو .

نەم زمارانە لە قورئانا بەلكو لە هەموو زبانيكا برىتى « كناية » بە
لە زۆرىي ، وەك لە ئايەت كى ترا كە خوا بە پىغمبەر ئەفەرەوئى دان

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ (۳۳) وَلَا يَحْضُرُ عَلَى
طَعَامِ الْمَسْكِينِ (۳۴)

(چونکه) ئەو پروای بە خۆی گەورە نە ئە کرد (۳۳) وە هانە هانە کەسی
نە ئەدا لەسەر بەخێوکردنی هەزاران (۳۴)

تستغفر لهم سبعین مرة فلن یغفر الله لهم / التوبه / ۸۰، (۱) ئەمە مانای وا
نە یە ئە گەر یەتمەبەر حەفتاویەك جار بۆیان بپارێتەوه خوا لێیان خۆش
ئەبێ ، بەلکو مانای وایە کە هەرگیز خوا لێیان خۆش نابێ ، با
هەزاران جاریش یەتمەبەر بۆیان بپارێتەوه ، ئێجا هەر بەم پەنگە ئەم
تایەتە ی تیرەش مانای وایە کە بە زنجیری درێژ بێیان بەستەوه هەر
بۆ ئەوهی کە دڵیان تەنگ بێ و خەفەتبار بێ .

ئێجا باسی مایە ی ئەم سزایەمان بۆ ئە کات ئە فەرموی : ئەم سزایە
کە ئە درێژ ، لە بەر دوو گوناھی زۆر گەورە یە :

۱ - (انه كان لا يؤمن بالله العظيم) ئەو کەسە لە جیهانا پروای بە
خۆی گەورە نە ئە کرد .

۲ - (ولا يحض على طعام المسكين) هانە هانە ی مەردومی نە ئەدا
لەسەر ناندانی هەزاران و یارمەتی و دەست گرتیان .

(۱) واتە ئە گەر حەفتا جار داوای لێ خۆشبوون بکەیت بۆ ئەو ناپاکانە
خوا لێیان خۆش نابێ .

به پاستی پروا به خوا سه رچاوهی بیرو باوه پی باشه ، ههروهك به زهیی هاتسه وه به هه زاران و لی قه و ماوانا ، سه رچاوهی په ووشت و خووی به رزه ، له به رته وه خوا لیره دا هه ردوو کیانی کوکرده وه ، وه فه رموی مایه ی سنزایان ، بی پروایی یانه به خوا ، دل په قی یانه ده رباره ی هه زاران .

خوا به م نایه ته و گه لی نایه تی تر پیوستی کردوه له سه ر مسلمانان که به هه موو هیزو ته وانایی خو یانه وه یارمه تی هه زاران بدن ، وه هانه هانه ی مه ردوم بدن له سه ر ده ست گرتن و یارمه تی دانسان ، که نه مه ش شیوه ی کو مه لانی چاکه « جمعیتی خیری » ، که و ابوو قورئان به م نایه ته ، وه به نایه تی سووره ی « فجر » که نه فه رموی ، « کلا بل لا تکر مون الیتیم ولا تحاضون علی طعام المسکین » (۱) وه نایه تی سووره ی « ماعون » که نه فه رموی « ارایت الذی یکذب بال دین ، فذلک الذی یدع الیتیم ولا یحض علی طعام المسکین » (۲) پیوستی کردوه له سه ر مسلمانان که له هه موو شاریک کو مه لانی چاک پرنک بخهن ، وه هه وول بدن بو یارمه تی و ده ست گرتنی هه زاران ، وه بو پزگار کردنی خو یان و مال و منالان له ده ست هه زاری و نه خو شی و نه خو ینده واری .

- (۱) واته نه وانیه ، به لکو یتوه پیژی هه تیوان ناگرن ، وه هانه هانه ی به کتری نادن له سه ر به ختو کردنی هه زاران .
- (۲) واته نایا دبیت نه و که سه ی که پروا ناکات به نایین ، نه وه که سیکه که هه تیو ده رته کات و هانه هانه ی مه ردوم نادات له سه ر به ختو کردنی هه زاران .

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ (۳۵)

ئەمپۇ ئەویش لىرە نە دلسۆزىكى ھەبە (يارمەتى بدات) (۳۵)

تەماشاکە ئاینى پاکی ئىسلام ھەر بەمەندە وازناھىتى لى
مسلمانان کە لى دەمى خویان و مأل و منالان بگر نەوہ بو یارمەتى
ھەزاران ، بەلکو پئوستىشى کردوہ لەگەل ئەوہ دا ، ھانەھانەى
مەردومان بە دەست گرتن و یارمەتى یان .

بەلکە تۆزى برۆای بە خوا بى ، بەم ئایەتە موچرکى یادی و
سامى لى ئەنىشى ، چونکە پىلک نەخستى کۆمەلانى چاک و یارە
کۆنە کردنەوہ لەناو مسلمانانا بو ھەتیوان و ھەزارانى کردوہ بە
ھاوشانى برۆا نەھىتان بە خواى گەورە ، زۆر جىى داخ و خەفەتە ،
قورئانەکەى تىمە کە پرە لەم جۆرە فەرموودەو فەرمانانە کارى
پى ناکەین ، وە انجیلی گاۋرەکان کە شتى وای تىا نى یە ، کەچى لى
ھەموو کلىسە یە کا سندو و قىلک ھەلۋاسراوہ بو ھەزاران .

ئىجا ئەم جۆرە کەسانەى کە بەزەبى یان بە کەسا ئایەتەوہ ، وە
ئاگایان لى ھەزارانى وولاتە کە یان نى یە ، خواش لى پۆزى دوایى دا بە
وینەى کردەوہ کەى خویان ، یاداشیان ئەداتەوہ ، وە کو ئەفەرمۆى
(فلیس لى الیوم هاهنا حمیم) ئەمپۇ ئەویش لىرە دا کە سىکى دلسۆزى
نى یە کە یارمەتى بدات ، ھەروەک ئەو لى جیھانا یارمەتى کەسى نەداوہ

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسْلَيْنِ (۳۶) لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ (۳۷)

وه نه خۆراکێک مه گەر له کیم و زووخێ جهستهی دۆزهخیان (۳۶) که
(کهس) نایخووا گوناهااران نهی (۳۷)

(ولا طعام) وه نی به بۆ نه و که سیانه له و پۆزه دا هیچ جووره
خواردمه نهی بهک (الا من غسلین) مه گەر له کیم و زووخێ جهستهی
دۆزهخیان ، که نهوش (لا یاکله الا الخاطئون) نایخوات گوناهااران
دل پرهقی دل پرهش نهی ، که هه رگیز له جیهانا خواردنکی پاک و
ته میزیان نه داوه به ههزاران ، مه گەر پاشماوهی کۆن و بۆگه نی
وانه بی که وهختی پرشتی هاتی ، واته دۆزهخیی که برسیان بوو به
برستی بهک که شایستهی نهوه دنیا بی ، شتی زۆر پرسی و بۆگه نیان
ته درتی به رانه به و خواردنه پێسانه ی که نهوان له جیهانا نه یاندا
به ههزاران .

له دوا ی باسی پروایان به ئایهتی « وأما من أوتى كتابه بشماله » وه
باسی حکم دانیان به ئایهتی « خذوه فقلوه » ، وه باسی مایه ی سزا که یان
به ئایهتی « انه كان لا يؤمن » ، ئنجا هاته سه ر باسی سه رکۆنه ی
بی پرواکانی مه کهکه ، که ده می به پێغه مبه ریان نه ووت شاعیر و ده میک
بی یان نه ووت جووکی ، وه سویند نه خوات به ئایهتی دوا یی که نه مه
وانی به .

فَلَا اقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ (۳۸) وَمَا لَا تُبْصِرُونَ (۳۹)

سویند به وانەى که ئەیان بینن (۳۸) وه په وانەى که نایان بینن (۳۹)

باو بووه له ناو عەرەبا ، ئەگەر جارێک یه کێک بیویستایه سویند بخوات لەسەر شتێکی ناشکرا که پێویست نه بووایه به سویند ، ئەى ووت « لا اقسَم » سویند ناخۆم که ئەم شته وایه ، واتە ئەوەندە ناشکرایه پێویستی به سویند نییه ، هیندیک ئەلێن ئەم « لا اقسَم » وه ، به کار ئەهێترێ بۆ گەورەیی سویند پێخواریه که ، هەر وهك سویند خۆر بلێ : من ئەم شته به سویند پێخواردنی گەورەى ناکەم ، چونکه له خۆیا گەورەیه ، سویندی پێ بخۆم یا پێی نهخۆم ، ئنجا مه بهسته که هەر کامیکیان پێ ، هەر سویند خواردنه له مانادا ، وهك له سوورەى « واقعه » دا ئەفەرموی « فلا اقسَم بمواقع النجوم » ، واتە لقسم لو تعلمون عظیم ، (۱) تەنانەت ئەمە تێستاش هەر هەیه ، زۆر جار دوو کەس که لەسەر شتێک دەمیان تێ ئەگیرێ ، یه کێکیان بهوی تر ئەلێ پێویست به سویند خواردن نییه ، یا پێویست ناکات سویند بخۆم که ئەم شته وایه ، ئنجا خواش لەسەر دەستووری ئەوان ، ئەفەرموی (فلا اقسَم بما تبصرون) سویند ناخۆم بهو شتانهی که به چاوی ئەیان بینن (وما لا تبصرون) وه به وانەى که نایان بینن ، واتە ئەم بوونه وەرە گەورەیه که

(۱) واتە سویند ناخۆم بهوشوینانهی که ئەستێرەى لێ هەل دێو لێ ناوا ئەبن ، وه ئەمە سویندیکى گەورەیه ئەگەر بزانی .

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ (٤٠) وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ،

ئەم قورئانە فەرموودەى پەوانە کراوئىكى گەورەيە (٤٠) وە قسەى شاعىر
ئەيە ،

خوا دروستى کردووہ - کہ کۆمەلەى پۆزىي تىمە ، بە پۆزۇ
مانگ و ئەستىرە و زەوئىيەوہ ، بەقەد زەنگيانەيە کہ لەچا و ئەوا - ئەبى
چا و هەئاي چەندى بکات ، وە زىيرىي و بىر تا چەندە بر بکات ، وە
زانىنى تىمە ئەبى چەند بى لەچا و بوونەوہ و نەيتى بوونەوہ را ،
کەوا بوو پەوا ئەيە بۆ ئادەمىي هەرچى بە چا و ئەيىنى ، وە يا
زىيرىي و بىرى بەيى بى نەبات ، خىرا بەدرۆى دەرکات ، وەك
سرووشى قورئان بۆ سەر دلى پىغەمبەرى ئىسلام .

بەم سوئندە نىشان ئەدات کہ هەرچى خوا دروستى کردووہ
بە بى نمووديان مەزانن ، وە هەموو شايستەى ووردبوونەوہن ، واتە
سوئند بە هەرچى شت هەيە لە جىهانە بە بىراو و نەبىراو يانەوہ کہ
يەکىيان خوا خۆيەئى (انە لقول رسول کریم) ئەم قورئانە فەرموودەى
پەوانە کراوئىكى گەورەيە کہ لەلايەن خواوہ بۆتان ئەهئىي وە لە
زبان ئەوہوہ پىتان ئەئىي (و ما هو بقول شاعر) وە ئەم قورئانە قسەى
شاعىر ئەيە ، وەك هئىدىکتان ئەئىي ، چونکە جگە لەوہ کہ پىغەمبەر
ئەوہئى هەيە هئىشتا شىعەرىكى نەوتووہ ، وە شىعەرىكى بەراستى
نەخوئىدۆتەوہ - لە هەموو قورئانىشا يەك شىعەرى تەواوى تىا ئەيە

قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ (٤١) وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ

زۆر كەم پڕوا ئەهێنن (بە قورئان) (٤١) وە قسەى جووکیى نى بە

بەئێى دەستوورى عەرووز (قلیلا ما تۆمون) كەم پڕوا ئەهێنن بە قورئان (ولا بقول كاهن) وە قسەى جووکیى نى بە ، وەك هێندىكى تران ئەلێن ، چونكە جووکیى كە قسە لە هێندى شتى بەنھان و نادیار ئەكات ، لەسەدا ئەگەر بە گیکیان وەك پلاری كۆیری بیگرێ ، نەوە دونۆیان بە درۆ دەرنەچن ، بەلام قورئان ھەمووی پاست و دروستە ، جگە لەو كە مەبەستی جووکیى لە جیھانا ھەر ئەو بە كە بە درۆ دەلەسە خۆی بژێهێ ، ئیتر تاقیستا جووکیى بەك نەبوو كە ئادەمى ھێناپتە سەر پێى بەكى پاست ، وە دەستوورو شەریعەتىكى دانایى ، وە گەلێكى لە زیندانی دیلی و نەخویندە واریی و ھەزارى پزگار كەردى ، وەك پێغەمبەر كەردوویەتى ، جگە لەو ئەگەر ئەم پێغەمبەرە جووکیى بێ ئیتر چ نرخیك بۆ پێغەمبەرە كانی تر ئەمییەو ، چونكە ئەمە ئاشكرا بە لە ھەموو كەسكەو كە ئایى ئەم لە ئایى ھەموو پێغەمبەرە كانی تر تەواوتر و پێك و پێك ترە ، وە نامەى ئەم لە نامەى ئەوان بەرزتر و جواترە ، وە پێك و پێك خستن « اصلاحات » ی ئەم لە ھى ئەوان زۆرترە ، تەجا ئەگەر خوانە خواستە وەك ئەلێن وایى ، ھىچ نرخیك نامییەو نە بۆ پێغەمبەرە كانی تر ، وە نە بۆ ئایىیان و نە بۆ نامەیان ، وە ئەئى جووکیى بەك لە ھەموو پێغەمبەرە كانی پێش خۆی گەورە تر بێ ،

قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ (٤٢) تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ (٤٣) وَكَوْ
تَقْوَالَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ (٤٤)

زور کم بیر نه که نه وه (٤٢) (ثم قورئانه) نیراوه ته خواره وه له
پهروه ردگاری جیهانیانه وه (٤٣) نه گهر (محمد) به دم تيمه وه هیندی
ووتانی هه لیه ستایه (٤٤)

ئججا مروفتی زیر چون قسهی وا نه کات ، وه کو نه فهرموئی (قلیلا ما
تذکرون) کم بیر نه که نه وه وه به ند له گوئی نه گرن ، واته نه پروا
نه هینن و نه به ند وه نه گرن ، چونکه به کیک به یتهمبه ر بلئی شاعیر یا
جووکی هه بی پروایه ، نه ک پروای که مه .

ئججا که وابوو (تنزیل من رب العالمین) سرووشیکی خوایی به
هاتوته خواره وه له پهروه ردگاری جیهانیانه وه بوسه ر دل و دهروونی
یتهمبه ری ئیسلام .

له دواى نه وهی که فهرمووی قورئان سرووشیکی خوایی به ، بو
یتهمبه ر ، ئججا نه فهرموئی که یتهمبه ریش ناتوانی به درو قورئان
هه لیه ستی به دم تيمه وه ، چونکه نه گهر شتی وا بکات ، تيمه لئی
قبول ناکه بن ، وه کو نه فهرموئی (ولو تقول علینا بعض الاقاول)
نه گهر محمد « دروودی خوی لئی بی ، به دم تيمه وه درووی بکر دایه ،

لَاخْذَنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ (٤٥) ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ (٤٦)
فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ (٤٧)

تیمه به دهستی خۆمان تۆله مان لێ ئەسەند (٤٥) لەباشا پرەگی گیانیان
نەپرسی (٤٦) وە کەس نەئەبوو لە تیوە کە لەو دووری بختاوە (٤٧)

وہ ہندیک قسمی ہالیہستایہ (لاخذا منا بالیمن) بہرستی تیمہ بہ
دەسەلاتی خۆمان تۆلەمان لێ ئەسەند (ثم لقطنا منہ الوتین) لەباشا
پرەگی گیانیان نەپرسی (فما منکم من احد عنہ حاجزین) ئەوکاتە کەس
نەئەبوو لە تیوە کە بتوانێ بکەوتتە ناوەندمانەوہ ، وە سزای تیمہی لێ
دوور بختاوە ، واتە ھەرکەسێک بە درۆ بلی من یغەبەرم ، وە بە دەم
تیمەوہ ووتار ھەلبەستی زوو لە بالی ئەدەین ، وە ھەرگیز مەیدانی نادەین
ھەر وە کە لەمە پیش مەیدانی کەسێکمان نەداوہ کە بە درۆ خۆی کردبێ
بە یغەبەر .

ئەگەر « بووژە » و « کفوشیۆس » و « زەر دەشت » ئەلێن - کە
ھەوت سەد ملیون ئادەمی لەسەر ئایینی ئەوان - کئی ئەلێ کە ئەمانە
یغەبەر نەبوون ، نەخوازە لآ زەر دەشت کە زۆر لە زانایانی ئیسلام
لەسەر ئەوەن کە یغەبەریکی خاوەن ئایین و نامە بوو ، ئەگەر ئەمرۆ
شتیکی پرۆپووج لە ئاینە کە یانا ببێ ، ئەوہ ہی خۆیان نی بە ، بە لکو
لەدوای خۆیان زیاد کراوہ لە ئاینە کە یان ، ھەر وە کە ھزاران شت لە ئایینی
ئیسلام و جوولە کە و گاور زیاد کراوہ ، بە لآم زۆر سوپاس بو خوا کە
قورئانە کە مان بە پاکیی و دەست لێ نە دراوی ماوہ تەوہ .

چۆن ئەگەرچی پێغەمبەریتی پێغەمبەر درۆ بێ ، تاقە مرۆفیکى
 ھەزارى ، بى كەسى ، نەخویندە وارى ، جىهان نەدیدەى بى گەشتو
 لەناو گەلێكى پەستى ، بت بەرستى ، بى وێلى ، بى پەو وشت و خووى
 نەخویندە وارا ، بانگى مەردوم بکات بۆ خواناسین ، وە بە ملیونو
 بلیون مەردوم بە دەنگى یەوە بچن ، وە تاینكى جىهانى «عالمى» بى
 لە ماوەى بیست و سێ سالا ، وە دەوڵەتێكى ئىسلامى دامەزرتى ،
 لە پاش حەفتا سال بەدریزی بگرى لە «جاو» و «فلیسین» و تا قەراغى
 دەریای ئەتلەسى ، وە بە پانى لە «قازان» وە تا «سەیلان» وە گەلێكى
 ئىسلام پێك خا لە تیرە و ھۆزو نەتەوہى ئەو ناوچە گەورەى ، وە سەدو
 بەنجا تا دووسەد نەتەواى تى توتیتەوہ لە بۆنەى ئىسلامەتى دا ، وە
 ئەمانە بکات بە برا ، وە جیاوازی ھەلگرى لە ناویانا ، وە قەلاو
 کۆشکێكى گەورەیان بۆ دروست بکات ، وە دەستور و شەریعەتێكى
 وای بۆ دانابن کە مایەى زىانى ھەردو جىھان بى ، وە ئەمە بەکەم
 جار بى لە مێژووى ئادەمى دا کە پێغەمبەرێك ھاتى و توانى بى
 ئادەمى بەکەسا بە ھەموو تیرە و ھۆزو نەتەوہ بەکەى یەوہ ، وە تەك
 تەنیاى خسوا بەو پەنگەى کە قورئان نەفەرموتى بۆ لای بکاتەوہ
 لە ناویانا .

جگە لەوہ کە نامە بەکەى بەرزى زانىنى «علمى» وەك قورئانینى
 ھىناى ، وە دەرگای زانىنى لە کۆمەلى ئادەمى کردیتەوہ ، وە
 قوتابخانە بەکەى ئىسلامەتى دانابى ، وە بە ملیون پێشەواو زاناو بزانی ئى
 دەرجوونى ، وە بە ملیونەھا کتیبیان دانابى لە ھەموو جۆرە
 زانىارى بەکەدا ، کە نامەخانەکانى پۆزھەلات و پۆزئاوا ئەمرو بە

وَإِنَّهُ لَتَذَكِّرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ (٤٨)

وہ ئەم قورئانە بئى گومان بەندە بۆ پارىزگاران (٤٨)

ئاسوودە گىي گشتى و دۆزىنەوہى نەينى يانى جىهان و كەرەسە و ھىزە سامناكە كانى ناوزەووى و بۆشايى ھەوا ، كە خوا ئەمانەى بۆ قازانجى ئادەمىي داناو ، وە پر بە دل كردهووە و كۆششە باشە كانيان بەسەند ئەكات ، سا مەگەر ئەوشتانەيان نەينى كە بئى شەرعىن ، وە دوورن لە سرووشتى ياكى ئادەمىيەو ، وە يىچەوانەى فەرموودەى خواو يىغەمبەرن ، كە ئەمروۆ زۆركەس لە خۆشيان ئەم چۆرە شتانەيان ناوى ، وە ھەمىشە بە نووسىن داواى ھەلگرتيان ئەكەن ، وەك عەرەق و قومارو بەر بەرە ئالايى و گەلئى شتى تر .

بەلكو ئەگەر عىساو محمد يىنەو جىهان ، يىغەمبەر فەرموودەى قورئان لەناو گاورە كانا ئەينى و عىساش فەرموودەى انجىل لەناو سەلمانە كانا ئەينى .

ئىجا كاتىك كە دەرگەوت قورئان سرووشىكى خوايى بە ، ئەمەش دەرگەوت كە ئەفەرموئى (وائە لتذكرة للمتقين) بئى گومان قورئان ئامۆزگارىيە بۆ ئەوكەسانەى كە لە ناپرەزايى خوا خويان ئەپارىزن ، وائە ئەوكەسانەى كە دل و دەروونىكى باك ، وە سرووشىكى چاكيان ھەبە ، گوئى بۆئەگرن ، وە دلئى ئەدەئى ، وە بەھرمى لئى

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ (٤٩) وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ
عَلَى الْكَافِرِينَ (٥٠) وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ (٥١)

وه تيمه نه زانين كه هينديكتان قورئان به درو نه زانن (٤٩) وه بي گوماه
قورئان (مابهی) خهفته بی پروایانه (٥٠) وه به پاستی قورئان پاست و
دروسته (٥١)

وه رنه گرن ، به لام نهو بی پروایانهی كه نایانه وی گوی لی بگرن و
دلی بده نی و بی ری لی بکه نه وه ، وه هر له خو یانه وه نه چن به گریاو
به درو نه زانن ، نه وانه خوا هه پره شه یان لی نه کات نه فهرموئی (وانا
لعلم ان منکم مکذبین) به پاستی تيمه نه زانين كه هينديكتان قورئان
به درو نه زانن ، وانه ناگامان لی تانه ، و لیمان وونابن ، وه نه بی پروایی
تیوه به کارناکاته سر قورئان ، وه نابی به گهردی داوئی ، به لام
کاتیک كه پروناکی قورئان له جیهانا بلا و بو وه ، یا له پوژی
پوایی دا ده رکوت پزگار بوونی نه وانهی كه پروایان بی هیتاوه ،
نه وکاته تنجا قورئان نه بی به داخی دلان كه بوجی پروایان بی نه هیتاوه ،
وه کو نه فهرموئی (وانه لحسرة علی الکافرین) وه قورئان مابهی داخ و
خهفته و پشیمانی به بو بی پروایان (وانه لحق یقین) وه قورئان پاست و
دروسته و بی گوماه .

تنجا هه رگه قورئان و ابو كه ووترا ، وه نه وانهی كه باوه پشست
بی ناکه ن ، دوو چاری پوژی ره شی خو یان نه بن ، وه كه له پشسه وه ووترا ،

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (۵۲)

کهواته (ئەي یتەمبەر) تۆش ھەمیشە یادی بەر وەردگاری گەورە
خۆت بکە (۵۲)

کەوابوو بچ ھیوا مەبە ئەي یتەمبەری خوا ، وە ھەمیشە سوپاس و ستایشی
ئەو خوا یە بکە کەوا ئەم پایە بڵندەي داویتی ، وە کردووتی بە یتەمبەر ،
وہ کو ئەفەرموی (فسبح باسم ربك العظيم) نجا ئەي یتەمبەر ھەمیشە
یادی خوا ی گەورەي خۆت بکە ، وە سوپاس و ستایشی بکە .

سورة المعارج

بسم الله الرحمن الرحيم

سأل سائلٌ بعذابٍ واقعٍ (۱)

سوورهی (معارج) ه

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

داواکاریک داوای سزایه کی (خوایی) کرد که (نهوسزایه) هدرته بی (۱)

سوورهی (معارج) ه

مهکی به ، ۴۴ نایه ته ، ۲۱۶ ووته به ، ۸۶۱ پیسته

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

بت بهرسته کان همیشه گائته یان نه کرد به پیغه مبر ، وه به و
هدره شانهی که لئی نه کردن به سزاو تولهی پوژی دواپی ، نجا
همووجاریک به گائته وه نه یان ووت کوا نهو سزایانهی که همیشه باسیان
نه کات و یمهی بی نه ترستی ، به لکو جارنکیان « نضر » ی کوری
« حرث » ووتی - وه ک قورئان بومان نه گپرتیه وه له لایه کی تره وه - :
« اللهم ان كان هذا هو الحق من عندك فامطر علينا حجارة من السماء
او ائتنا بعذاب اليم » (۱) ، نجا بهم بونه به وه نه سووره ته هاته خواره وه
فدرووی (سأل سائل بعذاب واقع) داواکاریک داوای سزایه کی خوایی

(۱) واته خواجه نه گهر نه قورئانه راسته وه له تووه به ، بهردمان له
ئاسمانه وه به سهرا ببارینه ، یا سزایه کی سه ختمان بو بنیره .

لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ (۲) مِنْ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ (۳)
تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ
خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ (۴)

نی‌یه بؤلا پروایان هیچ پال پیومه نهریک (که بیان پاریزی) (۲) له
(سزای) خوای خاوهن پله و پایه زور (۳) فریشته و جبریل
سهرته که وون بؤ لای خوا له پوژنیکا که ماوه که ی په نجا هزار
سأله (۴)

کرد ، که نه و بلیت و نه لیت نه و سزایه ی هر تووش نه بی ، وه خوا
برپیوتی یه وه ، نجا خوا وهرام نه داته وه نه فهرموی : نه و سزایه ی که
نه و بی پروایه داوای نه کات ، ناماده گراوه له پوژی دوا بی دا
(للکافرین) بؤ بی پروایان (لیس له دافع) هیچ که سیک نی‌یه که
له و پوژدها بتوانی نه و سزایه یان لی دوور خاتنه وه ، وه بی یان پاریزی
(من الله ذی المعارج) (۱) له سزای نه و خوا یه ی که خاوه نی زور پله و
پایه ی به رزه ، که (تعرج الملائكة والروح الیه) فریشته و جبریل دین و
نه چن و سهرته که وون بؤ باره گای نه و خوا یه به ئیش و کاری تابه تی
به نده گان (فی یوم) له پوژنیکا - وه ک پوژی دوا بی بی - که له بهر
سه ختی و ناخوشی زور دریز نه نوینی ، له لایان ، به په نگیکی وا که به
هزاران سال دینه پیش چاوایان ، وه کو نه فهرموی (کان مقداره خمسين
الف سنة) دریزی یه که ی په نجا هزار ساله ، واته وه که نه خوشیکی

(۱) «ذی المعارج» لیره دا به مانا «رفیع الدرجات»ه ، له سووره ی
« مؤمن » دا .

نازاردار چۆن ساتىكى لى ئېيى ، بە سالىك و سعاتىكى لى ئېيى . بە سەسالى ئەمىش ئەوپۆۆزە لى ئېيى بە پەنجا ھەزار سال ، كەوابوو مەبەس لەم زمارەيە ئەمەندە سال ئىيە ، بەلكو مەبەس نىشاندىنى درىزى ئەوپۆۆزەيە ، كە بە لاي بى پرواوە زۆرو بە لاي خواشەوہ كەمە ، بەوہدا كە لە دوو ئايەتى ترا پۆۆزىك بە ھەزار سال ناوئەبات ، ئەفەرموى : « ويستعجلونك بالعذاب ولن يخلف الله وعده ، وان يوما عند ربك كالف سنة مما تعدون ۲۲/۴۷ ، (۱) ، وہ ئەفەرموى « يدبر الامر من السماء الى الارض ثم يعرج اليه في يوم كان مقداره الف سنة مما تعدون ۳۲/۵ ، (۲) ، واتە تووشى سزاي سەختى خۆت ئەيىت لە پۆۆزىكا كە ھەر لىت نابرىتەوہ ، ئەمە وەك ئەو دەستوورو باوہ وايە لە ھەموو زەمانىكا كە ئەگەر يەكك بى يەوى باسى كردنى كارىك بىكات بەزۆرىي ، ئەلى : ھەفتا جارم بانگ كردىت ، يا سەدجار ھاتمەلات ، وہ ئەگەر بى يەوى باسى درىزىي تەمەنىك بىكات ئەلى : ئەگەر مەردوم ھەزار سال بزىي ، يا پەنجاھەزار سال بزىي ، تىر ناخوات ، نجا لە ھەردوگيانا مەبەس ھەر درىزىي تەمەنە ، نەك ھەزار سال و پەنجاھەزار سالە بە بى زيادو كەم (۳) .

- (۱) واتە بەپەلە داواى سزات لى ئەكەن ، وہ ھەرگىز خوا لەبەلىنى خۆيدا دواناگەوى ، وہ پۆۆزىك لاي پەروەردگارى تو وەك ھەزار سالى تىوہ وايە .
- (۲) واتە خوا لەئاسمانەوہ تەدبىرى كاروبارى زەوىي ئەكات ، لەپاشا سەرئەكەوى بۆ لاي ئەو لە پۆۆزىكا كە ماوہ كەى ھەزار سالە ، لەوانەى كە ئەيانزەمىرن .
- (۳) ئەگونجى مەبەس ھەر پەنجا ھەزار سالىيش بى بە بى زيادو كەم ، چونكە پۆۆزى تىمە پەيدا ئەبى لە سووپرانەوى زەوىي

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا (۵)

ئىجا خۆت پابىگرە (ئەى محمەد) بە خۆپاگر تىكى جوان (۵)

واتە كات لاي خوا نى بە ، دە ھەزار مليون سال لەمە پىش كە
پۆزۇ زەوىى و ئەستىرە گەپۆ كە كان ھەموو بەك كۆمەلە بوون پىكەو ،
وەك ئەمپۆ وايە لاي خوا ، كە واتە ئەو بەلە بەلەى كە ئەو بى پر وايانە
ھەيانە بۆ پۆزى دواىى خوا نى بە تى ، وە ئەو دوورى پۆزى دواىى بەى
كە بەلای ئەوانەو ھەى بەلای خواو ھەى بە ، كە واپو ئەى محمەد
(فاسبر صبرا جمىلا) خۆت پابىگرە بە خۆپاگر تىكى جوان ، واتە ئە
بە قسەى ئەم بى پر وايانە لىل بە ، وە ئە بە گالئە كەردىان دلگىر بە ، وە
ئە بە دل ئارەزووى تۆلەو سزاىان بەك ، ئەمانە ھەمووى بۆ خوا
بەجى تىلە ، وە بزائە كە خوا دەستوورو باوئىكى ھەى لە جىھانا ، ج لە
پووى لەناو بردنى زەلام و گەلان و ، ج لەپووى بى گە ياندن و بەرھەم
ھىتايانەو ، كە ئەو دەستوورى خۆىە تىك نادات بۆ ھىچ كە سىك ، وە ئەو
بەلە بەلەى كە تۆ ھەتە ، ئەو نى بە تى ، وە ئەو ھەپە ھەپەى كە ئەوان

بەدەورى خۆيا بە بىست و چوار سەعات ، لە بوونەو ھەرا ئەستىرەى وا
ھەى بە سالىكى ئىمە يا بە ھەزاران سالى ئىمە چەرخە بەك
تەواو ئەكات ، كە واتە پۆزىكى ئەو ئەستىرەى ھەزاران سالى
ئىمەى ، نالئىم مەبەس لەم بەنجا ھەزار سالە ئەو ھەى ، بەلام
ئەمەوى ئەمە بزائىين كە تا چ ئەندازە بەك جىاوازى ھەى لە ئىوان
پۆزى ئەستىرە بەك و ئەستىرە بەكى ترا .

انْتَهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيداً (٦) وَنَرَاهُ قَرِيباً (٧) يَوْمَ تَكُونُ
السَّمَاءُ كَالرَّهْلِ (٨) وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ (٩)

بەپراستی ئەو بئى پروایانە ئەوپۆژە بە دوور ئەبینن (٦) و تێمە بە نزیکى
ئەبینن (٧) ئەوپۆژەى کە ئاسمان وەک مسى تواوە (٨) و شاخەکان وەک
خوری شی کراوەیان لى دى •

لەو چەند پۆزى زيانەيانا ئەیکەن هیچ نرخىكى نى بە ، وە ئەو پۆژە
پەشەى کە بە بئى گومان تووشیان ئەبئى بەلای تێمە وە زۆر نزیکە ، با
بە لای ئەوانیشمە وە زۆر دوور بئى ، وە کو ئەفەرموى (انهم يرونه بعيدا)
ئەوان ئەو پۆژە بە دوور ئەبینن ، واتە بەلایانە وە وایە کە هەرگیز نابئى
(ونراه قريبا) وە تێمە بە نزیکى ئەبینن ، کام پۆز ؟ (يوم تكون
السما كالهمل) ئەو پۆژەى کە پەنگى ئاسمان لى ئەبئى و سوور
هەل ئەگەپئى وەک پەنگى پۆن زیتوونى داخکراو ، یا ئاسن و مسى تواوە
(وتكون الجبال كالعهن) وە شاخەکان وەک خوری پەنگاوپەنگى
شى کراوەیان لى دى ، واتە لەبەرئەوێ کە خاکی زەوى هەمووی
کانى پەنگاوپەنگە تۆزە کەشى کە ئەچئى بە ئاسمانا بە پەنگاوپەنگ
ئەبئى •

کەس

ئەجا لەو کاتەدا ، جیهان بە یە کادئى ، وە کەس لە کەسى نابرسئى ، وە
هەرکەسە خوا خواى ئەو یەتئى کە خۆى پزگار بئى ، وە کو ئەفەرموى

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيماً (۱۰) يُبْصِرُونَهُمْ يَوْمَ الذُّمِّ الْمُجْرِمِ
 لَوْ يَفْتَنَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بِنَيْبِهِ (۱۱) وَصَاحِبَتِهِ
 وَأَخِيهِ (۱۲) وَقَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ (۱۳)

وہ کہس لہ کہسی خۆی ناپرسیتہ وہ (۱۰) کہ نشانی یہ کیری تہ درین ،
 بی پروا حەزئەکات کہ پیدایە لە تۆلەي پرزگار بوونی لہ سزای
 تہ ورپۆزە ، بە کورانی یەوہ (۱۱) وہ بە زنی یەوہ بە برایەوہ (۱۲) و بە
 ھۆزیکي یەوہ کہ پەنایان تەدا (۱۳)

(ولا يسأل حميمٌ حميماً) ھېچ کەسئک برسیار لہ ھېچ کەسئکي
 خۆشەوئستی خۆي ناکات ، نە باوک و دايک لہ پۆلەو ، نە خوشک و برا لہ
 يە کيری ، لہ گەل تەميشە کہ (يبصرونهم) تەم خزانەيان نیشان تەدری ،
 وە ھەموو چاويان بە يەك تە کەوي ، وە تەزانن کہ لہ چ تەنگانەو
 ناخۆش يەکان .

نە تەنگانەي تە ورپۆزە ھەر تەوئندە نبي يە کہ ووترا ، بەلکو
 گەلئ لہ وئش زیاترە ، وە کو تەفەر موي (يود المجرم) بی پروا ئوات
 تەخوایی (لو يفتدي من عذاب يومئذ) کہ خۆزگە ھەرچی کہس و
 کساری ھەيە بي توانايە پیدایە لە تۆلەي پرزگار بوونی خۆي لہ سزای
 تە ورپۆزە (بنیة) بە کورانی یەوہ (وصاحبته) و بە زنی یەوہ (واخيه) و بە
 برایەوہ (وقصيلة التي تؤويه) وە بە ھۆزو تیرە بە کي یەوہ کہ پەنایان

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ (١٤) كَلَّا إِنَّهَا لَلَّذِي
 (١٥) نَزَاعَةً لِّلشَّوْيِ (١٦) تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى (١٧)
 وَجَمَعَ فَأَوْعَى (١٨)

و به ههركهس ، كه لهسه زهوی به (ههمووی بدایه و) لهپاشا ههركهس
 پزگاری بی (١٤) نه (بارمه وهرناگیری) بهپاستی ناگری
 دۆزهخ به بئسه به (١٥) دامالتهری بیستی سهه (١٦) بانگی كهسك
 نهكا كه پستی ههركهس له خوار پرووی وهرگیرایی (١٧) وه
 دارایی كوكردیته وه وهلی گرتی (١٨)

ئهدا له جیهانا ، وه شانازی بیوه نهکردن (ومن في الارض جميعا ثم
 ینجیه) وه به ههركهس كه لهسه زهوی به ، له ئادهیی ، وه ههمووی
 بدایه و ههركهس پزگاری بیوايه .

ئجا له کاتیکا که بی پروا لهم ئاوانانه دایه ، لهپر دهنگیک دئی
 ئه ئی : (کلا) با وانه زانی بی پروا که نهو پۆزه ههركهس به ، یا نه گه
 بی بارمه یا وهرته گیری (انها لظی) بهپاستی ناگری دۆزهخ
 ناگریکی به بئسه به (نزاعه للشوی) دامالتهری بیستی سهه (تدعو
 من ادبر وتولی) به زبانی حال بانگی كهسك نهكات که پستی
 ههركهس له پرواهیتان به خوار به پۆزی دواپی ، وه پرووی
 وهرگیرایی ، ههركهس به وهرهنگه بانگی كهسك نهكات که (وجمع
 فاعلی) دارایی كوكردیته وه وهلی گرتی ، وه لهپستی خوار خزمه نی

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا (۱۹) إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا (۲۰)

بئں گومان ئادهمی دروست کراوه به چاوبرسیی به کی تنگه تیلکه (۱۹)
که ناخوشی به کی تووش بیں هاوارو ناله دست بیں نکات (۲۰)

هزارانا بهختی نه کردی .

نمه هه پشه به کی تیجگار گه وره به له دهوله مندئ چرووک
که بهشی هزار نه دا له دارایی به که ی ، کهوا بهم پهنکه کردی به
هاوملی نهوکه سانهی که پروایان به خوا نه بیں ، چونکه نه گهر پروای
بیوايه فه رمانئ نهوی به جئ نه هینا ، وه بهشی هزارئ له دارایی به که ی
نه دا .

★ ★ ★

له پاش باسی ئاگری دۆزهخ ، که بانگی دهوله مندئ چرووک و
بی پروا نه کات بو لای خوی ، تنجا به په نگیکی تیکرایی باسی دوو
سیفه ئی ئادهمی مان بو نه کات که له گهل سروشتیا تیکه له ، وه له یه کهم
پوژی بوونی یه وه له گه لیا به تی ، وه بووه به مایه ی هه موو ناکوکی و
ناخوشی به کی ، وه نیشانمان نه دات که ئادهمی چوئن به رانبه ری
خوشی و ناخوشی نه کات له کاتی پروا و بی پروایی دا ، نه فه رموی (ان
الانسان خلق هلوعا) به راستی ئادهمی دروست کراوه به چاو برسیی به کی
تنگه تیلکه ی وا (اذا مسه الشر) کاتیک که خرابی و ناخوشی تووشی
بیں له هزارایی ، یا نه خوشی ، یا ترسو بیمیک (جزوعا) هاوارو

وَإِذَا مَسَّ الْخَيْرُ مَنُوعًا (۲۱)

که سامانیش پرووی تی بکات نه یگر یته وه (له مردوم) (۲۱)

نالە دەستی ته کات ، وه ناتومیدی پرووی تی ته کات ، وه وانه زانی که نهو ناخۆشی بهی هەرگیز به سهرا تی نابه پئی ، ئنجا ته گەر ههزاری به ، وانه زانی که هەرگیز دهوله مندیی به دوادا نایهت ، وه ته گەر نهخۆشی به ، وانه زانی که هەرگیز چاک بوونه وهی نی به ، وه ته گەر ترس و بیمه ، وانه زانی که جار بکی تر ئاسایش و دلنایی نابیته وه ، زۆر جار هم ناتومیدی بهی پرای ته کیشی بو شتی زۆر خراب ، به لکو بو کوشتی خۆی (وادا مسه الخیر) وه کاتیک که چاکه بهک پرووی تی بکات ، له دهوله مندیی یا پایه و ناوونیشانیک (منوعا) نه یان گریته وه له مردوم ، وه واتی ته کات ته وهی که دستی کهوتوو به هیزی بازووی خۆیهتی ، تهوکاته له جیاتی سوپاسی خوا بکات وه به شیک له دارایی به کهی له پئی خوادا بهخت بکات ، که چی هەرچی ههیه له باره و دارایی و پزرو دهست پۆین ، هه مووی له مردوم ته گریته وه ، وه به پئی که لک ته میتته وه ، به لکو زۆر جار یاخیش نه پئی ، وه دهست در پزنی ته کات بو سهرو مال و نامووسیشیان ، ئنجا ته گەر خوا نه خواسته هه موو که سیک و ابو وایه ، دۆستایهتی و خۆشه وستی و دل نه رمی نه ته ما له جیهانا ، وه له جیاتی ته مانه دوزمنایه تی و ناحه زی و دل په قبی ته هاته یتسه وه ، به لام خوی گه وره - که په روه ردگاری جیهانیانه - به مه ره بانی خۆی ، دره ختی پروای ناشتوو له دل و ده روونی زۆر له

الْمُصَلِّينَ (۲۲) الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ (۲۳)
وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ (۲۴)

مەگەر نوێزەکان (۲۲) ئەوانەیی کە درێژەیان هەبێت لەسەر
نوێزەکانیان (۲۳) وە ئەوانەیی کە بەشێکی ئاشکرا لە داراییان
هەبێت (۲۴)

مەردومانان ، وە بە ئاوی زێڕینی و بییری بەرز ، وە بە بەندو
نموژگاریی ئاین ئاوی داو ، وە لێ و پۆیی ئەو درەختە لە هەموو
ئەندامێکی ئەو کەسانەو سەری دەرهیناوە ، بە پەنگێکی وا کە
بیانگیریتەو لەم سێفەتە بیستانەیی پێشو ، کە ئەو بروادارانەش
ئەمانەن کە ئەفەرموی (الا المصلین) مەگەر نوێزەکانێک کە ئەم
هەشت پەوشتانەیان تیا بێ .

۱ - (الذين هم على صلاتهم دائمون) ئەوانەیی لە ترسی خوا
درێژەیان هەبێت لەسەر نوێزەکانیان ، وە پێنج فەرزە لە کاتی خۆیا
بەپێک و پێکی ئەیکەن ، وە لە هەموو گۆفتارو کرداریکی بەهەرمەند
ئەبن ، وە بەو سەجدەو رکوعانە کە ئەبەن گەورەیی خواو زەبوونی
خۆیان جێگیر ئەبێ لە دڵ و دەروونیان ، بەپەنگێکی وا نە بە ناخۆشی
پۆزگار زۆر لێل ، وە نە بە خۆشی و دەولەمەندیی یاخی ئەبن .

۲ - (والذين في اموالهم حق معلوم) ئەوانەیی کە بەشێکی باشی

لِسَائِلِ وَالْمَجْرُومِ (۲۵) وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بَيْنَ يَدَيْهِمْ
الَّذِينَ (۲۶) وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابٍ رِيبٌ مِنْهُمْ مُشْفِقُونَ (۲۷)

بۆ ههزاری داواکه رو بێ نهوای داوانه که (۲۵) وه ئهوانه ی که بر وایان
به پوژی دوا یی ههیه (۲۶) وه ئهوانه ی که له سزای پهروهردگاری
خۆیان نه ترسن (۲۷)

دیار له دارایی و دهست که و ته که یان دانه یین (للسائل) بۆ ته و ههزارانه ی
که ناچار نه ین به داواکردن له مهردوم (والمجروم) وه بۆ ئهوانه ی
پروویان نایهت داوا بکهن ، یا به هۆی سووتان یا لافاو یا شتیکی تروه وه
بێ دهست مایه ماونه ته وه ، یا به درێزایی سأل هه ره هوول ئه دن و هه یجان
دهست نا که و ی .

چهند جوانه که ته م یارمه تی و دهست گرتنه ی ناو بردو وه به
حقی ، واته ته و ماله ی که خوا به ده و له مه ندی داوه به شتیکی ههزاری
نایه ، وه ئه مان هاو به شی ئه وانن ، وه هه رچی ده و له مه ند بیدا به ههزار
منه تی تیا نی به .

۳ - (والذین یصدقون بین الدین) ئهوانه ی که بر وایان به پوژی
دوا یی ههیه ، وه هه رچی ته که ن بۆ دوور که و ته وه یه له سزای
ته و پوژه .

۴ - (والذین هم من عذاب ربهم مشفقون) ئهوانه ی که پێ به دل

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ (۲۸) وَالَّذِينَ هُمْ
لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ (۲۹) إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (۳۰)

به پاستی سزای بهره‌رَدگاری نه‌وان وانی به که لئی دلیا بن (۲۸)
وه نه‌وانهی که ناگداری جی شهرمی خویان نه‌کن (۲۹) مه‌گر له‌گه‌ل
ژنایان ، یا که نیزه‌کیک که بووبن به خاوه‌نیان ، بی‌گومان نه‌وانه
سدرزه‌نشست کراو نین (۳۰)

له سزای خوی خویان نه‌ترسن ، وه هرگیز دلیا نین له خوا ، که نایا
چاکه‌یان لئی گیرا نه‌کات یا نا؟ وه کو نه‌فهرموی (ان عذاب ربهم غیر
مأمون) به پاستی سزای خوی نه‌وان نایب کهس لئی دلیا بی ، چونکه
نه‌وکهسه هرچه‌ند چکه‌و کاری بش بسکات ، به‌لام نه‌گونجی شتیکی
خراب به دلیا بی ، یا دریغ و کوتاهی به‌کی بی ، که بی به مایه‌ی گیرا
نه‌کردنی ، پیغه‌مهر به‌و هموو گوره‌بی به‌وه ، همیشه له سزای خوا
ترساوه ، وه به‌لایه‌وه وابووه که به کرده‌وهی خوی پرگاری نایب‌و
ناچینه به‌هشت مه‌گر به میهره‌بایی خوا .

۵ - (والذین هم لفروجهم حافظون) نه‌وانهی که داوین‌باکن ، وه
ناگداری جی شهرمی خویان نه‌کن (الا علی ازواجهم) مه‌گر له‌گه‌ل
هاوجوتی خویان (او ما ملک ایمانهم) یا له‌گه‌ل که نیزه‌کیک که بووبن
به خاوه‌نی (فانهم غیر ملومین) بی‌گومان نه‌وانه سدرزه‌نش کراو نین ،

فَمَنْ ابْتَنَى وَرَاءَ ذَلِكَ ، فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ (۳۱)

ئىنجا ھەر كەسىك دىۋاى شتى تر بىكەۋى ئىۋانە پەستىن (۳۱)

ۋاتە نەنگە ۋە تەشەر پروۋيان تىن ناكات ، چونكە لەپزى سىروشت لايان نەداۋە ، ۋە ۋىستىۋانە كە لە پىي بەكى شەرى بەۋە نەتەۋە بىخەنەۋە بۇ كۆمەلەۋ گەل (فَمَنْ ابْتَنَى وَرَاءَ ذَلِكَ) ئىنجا ھەر كەسىك بە دىۋاى شتى ترا بىگەپى ، بەم پەنگە داۋىن يىسى بىكات لە گەل زنى ترا يا زنىك ماره بىكات بۇ ماۋە بەك كە پىي ئەلەن «موتە» ، يالە پاشەۋە لە گەل خىزانى خۆى ، يا لە گەل تىرىنە ، يا لە گەل گىاندارى تر دروست بىي ، يا بە دەست خۆى پەحەت بىكات (فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ) ئىۋە كە سانە ئىۋانەن كە پەستىن ۋە لە پىي راست لايان داۋە ، ۋە لە سنورى شەرى چۈۋنەتە دەرهۋە •

ئەم ئابەتە نىشان ئەدات كە ئىسلام كۆمەلى پاك ۋە تەمىزو ناۋچەۋان بەرزى دىارى پىي بەردەى ئەۋى ، كۆمەلىك كە بە پىي فەۋقەل ھەموو پىۋىستاتىكى سىروشتى تىا بەجى تىرى ، بەلام بە پى بەر بەرە لىۋى ۋە پىچ ۋە بەنەك كە غەرقى ناۋچەۋان بىكىنى • كۆمەلىك كە بوئىتى لەسەر دروست كەردنى خىزانى شەرى قايسى بەتىن ، ۋە لە ناۋ خانۋى بەكى ئاشكرا لە گەپە كا ، كە ھەموو كەسىك بلى : ئەمە خانۋى فىسار كەسە • كۆمەلىك كە ھەموو مائىك باۋكى خۆى تىا بائىتەۋە ، ۋە شەرمەزار نەپى لە بوۋنى خۆى ، ئەم شەرمەزار نەبوۋنەشى لە بەر ئەۋە نەپى كە شەرم ۋە ھىا بارى كەردى ، بەلكى

لهسر ئهوه بچ که به یوه نندی زنو یاو لهسر بناغه به کی پیک و پیک و پاک و ته میزو همیشه بی و تامان جدار بی بی ، وه بی یه وی بیویستیکی ئاده میتی و کومه لایه تی به جی بی بی ، نه که هه ر بو که یف و خو شیی و پابواردن و هه لمیزان بی به م و به وا .

له پوژی که وه که جهنگ و نازاوه پهیدا بووه له ناو . کومه لی ئاده می دا ، وه مهردوم به دیل گیراوه ، بهنده «عبد» پهیدا بووه ، هه چ گه لیک نه بووه له جهانا که بهنده ی تیا نه بووی ، تا گه یشت به پاده یه که کوپو کچ نه فر پیران و پاونه کران ، وه نه کران به بهنده ، وه نیوه ی بازار گانی جهان به سهر کرین و فرۆتی بهنده گانه وه بووه ، له گه ل ته میسه که زوژ دل په ق بوون له گه لانا ، وه به جاوی نازال و وولاخ ته ماشا نه کران ، ههروه که هه چ ئاینیک ده ستوری بو دانه ناوون ، وه خزمه تیکی نه کردوون .

کاتیک که نیلام هات زوژ به زه یی هاته وه به بهنده گانا ، وه بی یی ناشرین بوو ، که ئاده می ئاده می داگیر بکات و بی کا به بهنده ، وه ویستی ده ستوریکی وای بو دانی که به ره به ره هه لی گری له ناوا ، به م په نگه :

یه که م - قور ئان بریاری نه داوه به بهنده گرتن ، وه دانی ییا نه ناوه ، به لگو هه ر فرمان ئه دا به نازاد کردیان ، که له مه وه ده ر ئه که ویی که بهنده گرتنی کون ساوه ، ئجا هات هه موو سه ر چاوه و ده ر گا کانی بی داخست ، ده ر گایه کیان نه بیی که ئه ویش دیلیکه که له جهنگیکی ئاینی دا بگیرتی ، وه دوژمنه که شت بی پروایی به خوا ، له م کاته شا نیلام

به کونوپری جهنگ هه لئاگیرستی له گه لیا ، به لکو سه به خوی یان نه داتی له هه لئزاردنی به کیک له م سئ پزنگایه ، یا نیسلام بوون ، یا جزیه دان ، یا جهنگ کردن ، ئنجا نه گهر مسلمان بوون یا جزیه یان دا نه وکاته پیویست نه بی له سه ر مسلمانان ، ئاگاداری خویان و سه رو مال و ناموسیان ، وه چاودیری ناین و بیرو باوه پرو خوا به رستی و خانه ی خویان ، وه نه گهر جهنگشیان کرد ، نه وکاته که جهنگ بوو ، نه بی دیلیش بی ، به لام نه دیلانه یا نه بی به خورایی به پهللا بکرتن ، وه یا به رانه به بارمه یه که وه کورئان نه فهرموئی « فاذا لقیم الذین کفروا ف ضرب الرقاب حتی اذا اختموهم فشدوا الوثاق ، فاما منا بعد واما فداء حتی تضع الحرب اوزارها ۴/ ۴۷ » ، (۱) ئنجا نه گهر له سو باگا « معسکر » ی دوزمن دیلی تبه بوو ، وه به ره لایان نه نه کردن ، وه کردنیان به به نده ، نه وکاته تبهوش نه توانن دیلی نه وان بکنن به به نده ، وه که کرده به وینه ی کرده « معامله بالمثل » که تا نه مپو نه م ده ستوره له ناوه موو ده وله تیکا به کار دیری و چاودیری نه کری ، ئنجا نه گهر پیاه ، خاوه نه که ی ئیشی بی بکات ، وه نه گهر زنه دروسته بو خوی بیچه لای ، نه که له ناو له شکر به ره لایان بو هه ره که سیک که ئاره زوویان بکات وه که دیلی تبه سا که به ناو بی یان نالین دیل به لام هه زار جار له دیل زیری ترن .

دووهم - ده رگای زوری بو کردونه ته وه بو ئازاد کردنیان .

(۱) واته (له کاتی جهنگا که گه یشتنه نه وان ی که بی پروان ، له ملیان بدن تا زوریان لی نه کوزن ، ئنجا بیانگرن ، نه وکاته سا یا به پیاه تی به ره لایان بکنن ، وه یا به بارمه ، تا جهنگ که ران جهک دانه نین .

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ (۳۲)

وه نهوانه‌ی که جاودیریی سپارده و به‌یمانی خو‌یان نه‌کن (۳۲)

سپه‌م - قورئان به‌شیک‌ی له زه‌کاتی مسلمانان داناوه بو ک‌رینه‌وه‌ی به‌نده‌گان و نازاد‌کردنیان .

چواره‌م - هه‌رچی ووتاری نهرم و شل هه‌یه پ‌نغه‌مبه‌ر به‌کاری ه‌یناوه له‌گه‌ل مسلمانان ، بو‌ته‌وه‌ی که له‌گه‌ل به‌نده‌گانا نهرم و شل بن ، وه به‌چاوی برا تهماشایان بکه‌ن ، وه له‌گه‌ل خو‌یانا جیایان نه‌که‌نه‌وه ، وه به‌که‌م که‌س که به‌نده‌ی نازاد‌کرد پ‌نغه‌مبه‌ر بوو که زیدی ک‌وپری « حارنه » نازاد کرد ، وه کردیشی به‌ک‌وپری خو‌ی ، وه پ‌وورزایه‌کی خو‌شی لی‌ ماره‌کرد که ناوی « زینب » بوو ، له‌پاشا ئیتر له‌هه‌موو لایه‌که‌وه دست‌کرا به‌ نازاد‌کردنیان تا گه‌یشتن به‌پایه‌ی وه‌زیریی له‌ ده‌وله‌تی ئیسلامی‌دا ، به‌لکو گه‌یشتن به‌پاشایی وه‌ک کافووری اخشیدی .

به‌م‌په‌نگه‌ ئیسلام بناغه‌ی دانا بو ووشک‌کردنی ئه‌م سه‌رچاوه‌یه ، به‌لام مسلمانان په‌په‌وه‌ی‌یان نه‌کرد ، هه‌روه‌ک له‌ زور شتی‌ترا لایاندا له‌ ده‌ستووری ئیسلام .

له‌م سه‌رباسه « موضوع » دا ووتاریکی تایبه‌تیم هه‌یه له‌ جزمی سپه‌می « ناله‌ی ده‌روون » دا ، به‌ته‌واویی ئه‌م سه‌رباسه‌ی پ‌وون‌کردۆته‌وه ، پ‌نویسته بو‌ته‌وه‌که‌سانه‌ی که نه‌یانه‌وئ‌ی باش تی‌ی‌بگه‌ن ، به‌ووردیی بچن به‌خو‌ینه‌وه .

شه‌شم - (والذین هم لاماناتهم وعهدهم راعون) نه‌وانه‌ی که

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ (۳۳)

وه نهوانه‌ی که گواهیی خویشان به‌ته‌واویی نه‌دهن (۳۳)

ئاگاداریی سپارده‌و به‌یمانی خویشان نه‌کن له‌گه‌ل خواو به‌نده‌گانا ، وه هموو جوړه پیوستیکی دین و دنیا به‌جی دینن ، وه له هیچ پروویه‌که‌وه ده‌ست پیسی و ناپاکی ناکن ، که گه‌وره‌ترین یان گه‌واهی « شهادة » به ، بویه به‌تابه‌تی ناوی بردو فهرمووی :

حه‌وته‌م - (والذین هم بشهاداتهم قائمون) نه‌وانه‌ی که ویستاوژن بو هموو جوړه گه‌واهی به‌ک ، واته هموو گه‌واهی به‌ک به‌راستی ، وه به بی‌زیادو که‌م نه‌دهن ، له‌سه‌ر خزم و بیگانه‌و دوست و دوژمن وه‌ک به‌ک • هدرگه‌لک نه‌م په‌وشته‌ی تیاوو ، وه هموو که‌سکی ئاگاداریی سپارده‌ی خوئی کرد ، وه پیوستانی خوئی به‌جی نه‌هنا ، نه‌و گه‌له هموو نه‌ندامیکی دلنایی پرووی تی‌نه‌کات ، وه پشتی لی‌نه‌کاته‌وه ، وه هر گه‌لک که وانه‌بوو ، وه پیوستانی خوئی به‌جی نه‌هنا ، نه‌و کاته‌هیچ نه‌ندامیکی دلنایی ، وه هموو لایه‌کیان وه‌ک جان‌ه‌وه‌رو درنده تی‌به‌ز نه‌بن ، وه هرچی ده‌ستی پوی ده‌ستی خوئی نه‌وه‌شیتی •

ئج‌جا بو‌نه‌وه‌ی نشان بدات که نویژ گه‌وره‌ترین سیفه‌نی پرواداران ، بویه له به‌که‌م سیفه‌تا باسی کرد ، وه وا له دوایشا باسی نه‌کاته‌وه نه‌فهرمووی :

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ (۳۴) أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ (۳۵)

وه نهوانه‌ی که ناگاداریی نوژیان نه‌کنن (۳۴) نه‌وانه (ی که باس کران)
پژ نه‌گیریی له باخاتی به‌هشتا (۳۵)

هه‌شتم - (والذین هم علی صلاتهم یحافظون) نه‌وانه‌ی که
ناگاداریی نوژیان نه‌کنن ، واته له‌پیشه‌وه دست‌نوژیی بو نه‌شون و
خویانی بو ناماده نه‌کنن و دلی بو پاک‌نه‌که‌نه‌وه له هه‌موو شتیک ، وه به دل
پروونه‌که‌نه‌خوا ، وه به هوش و گوشه‌وه نوژه‌که‌یان نه‌کنن به کومه‌ل ،
به خویو هه‌موو نزاو پارانه‌وه به‌کی پیشه‌کن و پاشه‌کیی یه‌وه ،
به‌جوریکی وا که هه‌میشه خوی له په‌ناخوادا نه‌بینی ، وه به هه‌موو
به‌شیکی پازی به (اولئک) نه‌م بروادارانه‌ی که نه‌م په‌وشتانه‌یان هه‌به
(فی جنات مکرمون) له پوژی دواپی دا پژیان نه‌گیریی له باخاتی
به‌هشتا .

مه‌به‌ست له ژماره یه‌ک ، نوژ کردنه له وه‌ختی خویا بی‌نه‌وه‌ی له
دست بدری . مه‌به‌ست له ژماره هه‌شت نوژ کردنه به خویو هه‌موو
ویردو هوش و گوش و ناگاداریی به‌که‌وه ، به جوریک که به‌هری لی
بینی ، وه خاونه‌که‌ی بگریته‌وه له هه‌موو گوفتارو کرداریکی خراب .

★ ★ ★

فَمَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُنْطَمِنِينَ (۳۶) عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ
الشِّمَالِ عِزِينَ ؟ (۳۷)

جى يانە ئەو بىي پروا يانە (كە تۆ دەرئەكە وىت ئەى محمد) بە پەلە دىن بۆ
لات (۳۶) (لە باشا) لە لای راست و چەپتە وە بلا وەى لى ئەكەن (۳۷)

بىي پروا كانى مەككە پروا يان بە پۆزى زىندوو بوونە وە پرسىارو
سزا نە بوو ، وە ھەمىشە لەم پروو وە بە گائە پرسىار يان لە يىغە مەبەر
ئەكرد ، وەك لە سەرە تاي ئەم سوورە تە وە باسى كرد ، ئىجا ھەر چەند
يىغە مەبەر بە ئاتايە تە دەر وە ، وە ئە وەى بە سروس بۆى ھاتبو
بىخو ئىدا يە تە وە - ئەو بىي پروا يانە بە پەلە ئەھاتن بۆ لای و دەور يان ئەدا تا
لە باشا گائە بە قسە كانى بکەن ، وە ئەيان ووت : ئەگەر ئەم مسلمانانە
بچنە بە ھەشت وەك محمد ئەلى ، ئىمە لە پىش ئەوانا ئەچىنە بە ھەشت ،
چونكە ئىمە لە گەورەى عەرەبىين ، ئىجا بەم بۆنە يە وە خوا ئەدا بە
لووتيانا ئەفەر موئى (فما للذين كفروا قبلك مهطمين) ئە وە جى يانە ئەو
بىي پروا يانە ؟ ھەر چەند تۆ دەرئەكە وىت ئەى محمد بە پەلە دىن بۆ لات و
ملت بۆ دىر ئەكەن ، لە باشا (عن اليمين وعن الشمال عزين) لە لای
راست و چەپتە وە كۆمەل كۆمەل ئە پۆن و بلا وەى لى ئەكەن .

أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يَدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ؟
(۳۸) كَلَّا ! إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ (۳۹)

ثایا هموو یه کیك لهوان به‌ته‌مایه که بخزینته به‌هشتی پر له به‌هره و خوشیی ؟ (۳۸) وانی‌یه (وهك به‌ته‌مان) تیمه به‌پاستی دروستمان کردوو له‌وی که نه‌یزانن (۳۹)

(أیطمع کل امریء منهم ان یدخل جنه نعیم) ثایا هموو یه کیك لهوان به‌ته‌مایه که بخزینته به‌هشتی پر له به‌هره و خوشیی ، بی‌ته‌وی که پروا بیئی ، یا گوئی له ناموزگاری بیغه‌بهره‌کی بگری ، واته با به‌ته‌مای به‌هشت نه‌بی (کلا) وانی‌یه وهك لهوان تی گه‌یشتووون چووونه به‌هشت به‌حسب و نه‌سب نی‌یه ، به‌لکو به‌خواپه‌رستی و کرده‌وی باشه (انا خلقناهم مما یعلمون) بی‌گومان تیمه له‌وانمان دروست کردوو له‌وی که خویان نه‌یزانن ، واته له دلویك ناوی‌واکه نه‌گر له داوینی هدرکامینکیان بکه‌وی به‌قیزو بیزه‌وه نه‌یشوا ، که واته تم ده‌عیه و ده‌ماره چی‌یه که له‌وان به‌خه‌رجی نه‌دن ، وه واته‌زانن که نه‌بی بیغه به‌هشت به‌بی‌پروا کرده‌وی چاک .

تنجا هه‌ره‌شه‌یان لی نه‌کات که نه‌گر به‌شیمان نه‌بنه‌وه ، خوا له‌ناویان نه‌بات ، وه ده‌سته‌یه‌کی تر نه‌هینته بیسه‌وه که له‌وان باشرین ،

فَلَا أَقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ ، اَنَا لَقَادِرُونَ (٤٠)
عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ ، وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ (٤١)

سویند بە ڤەروەردگاری ڤۆزهه‌لات و ڤۆژئاوای زۆر ، تیمه
به‌دهسه‌لاتین (٤٠) له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌وان باشر به‌ئینین ، وه‌ کەس
له‌ده‌ستمان ده‌رناچێ (٤١)

وه سویندی له‌سه‌ر ئه‌خوات ئه‌فه‌رموی (فلا اقسام) برب المشارق
والمغارب) سویند ناخۆم به‌ ڤەروەردگاری ڤۆزهه‌لات و ڤۆژئاوای بێ‌پایان
له‌ جیهانا ، واته‌ له‌ زه‌وییدا ڤۆزهه‌لات و ڤۆژئاوای زۆر هه‌یه ، وه
هه‌رساته‌ی ڤۆژ له‌ شویتیک هه‌لدئو له‌ شویتیک ئاوا ئه‌بێ ، که ئه‌مه
گه‌وره‌ترین به‌لگه‌یه له‌سه‌ر خپیی و گردیی و سووپانه‌وه‌ی زه‌وی ، وه
ئه‌مه یه‌کیکه له‌مجزه‌ی قورئان که بانزه‌ چه‌رخ له‌مه‌پێش گه‌یانده‌وویه‌تی ،
واته‌ سویند به‌ خوای جیهان (انا لقادرون علی ان نبدل خیرا منهم) تیمه
بێ‌گومان به‌دهسه‌لاتین که له‌وان باشر بێ‌ئینه بێ‌شه‌وه ، واته‌ ئه‌وان
له‌ناوبه‌ین و ده‌سته‌یه‌کی باشر له‌وان بێ‌ئین که بپروا بێ‌ن به‌ یتهمبه‌رو
باوه‌پی بێ‌بکن (وما نحن بمسبوقین) وه‌ کەس له‌ ده‌ستمان ده‌رناچێ ،
واته‌ ئه‌گه‌ر تیمه ئه‌و بپروایانه له‌ناوبه‌رین ناتوانن له‌ ده‌ستمان ده‌ربچن ،
به‌رئه‌نگیک که خۆیان ڤزگار بکن ، وه‌ تیمه ده‌سه‌لانمان به‌سه‌ریانان نه‌میتێ .

(١) له سوورە «حاقه» دا تەفسیری «فلا اقسام» مان کرد ، وه ووتمان
که ئه‌مه‌ش جوړیکه له سویند .

فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا ، حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ (٤٢) يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعاً
كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ (٤٣) خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ

ئىنجا وازيان لى بىنە با قسەى ھىچ وپووج و گاتەى خۇيان بىكەن ،
تا تووشى ئەوپۇژەى خۇيان ئەبن كە بەئىيان بى دراوە ، (٤٢) ئەوپۇژەى
كە بەپەلە لە گۆر دىنە دەرەوہ وەك بۇلاى بئە كانيان تاوبدەن (٤٣) جاويان
شۆپو

ئىنجا بە يىغەبەر ئەفەرموئى (فذرهم) واز لەم بى پرواياتە بىنە ئەى
محمد (يخوضوا) با دەست بىكەن بە قسەى ھىچ وپووجى خۇيان
(ويلعبوا) وە گاتەى خۇيان بىكەن (حتى يلاقوا يومهم الذى
يوعدون) تا تووشى ئەوپۇژە پەشەى خۇيان ئەبن كە بەئىيان بى دراوە ،
وەك پۇژى زىندوو بوونەوہ و لى برسینەوہ بى (يوم يخرجون من
الاجداث سراعا) ئەوپۇژەى كە لە گۆر دىنە دەرەوہ ، وە بەپەلە
پوونەكەنە دەشتى كۆبوونەوہ (كأنهم الى نصب يوفضون) ھەرەك لە
جىھانا ، وە لە پۇژى جەژنەيانا بەپەلە لە مأل ئەجوونە دەرەوہ بۇلاى
بئە كانيان ، ئىنجا لەوپۇژەدا (خاشعة ابصارهم) جاويان شۆپو

سوورهی (نوح)

مه‌ککریه ، ۲۸ نایه‌ته ، ۲۲۴ ووته‌یه ، ۹۵۰ پیته

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

شم سوورته داستانیکی تووح پیغه‌به‌رمان بو نه‌گیرته‌وه
له‌گه‌ل گه‌له‌که‌یا ، که‌یه‌که‌مین پیغه‌مهر بووه ، که‌خوا ناردوویه‌تی بو
سهر کومه‌لک له‌ئاده‌می ، به‌تایینیکی پاکو ته‌میزه‌وه ، وه (۹۵۰) سال
له‌ناوایانا ماوه‌ته‌وه ، وه به‌هموو زبانیکی بانگی کردوون بو برواهیتان
به‌خوای به‌پیغه‌مهریه‌تی خوئی ، وه نه‌وان به‌بی‌بروایی مانه‌وه ، وه زور
نازاری پیغه‌مهره‌که‌ی خوایان‌دا .

بهم داستانه‌سی شت نیشان‌ته‌دات :

۱ - میهره‌بانیی خوا ده‌باره‌ی کومه‌لی ئاده‌می که‌به‌رودوا شم
هموو پیغه‌مهرانه‌ی بو ناردوون ، له‌یه‌که‌م پیغه‌مهره‌وه تا دواهمین
پیغه‌مهر دروودی خوای لی بی ، به‌تایینی پاکو ته‌میزه‌وه ، بو پئی
نموونی ئاده‌می .

۲ - لاساری ئادهمی و دل پوقی یان و ملهمله و دوزمنایه تی یان له گهل

پنجه مبهره کابانا .

۳ - ههول و تهقلای پنجه مبهران و خو پراگرتن و دان به خو دا

گرتن یان له پتی پراگه یاندنی فهرمووده و فهرمانانی خوا به بنده گانا ،
به بی قازانچ و سوودیک که دهستان بکه وی له پینگایه دا .

تجا ئه م داستانی پر له تالاره نه گپ ته وه بو پنجه مبهری ئیسلام که

دواترین پنجه مبهره ، وه ئهرکی هه موو پنجه مبهره کانی که وتوته سهرشان تا
تی بگات نه ندازه ی لاساری ئادهمی و ملهمله ی له گهل پنجه مبهره که یانا ،

وه له نه ندازه ی تیکوشانی نوح پنجه مبهر ، که له و ماوه دوورو دریزه دا
کۆلی نه داو ، دهستی هه ل نه گرت ، وه تا حاله ^{تختی بگاسک} بچه که خوا چون

ئاگاداری ئه و چهند که سانه ی کرد که پروایان هتا ، وه پزگاری کردن
له و سزایه ی که بوی ناردن ، هه ر وه که ئه یه وی باشه پرۆزی گه له

بی پرواکه ی نوو حییش نیشانی بی پرواکانی عه ره ب بدا ، وه تی یان
بگه یه نی ، نه گه ر ئه مانیش لاساری بکه ن وه که ئه وان له ناو ئه چن ، وه

حالی شیان بگات ، که پنجه مبهره که ی تیوه پنجه مبهریکی گه وره و
دلفراوان و مبهره بانه ، وه که نوح نی به که له گهل پقی هه ستا نرای

سورة نوح

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ : أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ
 أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱) قَالَ : يَا قَوْمِ ، إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ
 مُّبِينٌ (۲)

سووردهی (نوح) ه

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

تیمه نووحمان نارد بۆلای گه‌له‌که‌ی ، وه یتیمان‌ووت) که گه‌له‌که‌ت (به
 په‌ندو نامۆزگاریی) بترسینه پیش نه‌وه‌ی سزای سه‌ختیان بۆ بیت (۱)
 (نوح) ووتی : نه‌ی گه‌لی خۆم به‌پاستی من (یتهمبه‌رو) ترسینه‌ریکی
 ئاشکرام بۆ تبه‌وه (۲)

فرکردن له هه‌موو گه‌له‌که‌ی بکات ، نه‌فه‌رموئی (انا ارسلنا نوحا الى
 قومه) تیمه نووحی کوپی «لامک» ی کوپی «توشالغ» مان به یتهمبه‌ریه‌تی
 نارد بۆلای گه‌له‌که‌ی که یتیمان‌ته‌په‌رست ، وه یتیمان‌ووت : (ان انذر
 قومك) که گه‌له‌که‌ت بترسینه (من قبل ان یأتیهم عذاب الیم) پیش
 نه‌وه‌ی که سزای سه‌ختیان تووش بیی به خنکان له جیهاناو به سووتان
 له ئاگری دۆزه‌خا (قال یاقوم انی لکم نذیر مبین) نوح بی‌ی ووتی :
 نه‌ی گه‌لی خۆم به‌پاستی من یتهمبه‌ری خوام ، بۆ تبه‌وه‌ی ناردووم تا شه‌م
 سی ووته‌یه‌تان بی‌ی بکه‌یه‌نم ، وه یتیمان‌یلیم :-

انِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا (۳)

(بم رنگه) که بندهیی خوا بکن ، وه خوتانی لی پاریزن ، وه
فرمانبهری من بکن (۳)

۱ - (ان اعبدوا الله) بنده گیی و بهرستی خوا بکن ، وه دست
له به کاتان هه لگرن که ناویان «ود» و «سواع» و «یفوت» و «یعوق» و
«نسر» .

۲ - (واتقوه) خوتان پاریزن له بی فرمانیی نهو خواهه ، واته هه
فرمانیکان بی نه دات به جیی بینن ، وه هه رجیتان لی قه دهغه نه کات لی
نزیک مه که ونه وه .

۳ - (واطیعون) فرمانبهری من بکن له وهی که خوا بوی
ناردووم بو پئی نموونیی تیوه .

به پراستی نه م سئ ووته به بنیاتی هه موو تاییکی ئاسمانی به ، وه
له دواي نه مانه تنجا له لقو بو یا جیانه بنه وه ، به ووتهی به کم - که
خوا بهرستی به - گه ل پرزگاری نه بی له شتی پر و پووچو پشت نه بهستی
به خوا . به ووتهی دووهم - که ترسه له خواو خویاراسته له ناپه زایی
نهو - گه له سنووری خوا ناچته دهره وه ، نهو کاته په ووشت و خووی
به رزو به هیز نه بی ، وه له بوگه نیی و پوو خان دوورنه که ویته وه . به
ووتهی سههم - که فرمانبهری یقه به ره - گه ل یه که نه کوئی ، وه له
دوو به ره کی به دوور نه بی .

تییستاش گه لان هه به م سئ پله یه دا سه رنه که وونو به رز نه بنه وه
له زیانا ، یا ژیرنه که وونو نزم نه بنه وه ، وه باشترین شاهد له سه ر نه م

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ ، وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ، إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ ، لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٤)

تا خوا له گوناھتان خوښ بڼی ، وه بتان هیښته وه تا کاتی مردنی ناوبراوتان بڼی گومان کاتی سزای خوا که هات دوانا که وڼی ، نه گهر بتان زانیایه (٤)

فسه به میژووی که لانه .

ئجنا نه فهرموڼی : نه گهر نم سڼی ووتدیه وه ریگرن و کاری بڼی بکهز (یغفر لکم من ذنوبکم) نهوا خوا خوښ نه بڼی له گوناھه کانتان ، وه نهو سزایه ی که بوی داناوون - وه که خنکانتان بڼی به لافاوی گه وره - ل سهرتان همل ته گریڼی ، نهو کاته زیانتان دریز نه بیته وه ، وه کو نه فهرموڼی (ویؤخرکم الی اجل مسمی) وه به زیندووی نه تان هیښته وه تا کاتی خوڼی که خوا بوی داناوون بزین ، واته تا نه ووده مهی که هموو که سڼکی بڼی نه مرڼی به مردنی خوڼی ، واته خوا بریاری داوه نه گهر برپوا نه هښن با خوا به لافاوی گه وره بتان خنکڼی و له ناوتان بات له ده قیقه و سعاتی خوڼی به بڼی دوا که وتن ، وه نه گهر برپواش بڼن لافاوه که تان له سهر هه لگریڼی ؛ نه تان هیښته وه تا کاتی مردنی خوڼان ، ئجنا له بهر نه وهی که که له که ی برپوایان به مه نه بوو ، که نه گهر برپوا نه هښن له ده قیقه و سعاتی خوڼی به لافاوی گه وره له ناویان نه بات ، فهرمووی (ان اجل الله) بڼی گومار نهو کاتی سزایه ی که خوا دایناوه بوڼان (اذا جاء) که هات (لا یؤخر دوانا که وڼی) لو کنتم تعلمون (خوڼز که نه مه تان بزانیایه ، وه لیڼی

قَالَ : رَبِّ اِنِّی دَعَوْتُ قَوْمِی لَیْلًا وَنَهَارًا (۵)

ووتی : خواجه من گهله که می خوم (به پنهانی) بانگ کرد به شهوو به
پوژ (۵)

وورد بیونایه تهوه تا نه چوه دلنا نهوه .

به بیخی فرموده می خوا نوح پیغمبر فرمانه کانی گه یاند به
گهله که می زور به نهرم نیانی ، به لام نهوان گوئی یان نه دایه وه قسه یان
نه کرد ، تنجا نوح لای خوا سکالا نه کات ، به لام چون سکالایه ک ؟
سکالایه کی وا که مو به موو باسی هه ول و تهقه لاکانی خوی ، وه
بی پروایی نهوان نه کات ، وه نه لئی خواجه به سی جور له گه لیانا
خهریک بووم ، ماوه یه ک هه ر به دزی به وه ناموژ گاریم نه کردن ،
ماوه یه کیش هه ر به ناشکرا ، تنجا ده می به ناشکرا و ده می به دزی به وه ،
هیچیان که لکی نه بوو ، وه کو نه فهرموتی :

۱ - (قال) نوح پیغمبر ووتی (رب انی دعوت قومی لیل
ونهارا) خواجه من گهله که می خوم بانگ کرد له پیشه وه به پنهانی ، وه
به که یه که نه چوموه لایان ، وه به شهوو به پوژ له گه لیانا خهریک بووم
که پروا بینن به توو به تک و نه نیایی تو ، به لام بی هووده بوو ، چونکه
تا من بانگم نه کردن و به سه ریانا نه هاتم ، نهوان زور تر لم

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا (٦) وَأَنْتَى كَلَّمَا دَعَوْتُهُمْ
لِتَتَفَرَّغَ لَهُمْ ، جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ ، وَاسْتَفْشَوْا
ثِيَابَهُمْ ، وَأَصْرَوْا ، وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا (٧)

وہ تا بانگم نہ کردن نہ وان زورتر دوورنہ کہوتنہ وہ لیم (٦)
وہ من ہرچہند بانگم نہ کردن (بۆ پرواہینان) تا لی یان خوش بیست ،
نہ وان پہنجه یان نہ کرد بہ گویچکہ یانا ، وہ کالاکانبان نہدا بہ سہرو
چاویانا ، وہ نہمانہ وہ لہسہر نہو بی پرواہی بہ ، وہ سہرکیشی یان نہ کرد
چۆن سہرکیشی بہک (٧)

دوورنہ کہوتنہ وہ ، وہ کو نہفہرموی (فلم یزدہم دعائی الا فرارا)
بانگ کردنہ کہی من بۆ نہوان کہ لکی نہنہدانی مہ گہر دوور کہوتنہ وہ
نہ بی ، واتہ تا بانگم نہ کردن بۆ پرواہینان بہ خواو دوور کہوتنہ وہ لہ
بتہ کان نہوان دوورتر نہ کہوتنہ وہ لہ خۆم و لہ نامۆزگاری بہ کانم .
نہ گہر جارنک بمگرتنا بہ لہ بووارنکا ، وہ پئی دہرچوزیان
نہمایہ ، گوی ی خۆیان نہناختی تا گوی یان لہ نامۆزگاری بہ کانم نہ بی ،
وہ سہرو جاوی خۆیان دائہ بۆشی تا چاویان پیم نہ کہوی ، وہ کو
نہفہرموی (وانئ کلمسا دعوتہم لتتفرغ لہم) وہ من ہرچہند
بانگ نہ کردن بۆ پرواہینان تا تو لی یان خوش بیست (جعلوا اصابعہم
فی اذانہم) پہنجه یان نہ کرد بہ گویچکہ یانا (واستفشوا ثیابہم) وہ بہ
فہقیانہو سہردہستی بہرگ و کالایان سہرو جاوی خۆیان دائہ بۆشی ،
بۆنہوی کہ من نہینن ، یا مین چاووم بہوان نہ کہوی (واصروا) وہ
دریژہ یان بہ بی پرواہی بہ نہدا (واستکبروا استکبارا) وہ سہرکیشی یان

ثُمَّ اِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا (٨) ثُمَّ اِنِّي اَعْلَنْتُ لَهُمْ ،
وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًا (٩)

له پاشا به ئاشکرا بانگم کردن (٨) ئنجا (دهمیک) بۆم ئاشکرا ته کردن و
(دهمیک) بۆم په نهان ته کردن به په نهان کردتیکی ته اوو (٩)

ته کرد چون سه رکشی بهك .

٢ - له پاش تهوهی که بانگ کردن و ئامۆزگاریی کردنیان
به دزی بهوه که لکی نه بوو ، ئنجا به ئاشکرا بانگم ته کردن ، وه له هه موو
کۆبوو نه وه به کیانا باسی خوام بۆ ته کردن ، وه له سه ره موو کۆلان و
شه قامیک تهو بیستام و پیتی خوام نیشان نه دان ، وه کو ئه فه رمویی (ثم انی
دعوتهم جهارا) له پاشا به ئاشکرا ، وه به بی ترس و بیم بانگم ته کردن .

٣ - له پاشا که زانییم ته مهش که لکی نی به ، ئنجا له گه ل کامیان
به باشم بزانیایه به په نهانی ، وه له گه ل کامیشیان به باشم بزانیایه به ئاشکرا
ئامۆزگارییم ته کردن ، وه کو ئه فه رمویی (ثم انی اعلنت لهم واسررت لهم
اسرارا) له پاش تهوه ، دهمیک به ئاشکرا تیم تهووتن و دهمیکش به په نهانی .
ئنجا باسی تهو قسانه ته کا که داویتی به گو یجکه یانا ، ته فه رمویی

فَقُلْتُ : اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ، إِنَّهُ كَانَ غَفَّاراً (۱۰) يُرْسِلِ
السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَاراً (۱۱) وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ ،

ئىچا پىم ووتىن : داواي لىخۆشبوون بىكەن لە پەروەردگارتان ، بەپراستی
خو زۆر لىخۆشبوو (۱۰) (ئىچا گەر وابىكەن) بارانى زۆرتان بەسەرا
ئەبارىتى (۱۱) وە دارايى و كوپى زۆرتان بى ئەبەخىتى ،

(فقلت : استغفروا ربكم) پىم ووتىن : بپرا بە پەروەردگارتان بىنىن و
داواي لىخۆشبوونى لى بىكەن (انه كان غفارا) چونكە بەپراستی خوا
زۆر لىخۆشبوو ، ئىچا ئەگەر بپراي بىنىن و داواي لىخۆشبوونى لى
بىكەن ، پىنج شتى زۆر گرىنگان ئەداتى :

۱ - (يرسل السماء عليكم مدرارا) لەئاسمانەو بارانى زۆرتان
بەسەرا ئەبارىتى ، ئەوكاتە وولاتن بپرا ئەبى لە دەغل و دان لەو پەرو
پىست و فەپ ، وە هەموو ئەكەونە خۆشپى بەو .

۲ - (ويمدكم باموال) بەیدەر بەى هەموو جۆرە دارايى بەك
ئەپزى بەسەرتانا .

۳ - (وبين) كوپى زۆرتان ئەداتى .

زانايانى كۆمەلایەتى ئەلبن نەتەو كاتىك زۆر ئەبى لە گەلىكا
كە دادو ئاسايش و دىئايى زۆر بى ، وە زۆرو سەم و هەزارانى لەناو
ئەبى .

وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَاتٍ ، وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَاراً (١٢)

وہ باخاتی جوان و جوگە ئاوی زۆرتان ئەداتێ (١٢)

٤ - (وىجمل لکم جنات) باخات و بیستانی زۆرتان بۆ ئەکات ، که هەموو جوۆرە مێو بەهەمى لێ بخۆن ، دياره ههچ گه لێک داواى مێو ناکات تا تیر نه بێ ، وه هەموو جوۆرە بێ بزبویک و دەست که وتیکی زۆری نه بێ .

٥ - (وىجمل لکم انهارا) جوگە و ئاوی زۆرتان ئەداتێ که له هەموو لایه که وه بێت و فەپى لێ وه رگرن .

لەم ئایە تانە وه دەر ئەهه وێ که گەلى نووح له سائیکی زۆر سیاسالا بوون ، نه بارانیان بووه ، نه دەغل و دان و لەوه پ ، به لکو نه ئاوی خوار دنه وه ، هەموو رەش و پرووت و بێ کار ماونه وه به پرەنگێک که زن و مێرد ئاره زووی نزیك که وتنه وه یه کترییان نه بووه .

ئەجا ئەگەر بر وایان به خواو دەستوو رو باوی ببوايه ، وه به پێی شەرعى خواو فەرمووده ی پێغه مبه ره که یان بچوولانایه ته وه ، ئەو کاته قیری ئیش و کار نه بوون له کارێز لیدان و هه لکه ندنی بیرو پراکیشانی جوگە ئاوو ناشتی باخ و باخات و بیستان ، وه قازانچ و دەست که وتیان زۆر نه بوو ، وه به ته واوی نه بوو ژانه وه ، له لایه کی تریشه وه که به فەرمووده ی خواو پێغه مبه ره که یان بکردایه ، دەستیان له بێ شەرعى و کاری خراب هه ل ئەگرت ، ئەو کاته هه ر که سه له گه ل خێزانی خۆی

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَاراً (۱۳) وَقَدْ خَلَقَكُمْ
أَطْوَاراً؟ (۱۴)

نهوه بوجی ناترسن له گه وره بی خوا؟ (۱۳) له کاتیکا که
دروستی کردوون به چهند بله (۱۴)

به ناشتی و به پرنک ویتکی دائه نپشت ، وه نازاوه له ناو مال و منالا نه نه ما ،
وه ژنو میرد زور به خویشی پایان نه بوارد ، وه منالی زوریان
نه خسته وه .

تایستا نوح پیغمبر به گه له که ی نه ووت : نه گه بر وا بین
خیر ویری ئاسمان و زه ویتان به سهرا نه پیری ، نجا بی یان نه لی : که
وورد بنه وه له خویمان و له نه ستره کانی زوور سهریان ، وه نه فه رموی
له یه که میانا - که وورد بوونه وه به له خویمان - (ما لکم لا ترجون لله
وقارا) نه وه چیتانه واته بوج له گه وره بی خوا ناترسن و گوئی ناده نی ؟
(وقد خلقکم اطوارا) له کاتیکا که به بی گومان دروستی کردوون به
چهند بله ، واته به گه لی بله دا سهری خستوون تا کردوونی به ناده می ،
که بله یه که می دلوتیک ئاوو بله ی دوا بی مرقی کی نه واوه ، واته
خواهیک نه مه میهره بان بی له گه لتانا ، وه نه مه هیزو ده سه لاتی بی ،
چون نه بی بر وای بی نه هینن ؟ وه به دروست که رو به روه ردگاری خو تانی
نه زانن ؟ وه سهردانه نه وینن بو خو ی و بو پیغمبره که ی ؟ وه فه رمانه بری
نه کن ؟

أَلَمْ تَرَ وَآ كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا (١٥) وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا ،

ئایا نابینن که خوا چۆن ھەوت ئاسمانی دروست کردووہ ەک لەسەر ەک (١٥) وە مانگی گێراوہ لەناویانا بە پرووناک و

وہ ئەفەرموی لە دووھەمیانا - کہ ووردبوونەوہ ەک لە ئەستێرەکان (الم ترا و کیف خلق الله سبع سماوات طباقا) ئایا نابینن کہ خوا چۆن ھەوت ئاسمانی بە ژوور سەر تانەوہ دروست کردووہ ، ەک لەسەر ەک . مەبەس لەم ھەوت ئاسمانە ھەوت ئەستێرەن لەو ئەستێرە گەرۆکانە ی کہ بەدەوری پۆژا ئەسووپنەوہ ، وە ئاسمان بن بۆ زەوی ، واتە لە زەوی دوورتر بن بە پۆژ وەک مریخ . مشتری . زحل . ئەورانوس . نیپتون . پلوتۆ . ئیکس ، کہ ئەم دوا ی بەیان نە سالی ١٩٥٣ دا دۆزراوہ تەوہ ، بەلام ئەوانە ی کہ لە زەوی نزیکتەرن بە پۆژ ئەوانە لەژێر زەوی بەوہن ، وە ئاسمان نین بۆ زەوی ، وەک «عطارد» و «زھرە» ھەر وەک زەوی خۆ ی بەرناکەوی وەک لە تەفسیری ئایەتی ٢٩ لە سوورەتی «بقرە» دا باسمان کردووہ وە وێنە کە یمان نشان داوہ ، وە لە تەفسیری سوورەتی «ملک» دا باسمان کردووہ لەم جزمە دا (وجل القمر فین نوراً) وە مانگی گێراوہ بە پرووناک لەناویانا .

مەبەس لەم مانگە ھەر مانگی خۆمان نی ە ، چونکە مانگی

وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا (۱۶)

پۆزی گپراوه به چرا (۱۶)

خۆمان ھەر پرووناکیی بە زەوی ئەدات ، نەك بە ئەستیرە
گەپۆکەکانی تریش ، بەلکو مەبەس مانگی ھەموو ئەستیرە
گەپۆکەکانە (۱) واتە زۆر لە گەپۆکەکان یەکی مانگیك یا زیاتر لە
مانگیکی ھەبە ، خوا گپراوتی بە پرووناکیی بۆ ئەو گەپۆکە .

وہك له تەفسیری سوورەى «ملك» دا باسمان کرد « زەوی مانگیك» و
«ریخ» دوو مانگ و «مشرى» دوانزە مانگ و «زحل» نۆ مانگ و
«ئەورانوس» پینج مانگ و «نیتون» دوو مانگی ھەبە . «عطارد و زھرە ،
مانگیان نییە ، «پلوتۆ» و «ئیکس» یس مانگیان بەرچاوە نەگەوتوو ، واتە
زەوی لە گەن مریخ و مشرى و زحل و ئەورانوس و نیتونا ۳۱ مانگیان
ھەبە ، کە ھەریە کە ئەستیرەى خۆی پرووناك ئەکاتەو .

(وجعل الشمس سراجا) وە پۆزی گپراوه لە ناویانا بە درەخشان
لەم ئایەتەو . دەرئەگەوتی کە مانگ و پۆز لە ھەوتەوانەى گەپۆك
نین ، ئەگینا ظرفیتی شت ئەبێ بۆ خۆی کە ئەمەش دروست نییە ،
ھەروا ئایەتی « ولئن سألتهم من خلق السماوات والارض ، وسخر
الشمس والقمر ليقولن الله ۶۱/۲۹ ، (۲) وە گەلتی ئایەتی تریش

- (۱) چونکە ئەلف ولامی سەر «قمر» بۆ جنسە نەك بۆ عھدە .
(۲) واتە ئەگەر بیرسیبت لێیان کە کئی ئاسمانەکانو زەوی
دروست کردوو وە پۆزو مانگی پام کردوو ، ئەلێن خوا .

نیشان ئەدەن کە مانگ و پۆز لە ھەوتەوانەى گەرۆک نین ، بە نیشانەى ئەوێ کە جیا ناویان ئەبات ، وە لە زەویى و ھەوتەوانە جیايان ئەکاتەو ، ھەرۆک دەرئەکەوێ کە زۆر لە گەرۆکەکان مانگیان ھەبە ، کە ئەمەش تازە زانراوە ، وە ھەرۆک دەرئەکەوێ کە پووناکیی مانگ لە خۆبەو نەبە ، وە پووناکیی پۆز لەخۆبەو ەبەتە .

کەواتە لەم ئایەتەدا چوار بەجزەى زانیى «علمی» زۆر گەرۆک نەبەتە :
تەسبیح :

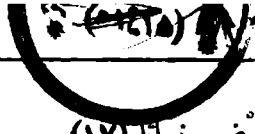
۱ - مانگ و پۆز لە ھەوتەوانەى گەرۆک نین ، کە ئەمە تازە زانراوە .

۲ - ھەوتەوانەى گەرۆک بە بچ «عطار دو زەرە و زەویى» ھەوتن ، کە ئەمەش لە سالی ۱۹۵۳م دا زانراوە .

۳ - زۆر لە ھەوتەوانەى گەرۆک مانگیان ھەبە .

۴ - پووناکیی مانگ لەخۆبەو نەبە ، بەلکە لەپۆزەو ەبە ، وە پووناکیی پۆز لەخۆبەو ەبەتە ، ئەمانە ئەگەر بەھۆى سرووشى خواوە ئاشکرا نەکرانایە محمەدییکی نەخویندەوار پانزە چەرخ لەمەپیش ئەمانەى لەکوێ زانی ، بەپاستى زانیى ئەم جورە شتانە لەپۆزەدا ھەر لە خواوە بوو ، وە خوا راست ئەفەرموێ کە ئەلێ « قل انزلہ الذی یعلم السر فی السماوات والارض » (۱) فرقان/ ۶ .

(۱) واتە بۆ ئەم (محمد) قورئانى ناردۆتە خواوە ، ئەو کەسەى کە ھەرچى ئەیتى ئاسمانان و زەویى ھەبە ئەیانزانن .

وَاللّٰهُ اَنْبَتَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا (۱۷)

وه خوا ټپوهی پرواندووه له زهوی به پرواندن (۱۷)

له دواي فەرماندان به ووردبوونه وه له ټسټیره کان ، ټنجا نوح
 یتغه مېر پرووی گه له کهي وهر ټه گپټی له ټاسمانه وه بو زهوی تا
 ووردبېنه وه که چوڼ په یدا بوون له خاک ، وه ټمرنو ټبڼه وه به
 خاک ، وه زیندوو ټبڼه وه دینه دهره وه له خاک ، وه ټه فرموټی (والله
 انبتکم من الارض نباتا) خوا ټپوهی پرواندووه له زهوی به پرواندنیکی
 ټایه ټی ، واته یا خوی گه وره بابه گوره ټان - که ټادمه - له خاک
 دهری هټناوه دروستی کردووه ، یاخو هه موو ټادمی به کی
 دروست کردووه له خاک ، به پرنگه هه مووی له ټاری ټیرو می و
 ټاوه گه ش له خوارده مېنی و خوارده مېنی به گه ش له خاک دروست
 کردووه ، که واته گياو ټادمی هه ردوکیان یتچووی زه وین ، وه له
 ټاوسکی ټم خاکه هاتوونه دهره وه ، وه به شیري ټم دایکه ټه زین .
 بهم ټایه ټه نشان ټهدات که عالمی گياو گیان وه که به کن ، وه له
 زور دهورو و باوی زيانا چوون به کن ، له بهر ټه وه هټدیک له زانا یانی
 بهرز ټه ټین : ټادمی دره خټیکه ټه پروا به سر زهوی دا ، دره خټیش
 ټادمی به که تا ټه ټووی له خاک گیراوه .

له پاش ټهوی که نوح یتغه مېر به گه له کهي ووت که خوا
 ټپوهی وه که گيا له گل دهره ټاوه ، ټنجا بهم بوڼه په وه ټه یوی ټدا به

ثُمَّ يَعْبُدُكُمْ فِيهَا ، وَيُخْرِجُكُمْ اخْرَاجًا (١٨)

لەپاشا ئەتانباتەووە ناوی ، وە دەرتان ئەهێتتەووە (لێی) بە دەرهێنان (١٨)

ئۆیچکە یانا کە لەپاش مردن ئەتان کاتەووە بە خاک ، وە دوای ئەوێش کە کاتی خۆی هات وەك جاری یەكەم درۆستان ئەکاتەووە لە خاک ئەفەرموی (ئەم یەدکەم فیها) لەپاشا ئەتانگیرتەووە بۆ ناو خاک بە مردن ، وە خاکی جەستەتان لەگەڵ خاکی زەویدا تیکەڵ ئەکاتەووە (و یخرجکم اخراجا) وە دەرتان ئەهێتتەووە لە خاک وەك جاری یەكەم بە دەرهێنانێکی تاییبەتی ، واتە ئەمە شتیکی زۆر ئاشکرا و ئاسانە ، جینی دەم قالیی و دوودلی نییە ، ئەو خواپەیی کە دوینی وەك گیا لە خاک دەری هێناوێت ، سبەینیش هەر بەو دەستوورە لە خاک دەرت ئەهێتتەووە ، ئیتر بۆ بە هی یەكەم بپروا ئەکەیت و بە هی دووهم بپروا ناکەیت .

یەكێك لە معجزەى قورئان - کە کەس لێی وورد نایتەووە - ئەمە یە کە زۆر جار تاییبەتیک بە دوو یا بە سێ یا بە زیاتر جور ئەیلتەووە کە هیچیان لە شتووە و ئاهەنگی قورئان ناچیتە دەرهووە . بۆنموونە وەك ئەم تاییبەتە وایە کە ئیستا تەفسیرمان کرد تاییبەتی سوورەى «طه» کە ئەفەرموی «منها خلقناکم ، و فیها نعبدکم ، و منها نخرجکم تارة اخرى» وە تاییبەتی سوورەى «اعراف» کە ئەفەرموی « قال منها تحيون ، و فیها تموتون ، و منها تخرجون ، .»

لەم جورە معجزەبەیی بەسەدھا تاییبە ، وە ئەووتری و ئەووتری تەووە بچ ئەوێ یەكێک لێی ووردییتەووە .

وَاللّٰهُ جَمَلَ لَكُمْ اِلْاَرْضَ بَسِاطًا (۱۹) لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا
فِجَاجًا (۲۰)

خوای زهویی بۆ پاختوون (۱۹) تا هاتوچۆ بکەن بە پینگە
کراوە کایا (۲۰)

لەدوایی دا نوح پێغەمبەر باسی نېهرە بانێی بەکی تریان بۆ ئەکات ،
کە خوای زهویی بۆ پاختوون وەک بەرە ، وە لە هەموو لایە کە وە
پینگای بۆ پراکیشاوون بەرە نگیك کە بتوانن هاتوچۆی یا بکەن ، وە
هەموو ئیش و کاریکی خۆیانی لەسەر جێ بە جێ بکەن ، ئەفەرموی
(واللہ جمل لکم الارض بساطا) خوای زهویی بۆ پاختوون (لتسلکوا
منها سبلا فجاجا) تا هاتوچۆ بکەن بە پینگا کراوە کایا ، وە بێن و بچن
بەشون ئیش و کار و قازانج و سوودی خۆتان .

تا بەم جۆرە ، وە بەم زمانە شیرینە سألە های سأل نوح پێغەمبەر
لە گەل گەلە کە یا خەریک بوو ، وە بە هەموو زمانیک نامۆزگاریی کردن ،
بەلام کە لکی نەبوو ، وە نوح هەر دانێ بەخویا گرت و کۆلی نەدا ،
تا بەتەواویی ناتومبەد ما ، وە بەتە هیوای بچرا ، شجرا پرووی کردە

قال نوح: " رَبِّ انَّهُمْ عَصَوْنِي ، وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ
وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا (۲۱) وَمَكْرُوا مَكْرًا كَبِيرًا (۲۲)

نوح ووتی : خواجه ، گه نه کهم بی فرمانی یان کردم ، وه به پیره وی
که سیکیان کرد که مال و منالین قازانجی بی نه گه یاندوون زیان نه بی (۲۱)
وه زور فروقلی گه وره یان کرد (۲۲)

باره گای خوا ، وه سکا لاکهی پیشوی ته و او کرد ، فرموی (قال
نوح : رب انهم عصوني) نوح پیغمبر ووتی : شهی به روه رد گارم
به پراستی گه له کهم بی فرمانی یان کردم (واتبعوا من لم يزد ماله وولده
الا خسارا) وه به پیره وی که سیکیان کرد - وه كه سه روك و
ده وله منده کانیان - که دارایی و مال و منالین قازانجی بی نه گه یاندوون
زیان نه بی •

ثم سه روك و ده وله منده ، پاره ی زور و منالی زور و دست و
پیوندی زور یان بووه ، نه مانه وایان زانیوه نه گه برپوا بین به نوح
پیغمبر ، گه وره بی به گه یان نامیتی ، وه نه مانیش وه كه هزاره کان نه بی
دوای پیغمبره که یان بکه وون ، له به رته وه هاتن به ره نستی
پیغمبره که یان وستان ، له لایه که وه فروقلیان له نوح نه کرد
به دزی یه وه ، له لایه کی تره وه به فروقل دلنی گه له که یان لی سارد
نه کرده وه ، وه کو نه فرموی (ومكروا مكرا كبارا) زور فروقلی
گه وره یان کرد •

وَقَالُوا: لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا ، وَلَا
يَعْقُوتَ وَيَعْقُوبَ وَنَسْرًا (۲۳)

وہ ووتیان دەست ھەل نەگرن لە خواکاتان ، وە دەست ھەل نەگرن لە
(پەرستی) «ود» و «سواع» و «یعقوت» و «یعقوب» و «نسر» (۲۳)

ھەر لە فرۆقێتی ئەو گەورانەییە ، بۆ لەخستە بردنی گەلەکیان ،
ئەمە گە ھانەھانەیان ئەدان لەسەر پەرستی یتەکانیان ، وە ناویان
ئەبردن بە خوای ئەوان ، وە کو ئەفەرموئ (وقالوا) ووتیان بە
گەلەکیان (لا تذر الھتکم) دەست ھەل نەگرن لە خواکاتان نەخوازە لا
پێنجە گەرەکیان ، کہ بەتایبەتی ناویان ئەبات ، ئەفەرموئ (ولا تذر
ودا ، ولا سواعا ، ولا یعقوت ، و یعقوب ، و نسرا) وە دەست ھەل نەگرن لە
پەرستی ئەم بتانە گە ناویان «ود» و «سواع» و «یعقوت» و «یعقوب» و
«نسر» .

بت پەرستی بە دوو جۆر پەیدا بوو :-

۱ - «صابئی» یەکان برۆیان زۆر بوو بە ئەستیرە ، وە بەلایانەوہ
وابووہ کہ ھەموو شتیک ئەوان ئەیکەن لەسەر زەویی ، بەلام لەبەر ئەوەی
کہ زۆر دوور دەستن ، وە دەست نایانگاتی ، تا ماجیان بکەن و لێیان
پارێنەوہ ، ھاتن لە وێنە ھەر ئەستیرە یەك شتیکیان دروست کرد بۆ
پەرستن و لێ پارێنەوہی ، وە ئەمە پێی ئەلین دینی «صابئی» کہ کۆترین
دینیکی پرۆبووچە ، ئەم دینە مایەوہ تا ابراھیمی خلیل ھاتو پرۆخاندی .

۲ - یاوی گهوره گهوره بوون له ینگه بهران و بیاوچاگان و پالهلوانان ، که گهله که یان خوشیان و بستون و پروایان وا بووه که پورته ویکی خویان تیا بووه ، له بهر شهوه له دواوی مردنیان هاتون وینه یان بو دروست کردوون و دایان ناوون ، بوته وی که همیشه له بهرچوایان بن به خویمان و گه وره یی و په ووشت و خووی جوانانه وه ، تا بیریان نه چنه وه ، وه همیشه خیریان بو کردوون و بوو خوردیان بو سووتاندوون ، له پاشنا بهر بهر تهجا ماچیان کردوون و لی یان پاپاونه ته وه و داوای شتی وایان لی کردوون که هر له خوا داوا نه کری ، له دوا یی دا تهجا په رستونیان و نوژیان بو کردوون تا وای لی هات جی بهک نه مایه وه له هه موو کون و قوژبنی سه رزه ویی دا که بیتیکی تیا دانه تری ، ته نانه ت نه و پوژهی که ینگه بهر شاری مه ککه ی گرت ۳۶۰ بتی له ناو زووری ، کعبه ، و ده و روبه ری هتیا به ده ری و فری ی دان ، به کیک نه گه ر له مه وورد بیتنه وه تی ته گات که بوچی ئیسلام وینه و پازاندنه وه ی گوپی مردووی به ته وای یی قه ده غه کردووه ، تا پرو بیریزن و ساده تی نه گه یشتوو هه ل نه خه له تین ، وه بیروباوه پریان له خوا وه نه به ته سه ر نه م گوپه پزیوانه ، به لی چوونه سه ر گوپی بیاوچاگان هیه ، بهم پره نگه که یادی خویمان و زانیی به رزیان یا په ووشت و خووی جوانیان یا سه ر دانا و تیکوشانیان له پنی خوا و مسلمانان ، یا له پتی کومه له و گه لا بکه یت ، وه په ندو ئاموژگاری یان لی وه رگریت ، وه تزیای چاکیان بو بکه یت له باره گای خوادا که پله و پایهی نه و مردووانه - با ینگه بهریش بن - به رزبکاته وه ، نهک داوای شتکیان لی بکه یت که هر له خوا داوا نه کری ، نه م هه موو سلاواته ی

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ،

وہ (ئەمانە) زۆریان گومرا کرد ،

کە لە ینخەمبەر ئەدری ئەمووی داوای پەرحمەتە لە خوا کە بێرێتی بەسەر گیانی پاکیا ، بەلام داخی بەجەرگم لە بت بەرستی کۆنی جارانهو ، هاتووینەتە سەر بەرستی گۆپی شیخ و بیرو دارو بەردو جێ نزرگی ئەم و ئەو ، کە ئەمانە ئەمووی گومراوەین لە ئیسلامەتی دا .
(وقد اضلوا كثيرا) بەپراستی ئەم سەرۆکانە زۆریان گومرا کرد ، وە سەریان لێ تێکدان .

★ ★ ★

ئێرەدا نوح ینخەمبەر دلی جۆنی سەندو زانی کە گەلەکە ی زۆر بیسو و بۆگەنن ، بە هیچ شتێک دلیان داناچلەکی و ناگەرینەو ، وە بە هیچ جۆرە ئاوەزگاری بەک پرۆا ناهین ، نەخوازەلا کە خواش سەرووشی بۆ کرد : کە لەوێ تانیستا پرۆای پێ هیناویت ئیتر کەسێ تر برۆات پێ ناهینی لە گەلەکەت ، وەک لە ئایەتکی ترا ئەفەرموی « و اوحی الی نوح انه لن یؤمن من قومک الا من قد آمن ۱۱/۳۹ » (۱) لەبەر

(۱) واتە سەرووشکرا بۆ نوح کە ئیتر لە گەلەکەت کەسێ تر برۆات پێ ناهینی مەگەر هەر ئەوانی کە لە پێشەو بەرۆیان هیناوە .

وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا (٢٤) مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أَغْرَقُوا
فَأَدْخَلُوا نَارًا ، فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا (٢٥)

(خوایە) ئەم ستمکارانە لە گومپایی زیاتر هیچی تریان بو زۆر مەکە
(٢٤) بەهۆی گوناھەکانیانەو بە ئاو خنکێتران ئنجا خراڤە ئاگرەو ،
بێجگە لە خوا هیچ یارمەتی دەریکیان دەست نەگەوت (٢٥)

ئەمانە نزای لیکردن فەرمووی (ولاتزد الظالمین الا ضللا) خوایە
ئەم ستمکارانە لە گومپایی زیاتر هیچی تریان بو زیاد مەکە ، وە
زورتر سەریان لێ بشوینە .

لەمانە لەبێشەو دەرگەوت کە گەلی نووح زۆر گومپاوی بێ پروا
بوون ، وە نووح پێغەمبەر زۆر لێیان ئاومێد بوو ، دیارە گەئیک کە
کە وای لێ هات شایانی هەموو جوورە نزاو خەشم و قینیکى خوایی بە،
وە گەر ئەفەرمووی (مما خطبتهم اغرقوا) بەهۆی گوناھەکانیانەو
هەموویان بە ئاو خنکێتران (فادخلوا نارا) و خراڤە ئاو ئاگری
دۆزەخەو (فلم يجدوا لهم من دون الله انصارا) بێجگە لە خوا ،
یارمەتی دەریکیان دەست نەگەوت ، واتە بە گەنجان نەیان توانی پرزگاریان
بکەن .

قورئان باسی ئەو ناکات که ئەم لافاوە گەورە بە هەموو رووی
سەرزەویی گرتوووە ، یا هەر چەند شویتیکێ تاییەتی گرتوووە بەلام
بێنج شت لە قورئانەووە دەرئەکوێ :

– لەبێش لافاوەکەووە ئاو لە هەموو شویتیک هەلقولاًووە بەزۆری
تەنانت لەناو تەندووڕیشەووە ئاو هاتۆتەدەری .

۲– نوح پێخەمبەر ، کەس و کاری خۆی ئەوانە ی پرۆایان بێ
هێناو ، لەگەڵ تیر و مێیەک لە زۆر گیان لەبەرانی تری هەلگرتوووە
لەناو کەشتی بەکەیا .

۳ – کەشتی بەکەیی بەسەر شەبۆلە ئاوی وادا پۆشتوووە کە وەک
کیو وابوو .

۴– کەشتی بەکەیی لەسەر کێوی جوودی « گوودیسی »
نیشۆتەووە (۱) .

۵– نوح و کەس و کارو ئەوانە ی پرۆایان بێ هێناو
پزگاریان بوو ، وە ئەوانیکە ی تر هەموو خنکاوون .

لەباش ئەوێ که لافاوەکە نیشۆتەووە ، نوح پێخەمبەر لاشەیی
هێتیک لە بێ پرۆاکانی بەرچاو کەوت لەناو لیتەو قوڕاوا ، برینی دئی
کولایەووە نزایەکی تری کرد لەوانە ی کە وەک گەلەکەیی ئەم ئەبن

(۱) ئەم کێو لە پۆژەهلاتی دەجلەووە بە لە کوردستانی تورکیا ،
لە شویتیک کە بێ ئەکن «ئەرارات» هەر وەک تەوراتیش بە
ئەرارات ناوی ئەبات .

وَقَالَ نُوحٌ : رَبِّ ، لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَبَّارًا (٢٦) إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ ، وَلَا يَلِدُوا
إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا (٢٧)

نوح فەر مووی : خوایه هیچ که سیک له بی پروایان مه هیله له سەر
زه ویی (٢٦) (چونکه) نه گهر تو بیان هیلیت بهنده گانی تو گومرا
نه کن ، وه هەر منالی بهدکاری سوپاس نه گهر نه خه نه وه (٢٧)

له بی پروایی دا ، نه فەر مووی (وقال نوح : رب لا تذر على الارض من
الكافرين ديارا) نوح ووتی : خوایه هیچ که سیک له بی پروایان مه هیله
له سەر زه ویی چونکه (انك ان تذرهم) نه گهر تو بیان هیلیت له لایه که وه
(يضلوا عبادك) بهنده گانی تو گومرا نه کن ، له لایه کی تریشه وه
(ولا يلدوا الا فاجرا كفارا) هەر منالی بهدکاری سوپاس نه گهر
نه خه نه وه ، منالیک که له باووشی شهو خرابانه دا گه وره بووین ، وه
ناپاکی و بی پروایی یان لی وه رگرتین ، واته خوایه نه گهر به کیک
له وانهی که پروایان بی هتاووم ، وه له خنکان پرگاریان بووه ،
دهستی کرد به بی پروایی ، وه ک بی پرواکان له ناوی به . بهمه نوح
مال و مناله گانی خوی و نه وانهی که پروایان بی هتاوه شه یان ترستی
له وهی که بی پروا بینه وه .

له بهر نه وهی که یتهم بهران ناده مین ، وه جی هه له و کۆتاهین ،
وه هنجیان به شایستهی خویان ناچه به ههشت مه گهر به میهره بانیی خوا

رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ ، وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيْ مُؤْمِنًا ،
وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِيْنَ اِلَّا تَبَارًا (٢٨)

خوایه خو‌شبه له خو‌م و باوکم و دایکم ، وه له وکه‌سه‌ی که دینه مالم به
برواداری‌یه‌وه ، وه له هه‌موو پیاوو زنی بروادار ، وه به‌شی سته‌مکاران
زور مه‌که تیاچوون و له‌ناوچوون نه‌بی (٢٨)

نه‌بی ، بویه نوح بی‌غه‌م‌به‌ر له دوا‌یی‌دا له خوا نه‌پار‌یت‌ه‌وه ، وه داوای
لی‌خو‌ش‌بوونی لی‌ته‌کات ، نه‌فه‌رموی (رب اغفر لی و لوالدی) خوایه
خو‌شبه له خو‌م و له باوک و دایکم (ولن دخل بیتی مؤمنا) وه له وکه‌سه‌ی
که دینه مالم به برواداری‌یه‌وه (وللمؤمنين والمؤمنات) وه له هه‌موو پیاوو
زنیکی بروادار ، وه نه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌کمان کردووه ، چاومان لی بی‌پوشه
به مبه‌ره‌بانی خو‌ت (ولا تزد الظالمين الا تبارا) وه به‌شی سته‌مکاران
زور مه‌که ، تیاچوون و له‌ناوچوون نه‌بی .

سوورەى (جىن) ۵

مەككىيە ، ۲۸ ئايەتە ، ۲۸۵ ووتەيە : ۷۵۹ بېيتە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بە ناوی خوای بەخشندەى مېهرەبان

لەبابەت جنۆكەو زۆر دووبەرەكی هەیه ، هیندیک بەلایانەو
 وایە كە هەن و خۆیان ئەگۆرپن ، وە بە هەموو پەنگ خۆیان نیشان
 ئەدەن ، وە ئەوانن زیان بەگەینن ، وە خواژنی ئی هیاوون ، وە
 فریشتە كچی خوانو لە جنۆكە بوون ، وە بەم بۆنەیهووە جنۆكە
 ئەبەرستن ، وەك لە سوورەى «صافات» دا ئەفەرموی « وجعلوا بينه وبين
 الجنة نسبا » (۱) ، وە لایان وایە كە جنۆكە هەمووشت ئەزانن ، وە زۆر
 شت ئەلێن بە جووكی و ئەستێرەشناس و جادووگەر . . . ، تەنانەت
 عەرەبەكانی مەككەو دەورووبەرى پێیان وابوو كە جنۆكە ئەم
 قورئانە بە پێغەمبەر ئەلێ .

وە هیندیکیش پێی وایە كە جنۆكە هەر نین ، وە قسە كردن
 لەبابەت جنۆكەو بە شتیكى زۆر پر و پووجی ئەزانن ، ئنجا لە
 ناوەندى ئەم دوو بیروباوەرەدا قورئان پێگایەكی مام ناوەندی گرتوووە ،

(۱) واتە خویشایەتیان خستۆتە ناوەندى خواو جنۆكەو .

نه ئەلئ نین ، نه ئەلئ بەم جۆرەن که مەردوم تئێ گەشتوون .
 جنۆکه جۆریکن له دروست کراوانی خوا که هەرگیز به چناو
 نابیرن ، وهختی خۆی زهویی که له پۆز جیاپۆتەوه و پارچهیهک ئاگری
 گری هەلگیرساو بووه ، تا به هەزاران هەزار سال کوزاوه تەوه و سارد
 پۆتەوه ، وهک له شوێنی خۆی باس کراوه ، ئنجا له و ماوه یەدا خوا له
 ئاگرەکهی جنۆکهی دروست کردوو ، هەر وهک دواي سارد بوونەوهی
 ئادهیی دروست کردوو له خاکهکهی ، وهک له سوورەي «الرحمان» دا
 ئەفەرموی « خلق الانسان من صلصال کالفخار ، وخلق الجنان من مارح
 من نار » (۱) .

خوا گەلئ جۆره گیاندارى هەیه ، هیندیکیان به هەوا ئەزین ،
 له گەل له ئاوا نوقوم بوون ئەختکین ، هیندیکیان له ئاوا ئەزین له گەل
 له ئاوا هاتنه دەر وه ئەمرن ، ئنجا هەر وهک ئەمانه هەیه با جۆره
 گیانداریکیش بئێ له ئاگر دروست کرابئ ، وه تیمه نهی بینن ، وه
 هەرچیش تیمه نهی بینن مانای وانێ به که نهی به ، چونکه نهو
 گیانهی که له بەره انایه ، وه له ههه ووشت نزیکتره لیمان ، نه به چاو
 ئەی بینن ، نه به لووت پۆنی ئەکهین ، نه به گوێ ئەی بینن ، نه به دەست
 دەستمان بەری ئەکهوتئ ، نه به دەم تاهێ ئەکهین ، که چی بئێ گومانیشین
 که هەیه ، که وابوو با فریشتەو جنۆکهش شتێک بن وا .

(۱) واتە خوا ئادهمی دروست کرد له کلێکی ووشکی رەقی وهک
 سوالات وه جنۆکهی دروست کرد له بلیسهی ئاگریکی
 بئێ دوو کەل .

تی ناگم نهوانی که هر لهخویانهوه نهئین نم جوره شتانه نین ، لهسه چ بنیاتیک وانهئین ؟ نایا له بهرتهوهیه ههرچی له بوونهوهر دکوندا ههیه هه موویان تاقی کردوتهوهو دهستیان لی کوتاوه ، وه نم دیووو نهو دیویان کردووو ، ته نیا جنۆکه و فریشته نهئی ، که بهرچاویان نه کهوتووو ؟ هیچ زانایهک و نازانی ، وه بیرى و ناپروا ، چونکه نهو گیان له بهرانهی که نه دۆزراونهتوه لهسه زهوی تیجگار زۆرن ، وه کس نهی وتووو که زنجیره ی نهو گیان له بهرانه تهواو بووه به پایان گه یشتووو .

یا له بهرتهوهیه که ههرچی هیزانی به نهان د قوای مکنونه ، ههیه له بوونهوهر ، هه موویان دۆزیوهتوه ، جنۆکه نهئی ؟ کس نههیه نهووتووو ، چونکه زۆر هیز ههیه ، ههر پۆزه ی هیندیکی نه دۆزرتیهوه که تا دوتی نه دۆزراوهتوه ، زانایان به ههوو هیزو تهوانایی خویانهوه قۆلیان لی هه ل مالمیوه بو دۆزینهوهی هیزانی بوونهوهر ، وه هه میسه بلاوی نه که نهوه که هینتا له قهراغی ده ریای بی پایانی نادانی دا ویتا وون ، وه هینتا دهستیان به هیچ نه کردووو ، که وابوو نم بریاره چی به که نم جوره که سانه نه یدهن به نه بوونی جنۆکه ، زانیاری ئاده می لهم بوونهوهره دا نه و نه ده کهم و هیچ و بووچه ، پی نادات بو ئاده می بهک که توژی نرخى خوی بزانی ، بریار به هیچ شتیک بدات .

له گه ل نه میسه که جیهانی گیان و فریشته و جنۆکه له زۆر ده میکه وه بووه به گریی دلی زانایان ، وه له هه موولا به که وه نهخوازه لا

له نه وروپاؤ نه مریکا خه ریسکی کولینه وه و پوسټ کهنده « تحقیقات »
 کردنیان ، خواش دوو ده رگای لیټ کردونه ته وه ، بو سر عالمی گیان ،
 په کیکیان ده رگای « علمی تنویمی مغناطیسی » ، دووهه میان ده رگای
 « علمی مباحثی نفسی » به په که میان که مرؤف نه نوټین ، وه گیانی
 هه لئه سووټین له هیندی کارو باری وادا که به پیټی باو « عاده » له کردن
 نین ، وه به مه ده رنه که ویټی که گیانی مرؤف جیا په له جهستی • به
 دووهه میان گیانی مردوو نه هین و نامادهی نه کن ، وه قسمی له گهل
 نه کن ، تا بویان ناشکرا ته پیټی که نه مه گیانی فلا نه کهسه ، وه هر
 برسیارټکی لیټ بکن وه لام ته داته وه ، وه نه مانه له زور وولات لیزنه
 « لجنه » یان هه په ، وه نه ندایان له هه موو جیهانا له بیست ملیون
 تیټی په پیسو ، وه نه مانه مانهش یا زانایه کی بهرز ، یا پزیشک
 یا نه دازیار ، یا پروفیسوریکه ، وه « ۳۰۰ » گوټار « مجله » یان هه په که
 هر نه مانه یانیا ته نووسن ، وا چاوه پروان نه کریټی ، که له مه ولا
 زانایان له پر ووه و زور شت بدوزنه وه ، وه شوټر شیک بخرنه جیهانه وه •
 نه گپرنه وه که پیغه مبر له گهل چند که سیک له هاوپیټی یانی خوی
 چو بو « سوقی عکاظه » وه له چولی « نخلة » دابه زین و نوټری به یانی یان
 به کومهل کرد له خزمهت پیغه مبره ، له مه ده مه دا چند جنو که یه ک

سورة الجن

بسم الله الرحمن الرحيم

قل: اوحى الى انه استمع نفر من الجن

سوورەى (جن)

بە ناوی خۆی بەخشندەى مېهرەبان

(ئەى محمد) بلى : كە سرووشم بو كرا كە جەند كەسك له جنوكە
گوئىيان گرت (له قورئان خوئندنەوم)

بە لايانا تى بەرپىن ، كە گوئىيان له دەنگى قورئان خوئندنى پىغەمبەر
بوو ، وستانو گوئىيان بو قورئانە كە گرتو دلان داىه ، وه بر وایان هینا
كە ئەمە نامە یەكی ئاسمانى یە بو پىغەمبەرى ئىسلام هاتوو ، بى ئەودى
كە پىغەمبەر بىيان بزائى ، یا بىيان بىنى ، تا ئەم سوورەتە هاتە خوارى ،
فەرمووى (قل اوحى الى انه استمع نفر من الجن) ئەى محمد بلى بە
گەلە كەت ، كە سرووشم بو كرا له خواو ، كە جەند كەسك له
جنوكە گوئىيان گرت له قورئان خوئندنەوم .

فَقَالُوا: اِنَا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا (۱) يَهْدِي اِلَى الرَّشْدِ فَاَمَنَا بِهِ ، وَلَنْ نَشْرِكَ بِرَبِّنَا اَحَدًا (۲)

تەجە ووتیان : بە پاستی تێمە قورئانیکی سەیرمان بێست (۱) پێئەنموونی
نەکات بۆ پێئە پاست ، وە تێمەش بڕوامان بێ هێناوە ، وە هەرگیز
کەس ناکەین بە هاوبەشی بەروەردگارمان (۲)

تەجە سیانزە شتمان بۆ نەگێریتەووە لە زمان جنۆکەووە ، تا مەردووم
بە بەیەک تێبگەن ، ئەفەرموئ :

۱ - (فقالوا انا سمعنا قرآنا عجبا) ووتیان - لەدوای گەرانهوویان
بۆناو گەلهکەیان - بە پاستی تێمە قورئانیکی زۆر سەیرمان بێست کە
لە ووتاری ئادەمی ناچێ (یهدی الی الرشد) پێئەنموونی نەکات بۆ
پێئە پاست (فامنا به) تێمەش بڕوامان بێ هێنا (ولن نشارك ربنا احدا)
وە هەرگیز کەس ناکەین بە هاوبەشی بەروەردگارمان ، واتە ئەسە
بێ بڕوایی قورەیش جنۆکە بە بێستی چەند ئایەتیک لە قورئان بڕواییان
هێنا ، کەچی تێو بڕواناھێن لە گەل ئەم هەموو قورئانی کە پێغەمبەر
ئەسە خوێنتەووە بەسەرتانا ، وە تێسووە بە پێغەمبەرە کە تان ئەلێن : جووکی
یا شێت ، کە هەرکامێکیان بێ ئەسە زانیاری لە جنۆکەووە وەرگرتی ،
کەچی ئەووە جنۆکە بە بێستی چەند ئایەتیک سەرسام بوونو کاری
تێکردنو بڕواییان بێ هێنا .

وَأَنَّهُ - تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا - ، اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وِلْدًا (۳)
وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا (۴) وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَنَا تَقْوَى الْإِنْسِ وَالْجِنِّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۵)

وه به پراستی - بلنده گه ورهیی به روه ردگارمان له شتی ناشایسته - هیچ
زن و منالکی بو خوی دانه ناوه (۳) وه هرزهیی تیمه دروی ناله باری
هدل ته به ست دهر باری خوا (۴) وه تیمه و امان نه زانی که ناده میی و
جنوکه هرگز درو نا کهن دهر باری خوا (۵)

۲ - (وانه تعالی جدربنا) وه به پراستی - بلنده گه ورهیی
به روه ردگارمان ، له هه موو شتیکی ناشایسته - (ما اتخذ صاحبة ولا ولدا)
هیچ زن و منالکی بو خوی دانه ناوه ، واته خوا گه لیک له مه به رزتره
که زنی بیی یا منالی بیی .

عهره به کان وایان نه زانی که خوا زنی هیناوه له جنوکه ، وه
فریشته کچی خوان له و زنهیی ، ثجبا و جنوکه ، خویمان تم قسه پرو
بووچه به درو ته خه نه وه ، نه گهر شتی و ابوایه ، جنوکه شانازیی یان بیوه
نه کرد ، به لام خوی خویمان به پاک و تمیز پائه گرن لهم جووره شتانه .

۳ - (وانه کان یقول سفیها علی الله شططا) بی گومان هرزه و
نادانی تیمه دروی ناله باریان ، هدل ته به ست دهر باری خوا ، بهم پرهنگه
منسح و عوزه بیریان به کوپی خوا و فریشته یان به کچی نه و دانه نا .
۴ - (وانا ظننا ان لن تقول الانس والجن علی الله کذبا) تیمه و امان

ئەزانى كە ئادەمىي و جنۆكە ھەرگىز درۆناكەن دەربارەى خوا ، وە ناتوان بەدرۆ بلىن : خوا ھاوبەشى ھەيە ، وە زىن و منالى ھەيە ، لەبەرئەو ھەرچىكىيان ئەووت تىمە بروامان پى ئەكردن ، بەلام تىستا كە گويمان لە قورئان بوو ، تى گەيشتىن كە قسەكانيان درۆيە ، وە تىمە بەھەلدا چووين كە ئەم دوو دەستەيەمان بە پراست گو ئەزانى ، وە تى گەيشتىن كە لەناو ئەم دوو دەستەيەدا درۆزن زۆرە ، پىويستە دووركەوتنەو لە خويمان و درۆو دەلەسەيان .

تىمە كە ئادەمىن - ئەبى لەم قسەى جنۆكانە بەند وەرگرين - بەندەكەش ئەمەيە كە تىمەش بىدار بىنەو ەك ئەوان ، وە تى بگەين كە لەناو تىمەشا درۆزنى و زۆرن كە داوامان لى ئەكەن كە برىوا بكەين بە ھەرچى بووترى ، يا لە كىتيا بنوسرى ، با پىچەوانەى زىرىي و بىرىش بى ، بەلكو با پىچەوانەى ئەو شتانەش بى كە ئىسلام برىارى لەسەر داو ، كە واپوو شايستە نى بە كە ئەو چەند جنۆكەيە لە تىمە زىرترو بەبىرترو بن ، وە برىواى ئەوان لە برىواى تىمە پراسترو پىك و پىك تر بى .

لە پىش ئىسلاما ھەرچەند يەكك يا چەند كەسك لە ەرەب شەو بمانايەو لە چۆل و بىابانكا ، زۆر ئەترسان لە جنۆكەى ئەو ناوچەيە ، وە لايمان واپوو كە ھەموو كۆمەلە جنۆكەيەك گەورەيەكيان ھەيە ، ئىجا ئەھاتن بەنايان ئەبرد بە گەورەى ئەو جنۆكانە ، تا بىناپارزى لە جنۆكەى ئەو ناوچەيە ، يا ئەگەر نەخۆش بكەوتايە نوشتەيان ئەكرد بەخويانا ، يا پارچە دارك يا كوتە يەپۆي سەرگۆرنىكيان ھەل ئەگرت ،

وَ اِنَّهٗ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ يَعْزُدُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ ،
فَزَادُوهُمْ رَهَقًا (٦)

وہ زۆر مرووف له ئادەمی پەنایان ئەبردە بەر چەند مرووفیک له جنۆکە
(که بیان پارێزێن) که چی زۆرتر ماندووین ئەکردن (٦)

که ئایینی ئیسلام هات ئەمانەى هەلگرت ، وە داواى کرد له هەموو
مسلمانێک که هەر پەنا بگرێ بە خوا وە هەلگرتى نوشتەو گەلێ شتى تری
دانا بە هاوبەش بەیداکردن بۆ خوا ، وە بەم بۆنە یەوہ ئەم ئایەتە
هاتە خوارێ ، فەرمووی :

٥ - (وانه كان رجال من الانس) زۆر مرووف له ئادەمی ، که
شەو بمانایەتەو له دەشتیکی چۆل و بیابانا (يعزودون برجال من الجن)
پەنایان ئەبرد بە گەورەى جنۆکەى ئەو شوینە ، تا بیان پارێزێ له زیانی
جنۆکەى ئەو ناوچەى ، چونکە بییان وابوو که هەموو شویتیکی چۆل
جنۆکەى زۆرى تیاى ، وە ئەو جنۆکانە گەورە یەکی وایان هەیه ئەگەر
پەنای نێ ببرێ و داواى پاراستى لێ بکرێ ، پەنایان ئەدات (فزادوهم
رهقا) که چی بەم پەناگرتە جنۆکەکان زۆرتر ئادەمی پەکانیان ماندوو
ئەکرد ، واتە ترسیان زۆرتر لێ ئەنیشت ، چونکە هەرکەسێک تا هاوار
له غەیری خوا بکات دنیایی که متر ئەبێ ، وە هەمیشە دلی نە
خرتەخرت و پەلە پەلا ئەبێ ، بەلام که هاوار له خوا کرا مەردوم
بەتەواوی دلیا ئەبێ ، چونکە بەراستی هەر خوایه که بپێت و لەناو نەچێ ،

وہ ہەر زیندوو بیو نەمری ، وە هەر وەك خۆی بیتیتهوه ، شجا
هەرکەسێك دەست بەخوا بگری هەرگیز دەستی بەرنای ، وە هەرکەسێك
دەست بە غەیری خوا بگری زۆر زوو دەستی بەرئەبی ، چونکە ئەو
شە یا ئەگۆپی ، یا نامینی .

هێندێك زانا لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا ئەلین : زۆر مەرف لە
ئادەمی پەنایان ئەبرده بەر جەند مەرفێك لە ئادەمی تر وەك جووکی و
جادووگەر و ساخەچی بی ، وە داوای نوشتە ی ئەبوودوو جانە و
دیوبەندیان لی ئەکردن تا بیان پاریزن لە زیانی جنۆکە ، و ئەو
جووکیانەش بو گەرمی بازای خۆیان ئەوئەدی تر ئەیان ترساندن لە
دیوو جنۆکە ، تا زۆر نوشتەو دیوبەندیان بی بنوسن ، وە باری شانیان
قورستر بکەن بە سەر قەلەمانەو خەرچ و باجی دیوبەند (۱) .

ئەم ئایەتی شەشەمە دوو مانای بوو ، لەسەر مانای یەكەم دەرکەوت
کە جنۆکە هێچیان بە دەست نییە ، وە ناتوانن زیان بە کەس بگەین ،
وە شایستە ی ئەو نین کە ئادەمی لی یان ترسن .

قورئان لەسەر زبانی جنۆکە ، بیروباوەپی مەردومان پراست ئەکاتەو
دەربارە ی دیوو ، دیوبەند و جنۆکە و نوشتە ی ئەبوودوو جانە ، کەچی
بەداخەو پۆزبەپۆز باشتر خۆمان فری ئەدەینە باوەشی جووکی و
ساخەچی یەو .

(۱) لەسەر مانای یەكەم «من الجن» ئەبی بە سیفەت بو «رجال» ،
لەسەر مانای دووهم پەیوەند ئەبی بە «یسوذن» . وە ، واتە
پەنایان ئەگرت لە جنۆکە بە جووکی کە بی یان پاریزن بە دیوبەند
«ئەبوودوو جانە» .

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا (٧)
 وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ ، فَوَجَدْنَاهَا مَلِيئَةً حَرَسًا شَدِيدًا
 وَشُهَبًا (٨)

وه ئه‌وان گومانیان بردووه ، هه‌روه‌ك تيوه گوماتان بردووه كه هه‌رگیز
 خوا كه‌س ناتیژی (بو پئی‌نموونی) (٧) وه تیمه نه‌گه‌پاین به‌شوین
 ده‌نگو باسی ئاسمانا ، كه‌چی دیمان پر‌کراوه له پاسه‌وانی قایم و تیری
 ئه‌ستیره (٨)

٦ - (وانهم ظنوا كما ظننتم) ئاده‌میی گومانیان بردووه ، هه‌روه‌ك
 تيوه - نه‌ی جنۆكه - گوماتان بردووه (ان لن يبعث الله احدا) كه
 هه‌رگیز خوا كه‌س ناتیژی به‌ پێغه‌مبه‌ریتی ، نه‌ بو ئاده‌میی و نه‌ بو جنۆكه ،
 واته‌ كه‌ درۆش ئه‌كه‌ن ، چونكه‌ ئه‌وه‌ محمدي كوپي عبدالله كه‌ خوا
 به‌ ميه‌ره‌بانیی خۆی به‌ پێغه‌مبه‌ر ناردوو‌یه‌تی بو هه‌ردوولا ، وه‌ قورئانی بو
 ناردوووه ، ئه‌و قورئانه‌ی كه‌ چه‌ند ئایه‌تیکمان لێ بیست ، وه‌ له‌ گه‌ل
 بیروباوه‌ری جارانی تیمه‌دا پێك نه‌كه‌وت ، وه‌ دلێ پاك كر دینه‌وه‌ له‌
 زه‌نگی فرۆفیل و پروبووج ، وه‌ تيوه - نه‌ی گه‌لی عه‌ره‌ب - له‌ تیمه
 شایسته‌ترن بو برواهێنان به‌م پێغه‌مبه‌ره ، چونكه‌ تيوه‌ گه‌لی ئه‌وو تیره‌ی
 ئه‌وون .

٧ - (وانا لمسنا السماء) تیمه نه‌گه‌پاین به‌شوین ده‌نگو باسی
 ئاسمانا (فوجدناها مليئة حرسا شديدا وشهبا) كه‌چی كه‌ ته‌ماشامان

وا دەرنەکەوتی هەر پارچە ئەستێرەیهک که له بۆشایی دەزەوه
 و فضای خارجی ، بێت و پرووبکاته زهویی ئەم پرۆتۆنی ساردە بیا
 هەلئەتەقی و ئەیسووتینی ، وە نایهاتی بگاتە زهویی ، وە بەم پەنگە خۆی
 گەورە و مېهه بان زهویی و گیان لە بهرانی سەرزەویی پاراستوووە لەم
 پارچە ئەستێرانەیی که شەو پرۆژی بە هەزاران هەزار ئەکشی و پروو
 زهویی دێنە خوارەوه ، وە له پێگا ئەسووتین و نامین مەگەر بەدەگمەن
 شتیکی کەمی بگاتە زهویی (۱) .

ئەم تاقە نایەتە بەسە بۆ پرواھینان بە خوا و بە یقەمبەر و بە قورئان ،
 ئەگەر ئەم نایەتە سرووشی خوا نەبێ یقەمبەر ئەمەیی چۆن ئەزانی ؟
 کی بێی ووت ؟ له چزانستگایەکا وەری گرت ؟! تا سالی ۱۹۵۵ م کی
 ئەمەیی زانیووە خوا نەبێ ؟ کەواتە هەر ئەوەیە که خوا ئەفەرموی
 : قل : انزلہ الذی یعلم السر فی السماوات والارض ، (۲) .

مەبەس لە شەب ئەو پارچە ئەستێرانەن که لە گەل زهویی دا
 بەدەوری پرۆزا ئەسووپیتەوه ، وە لەبەر بچووکی بەناسمانەوه نایترین ،
 وە بە ملیۆن و بلیۆن لە کۆمەلەیی پرۆژی تێمەدا بلاویوونەتەوه ، وە لە
 سوونی خۆیان ئەترازین و ئەکشی و پروو زهویی .

(۱) ئەم باسەم لە کتیبی « اللہ والعلم الحدیث » ی عبدالرزاق نوفل
 وەرگرتوووە .

(۲) واتە بێی « ئەی محمد ، ئەوی ئەم قورئانە ئەنیریتە خوارەوه
 ئەو کەسە یە که ناگای لە نەیتی هەموو ئاسمانەکان و زهویی یە ،
 که ئەویش خۆیە .

وَإِنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ، فَمَنْ يَسْمَعُ
الآنَ يَجِدُ لَهُ شُهَابًا رَصَدًا (۹)

وہ تیمہ جاران دائہ نیشٹین لہ چەند جینگایەك لہ ئاسمان بۆ گوئی گرتن ،
ئیتەر ئەو كەسەى لەمەولا گوئی بگری ئیریکی ئەستیرە ئەبینی بە
چاوە پروانی خۆی (۹)

۸ - (وانا كنا نقعد منها مقاعد للسمع) تیمە جاران لەپیش هاتی
پنغەمبەری ئیسلاما ، دائە نیشٹین لہ چەند جینگایەك لہ ئاسمان ، بۆ
گوئی گرتن لہ دەنگ و باسی ئاسمان (فمن یسمع الان) ئنجا هەر كەسێك
لە ئیستا كە بەدواوە گوئی بگری بە ئاسمانەوہ (یجد له شهابا رصدا)
ئیریکی ئەستیرە ئەبینی بە چاوە پروانی خۆی ، بۆئەوہی بۆی دایتە
خوارەوہ .

لەم قسەى جنۆكانەوہ دەرنەكەوئ كە جنۆكە هەمیشە وىستویانە
كە گوئی بگرن بە ئاسمانەوہ ، وە دەنگ و باسی لئ وەربگرن ، جاران
لەپیش هاتی پنغەمبەرا گوئی یان پتوہ گرتووە ، وە بە بییری خوێان
هێندئ شیان لئ هەلكړاندووە ، وە دە ئەو نەدەش دروێان پتوہ ناوە ،
بەلام دواى هاتی پنغەمبەر ئیتەر ئەگەر تزییكى ئاسمان بشكە و نەوہ
دەرنەكړین ، واتە دواى هاتە خوارەوہی قورئان ، دەرگای زانیین و
زانایزی لہ كۆمەلى ئادەمى كراپەوہ ، وە دەستوو رو باوى ئاسمان و
زەویى بەناو ئادەمى دا بلاو كراپەوہ وە بۆ هەموو شتێك زینگایەك دانراو

دهرگایه کی بو خرایه سهر پشت ، ههروهخت بنهوی بوی بجیت نه بی لهو پینگایه وه بوی بجیت ، واته جنۆکه له پیش ههاتی ئیسلاما بازارینکی گهرم و گوپیان بووه ، به هوی نادانی مهردومه وه ، به لام دواي ههاتی قورئان نهو بازاره یان شكا .

واته جاران جووکی و جادووگهرو پیاوانی زورزان گالته یان نه کرد به زیریی و بییری مهردوم ، وه کوته کی دهستی ههموو لایه کیان ههه جنۆکه بوو که مهردومی بی بترسین ، یا دهنگ و باسی ئاسهانی بی وه رگرن ، وه نهه جوړه بیرو باوه پانه له میژوی کونی ئاده می دا زور کاری گه ر بوون ، وه یاری یان به زیریی و بییری مهردوم کردوو ، به لام له باش هاته خواره وهی قورئان و ههاتی پیغه بهری ئیسلام ههه چی دهرگای زانین و زانیاری بوو ههه وهی کرایه وه ، وه ههه چی دهرگای شتی پروبووچ بوو داخرا ، ته نههت له سهر زمانی جنۆکه دووشتی بی گه یان دین (به کهم) که جنۆکه نازاری کهس نادهن ، ههروهه نایینین (دوو ههه) جنۆکه شتی نهی نی نازانی ، وه ههه چی نهی بی ههه وهی ههه لای خوایه ، وه دهستی کهس ناگاتی ، وهه له ئایه تیکی ترا نههه رموی « و غنده مفاتح الغیب لا یعلمها الا هو ، (۱) » .

دواي نهوهی جنۆکه باسی نادانی خوی کرد ، ئنجا کاکله « مغزی » بهکت نههه نی که بیسته ههموو ئاده می بهه وههه گری ، نههه رموی :

(۱) واته کیلی « دهرگای » نهی ههه لای خوایه ، کهس نایزانی نهو نه بی .

وَأَنَا لَا نَدْرِي : أَشَرُّ أُرِيدَ بِيَمَنَ فِي الْأَرْضِ ، أَمْ أُرَادَ
بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا (۱۰)

وہ تیمہ نازانین ئایا بەدی و یستراوہ بو ئهوانه‌ی که له‌سه‌ر زه‌وین ، یا
به‌روه‌ردگاریان پئی‌نموونیی و یستووہ بو‌یان (۱۰)

۹ - (وانا لا ندري اشر اريد بمن في الارض ام اراد بهم ربهم رشدا)
واته تیمه‌ی جنۆکه که تیوه‌ی ئاده‌میی واتان‌ئه‌زانی که هه‌موو شیک
ئه‌زانین - وان‌ی‌یه ، وه تیمه به‌پاستی نازانین خوا‌جی بر‌پیوه‌ته‌وه بو
دان‌پشتووانی سه‌رزه‌ویی ، ئایا به‌دی هه‌لبێریراوه بو‌یان به‌ ناردنی
پنغه‌به‌ری ئیسلام - چونکه ئه‌گه‌ر بر‌وای پئی نه‌هین له‌ناوئهن‌چن وه‌ک
گه‌لانی پێش ئه‌وان ، که بر‌وایان به‌ پنغه‌به‌رانی خو‌یان نه‌هیناو
له‌ناو‌چوون - یا به‌روه‌ردگاریان ئه‌یه‌وئ گه‌له‌که‌ی بر‌وای پئی بیتی تا
نووشی خێرو خووشی هه‌ردو جیهان بین .

واته ئیتر نه به ته‌مای زانیینی تیمه بن بو ئه‌م جووره شتانه ، وه نه
به قسه‌ی جووکی و جادوو‌گه‌ریش بر‌وا بکه‌ن ، ئه‌مه قسه‌ی جنۆکه
بوو ، به‌لام به‌ئێ‌ی ده‌ستوو‌رو باوی قورئان که ئه‌فه‌رموئ « وان نیس
للانسان الا ماسی » (۱) خوا‌خۆی هه‌یجی نه‌بر‌پیوه‌ته‌وه له‌مانه له‌خۆیه‌وه ،
به‌لکو چاکی و خراپیی و گو‌م‌پ‌ایی و پئی‌نموونیی هه‌موو که‌شیک و هه‌موو
گه‌لێکی به‌ستۆته‌وه به هه‌ول و ته‌قه‌لاو ژیریی و بیرو ووردبوونه‌وه‌ی

(۱) واته هه‌رچی ئاده‌میی به هه‌ولێ خۆی ده‌ستی نه‌خبات ده‌ستی
ناکه‌وئ .

خۆيانهوه .

ئەگەر يەكێك بێت : لەم ئايەتانهوه وا دەركەوت كە دواى هاڤى
 پيغەمبەر جنۆكە پى نەدرين بو گوي گرتن بە ئاسمانهوه بەهۆى نىرى
 ئەستىرهوه ، لەگەڵ ئەيشە كە لەپيش پيغەمبەریشا ئەم ئەستىرانه هەر
 كشاوون ، وه ئەوتى ئاسمان و زهوى هەيه ئەمانە هەر بوون و هەر
 ئەبن ، ئنجا ئەگەر يەكێك وا بێت تيمش ئەئين : قورئان كشانى ئەم
 ئەستىرانهى گىراوه بە نيشانە بو ئاگادار كردنەوى ئادەمى كە جنۆكە
 جارێكى تر ئەو نرخى نابى كە جارەن بوويهتى .

قورئان پى بەدەم هاوار ئەكات كە زىرى و بىر بەهۆى هاڤى
 قورئان و پيغەمبەرەوه ، لەم شتە پى بوو چانە پزگارى بوو ، وه با ئەم
 ئەستىرە كشاوانە نيشانە بن بو تۆو لەسەر دەركردنى جنۆكە و شەيتان ،
 واتە ئىتر باوەر مەكەن بەو جوو كى و جادووگەر و ساختەجى يانەى كە
 يارىتان پى ئەكەن .

وەك ئەمەى قورئان واى ، ئەوى كە لە تەوراتا ئەفەرموى :
 خوا بەئىتى دا بە بەنووچ پيغەمبەر كە جارێكى تر لافاوىكى ترى وەك
 لافاوه كەى پيشوو نەبێتەوه ، وه خوا بەلكە زىرىنەى كرد بە نيشانە
 لەسەر ئەم بەئىتە ، واتە تا بەلكە زىرىنە لە جىهاننا بى ئەو لافاوه نابى ،
 ئنجا ئەوانەى كە تەفسىريان لە تورات كردوو ئەئين : لەمەوه
 دەركاوهى كە بەلكە زىرىنە لەپيش لافاوه كەدا نەبووه ، چونكە
 بەيدا بوونى بەلكە زىرىنە شتىكى سزوشتى بە ، هەرچەند هەتاو بەدا لە
 دۆبى باران ئەو بەيدا ئەبى ، بەلام ئەوى جارەن بووه خوا گىراوتى بە

وَ اَنَا مِنَ الصَّالِحِينَ ،

وہ تیمہ ہندیکمان باشین

نیشانہ لەسەر ئەوی کہ لەمەولا ئەبێ ، لەباشا نموونەیان هێناوە تەوہ بە تاشە بەزدیکی گەورە کہ لە زەوی بە کا لایەکی بەدەرەوہ بێ ، وە ئەمڕۆ ئەو زەوی بە بەش بکری بە دووبەشەوہ ، وە ئەو بەردە بکری بە نیشانە ی دوو بەشە کہ وە نیشان بەدا کہ سنووری هەردولا لەو بەردەوہ ئەگەر پتەوہ .

هەر بەم پەندگە قورتانیش کشانی ئەستێرە ی گپراوہ بە نیشانە ی پرۆبووچی قسە ی جووکی و جادووگەر و ساخەجی ، کہ گویا گوئی ئەگرن بە ئاسمانەوہ دەنگ و باسی نەینی خوایی وەر ئەگرن ، واتە تا ئەستێرە بکشی ئەوہ نیشانە ی ئەوہ یە کہ گوئی گرتن بە ئاسمانەوہ نی یە ، هەر وە ک تەورات بە لکە زێرینە یە ک کہ لە سەرە تایی جہانەوہ بوو . گپراوتی بە نیشانە لەسەر پروونە دانی توفان جارێکی تر ، دوا ی توفانی نووح .

تەجا ئەو چەند جۆگە یە دەست ئەکەن بە باسی حالی خۆیان دوا ی پرۆا هێنایان بە جۆرێک کہ تی بگەین کہ جۆگەش وە ک ئادەمی ئوان لەمەدا کہ هەردوولا ئامادەن بۆ پێئەموونیش و گومارایش ، وە ئەئین :

۱۰ - (وانا منا الصالحون) تیمہ ہندیکمان باشین ، وە بۆ پەزای

وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ ، كُنَّا طَرَائِقَ قِدَادًا (۱۱) وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ
لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ ، وَلَنْ نُمَجِّزَهُ هَرَبًا (۱۲)

وه هیندیکمان لهوه نزمترین ، خاوهنی پربازی زۆر بووین (۱۱) وه ټیمه
ئهمان زانی که هه رگیز ده ره قهتی خوا نایهین له هه رلایهک بین لهزه ویی ،
وه له زیر دهستی ده رناچین (۱۲)

خوا ئیش نه کهین (ومانا دون ذلك) و هیندیکمان له وان نزمترین (کنا
طرائق قدا) ټیمه جارمان خاوهنی پربازی زۆر بووین ، وه هه
دهسته به کمان له سهه بیرو باوه پیک بووین ، به لام له دوای نه وهی که
قورئانمان بیستو برومان یی هینا ، ئیتر هه وو له دههین بو پیک خستی
خومان ، وه هه لگرتی جیاوازی و دووبه ره کی له ناومان .

۱۱ - (وانا ظننا ان لن نعجز الله في الارض) ټیمه ئهمان زانی که
ناتوانین یاخی بین له خوا به پره نگی که نه توانی سزیمان بدات (ولن
نعجزه هربا) وه ناتوانین له دهستی ده رچین به جوړیک که نه توانی
بیمان بگاتو بمان گرتنه وه ، به لام له مان زانینه هچ جوړه به هه ره به کمان
وه رنه گرت ، وه نه یگرتنه وه له دووبه ره کی به که تی دا بووین
برومان به قورئان هینا .

وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ ، فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ
 وَرَبِّهِ نَسِيتُ الْكُفْرَ وَرَبِّهِ نَسِيتُ الْكُفْرَ
 وَأَمِنَّا الْقَاسِطُونَ ، فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا
 (۱۴)

وہ تیمہ کاتبی کہ پئی نمودنی (فورٹان) مان بیست پروامان پئی هینا ، ثجا
 ہر کہ سینک پروای هینا بہ پروہرد گاری خوی نیتر نارسئی نہ لہ کہ می
 (پاداش) و نہ لہ زوری (تولہ) (۱۳) وہ تیمہ هیندیکمان مسلمانین و
 هیندیکمان ستمکار ، ثجا ہر کہ سینک گہردن کہ چپی کرد ،
 نهوانہی پئی پاستیان گرت (۱۴)

۱۲ - (وانا لما سمعنا الهدى آمنا به) تیمہ کاتبی کہ پئی نمودنی
 فورٹانمان بیست پروامان پئی هینا (فمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ نَسِيتُ الْكُفْرَ وَرَبِّهِ نَسِيتُ الْكُفْرَ)
 رها (ثجا ہر کہ سینک پروای هینا بہ پروہرد گاری خوی ، نیتر
 نارسئی نہ لہ کہ می پاداش و نہ لہ زوری تولہ و سزا ، واتہ شایستہی
 چہند پئی لہ پاداش نیدرتی و لئی کہم ناکرتیہ وہ ، وہ شایستہی
 چہند پئی لہ تولہ زیاتری لئی ناسہندری •

۱۳ - (وانا من المسلمون وانا القاسطون) تیمہ هیندیکمان
 مسلمانین و هیندیکمان ستمکار (فمَنْ أَسْلَمَ) ثجا ہر کہ سینک
 گہردن کہ چپی کرد ، بہم پونگہ پروای بہ خواو بہ پتہ بہر هینا (ناولک
 تحروا رشدا) نهوانہ پئی پاستیان گرتوہ کہ پئی گومان نہ بانگہ بہنی

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا (۱۵) وَأَنْ لَوْ
اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا (۱۶)

وہ لئی ستہ مکاران بوون بہ داری سووتہ مہنی دۆزخ (۱۵) وہ تہ گہر
پایہ دار بوونایہ لہسہر پئی پاست ناوی زورمان پئی تہ نوشین (۱۶)

بہ بہ ہشت (واما القاسطون فكانوا لجهنم حطبا) وہ لئی گوناہکاران بوون
بہ داری سووتہ مہنی دۆزخ •

تہ پاشی گیرانہ وہی قسمی تہو جنوگانہی کہ گوتی یان لہ دہ ننگی
فورٹان خویندنی پیغمبہر بوو لہ نوٹراو مسلمان بوون ، تنجا باشی ہندیک
لہ باوی پرواہینان و پئی پاست گرتمان بو تہ گات ، تہ فہرہ موی (وان
لو استقاموا علی الطریقۃ) بلئی سرووشم بو کراوہ (۱) کہ تہ گہر
دانیشتوانی بہ ککہ پایہ دار بوونایہ لہسہر پئی پاست ، تہو پئی پئی
کہ خوا لئی پازی بہ لہ گوفتارو کرداری باش (لاسقیناہم ماء غدقا)
بارانی زورو بہ کہ لکمان تہ پڑاند بہسہریانا ، واتہ ہہموو جہورہ
پئی بڑیوٹکمان بو تہ ناردن ، وہ ہہموو نازو بہرہو خوشی بہ کم بہسہرا
تہ پشتن •

بہ پاستی ناو مایہی ژیانو سہرچاوی ہہبوو بیست و فہرنگہ ، نا ناو
زورتر و پاکتر پئی ، تہ ندروستی باشتر و خوشی زورتر تہ پئی ، ہسچ
(۱) بہم تہفسیترہ نشان تہدین کہ تہم نایہ تہ تہ گہر پیتہوہ
«عطف» بو سہر ، انہ استمع نفر من الجن ، لہ سہرہ تہای
سوورہ تہ کویہ ، ہر بہم پہنگہ نایہ تی دواپیش •

شاریک له شاران ئاوه دان نابو و پهره ناستی ، تا له سه ر پوو باریکی گه وره نه بی ، نه خوازه لا عه ره بستان که ئاوی پاک و ته میز تیا یا له هه ووشت خو شه ویست ترو به نرختره ، ئای که جهنگ هه لگه ر ستر اووه شه به یخوون کراوه و یاو کو زراوه له سه ر بیریک یا قوولکه ئاو یک !

بروا به خواو به ده ستوورو باوی ، مه ردوم ته هیتته وه سه ر نیش کردنو هه وئو ته قه لادان ، له کاریز لیدان و بیر هه لکه یدنو ده ریاچه دروست کردنو ئاو پرا کیشان و باخ نان و دره خت ناشتن و زه ویی کیلان ، که ته مانه ش به بیی ده ستوورو باوی خوا له جیهانا هه ورو باران ته هینن ، وه خیر و بیر پائه کیشن ، له گه ل ته میشه تیه که مسلمانین برومان وایه تا گه ل باشر بی ، وه به بیی فه رمووده و فه رمانی خوا بروا به پیره ، خواش زووتر بیت و به ره که ت به سه ریا نا نه پیر بی ، به لام ته م بیت و به ره که ته ش زو ر جار ته گات به ته ندازه به که خاوه نه که ی یاخی ، وه له پری ده ره گات ، له به ره ته وه ده وه له مه ندیی و خو شیی وه که هه ژاری و ناخو شیی تاقی کرد نه وه ی خوا به بو به نه ده ی خو ی ، هی وا هه به به هه ردولا ، له تاقی کرد نه وه ده ره ته چی ، واته نه له هه ژاری و ناخو شیی دا له فه زمووده ی خوا ته چیته ده ره وه ، وه ته له ده وه له مه ندیی و خو شیی دا ، هی وا هه به له هه چیانا ده رناچی ، هی وا هه به له هه ژاری و ناخو شیی دا ده ره ته چی ، به لام له ده وه له مه ندیی و خو شیی دا ده رناچی ، هی وا هه به به بیچه وانهی ته هه به .

به پراستی ده وه له مه ندیی ، ده ست داری ، جوانیی ، ده نگ خو شیی ، هیز و ته وانایی ، ناووشو ره ت ، هه مووی بو تاقی کرد نه وه ی به نه ده به ، ته بی مه ردوم له م گانه دا ئاگی له خو ی بی ، یاخی نه بی ، زو رو سه م

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ، وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ
يَسْلُكْهُ عَذَاباً صَعَدًا (۱۷)

تا تاقیان بکهینهوه تیاپا ، وه هه رکه سێک پوو وه رگپێ له یادی خوای
خۆی نه یخاته ناو سزای سهختهوه (۱۷)

نه کات ، له چوارچۆوهی تاین دهر نه چۆی ، وه کو نه فرمووی : نه وانهی که
به پێی راستا نه پۆن هه موو خوشی به کیان به سهرا نه پێزین (لفتنهم
فیه) تا تاقی یان بکهینهوه لهو زینده گانی یه دا ، واته تی یان بگه به نین که
که میان یاخی نه بن و کامیشیان یاخی نابن (ومن يعرض عن ذکر ربه) وه
هه رکه سێک له وانهی که خوا مالی دنیای به سهرا پشتوون ، پوو
وه رگپێ له یادی بهروه رده گاری خۆی ، واته له فرموده وه فرمانی
بچته دهره وه ، وه له ده ستوو رو باوی دهر چۆی (یسلکه عذابا صعدا)
نه یخاته ناو سزای سهخته وه .

مه بهس له یادی خوا هه ر ناو بردنی نی یه به زبان ، به لکو ناو
بردنی به کرده وهی باش و ئیشی به که لک .

تیمه نه گه ر ده وری قورئان بکهینهوه ، وه وورد بینه وه له میژووی
گه لان و به سه رهاتی پیشیان ، تی نه گه بن که نه م ده ستوو ره ، ده ستوو ریکی
تیکرایی به ، وه باش و ئیشی نی یه ، هه ر گه لێک یا هه ر ده وله تیک که
سه رکه وت و به رزبۆوه ، وه خوا له هه موولایه که وه پشتی به سه ریا ،
ئيجا نه گه ر یاخی نه بوو ، وه ده ستی له ئیش و کار هه ل نه گرت ، وه له

وَإِنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا (۱۸)

مزگه وتان بۆ خوان ، له گه‌ل خوادا بانگی کهسی تر مه‌که‌ن (۱۸)

په‌ی پاستو دادپرسی لای نه‌دا ، نه‌وا هه‌ر له‌و خۆشی یه‌دا نه‌میته‌وه ، وه‌ نه‌گه‌ر یاخی بوو ، وه‌ ده‌ستی له‌ ئیش و کار هه‌لگرت ، وه‌ نو‌قووم بوو له‌ که‌یف و خۆشی و پابواردنا ، وه‌ ده‌ستی کرد به‌ ده‌ست درێژی و زۆرو ستم ، نه‌وا به‌ره‌به‌ره‌ نه‌پووختی و له‌ناوته‌چتی .

(وان المساجد لله) بلی : سرووشم بۆ کرا ، که‌ مزگه‌وتان بۆ خوان ، پیوسته‌ هه‌رخوابه‌رستی یان تیا بکرتی ، نه‌ نه‌بی په‌سم و بیسان تیا هه‌ل‌واسرتی ، وه‌ نه‌که‌پین و فرۆتن ، یا درومان و ئیش و کاریان تیا بکرتی ، یا پرسه‌ نه‌زیه‌، و کۆپی قسه‌ و گو‌فت و گو‌یان تیا بگیری ، یا مردوو یان تیا بنێرتی ، له‌به‌رته‌مه‌ له‌ شه‌رعی ئیسلاما مزگه‌وت و قه‌بر کۆنانه‌وه ، واته‌ کامیان به‌سه‌ر کامیانا چووین ، نه‌ینی بروختی (فلا تدعوا مع الله احدا) له‌گه‌ل په‌رستی خوادا که‌سی تری تیا مه‌په‌رستن و هاواری لێ مه‌که‌ن ، چونکه‌ هه‌ر خواجه‌ که‌ ناتوانی به‌ده‌نگ به‌نده‌گانی خۆیه‌وه‌ بی ، که‌سی تر ناتوانی به‌ده‌نگ که‌سه‌وه‌ بچتی ، وه‌که‌ له‌ سوورده‌ی « فاطر » دا نه‌فه‌رموئی « والذین تدعون من دونه‌ ما یملکون من قطعیر . ان تدعوه‌م لا یسمعوا دعاءکم ، ولو سمعوا ما استجابوا لکم ، (۱) »

(۱) واته‌ نه‌وانه‌ی که‌ بانگیان لێ نه‌که‌ن بیجکه‌ له‌ خوا هه‌یچیان به‌ده‌ست نی‌یه‌ ، نه‌گه‌ر بانگیان بکه‌ن ده‌نگتان نابیه‌ن ، وه‌ نه‌گه‌ر بشلین گوئی یان لێ به‌ ناتوانن به‌ده‌نگتانه‌وه‌ بیتن .

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ ، كَادُوا يَكُونُونَ
عَلَيْهِ لِبَدَأَ (١٩) قُلْ : إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي ، وَلَا أُشْرِكُ بِهِ
أَحَدًا (٢٠) قُلْ : إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا (٢١)

وہ بەندەى خوا (محمد) کە ھەستا بانگی خوا بکات (و بى بەرستى)
(بى پر واکانى مەککە) نزىک بوو دابارن بەسەریا (١٩) بلى : من ھەر
خوای خۆم ئە بەرستم ، وە کەس ناکەم بە ھاوبەشى (٢٠) بلى بەپاستى
من ھىچم بەدەست نى بە بو تىوہ ، نە زيان (و قازانج ، نە گوہرایی) و
نە گەيانەتتان بە پى پى راست (٢١)

(وانه لما قام عبدالله يدعوه) وە بلى : سرووشم بو کرا کە بەندەى خوا
محمدى کوپى عبدالله کە ھەستا بانگی خوا بکات و بى بەرستى ،
بى پر واکانى مەککە دابارين بەسەریا بەجۆرىک (کادوا) يکونون عليه
لبدا (نزىک بوو کە کەلە کە بەستن لەسەرى بەرەنگىک کە بنووسين
بە بەکەوہ ، وە بچەستىنە سەرىک ، وە کە مووى لىادى سووراوہ .

ئىجا خوا فەرمانى بى ئەدا کە بى يان بلى : من شىکى خراپم بو
نە ھىتاوون کە بەم جۆرە کەلە کەم لەسەر بکەن و پرووم لى وەرگيرن
ئە فەرموى (قل انما ادعوا ربى) بلى : من تەنھا خوای خۆم ئە بەرستم (ولا
اشرك به احدا) وە کەس ناکەم بە ھاوبەشى ، ھەر وە کە فەرمانى بى ئەدا و
ئە فەرموى (قل) بلى ئەى محمد بە بى پر واکانى مەککە (انى لا املك
لکم ضرا ولا رشدا) بەپاستى من ھىچم بەدەست نى بە بو تىوہ کە

قُلْ إِنِّي لَنْ يَجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ ، وَلَنْ أَجِدَ
مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِداً (۲۲)

بَلَىٰ : بے گومان کہ سبک تی یہ کہ من بیاریزی له (سزای) خوا ، وہ بیجگہ
له و ، بہ نایہک شک ناہم (۲۲)

پیتان بگہ یمن ، نہ زیان و نہ قزانج ، ہر وہ کہ بہ دستم نی یہ بو تیوہ
نہ گومرایی و نہ گہ یاندتان بہ پیتی راست ، بہ لکو ٹہمانہ ہمووی
بہ دست خواہ ، وہ من بہ کیسک وہ ک تیوہ ، بہ لام خوا ناروومی
بو ٹوہوی کہ سرووشی ٹوٹان پیتان بگہ یمن ، وہ ٹوہو پیتان
نشان بدہم کہ ٹہتان گہ ینتی بہ خوا ، بہ لکو (قل) پیتان بلئی : ٹہی
محمد ، سہرہ پای قسہ گانی پیتانو (انی) من لہ گہل ٹوہوی کہ
یتغہ بہ ریکم لہ لایہن خواوہ بوسہر ٹادہ می ، ٹہ گہر گوناہیک بکام یا
سستی بہک بنوینم لہ کاروباری خوادا (بن یجیرنی من اللہ احد)
کہ سبک نی یہ کہ ہم پاریزی لہ سزای خوا (ولن احد من دونہ
ملتحداً) وہ ٹہ گہر بہوئی ہرا بکام لہ سزای ٹوہو بہ نایہک شک ناہم
بیجگہ لہ خوا کہ بہ نای بو بہرم .

لہ لایہک یتغہ بہری تبتلام و دواترینی یتغہ بہران خذرتی محمد
«دروودی خوی لی بی» ٹہ گہر گوناہیک بکات ، یا سستی بہک بنوینی
لہ نیوستانی یتغہ بہرتی خوا بہ سہریوہ ناروات ، وہ تو لہی لی بستنی ،
ٹہ بی یہ کیکی تر چون بی ٹہ گہر گوناوہ دست دریزی بکات ، یا گوئی
بو فہرموودہ و فرمانی خوا نہ گرتی .

إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ ، وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ،
فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا (۲۳)

(وە هیچم بەدەست نەبێ) مەگەر پراگە یاندن نەبێ لە خواوە و
فەرموودەکانی ئەو نەبێ ، ھەرکەسێک بێ فرمانی خواو یغەبەر بکات ،
بێ گومان ئاگری دۆزەخ بۆ ئەو ، یا ئەمیتتەو بە تێجگاری (۲۳)

تاقبنا فەرمووی کە یغەبەر هیچی بەدەست نەبێ ، وە ناتوانی
هیچ سوودو زیاتێک بە کەس بگەنێ ، ئنجا ئەفەرمووی مەگەر تاقە
شێک نەبێ بەدەستی کە ئەویش پراگە یاندنی فەرموودە ی خواپە بە
بەندەگان ، وە کو ئەفەرمووی (الا بلاغا من الله) مەگەر گە یاندنی
سرووشێک نەبێ ، کە بۆم دێ لەخواوە (ورسالاته) وە فەرموودەو
فەرمانەکانی ئەو نەبێ ، کە بە سرووش بۆم دێ ، ئنجا ھەرکەسێک
گۆئی بۆ بگری و کاری بێ بکات بەھەشت بۆ ئەو ، یا ئەبێ بە
تێجگاری (ومن يعص الله ورسوله) وە ھەرکەسێک بێ فرمانی خواو
یغەبەر بکات (فان له نار جهنم) بێ گومان ئاگری دۆزەخ بۆ ئەو
(خالدین فیھا ابدًا) یا ئەمیتتەو بە تێجگاری ، بەلام ئەم بێ پروایانی

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ ، فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ
 نَاصِرًا ، وَأَقْلَبُ عِدَدًا (۲۴) ،

(ئەم بئى پروا يانە لەسەر بئى پروايى بەگەيان ئەمىنەو (تا ئەو سزايەى كە بەئىيان بئى دراوہ ئەى بىن ، ئىجا ئەوكاتە تى ئەگەن كە كى يارمەتى دەرى كەمترو زەبووترە (۲۴))

قورەيشە لەسەر بئى پروايى خۆيان ئەمىنەو (حتى اذا راوا ما يوعدون) تا بە چاوى خۆيان ئەبىن ئەو سزايانەى كە بەئىيان بئى دراوہ (فسيعلمون) ئىجا ئەوكاتە تى ئەگەن (من اضعف ناصرا) كە توو ئەوان كامتەن يارمەتى دەرتان زەبووتر (و اقل عددا) وە لەشكرتان كەمترو ، واتە ئەوكاتەى كە بە چاوى خۆيان تۆلەيان دىي ، تى ئەگەن ئايا ئەوان بەدەسەلات ترن يا يئەمبەر ، وە ئەوان لەشكرتان زۆرترو يا يئەمبەر ، ديارە يئەمبەر بەهيزترە ، چونكە ياريدەدەرە كەى خوايە ، وە ئەو لەشكرى زۆرترو ، چونكە لەشكرى ئەو فرىشتەو مسلمانانى بە پاستىن •

ئىجا لەبەر ئەوئەى ئەگونجى لىرەدا بەكلك بلى ئەم سزاي پۆزى

قُلْ : اِنْ اُدْرِى : اَقْرِبُ مَا تُوعَدُوْنَ ، اَمْ يَجْعَلُ لَهٗ رَبِّى اَمْدًا ؟ (۲۵) عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهٖ اَحَدًا . (۲۶) اِلَّا مَنْ ارْتَضٰ مِنْ رَسُوْلٍ ،

بَلَى : من نازانم نایا نزییکه نهو پوژی دواپی بهی که به لئین ^{نان} بی دراوه ، یا پهروه ردگارم ماومه کی دووری بو داناوه ؟ (۲۵) هدر خوایه ناگادار به نهی ، وه کهس ناگادار ناکا بهسهز نهی خویا (۲۶) مه گهر پیغه بهریکی هه لیز برارو ،

دواپی به کهی نه بیت ؟ هه رموی (قل) بی یان بلئی نهی محمد (ان ادری) من نازانم (اقریب ما توعدون) نایا نزییکه نهو به لئنهی که پتان دراوه (اَمْ یجعل له ربی امدًا) یا خوی من ماومه کی دووری بو داناوه ، واته نازانم قزو نهی یا دزه ننگ نهی .

تجاً خوا به خوی نهه رموی (عالم الغیب) هدر خوایه ناگادار به نهی (فلا یظهر علی غیبه احدا) کهس ناگادار ناکات بهسهز نهی خویا (الا من ارتضی من رسول) مه گهر پیغه بهریکی که خسوا هه لی بزارد بی بو بیاناردنی سرووشی خوی به دستوورو ناییک که بی گه یه نی به بنده گانی خوا ، لهم کاته دا سرووشه کهو هاتی فرشته و سه رباسی نهو سرووشه هه رموی نهی و نادیارن ، وه کهس نایی بیانزانی تا پیغه بهر بلاوی نه کاته وه ، وه که له نایه تیکی ترا نهه رموی . ولا

فَاتِهِ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا (۲۷)

بی گومان خوا نه تیری له به رده می و له پشتی به وه ، ناگادار (۲۷)

يَخِطُونَ بَشْرًا مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ (۱) .

(فانه يسلك من بين يديه ومن خلفه رصدا) نهوسا بی گومان خوا نه تیری و پلاونه کاته وه له به رده می نهو پیغمبه ره ، وه له دورو پشتی ، ناگادارو پاسه وان له فرشته ، نا ناگاداری بی بکن له بیر جو ونه وه و تیک چوون و تیک دانی نهو سرووشه به بی ی ناره زووی پیغمبه ره که ، واته خوا که پیغمبه زیکی نارد ، یه کیکی وا ههله نه تیری که بتوانی نه م باره گرانه هه لگرتی به ته وایی ، وه که له نایه تیکی ترا نه فهرموئی « الله اعلم حيث يجعل رسالته / ۶/۲۴ ، (۲) به م پرهنکه نه بی زور دهست پاکو دلپاکو زیره کوه به بیر بی به جو ریکی وا نه گهر سرووشیکی دوورودر تیری بو هسات لپی تیک نه چی ، وه پاش و پیتی نه خات ، وه ناره زووی خوی تیکه له نه کیات ، چونکه زور پی نه که وی که سرووشه که سه رکونه ی پیغمبه ره که نه کات ، که نه م پره وشتهش ناویراوه له علمی تقاندا به « عصمة وامانة ، نجا نه م نایه ته بریتی به

(۱) واته کهس ناسووریتنه وه به گردی زانیینی خودا مه گهر به شتیک

که خوی بی به وی (به سرووش بی تیری بو پیغمبه ریک)

(۲) واته خوا داناتره به وچی به ی که پیغمبه ره ته خوی تیا دانه نی

لِيَعْلَمَ اَنْ قَدْ ابْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ ، وَاَحَاطَ بِمَا
لَدَيْهِمْ ، وَاَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (۲۸)

تا بزانتی که سرووشی خویان گه یاندووه ، وه خوا تاگاداره
بهوی که له لایانه وه هموو شتیکی هه لژماردووه به هه لژماردن (۲۸)

له ممی که ووتمان ، ته مهش که خوا نه یکات (ليعلم ان قد ابلفوا
رسالات ربهم) بوئه وه به که خواسته کی خوا بته دبی ، وه که
پراگه یاندنی نامه گانی خوا بی ، وه زانیسی کون « علمی قدیم هی خوا
به یوهستی پهیدا بکات له گه لئ تهو پراگه یاندنه دا به ئاشکرا ، وه نمایان
بی بو مهردوم که سرووشه گانی خویان گه یاندووه ، نه گینا خوا
له ته زه لدا تاگاداره به مانه ، وه کوئه فهرموئی (واحاط بما لديهم) خوا
تاگاداره به وی که له لای فریشتهی سرووشیش و پیغه به رانیسه ،
به لکو له مهش زیاتر وه کوئه فهرموئی (واحصى كل شيء عددا) وه
هموو شتیکی هه لژماردووه به هه لژماردن له ئاسمان و زه ویی دا •

سوورەیی (مزمل) ه

ههككییه ، ۲۰ ئایهته ، ۱۹۹ ووتیه ، ۸۳۸ بیته

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

کاتیک که خوا یغه مبهری ناماده کرد له تمه نی چل سألیدا بوئه وهی
بیسکا به یغه مبهرو سرووشی بو بنیری ، فریشتهی سرووشی نارد بو لای
نه نه شکه وتی دحراء له کاتیکا که به دل بیدارو به چاو نوستبوو ، وه
ئایهتی « اقرأ باسم ربك الذي خلق ، خلق الانسان من علق ، اقرأ وربك
الاکرم . الذي علم بالقلم . علم الانسان ما لم يعلم » (۱) ی به سرووش بو
نارد ، یغه مبهرو له ترسانا به دهم له رزه وه جووه وه بو ماله وه وه فهرمووی
دزملونی ، واته داموشن (۲) ، دواي نه وه سه ره تاي سوورەیی « قه له م ی

- (۱) واته بخوینه به ناوی پهروه ردگار یکته وه که هه موو شتی دروست
کردوه له خوین پاره . بخوینه هه ره پهروه ردگاری تویه
به خشنده یه کی بن پایانی وا که ئاده میی فیری نووسیین کردوه به هۆی
قه له مه وه . ئاده میی زانا کردوه به وشتانه ی که نه ی نه زانی .
(۲) نه م ترسو له رزی یغه مبه ره له یه که م جاری سرووش بو هانتیا ،
وهك ترسو له رزیک وایه که له باپییره گه وره ی خۆی ابراهیم

بۆ ھات ، دواى ئەو بەلای زۆر لە تەفسیر نووسەکانەو سەرەتای سوورەى «مزل» ھات ، ئنجا سەرەتای سوورەى «مدثر» • بەلام سید تەلب لە تەفسیری فی ظلال القرآن دا ئەفەرموی : بەلام قوران خۆی وا ئەگەینێ کە سەرەتای سوورەى «مدثر» زۆر لە پێش سوورەى «مزل» ەو ھاتوو ، کە ئەمەش ئەبێ وای چونکە خوا بە سەرەتای سوورەى «علق» تەنیا پێغەمبەرى بیدار کردووە بۆ پێوستیکى ئیجگار گەرە کە پێوستى پێغەمبەرى تەنیا ، بە سرووشى دووھەم - کە سەرەتای سوورەى «قەلەم» قەسى ئی پرواکانى مەککەى بەدرۆخستەو کە ووتیان محمد شیت بوو ، ئەبێ لە سرووشى سێھەمدا بەسەرەتای سوورەى « مدثر » پێغەمبەر تى بگەینێ کە تۆ پێغەمبەرى خوات وە پێوستانى پێغەمبەرتى ئی بلی ، وە ئەو ھوت ئەوژگارى بە لە ئایەنى «قە فاندەر» ەو تا ئایەتى «ولربك فاصبر» بەدا بە گویچکەى پێغەمبەرا ، دواى ئەو دەرگای سرووش داخرا تا دوو سالی و نیو ئنجا سەرەتای

پێغەمبەر نیشتوو لە کاتی کە بەکەمجار سرووشى بۆ ھاتوو ، دکتۆر پۆست لە تەرجەمەى ابراھیمی خلیل لە فەرھەنگى کتیبى مقدسدا ئەلێ : « ابراھیمی خلیل لە تەمەنى ئەو دەوێ سالییدا خۆى بۆ دەرگەوت بەجۆرێكى زۆر سەیر ، کە ترساو بپھۆش کەوت ، لە نزیک نییو پۆدا خەویکی پر لە ترسی لێ کەوت ، لەو خەویدا سرووشى بۆ کرا بە ھیندیک شتى زۆر بەنرخ لەبابەت پاشەپۆزى خۆى و ئەوى دواى خۆى ، ھەتەد •

سوورەى «مزل»ى بۆ ھات و دەرگای سرووش کرایەوہ ، وە بەی دەرپەى ئایەت ئەھاتە خوارەوہ ، وەك دەرتەكەوئى لە ئایەتى « انا سنلقى عليك قولا ثقيلًا » لەم سوورەتەدا ، ھەر وەك ئەبوو یڤغەمبەر خۆى ئامادە بکات بۆ لەبەرکردنى ئەو ئایەتانەو دەوورکردنەو میان لە نوێزانى شەویا ، وەك دەرتەكەوئى لە ئایەتى « ورتل القرآن ترتیلا » ھەر لەم سوورەتەدا • ھەر وەك ئەبوو یڤغەمبەر « دروودى خواى لى بى » بکەوئە ھاتوچۆو گەپان و خەلق بینین و تسەکردن لەگەڵیانا بۆ مسلمان بوونان ، وەك دەرتەكەوئى لە ئایەتى « وان لك في النهار سبحا طويلا » ھەر لەم سوورەتەدا • جگە لەوہ كە لەم پینگایەدا یڤغەمبەر تووشى ھزاران تەنگانەو دەردى سەریی و بەردومى لاسارو سەھندەو بى شەرم ئەبى كە قسەى رەقى لەگەڵ ئەكەن ، وە ئەبى دان بەخۆیا بگرتى و لیل نەبى وەك خوا فەردانى بى ئەدا لەم سوورەتەدا بە ئایەتى « واصبر على ما يقولون واهجرهم هجرا جميلا » بەم پەنگە وە بەم سوورەتە یڤغەمبەر ئامادە ئەكات بۆ ھەلگرتنى بارى یڤغەمبەریەتى ، وە بۆ وەرگرتنى قورئان و لەبیرنەچوونەوہى • واتە دواى سرووشى بەكەم و دوھەم قورئان ئەوہندە نەھاتۆتە خوارەوہ كە یڤغەمبەر و ھارپىكەنى لە نیوہ شەوہوہ ھەستن بۆ دەوورکردنەوہى ، كەواتە ئەبى سوورەى «زدل» كاتىك ھاتىتە خوارەوہ كە دەرگای سرووش لە یڤغەمبەر كرایتەوہ ، كە ئەویش دواى دووسال و نیو بووہ ، لە

سورة المزل

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها المزمِّلُ (۱) قَمِ اللَّيْلُ ، اِلَّا قَلِيْلًا : (۲) نِصْفَهُ ،
اَوْ اِنْقُصْ مِنْهُ قَلِيْلًا (۳)

سوورهی (مزل) ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

نهی نهو که سہی که خۆت بیجاوه تهوه (۱) شهو ههسته ، مه گه رکه بیکی (۲)
نیوه بی ، یا توژی له نیوه که متر (۳)

به کم سرووشهوه فهرمووی (یا ایها المزل) نهی نهو که سہی
کهوا خۆت دابوشیوه ، وهك بشهوی خۆت بشاریتهوه ، وه له دهست
جی به جی کردنی سپارده به کی زۆر گه وره خۆت رزگار بکهیت (قم
اللیل الا قلیلا) شهو ههسته بو شهو نوژیرو دهور کردنهوهی قورئان مه گه ر
که میکی نه بی ، واته هه مووی هه ل ههسته ، تنجا باسی ماوهی
خوا به رستی به که نه کات که نه بی له سی به کی شهو که متر ، وه له دوو
بهش له سی بهشی زیاتر نه بی ، نه فهرمووی بهشی خوا به رستی به که ت
(نصفه) نیوهی شهو بی له کاتیکا که شهو و رۆژ به قه د به ک بن (او
انقص منه قلیلا) یا که میک له نیوه که ی که م بکه ره وه تا نه بی به سی به کی
شهو له کاتیکا که شهو گار کورت بی ، وه له مه نابی که متر بی نه وه ک

أَوْزِدْ عَلَيْهِ ، وَرَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً (٤)

يا تۆزى زياتر ، وه به ناهيسته ده وري قورتان بکهره وه (٤)

جهسته و گیانت به هره ی لی وه رنه گری (او زد علیه) یا له نیوه ی شه و زیاتری بکه تا نزیك نه که و پته وه له دوو بهش له سی بهشی شه له کاتیکا که شه و گار دریز بی ، وه له مه زیاتر نه بی نه وه ک نه توانیت و زه بوونت بکات به په نگیك که یارای هه لگرتنی باری پیغه مبه ریه تیت نه مینتی (ورتل القرآن ترتیلا) وه ده وری قورتان بکهره وه به ووردیی ، وه به ناهيسته وه سه رخۆ ، تا بجیته دلته وه ، وه هیجت لی وون نه بی •
 ناشکرایه که سأل چوار وه رزه ، ده می شه و گار دریزو ، ده می پۆزگار ، ده میکیش شه و و پۆز به رانه رن ، ئنجا به می به ههستان بو شه نوئز نه گۆپا له سی به کمی شه وه بو نیوه ی و بو دوو بهش له سی بهشی •

به لی پیغه مبه ر له پشه وه زۆر به جهختی ئهم فەرمانه ی گرت به ر ، وه هاو پیکانی شی چاویان له و نه کرد ، وه نه وه نده له نوئزا ئه وستانا تا قاجیان ئاوسا ، ئنجا سه روش هاته خواره وه بو پیغه مبه ر فەرمووی (طه ، ما انزلنا عليك القرآن لتشقى ، الا تذکرة لمن یخشى) (١) دواى شه وه نیتر هه مو و شه و نیک یانزه پکات نوئزی وه تری نه کرد له بهشی دواى شه وا ،

(١) واته ئه ی پیغه مبه ر ئیمه قورتانمان بو نه ناردوویت که تو - خۆت بخه پته ئازاره وه : ته نها بو ئه وه مان ناردوه که مه ردومی بی بیدار بکه یته وه •

اِنَا سَلَقِي عَلِيكَ قَوْلًا ثَقِيلاً (۵)

تیمه له مهولا بۆت نه نیرینه خواره وه فەرمووده ی قورس و گران (۵)

وه به یهك دووسهعات تهواوی نه کرد ، وه قورئانی زۆری تیا نه خویند به هیواشی ، وه به بی تقام ، به پره نگیك نه گهر به گیك له ویدیو ده رگاوه گونیی لی بگرتایه گونیی له قورئان خویندنه گهی نه بوو .

مه بهس لهم فەرمانی خوایه ، به ههستانی شهو ده ورکردنه وه ی قورئان ، به هیز کردنه وه ی گیانی وه رزش و دارشتی جهسته ی پیغه بهرو نومه ته که به تی ، له قالیکی قایمی و به هیزی و توندو تۆلی دا ، به پره نگیك که جهسته و گیانیان به هیز بی ، وه بتوانن له بهر باری پۆزگا را بوستن ، تیمه نه گهر ووردینه وه تی نه گهین هه رچی بۆیستانی ئایینی هه به ، له نوێزو پۆزوو ده ست نوێز شتن و مه له کردن به ئاوی ساردو چون بۆ جهج و سووپانه وه به ده وری کعبه و هاتوچۆ له بهینی « صفا » و « مرو » دا هه مووی بۆ به روه رده کردنی گیان و لهش و به هیز کردنیانه .

له باش نه وه ی که خوا فەرمانی دا به پیغه بهر به ده ست هه لگرتن له وستن و پابه رپین یۆ شه و نوێزو ده ورکردنه وه ی قورئان و ووردبوونه وه له ئایه ته کانی ، نهجا باسی هۆی نه مانه مان بۆ نه کات نه فەرمووی (انا سلقی علیک قولا ثقیلا) تیمه له مهولا بۆت نه نیرینه خواره وه فەرمووده ی قورس و گران ، واته ئایه تانی قورئان تا بلاوی بکه یته وه به ناو مه ردوما ، وه ئیشکی وای بکه یت که مه زدوم ده ست هه لگرن له هه موو بیرو باوه پرتکی بووچی باو و بایرانی کۆنیان ، وه له جوارچی وه ی نه م ئایینه تازه به

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً ، وَأَقْوَمُ قِيلاً (٦)

بەپاستی ھەستانی شەو دواى خەو قورستە لە پووێ کردارو باشتەرە لە
پووێ گوفتارەو (٦)

نەچنە دەرهو ، کە ئەمەش زۆر گرانه ، وە پێگایەکی زۆر دوورو
دریژو سەختە ، تۆ چۆن ئەتوانیت ئەم بارە قورسو گرانه ھەلگریت ،
بەم پەنگە کە لە مالدووە خۆت بشاریتەو ؟ پێئەوێ کە داوین
ھەلکەیت لە خواپەرستی و دەورکردنەوێ قورئان و وردبوونەو لە
سرووشی ئاسمان ، کەواتە بە شەو ھەستە ، وە بەشی زۆری بێسدار
بە ، وە ئەو سرووشانەى کە بۆت دین بە شەو دەوریان بکەرەو
لێیان وورد بەرەو ، بۆئەوێ لە گەل بێروباوە پتا تیکەل بێن ، وە
پێئێ زیانت بۆ پوون بکەنەو .

وہک لیرەدا یەکیک بلی : ئاخۆ ، شەو ھەستان و خەریک بوون بە
نوێژو دەورکردنەوێ قورئانەو یارمەتی پێغەمبەر بەدات لەسەر
ھەلگرتی باری پێغەمبەرتی ، ئیجا لە وەلاما ئەفەرموئ (ان ناشئە
اللیل) ھەستانی شەو دواى خەو بۆ خواپەرستی (ھى اشد وطئا)
قورسترو گراترە لە ھى پۆژ ، ھەرۆک دەورکردنەوێ قورئان لە
شەوا باشتەر ئەچیتە دلەو لە ھى پۆژ ، وە زووتر لە بەرئە کرئ ،
وہ کو ئەفەرموئ (واقوم قیلا) دروست ترە لە پووێ وتەووە ، واتە
ھەستان لە شەوا بۆ شەونوێژو خواپەرستی باشتەین وەرزشە بۆ
ئەندام ، وە دەور کردنەوێ قورئانە کەشی ماہی قورس بەستیتی
لە دلأ .

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا (٧) وَأَذْكَرَ اسْمَ رَبِّكَ ، وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا (٨) رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ،

بەپراستی تۆ لە پۆزا زۆر ھاتوچۆ ئەکەیت (٧) ھەمیشە ناوی بەروەردگارت بەرە ، وە خۆت بپچرەرەووە (لە ھەموو شتێک) بەپچرپینەووەیەکی تەواو (٨) (چونکە ھەر ئەووە) خۆی پۆزھەلآت و پۆزئاوا ، ھێچ خوایەکی بەپراستی نەیتە تەنیا ئەو نەبێ ،

دوو بارە ھۆیەکی تر باس ئەکات بۆ ھەستانی شەو و دەورکردنەووی قورئان لە شەوا ، ئەفەرموی (ان لك في النهار سبحا طويلا) بەپراستی تۆ لە پۆزا لە ھاتوچۆ کردنێکی دوورو درێزایت ، بۆ یەنێنی مەردووم بەنگ کردیان بۆ مسلمان بوون و کێشەکردن لەگەڵانا ، واتە لەبەر ئەووی بە پۆز وەختی دەورکردنەووی قورئان نەیتە ، بە شەو ھەستە بۆ شەو نوێز ، وە ھەموو شەوێک لە نوێزە کاتتا تەتوانییت دەوری قورئان بکەرەووە بە ھۆش و گۆشەووە (واذکر اسم ربك) وە ناوی بەروەردگاری خۆت بەرە لە ھەموو شوێنێک ، وە باسی سێفەتەکانی بکە بۆ مەردووم یان پابگەینە (وتبتل اليه تبتيلا) وە خۆت لە ھەموو لایەک بپچرەرەووە بۆ پووکردنە خوا بە پچرپینەووەیەکی تەواو ، چونکە ھەر ئەووە (رب المشرق والمغرب) خۆی پۆزھەلآت و پۆزئاوا ، وە بەروەردگاری بوونەووەر لەم بەرپی تانەو بەرپی (لا اله الا هو) ھێچ خوایەکی بەپراستی

فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا (۹) وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ ، وَاهْجُرْهُمْ
هَجْرًا جَمِيلًا (۱۰)

كەوابوو بىكە بە بريكارى خۆت (۹) دان بەخۆتا بگرە لەسەر ئەو قسانەى
كە ئەيكەن ، وە دەستيان لى هەلگرە بە دەست هەلگر تىكى جوان (۱۰)

ئەيە تەنبا ئەو نەبى (فاتخذە وكيلا) كەوابوو بىكە بە بريكارى
كارسازى خۆت ، واتە لە هەموو كارىكا هەر پشت بەو بىستە .
لەم ئايەتانى پىشوووە زانرا كە خوا پى نموونى يەغەبەرى
كرد ، بۆ شەونۆزو دەور كردهوى قورئان لە شەوا ، وە بۆ
هەلسوو پان و هەول و تەقەلا دان بۆ بلاو كردهوى ئايىنى ئىسلام
لەپۆزا ، ديارە لە هەلسوو پانى پۆزيا زۆر كەس بە هەلستى ئەويستن ،
وە قسە كانى ئەبەنە دواوە ، وە چاوو پراوى دەربارە ئەكەن ، وە قسەى
ناشەين لەپروويا ئەكەن ، وە ئازارو سزاي ئەدەن ، نەخوازەلا كە
يەغەبەرىش بى شىوان بووە ، وە بى پرويانى مەككە زۆر دەولەمەندو
دەست دارو بەفیزو دەعبو دەمار بوون ، بەلام خوا ئامۆزگارى
يەغەبەرى ئەكات كە دان بەخۆيا بگرى و گووىيان ئەداتى ، ئەفەرموى
(واصبر على ما يقولون) دان بەخۆتا بگرە لەسەر ئەو قسانەى كە ئەيكەن
(واهجرهم هجرا جميلا) وە دەستيان لى هەلگرە بە دەست هەلگر تىكى
جوان ، واتە ئەوان هەزار قسەى ناشەين بكن تۆ لە ئامۆزگارى خۆت
زياتر هيجى تر مەلى ، نووپە مەبە ، قسە مەكە ، تا بەهيز ئەبىت ، ئەوكاتە
هەرچى هات بەگرتا بچۆرە وە بەگرتا ، يا هەرچى لە بەردەمى ئايىنە كە تا

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولَى النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمْ قَبِيلاً (۱۱)
 إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالاً وَجَحِيماً (۱۲) وَطَعَاماً ذَا غُصَّةٍ ، وَعَذَاباً
 أَلِيماً (۱۳)

وازيئە لە من و ئەو خاوەن نازو نىعمەتەنەى كە تايىنى من بەدرۆ ئەزانن ،
 وە كەمىك مۆلەتيان بەدە (۱۱) بى گومان لاي تىمە ھەيە پىوئەندەھاي
 قورسو گران ، وە ئاگرى ھەلگىرسا (۱۲) وە خواردنى كەروگىرو
 سزاي پرلە ئازار (۱۳)

ويستا لى دەو بىرووخىنە ، بەلام تىستا وازيان لى تىنەو بۆمىيان بەجى ئىلە ،
 ئىجا لەسەر ئاھەنگى گوفت وگوى ئادەمىي و شىوئى ھەپشە كردىيان خوا
 بە پىغەبەر ئەفەرموئى (وذرئى والمكذبين أولى النعمة) وازيئە لە من و
 ئەم خاوەن نازو نىعمەتەنەى كە تايىنى من بەدرۆ ئەزانن ، واتە با ئەوان
 بە زيانى خۆشى خۆيانەو ھەرىك بن ، وە تىوئەش بە وەرزش و
 شەوبىدارىي و دەور كوردنەوئى قورئانى خۆتانەو ھەرىك بن ، تاكاتى
 خوى دىئە پىشەو ھەو كە ئەفەرموئى (ومهلهم قليلاً) كەمىك مۆلەتيان بەدە
 تا بەپىي دەستوورو باويك كە دامناو لە جىھانا ئەيان پرووخىنم ، وە
 لە پۆزى دوایشا ئەيان سووتىنم بە ئاگرى دۆزەخ ، وە كە ئەفەرموئى
 (إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالاً) بى گومان لاي تىمە ھەيە كۆت و پىوئەندى زۆر
 قورسو گران (وجحيماً) وە ئاگرى گەورەى ھەلگىرسا (وطعاماً
 ذَا غُصَّةٍ) وە خواردنى تىزو ئالى گەروگىر (وعذاباً أليماً) وە سزاي

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ ، وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيًّا
مَهِيلاً (۱۴)

لەپۆزىكا كە زەوىيى و شاخەكان دىنە لەرزە ، وە كىوہ كان ئەبن بە
كۆمەلە لى ھەلپزاو (۱۴)

بەر لە داخو دەردو سوئى ، ئەم سزايانەش (يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ)
لە پۆزىكا ئەبن - وەك پۆزى دوایی بى - كە زەوىيى و شاخەكان دىنە
لەرزە (و كانت الجبال كثيا مهیلا) وە كىوہ كان ئەبن بە كۆمەلە لى
ھەلپزاو .

بەبىئى فەرموودەى قورئان پۆزىك ئەبى كە ئەم جىھانە پىك وىنكە
تىك بچى ، بەم پەنگە زەوىيى لە شوئى خۆى ئەترازى و ئەبى بە لم و
پىكى پەوان ، ھەر بەوپەنگە پۆز و ئەستىرە گەرۆكە كانى تىش
ئەترازىن ، وەك لە ئايەتىكى ترا ئەفەرموئى « اذا السماء انفطرت . و اذا
الكوکب انشرت » (۱) ئەمپرو زاناياى ئاسمان ئەلین ئەوپۆزەى كە
بەئاسمانەوہ شەوو پۆزى ۳۶۰۰۰۰۰ ملىون تەنى لى كەم ئەبىتەوہ لە
پىئى پروناكى دانەوہ «اشعاع» (۲) وە لەبەرئەوہ ھەوو چاوە پروانى
كوزانەوہى ئەكەن ، ئىجا ئاخۆ لەگەل جىھانى ئىمە تىكچوو ، ھەوو
ئەستىرە كانى تىش ھەلبوہزىن ، يا ئەوان ئەمىن تا نۆرەيان دىنە سەر ،
ئەو ھەر خوا خۆى ئەزانى .

(۱) واتە كاتىك كە ئاسمان لەت بوو ، وە دەمىك كە ئەستىرە كان
ھەلوہرىن .

(۲) الكون العجيب . ل ، ۳۹ .

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ ، كَمَا أَرْسَلْنَا
إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا (١٥) فَمَعَى فِرْعَوْنِ الرَّسُولَ ،
فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا (١٦) فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ ،

تیمه یغەمبەریکمان بۆ ناردن بە شاھید لەسەرتان ، ھەرۆک یغەمبەریکمان
نارد بۆ فیرعەون (١٥) ئنجا فیرعەون بێ فرمانیی ئەو یغەمبەری کرد ،
تیمەش گرتمان بە گرتیکی سەخت (١٦) ئەگەر بێ پروایی بکن چۆن
خۆتان ئەپارێزن .

لەپاش ئەوەی کە باسکی کورتی پۆزی دواپی کرد ، وە دای
بە گویچکەیی بێ پرواکانی عەرەبا سەرەتای ئەوپۆژەو وێران بوونی
زەویی ، ئنجا ئەو سزایانەیان بێر ئەختانەووە کە لە جیھانا تووشی
گەلانی پێش ئەوان بوون لەپیناوی پروانەکردن بە یغەمبەرەکانیان ،
ئەفەرەوێ (انا ارسلنا الیکم رسولا شاهدا علیکم) تیمه یغەمبەریکمان بۆ
ناردن - وەک محمد بێ - کە شاھیدە لەسەرتان لەلای خوا ، کە ئەوی
ئەو بێی سپاردوووە ، ئەم گەیانددووویەتی بە ئیو (کما ارسلنا الی فرعون
رسولا) ھەرۆک مووسا یغەمبەرمان نارد بۆسەر فیرعەون (فعی
فرعون الرسول) ئنجا فیرعەون بێ فرمانیی ئەو یغەمبەری کرد
(فاخذناه اخذا وبیلا) تیمەش گرتمان بە گرتیکی سەخت .

(فكيف تتقون ان كفرتم) ئنجا ئەگەر ھەروا بپیننەووە لەسەر

يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيَاءً ؟ (۱۷) السَّمَاءُ مَنْفَطِيرٌ بِهِ ،
 كَانَ وَعَدُهُ مَفْعُولًا (۱۸) اِنَّ هِذِهِ تَذَكِرَةٌ ، فَمَنْ شَاءَ
 اتَّخَذَ اِلَىٰ رَبِّهِ سِيْلًا (۱۹)

له پوژيكا كه (به ترس و سامی خۆی) منالان پیر ئەكات (۱۷) ئاسمان
 لەت ئەبێ بەهۆی (سەختی) ئەو پوژەوه ، بەلێتی خوا تێ بەریوه (۱۸)
 بەراستی ئەم ئایەتانی پێشووه بەندن ، ئنجاهەرکەسێك وستی پێگایەك
 ئەگرێ بۆلای خۆی (۱۹)

بێ پروایی ، چون خۆتان ئەباریزن لە سزای (یوما یجعل الولدان
 شیا) پوژیک كه بەسام و ترس و بیمی خۆی منالان پیر ئەكات ،
 بەلكو لەمەش كاری گەورەتو ئەكات ، وەكو ئەفەرموێ (السماء
 منظر به) ئاسمان لەت ئەبێ بەهۆی سەختی ئەوپوژەوه (مفعل
 مفعولا) بەلێتی خوا بە بوونی ئەوپوژە دراوه تێ بەریوه ، وە ئەبێ
 پێتەدی .

(ان هذه تذكرة) بەراستی ئەم ئایەتانی پێشووه لە باسی پوژی
 دوایی و تۆلەو سزای فیرعون لە هەردو جیهانا - بەندن بۆ مەردوم
 (فمن شاء اتخذ الى ربه سبيلا) ئنجاهەرکەسێك وستی پێگایەك
 ئەگرێ بۆ لای بەروەردگاری خۆی .

لە سەرەتای سوورەتەكەوه تا تێرە ، وەختی خۆی هاتۆتە
 خوارەوه ، وە شەونوێزو دەووزکردنەوهی قورئانی پێوست کردووه

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ اللَّيْلِ ،
وَنَصْفَهُ وَثُلُثَهُ ،

خوای تو ئەزانێ که تو (ئەى محمد) ئەگەڵ دەستە بەک لە مسلمانەکان
هەل ئەستیت (بۆ شەونوێز) نەختیک کەمتر لە دوو بەش لە سێ بەشی
شەو ، نیوێ ، یا سێ بەکی ،

لەسەر پێغمبەر و یارانێ ، بە نیشانەى ئایەتێ پاشوو کە ئەفەرەوێ
« و طائفة من الذين معك ، ئەمەشێ کە پێوست کرد بۆ ئەو بوو کە
گیانیکى وەرزشیان بەداتێ ، وە ئەو ئایەتەى کە دێنە خوارەو ، بە
شەو دەوری بکەنەو و لێی ووردبێنەو ، بە لێ پێغمبەر و یارانێ شایان
دایە بەر ئەم شەونوێزە ، وە چەند سائیک لەسەر بەک لە نیو شەو و
هەل ئەستان تا بەیانێ ، بە خوا بەرستیی و دەوور کردنەوێ قورئانەو
خەریک ئەبوون ، لەدوای ئەوێ کە گیانیکى وەرزشیان پەیدا کرد ،
وە ئەو ئایەتەى کە هاتبوونە خوارەو لە بەریان کرد ، وە لەم ماوە بەدا
زۆر کەشیش مسلمان بوون ، وە لەمانە زۆریان تەوانای ئەم
شەو هەستانەیان نەبوو ، ئنجە خوا وێستى ئەم بارە هەلگرتی لەسەریان ،
وە ئەم ئایەتەى ناردە خوارەو فەرمووی (ان ربك يعلم انك تقوم
ادنى من ثلثي الليل ، و نصفه و ثلثه) خوای تو ئەزانێ کە تو - ئەى
محمد - دەیتک کەمتر لە دوو بەش لە سێ بەشی شەو و دەیتک نیوێ و
دەیتک سێ بەکی شەو ، هەل ئەستیت بۆ خوا بەرستیی .

وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ،
عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ

وہ دستەیک لەوانەیی کە لەگەڵتان وە خوا دای ئەنێ ئەندازەیی شەو و پوژ ،
(خوا) زانی کە تێوە ناتوانن ئەندازەیی شەو نوێز پابگرن ،

سەرەتای ئەم سوورەتە قسە بوو لەگەڵ یغەمبەرا بە تاپەتیی ،
بەلام مەبەس مسلمانەکانیش بوو ، بە نیشانی ئەوەی کە تەفەرموئ
(وطائفة من الذين معك) وە لەگەڵ تۆدا هەل ئەستن دەستەیک لەوانەیی
کە لەگەڵتان و پڕوایان پێ هیناویست ، لەگەڵ ئەمیشە کە شەوگەر وەك
یک نییە ، دەمێک کورت و دەمێک درێزە ، وە پراگرتی ئەم سێیە کە
بەدرێزایی سأل گرانه ، نەخوازە لا ، کە لەودەمەشا سەعات نەبوو ، ئیجا
هەرا بوو لە سێیە کە کەتر هەل ئەستاو گوناھبار ئەبوو ، وە هەمی وابوو
زۆتر هەل ئەستاو ناپرەحت ئەبوو ، وە ئەمەش بە دەست کەس نییە ،
بەلکو دەستوورو باوی خوا یە لە جیھانا بۆ کورتیی و درێزیی شەو ، وە کو
تەفەرموئ (واللہ یقدر اللیل والنهار) هەر خوا خۆی دای ئەنێ بۆ هەر
یک لە شەو و پوژ ئەندازەیی خۆی بە پێی جوار وەرزە ، وە ئەم دەستوورە
نای بگۆرێ ، چونکە ئەگەر گۆرا ئەبێ زیانی ئادەمیش بگۆرێ
(علم ان لن تحصوه) خوا زانی کە تێوە ناتوانن ئەندازەیی شەو نوێز
پابگرن ، چونکە ئەوکاتە سەعات نەبوو ، وە کات هەر بە گۆترە
پاگیراوە ، گۆترەش زیادو کەمی ئەبێ ، زیادە کەمی قورسو گران و
کەمە کەمی گوناھو پێ فەرمانی یە ، وە تێویست بە لێخۆشبوونە ، بۆیە

فَتَابَ عَلَيْكُمْ ، فَأَقْرَأُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِيمٌ إِنَّ
يَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى ، وَأَخْرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ ،
يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ،

نیتر خوا لیتان خویشبو ، وه نه‌وه‌نده‌ی بوټان ئاسانه ، له قورئان
دهوری بکه‌نه‌وه ، (خوا) زانیی که له‌مه‌ولا نه‌خوشتان زور نه‌بی ، وه
هی‌تری واتان نه‌بی ، که پئی‌نه‌کوئن و به‌شوین پوژیی خوادا
نه‌گه‌پین ،

فه‌رموی (فتاب علیکم) خوا لیتان خویشبو ، واته نه‌وانه‌ی که تائینا
له سئ‌یه‌کی شه که‌تر هه‌ستان خوا لی‌یان خویشبو ، وه له‌مه‌ولاش
پو‌یست نه‌ما به هه‌ستان بو شه‌ونو‌یزو دهوری قورئان کردنه‌وه ، وه‌کو
نه‌فه‌رموی (فقرءوا ما تیسر من القرآن) نه‌وه‌نده‌ی بوټان ئاسانه له
قورئان دهوری بکه‌نه‌وه ، واته نه‌وه قورئانه‌ی که له پینچ فه‌رزدی
نو‌یزا نه‌بخوین به‌هه .

له‌گه‌ل نه‌وه هۆیه‌ی که باس‌کرا بو هه‌لگرتی شه‌ونو‌یز ،
چه‌ند هۆیه‌کی‌تریش هه‌ن که‌وا باسیان نه‌کات نه‌فه‌رموی :

۱ - (علم ان سیکون منکم مرضی) خوا زانیی که له‌مه‌ولا
نه‌خوشتی زورئان نه‌بی ، که نه‌وه نه‌خوشتانه ناتوانن هه‌موو شه‌ویک
هه‌ستن بو شه‌ونو‌یزو ده‌وو‌ر کردنه‌وه‌ی قورئان .

۲ - (واخرون یضربون فی الارض) وه هی‌تری واتان نه‌بن که
پئی‌نه‌کوئن ، وه له هاتوو‌چۆی ک‌رین و فرۆتن و بازرگانیی ، یا خو‌یندنا
نه‌بن (یبتغون من فضل الله) نه‌گه‌پین به‌شوین به‌شی خوادا له قازانچو

وَأَخْرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ،

وہ ھى ترى واتان ئەبن كە ئەجەنگن لە پىئى خوادا ،

سوود ، يا لەخوئىدن و زانىارى كە ئەمانە لەبەر ماندوتى پوژيان ناتوان شەونوئىز بگەن و دەورى قورئان بگەنەو .

۳ - (وَاخْرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) وە ھى ترى واتان ئەبن كە ئەجەنگن لە پىئى خوادا ، وە لەبەر جەنگىن شەونوئىريان بۆ ناكرى .

بازرگان و ئەوانەى كە بۆكپىن و فروتن ئەچن بۆ وولاتانى دوور ، پىش جەنگ كەرانى خست تا نىشان بەدات كە پاىبەى بازرگانى و بازرگانان لە ئاينى ئىسلاما تا چەندە بەرزە ، چونكە ماىبەى دەولەمەندى گەل و بەرزبوونەوەيانو بلاو بوونەوەى بىرواوەپو ئاينى يانن ، و ايزانم بلاو بوونەوەى ئاينى ئىسلام لە وولاتە دوورە كانا ، ئەخوازە لا لە ئەفرىقا و پوژمەلانى ئاسادا زۆرتەر بەھوى بازرگانانەوە بوو ، چونكە ھەر وەك مالى بازرگانى يان بلاو ئەكردەو ، تىكەلى دانىشتوانى ئەو شوئانەش ئەبوون ، كە ھەموو بت بەرست بوون ، وە باسى ئاينى ئىسلام و بىرواوەپى خوئىيان بۆ ئەكردن ، وە لەمەوە بەرە بەرە ئاينى ئىسلام لە وولاتانەدا بلاو بوئەوەو ئەنبوئەوە .

ئەگەر ئاوورپك بەدەبەوە بۆ دواو ئەبىنن لە دووسەد تا سەئەد

فَاقْرَأُوا مَا تيسَّرَ مِنْهُ ، وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ،

ئنجای بخویننه وه له قورتان نه و ندهی که بوتان ناسانه ، وه نوئز بکهن و زه کات بدن ،

سأل له مه پیشه وه بازرگانی لای ده و له تانی داگیر کهر « مستعمر » پیش ره وی داگیر که ربی « استعمار » و ولاتان بووه ، بازرگانان ناردووه به کووتال و شتی نایاب و جوانه وه ، بو و ولاتانی دوور ، وه کردوونیان به پیش ره وی داگیر کردن ، وه دوابه دوا ی نه وان جاسوسیان هاتووه
 • نجای له شکر •

ئنجای له بهر نه م سئ هویه خوا شه نوئزی هه لگرت ، وه بیج فه رزی له شوین دانا که نوئزی شیوان و خه وتان و به یانان به ده نگی بهرز قورتانی یا ده ور نه کرته وه ، نه فه رموی (فاقره وا ما تیسر منه) که واته له قورتان بخویننه وه نه و ندهی که لاتان ناسانه (واقیموا الصلاة) وه نوئز بکهن به بیرو هوشه وه (واتوا الزکاة) وه زه کات بدن •

له هه موو شویتیک قورتان که ناوی نوئز بیات ناوی زه کاتیش نه بیات ، مه گهر به ده گهمن ، نه مهش له بهر نه وه به که نوئز پرشته به کی به هیزه له ناوه ندهی خواو به نده گانا ، ههروه که زه کات پرشته به کی زور به هیزه له ناوه ندهی به نده گانا •

له دوا ی هانه هانه ی مه ردوم له سه ر زه کات دان که پتویستیکی دینی به ، ئنجای به جور یکی تر دهستی ناده میی نه گری بو پله به کی به رزتر

وَاقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ، وَمَا تَقَدَّمُوا لَأَنْفُسِكُمْ مِنْ
خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ،
وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ،

وه قهرزبدن به خوا به قهرزیکي باش ، نهوی پیشی بخن بو خوتان له
چاکه ، لای خوا دهستان نه که ویته وه به باشترو گوره تر له پرووی
پاداشه وه ، وه داوای لیخوشبون بکن له خوا ،

که نهویش بهخت کردنی دارایی به له پنی چاکه و دست گیرویی دا ، با
وه که زه کاتیش پیوستیکی دینی نه بی ، نه فهرموی (واقرضوا الله قرضاً
حسناً) قهرزبدن به خوا به قهرزیکي باش ، واته دست گیرویی
ههزاران و لی قه و ماوان بکن به هه موو په نگیگ به بی قازانچو سوود .

له داوای تم پله به نجا نهی وئی پله به کی به رزتر به ناده می بی پنی
که نهویش پله ی چاکه و کرده وهی باشه ، به گوftar بی یا به کردار ،
فهرموی (وما تقدموا لانفسکم من خیر) نهوی پیشی بخن بو خوتان له
چاکه (تجدوه عند الله) دهستان نه که ویته وه لای خوا (هو) نه وهی لای
خوا دهستان نه که ویته وه (خیرا واعظم اجرا) گه لی باشترو گوره تره
له پرووی پاداشه وه له وهی که خوتان له جیهانا کردووتانه ، چونکه
کرده وه که ی خوتان براوه ته وه ، به لام پاداشه که ی خوا نابریته وه .

له بهر نه وهی که مهردوم زور زه بوونه ، وه زور جار له کرده وهی
باشی خویا پروپامایی «ریاه تیکه ل» ، وه هاوبهش بو خوا بهیدا نه کات ،
فهرموی (واستغفروا الله) داوای لیخوشبون بکن بهرانبه به هه له وه

ان الله غَفُورٌ رَحِيمٌ (۲۰)

به‌پراستی خوا لیخۆشبوویه‌کی میهره‌بانه (۲۰)

نا‌ه‌واویی‌یه‌ك كه بنان‌یی (ان الله غفور رحیم) به‌پراستی خوا
خۆشبوویه‌کی میهره‌بانه •

به‌ئێ خوا شه‌نوئیزی هه‌ل‌گرت ، به‌لام یه‌قه‌به‌ر ده‌ستی هه‌ر ئێ
هه‌ل‌نه‌گرت ، وه‌ تا كوچی دوا‌یی كرد ، هه‌موو شه‌ویك له‌ نیوه‌ی شه‌و
به‌دواوه‌ هه‌ستاوه‌ تا بانگی به‌یانی به‌ شه‌و نوئیزو خوا‌یه‌رستی و پارانه‌وه‌وه
خه‌ریك بووه ، وه‌ هه‌موو شه‌ویك دووسێ جزمی قورئانی له‌ نوئیزا
ده‌ور كردۆته‌وه ، وه‌ زۆر جار چاره‌ك و نیوسه‌عات له‌ سه‌جده‌دا
داوه‌ته‌وه‌ و سه‌ری به‌رز نه‌كردۆته‌وه •

سوورەى (ماثر) ۵

مەككىيە ، ۵۶ ئايەتە ، ۳۵۵ ووتەيە ، ۱۰۱۰ بېتتە

بسم الله الرحمن الرحيم

بە ناوى خواى بەخشندى مېھرەبان

وہك لە سەرەتای سوورەتى «علق» ەو ە باسمان کرد کاتیک کہ خوا
 وىستى دلى یتغەمبەر پرووناك بکاتەو ە بە چرای یتغەمبەریەتى بەکەم جار
 فریشتەى سرووشى بۆ نارد لە ئەشکەوتى «حرا» لە کاتیکاکە بە دل
 یندارو بە چاو نوستبوو ، و ە ئایەتى « اقرأ باسم ربك الذى خلق ەى
 بۆهات تا « علم الانسان ما لم يعلم » یتغەمبەر نەیزانى کہ ئەمە
 فریشتەى سرووشە ، لەبەر ئەو ە ترساو بە دەم لەرزەو ە چوو ەو ە بۆ
 مألەو ەو ە فرمووى «دثروني» واتە دامبوشن ، دواى ئەو ە سەرەتای
 سوورەى «قەلەم» ەى بۆ هات ، ئیتر سرووش وىستا ماو ەى دوو سأل و
 نیو بۆئەو ەى یتغەمبەر ئەو ترسو لەرزەى نەمىنى ، و ە خۆى ئارەزووى
 ەتەو ەى سرووش بکات ، باش ماو ە بەک یتغەمبەر ئەو ترسەى نەما ،
 و ە ئارەزووى سرووشى ئەکرد ، بەلام بۆى نەئەهات تا زۆر خەمبارو
 خەفەتبار بوو ، و ە بە پۆژ ئەچوو ەو ە بۆ ئەشکەوتى «حرا» ە ئەمایەو ە ،
 ناوبەناو لە ئەشکەوتەکە ئەهاتە دەرەو ە ، و ە بەسەر شاخەکەدا
 ئەسووپرایەو ە ، و ەك شتیکی زۆر بەنرخى لى وونبوویى ، ەندى جار
 وا دلى توند ئەبوو ئەبووست خۆى فرى بداتە خوارەو ە لەو سەرشاخە ،
 تا پۆژى لەپر فریشتەى سرووش بەیدا بوو ، دیسان مووچرکیکی

سورة المدثر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

یا ایها المدثرُ (۱) قُمْ فَأَنْذِرْ (۲)

سوورەى (مدثر) ه

بە ناوی خوای بەخشندەى میهرەبان

ئەى ئەو کەسەى کە خۆت یتجاووتەو (۱) ھەستە (مەرددوم) بترسینە
(بە سزای خوا) (۲)

پاھات ، وە بە ھەلبزپ کاوی گەپرایەو بەوماڵەو ، فەرمووی «دثرونی»
واتە دامپۆشن ، دوای ئارامگرتنی ، فریشتەى سرووش بانگی کرد بە
(یا ایها المدثر) وە سەرەتای ئەم سوورەتەى بۆ ھینا تا ئایەتەى « ولربك
فاصبر ، واتە ئەى ئەو کەسەى کە خۆت یتجاووتەو لەترسانا ، وەك
بەوئى خۆت بشاریتەو لە یتویستیکى زۆر گەورە (قم فانذر) ھەستە
ئامۆژگاریی مەرددوم بکە بە ئایینی ئیسلام ، وە بىیان ترسینە بە سزای
خوا ئەگەر بر وایان نەھینا ، واتە ئەى یتەمبەر ھەستە بۆ یتویستیکى زۆر
گەورە و پیرۆز کە چاوەپروانیت ئەکات ، ھەستە بۆ ھەول و
تەقلادان بە شەو و بە پۆژ ، بۆ خزمەتەى ئادەمیی ، ھەستە بۆ دانانی
دەستووری زبانی ئادەمیی ، بە یەکتیبی و خێزانی و بە کۆمەڵیی و

تېكرپايى ، ھەستە چونكى كاتى نوستنو پالکەوتنو ھەسانەو ھەما ،
 ئەوانەى كە ھەر بوخۇيان ئەزىين ئەتوانن بە خۇشىى بىزىن ، بەلام
 بە بچووكىي ئەزىين ، وە بە بچووكىي ئەمرن ، وەلىي پياوانى گەورە ،
 وە ئەوانەى كە بارى شانى ھەزاران ھەزار مەردومان ھەل ئەگرن ،
 ئەوانە نوستيان نى بە ، ھەسانەو ھەما نى بە ، خۇشىى و پابواردىيان
 ئەو ھەمە كە مەردوم بىخەنە خۇشى بەو ۰

بەلىي يىغەمبەر ھەستا بە تاقى تەنيا ، دەستى كەرد بە پراگە ياندنى
 فەرموودەو فەرمىانى خوا ، بە دەستىك بناغەى دەستوورو باوى كۆنى
 ئەپرووخاند ، بە دەستىكى تر بناغەى بىروباو ھەپى ئىسلامى دائەمەزباند
 لە دل و دەروونى مەردوما ۰

بەلىي يىغەمبەر پاست بوو ھەو وىستا ، بىست و سىئى سالى لەسەرىك
 بەرانبەر بە گەلىكى سەھندەى ، لاسارى ، دەولەمەندى ، بەدەغىو
 دەدارى ، كەللەپووت ، كە خۇي بە خاوەنى دىنى ابراھىم يىغەمبەر
 كەبەو خانەى خوا ئەزانىي ، كە چل پەنجا پۆز لەو پىش خوا
 ئەبرەھەى بو لەناو برد بە خۇي و لەشكرو فىلى بەو ۰

بەلىي يىغەمبەر ھەستا بىست و سىئى سالى لەسەرىك خەرىك بوو
 بىو و چان ، وە بە گوفتارو كەردار ھەولى دا ، تا بوو بەھوى بلاو بوونەو ھى
 ئىسلام لە پۆز ھەلاتو پۆز تاوادا ، وە بوو بەھوى پىنكەختى گەلىك
 لە ھەموو ئادەمىي بە ھەموو تىرەو پە گەزىكى بەو ھى ئەو ھى بە كىكيان
 خۇي بە گەورە تر بزانتى لە بە كىكى تر ۰

دىارە ھەستانى يىغەمبەر بو ئەم ئىشە گەورە بە ، وە پراوستانى

وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ (۳) وَتِيَابِكَ فَطَهِّرْ (۴)

وہ خوای خۆت بە گەورە بگرە (۳) وە کالآت بە پاک پرابگرە (۴)

بەرانبەر بە گەلیکی سەرپرەق ، بەلکو بەرانبەر بە ھەموو کۆمەنی ئۆدەیی ، بە بێ شتیوان و یارمەتی دەر ، وە بە بێ چەک و قەلغان و لەشکر نابێ ، ئنجا با بزائین پیغەبەر ئەمانەیی بوو ؟ ئەه ھیچی نەبوو ، تەنیا خوا نەبێ ، وە چەند نامۆزگاری یەکی ئێو نەبێ ، کە ئەمانەن :

۱ - (و ربك فکبر) بەرورەدگاری خۆت ھەمیشە بە گەورە پرابگرە ، وە ھەرگیز ھاوبەشی بۆ پەیدا مەکە ، وە ھەر لە خوا بترسە ، وە بزانی ئێو خوا بەی کە تۆی بە پیغەبەر ناردوو ، ئاگاداریت ئەکاو ئەپارێزی .

۲ - (و تيابك فطهر) کالآت پاک پرابگرە ، چونکە تا بەرگ و کالآ پاک و تەمیزتر بێ ، دل و دەروونیش پاک ، وە پرەووست و خووش جوان ئەبێ ، جگە لەو کە لەناو مەردومانیشا بەنرخ و قسە پرەوا ئەبێ ، لەبەرئەو ئەمپۆ لە ئەوروپا و وولاتە پێشکەوتوو کانا ، فەرمان دراو کە ئەبێ بەندی «جس» زۆر خۆی بشواو خۆی بگۆڕی بۆئەو دی پۆزیک کە بەر بوو ، فیری پاک و تەمیزی بێ ، تا پرەووست و خووشی جوان بێ ، دەست نوێزو مەلەو خۆشتن لە ئیسلاما کە پێویست کراو ئەو مەبەستەیی تیا بە .

وَالرَّجْزُ فَاهْجُرْ (۵)

وہ دەست لە گوناھ ھەلگەرە (۵)

۳ - (والرجز فاهجر) دەست لە گوناھ ھەلگەرە ، واتە تابی
گوناھ بکەیت نە بە دەست نە بە دەم ، نە بە چاوە ، نە بە گۆی ، نە بە
قاج ، نە بە هیچ ئەندامێکی تر .

ئەم ئایەتە واناگە یەنێ کە پێغەمبەر - خوا نەخواستە -
بە پەرسە ، یا گوناھکار بووبێ ، حاشا لە پێش پێغەمبەر تیشیا بێ
نە بە رستوو ، وە پەووشت و خووی ناشرینی نە بوو ، وە گوناھی
نە کردوو ، ئەگینا بێ پروا کان ھەر وەك بێ یان ووتوو شیت و جووکی و
جادووگەر ، نەنگیکێ تریشیان لێ ئەدۆزی یەو ، کەجی میژوو
نیشان نادا کە هیچ نەنگیکێ تری لێ گیرا بێ ، بە لکو مانای ئایەتە کان
وا یە کە لە سەر ئەم پەووشتە جوانانە کە ھەتە بمتەرەو ، ئەمە
وەك ئەو وایە کە بە کوپەکت بلیت - کە لە ھەموو شتیکێ دنیای بیت ،
وہ بەوێ بێ تیریت بوو دەرەو بوو بازرگانی بە کێ قورس ، وە کوپە کەشت
پرکیتی نەکا بوو چوون - : کوپە خۆم مەترسە تو دەست پاك و
پاست گوو بە نایین و لە خوا ترس بە ، ئەو کاتە سەر ئە کەویت ، تو
نەمە بێ ئەلیت لە کاتیگا کە خۆت ئەو کوپەت ھەلباردوو بوو ئەو کارە ،
وہ لە ھەموو پەووشت و خوویەکی دنیایت .

وَلَا تَمُنُّنَّ تَسْتَكْبِرُ (٦) وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ (٧)

و شت مەبەخشەو بە زۆری بزانی (٦) وە لە پنی خوادا خۆت
پابگرە (٧)

٤ - (ولا تمنن تستكثر) شت مەبەخشەو بە زۆری بزانی ، واتە
هەر خزمەتێك بكەیت ، وە هەر شتێك بەدەیت بە یەكێك نە منەتی
بکە بەسەراو نە بە زۆری بزانه ، بەلكو ئەبێ خۆت لەبیر بچیتەو ،
وە من و منیتی بە دڵ و بە دەمنا نەبەت .

٥ - (ولربك فاصبر) بۆ خوا دان بە خۆتا بگرە ، واتە لەم
پنی بەدا نووشی هەر ئازار و سزایەك بیست ئەبێ خۆت پابگریت ، وە
كۆل نەدەیت و پشنت سارد نەبیتەو .

بەپراستی هیچ كەسێك سەرۆكایەتی دینی ، یا دنیایی ، یا سیاسی
یا كۆمەڵایەتی بێ ناكرێت لەگەڵ جرووكیی و دەست قووچاویی دا ،
هەر وەك سەرۆكایەتی ناكرێت بە مەردومی بێ ئارام «صبر» ی كەم چیکلدانە ،
كە بە هەموو شتێك دلی سارد بێتەو ، زۆر دەعوەتی ناپەوا بوو
سەری گرتوو و بەری گرتوو ، هەر لەبەر ئەوەی كە سەرۆكەكە
دەست كراوە و لەسەر خۆ بوو ، وە منیتی بەكار نەهێناوە ، وە زۆر
دەعوەتی پەواش بوو و پووخواوە و نەماوە بەهۆی جرووكیی یا بێ ئارایی
سەرۆكەكە بوو .

★ ★ ★

فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ (۸) فَذَلِكَ يَوْمٌ لَّيْسَ بِيَوْمٍ عَسِيرٍ (۹)
 عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ (۱۰)

كاتىك كه فووگرا به كهپه نادا (۸) نهو پوۆزه پوۆزىكى سەختو گرانه
 (۹) لەسەر بىپروايان سووكو ئاسان نى يە (۱۰)

دواى نامۆزگارىيى يىغەمبەر ، ئىجا هەپەشە لە بىپروايان
 ئەكات ، ئەفەرموى (فاذا نقر في الناقور) كاتىك كه فووگرا به كهپه نادا ،
 وه پوۆزى دوايى هات ، ناخۆشى تاوئەستىيى و خەم و خەفەت زۆر ئەبى و
 سزاي خوا ئەكەوتە كار ، وه كو ئەفەرموى (فذلك) ئەو دەمە كه
 فووگرا به كهپه نادا (يومئذ يوم عسير) ئەوپوۆزه پوۆزىكى سەختو
 گرانه (على الكافرين غير يسير) لەسەر بىپروايان سووكو ئاسان
 نى يە ، واتە هەموو تەنگانەيك لە جىهان ئاسانىيەكى لەدواوئە ،
 تەنگانەي پوۆزى دوايى ئەبى ، كه هەرچى ئاسانىي بى لەگەلئە نى يە ،
 دەبەس لە فووگردن بە كهپه نادا باس كراوه لە سوورەي «الحاقه» دا .

لە گەورەكانى قورەيش «ابو لهب» و «ابو جهل» و «ابو سفیان» و
 «ولید»ى كوپى «غیر» زۆر دوژمنى يىغەمبەر بوون ، وه زۆر ئازاريان
 ئەدا ، نەخوازەلا «ولید»يان كه لە هەموويان دەولەمەندتر و دەست دارتر
 بووه ، وه دە كوپى گەورەي بووه هەميشە لەگەلئە بوون ، ئەم سەرۆكانە
 زۆر تەنگەتاو بووبوون بەدەست يىغەمبەرەوه ، كه ئەيان پىنى وا
 پوۆزبەپوۆز مەردوم دواي ئەكەوون ، وه قسەكانى لە دلئانا جى گىر ئەبى ،

نەخوازە لا کە کاتى حەجىش نزیك ئەکەوتەو ، وە هەرچى نیرەى
 ەرب بوو هەموو لە «مەککە» کۆتەبوونەو ، وە ینغەمبەر ئەچوو
 ناویانەو و قسەى بۆ ئەکردن ، ئەم سەرۆکانە ووتیان پێویستە هەموو بەک
 بین ، وە خواوەنى بەک قسە بین ، ئەک هەر یەکیکمان قسە بەک بەکین ،
 نچار کۆبوونەو بۆئەو شتیک بدۆزنەو تا بیدەنە پال ینغەمبەر ،
 یەکیکیان ووتى : با بێن شاعیرە ، «ولید» ووتى : نە بە خوا شاعیر
 نى یە ، چونکە کەستان بەقەد من شارەزای شعر نین ، یەکیکیان ووتى :
 با بێن شیتە ، «ولید» ووتى : نە بەخوا شیت نى یە ، چونکە شیت
 ترستۆکە ، بەلام محمد لە کەس ناترسى ، یەکیکیان ووتى : با بێن
 درۆزنە ، «ولید» ووتى : نە بەخوا درۆزن نى یە ، چونکە ئەوتى هەیه
 کەس درۆیەکی لى نەبستوو ، یەکیکیان ووتى : با بێن جووکی یە ،
 «ولید» ووتى : نە بەخوا جووکی نى یە ، چونکە جووکی زۆر قسەى
 بەدرۆ دەرنەچى ، بەلام محمد هیچ قسە بەکى بەدرۆ دەرنەچوو ، لەپاشا
 ووتیان : ئەى چى بێن ؟ ووتى : با بیریکی لى بەکەمەو ، لەپاشا ماوە بەک
 مات بوو ، ئەجا بە چاویکی کراو تەماشایەکی کردن ، واتە دۆزیمەو ،
 دواى ئەوێ کە هەموو چاویان تى بریى و گوێ یان بۆ گرت ، ئەجا
 بەدەعیەو دەماریکەو ناوچەوانى خۆى گرز کردو پرووى لى ترش کردن
 بۆئەو زۆر چاوەپوانى بەکن ، ئەجا بەفیزیکیەو تەنشیکی تى کردن
 ووتى : ئەم قورئانە جادوو یە کە ، لە جادووی کۆنەو وەرگیراوە .
 هەموو دانیشتوان قسە کەیان پەسەند کرد ، وە لەخۆشیانا بلا بوونەو ،
 هەر یەگە بە کەس و کارو دەست و پێوەندى خۆى ووت کە وا بێن ،
 ینغەمبەر بەم دەنگ و باسە کە بیستى یەو زۆر دلگیر بوو ، وە بە

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيداً (۱۱) وَجَعَلْتُ لَهُ مَالاً
مَمْدُوداً (۱۲) وَبَنِينَ شُهوداً (۱۳)

واز له دن و نهو کهسه یتیمه که دروستم کردوو به تنهها (۱۱) وه دارایی
(زوری) یان و بوپم بی داوه (۱۲) وه کوپانی ناماده و بردهست (۱۳)

خه م و خه فته وه گه پرایه وه بو مال وه ، فهرمووی دام بو شن ، ته نانه ت
هیندیک له خاوه ن تفسیره کان نه لئن هم خه م و خه فته تی یتیمه بیدرو
خودا بو شینه ی بو که بو به هو ی هاته خواره وی سره تای هم
سووره ته ، نجا خوا به یتیمه بیدر نه فهرمووی که داخی « وید » له دلی
خوت دهر که ، وه خوتی یتیمه ماندوو مه که ، وه بو منی به جی یتیمه تا
تولهی لی نه سیم ، فهرمووی (ذرنی ومن خلقت وحیداً) واز له من و
نهو کهسه یتیمه که دروستم کردوو له سکی دایکیا به تنهها به بی هاودم ،
وه کسی له گه ل نه بووه نه نیا میهره بانی و چاودیری من نه بی ، له پاشا
نجا هاتوته جیهان وه به تنه نیا به بی مال و منال ، تا هم هموو دارایی به م
به سهرا پشت ، کهوا به که به که باسیان نه کاو نه فهرمووی (وجعلت له مالا
مدوداً) دارایی زوری یان و بوپم بی دا •

نه گیر نه وه که باخاتی له مه که وه دایگر تبوو تا «طاق» به هاوین و
به زستان میوه یان نه ته پسیا وه ، جگه له مهرو مالآت و وولاخ و نازل و
به نده و که نیزه کی زور (وبنین شهوداً) وه کوپانی دیار و ناماده که

وَمَهْدَتْ لَهُ تَمْهيداً (١٤) ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ (١٥)
 كَلَّا : إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنيداً (١٦) سَارَهُقَهُ صَعُوداً (١٧)

وه دنیام بۆ پراختوووه به چۆن پراختیتک (١٤) دواى ئەمانەش هێشتا بەتەمایە. زیاتری بدمەى (١٥) نەه (با بەتەما نەبێ) بەپراستی نەو دەزبارەى ئایەتانی تێمە بێ پروایەکی سەر سەختە (١٦) سزای سەختی بێ ئەچەزین (١٧)

هەمیشە وهك غولام له بەردەستیا بن و لێی دوورنەكەونەوه (ومهدت له تمهيدا) وه دنیام بۆ پراخت به چۆن پراختیتک (ثم يطمع ان ازید) له دواى ئەم هەموو شتانهی که پێمان داوه ، هێشتا بەتەمایە که زیاتری شی بدمەى (كلا) نەه با ئەمە له مێشکی خۆی بکاتە دەرەوه (انه كان لآياتنا عنيدا) بەپراستی ئەو بەرانەر به ئایەتانی تێمە بێ پروایەکی سەر سەخت بوو ، واتە پێغه مبهری تێمە و قورئانە کهى - که به خەلات بۆمان ناردوووه - به درۆی ئەزانێ ، له بەر ئەوه ئەفەرموی (سارهقه صعودا) بێی ئەچەزین سزایەکی وا که دەرەقەتی نەیت ، وهك يه كيك كه به شاخێکی سەختی کووپی زۆر بەرزا سەرکەوتی چۆن دەرەقەتی نایەت ئەمیش وا .

لەم ئایەتانی پێشووهوه زانرا که «ولید» زۆر دزی ئایەتانی خوا بووه ، وه خواش سزایەکی زۆر سەختی ئەدا که له توانایا نەبێ ، ئنجا وهك يه كيك لیرەدا بسیار بکات بلێ : «ولید» چۆن بووه له کاتی دزایەتە که یا ؟ وه سزاکەى جی یه ؟ ئەمیش وه لآمی به کهم ئەدانەوه به

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ (۱۸) فَقَتَلَ ، كَيْفَ قَدَّرَ (۱۹)
 ثُمَّ قَتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ (۲۰)

(چونکه) بیرى کرده ووه ئەندازەى (قەسەگەى خۆى) گرت (۱۸) دەك
 بە کوشت چۆن ئەندازە بە کى گرت (۱۹) دووبارە بە کوشت چۆ
 چۆن ئەندازە بە کى گرت (۲۰)

« انه فكر وقدر ، تا ئایەتى ۲۶ ، وه وه لامى دووهم ئەداتەوه بە (سأصليه
 سقر) تا ئایەتى ۳۱ ، که واتە ئەم ئایەتە تانە درێزە بێدانى « انه كان لآياتنا
 عنيدا . سارھقە صعودا ، (۱) یە ، واتە سزای سەختى بۆ ئەچەزین ،
 چونکه (انه فكر) وێد بیری کرده وه که جى بلی دەربارەى قورئان
 (وقدر) وه ئەندازەى قەسەگەى گرت لە دلی خۆیا که لەمەولا ئەیکات ،
 ئنجا لە پێش ئەوهى که بگاتە قەسەگەى خوا بۆ ئەفەرموی لە پرووی
 سەرکۆنەوه (فقتل كيف قدر) بە کوشت چۆن چۆن برباریسکی دا
 دەربارەى قورئان (ثم قتل كيف قدر) دووبارە بە کوشت چۆن بۆ خۆى و

(۱) ئەمە وهك سوورەى « اخلاص » وایە که لە پێشەوه ئەفەرموی « الله
 احد ، الله الصمد ، له پاشا بە « لم یلد ولم یولد ، به یانى « الله
 احد ، ئەکات ، وه به « لم یکن له کفوا احد ، به یانى « الله الصمد ،
 ئەکات .

نَمْ نَظَرَ (۲۱) نَمْ عَبَسَ وَبَسَرَ (۲۲) نَمْ أَدْبَرَ
وَاسْتَكْبَرَ (۲۳) فَقَالَ : انْ هَذَا إِلا سِحْرٌ يُؤْتَرُ (۲۴)
انْ هَذَا إِلا قَوْلُ الْبَشَرِ (۲۵) سَأُصْلِحَهُ سَقَرَ (۲۶)

لهپاشا تهماشابه کی کرد (۲۱) ثجنا: اوچهوانی گرزو پرووی ترش
کرد (۲۲) لهپاشا به فیزیکه وه بشتی هلکرد (۲۳) ثجنا ووتی نَمْ
قورئانه جادوو بهک نه بی که وه رگیراوه هیچی تر نی به (۲۴) نَمْ
قورئانه ههر گوفتاری ئاده می به (۲۵) زوو نه یخمه دۆزه خه وه (۲۶)

برپارتیک که دای دهر باره می قورئان (نَمْ) لهپاش بیر کردنه وه و برپاردان
(نظر) تهماشابه کی دانیشتوانی کرد ، واته قسه به کی زور کوشنده و
کاری گهرم دۆزی به وه ، دهر باره می قورئان (نَمْ) لهپاش ئه وه می که هه مو و
جلویان تی برپی و گوئی یان بو گرت (عبس و بسر) ناوچهوانی خوی
گرز کرد و پرووی ترش کرد ، بوئنه وه می که وه لانه که می زور به ترخه و
لی بی وه رگرن (نَمْ ادبر و استکبر) لهپاشا بشتی هلکرد و سه رکبشی کرد
(فقال ان هذا الا سحر) ثجنا ووتی : ئه می محمد نه یخوئینه وه له
قورئان جادوو نه بی هیچی تر نی به ، که نمونه می نَمْ جادوو ووش
(بوئر) نه گیرینه وه له ئاشووری و بابل و میسری و هندی کۆنه وه ،
نابینیت ئه میش وه که ئه وان زن و میرد و باوک و کوپ و خوشک و برا له بهک
نه کات (ان هذا) نَمْ قورئانه هیچکی وان نی به (الاقول البشر) ووتی
ئاده می نه بی ، واته وهک گوفتاری ئه و ئاده می یانه وایه که له کونا
ژیان وون ، وه به جادوو وه خهریک بوون .

لهپاش باسی دهلده و کرده وه می ثجنا باسی ئه و سزایه نه کات که
تووشی ئه بی ، ئه فه رموی (سأصلحه سقر) نه یخمه دۆزه خه وه

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ (۲۷) لَا تَبْقَىٰ وَلَا تَذَرُ (۲۸) لَوَاحِجَةً
لِّلْبَشْرِ (۲۹) عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ (۳۰)

تۆ چووزانیت که دۆزهخ چییه؟ (۲۷) هیچ ناهایتیهوه و دوست
هه‌لناگری (۲۸) (به یه‌که‌م هالوو) ییست پەش دانەگیرسینی (۲۹)
نۆزده‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ن (۳۰)

(وما ادراك ما سقر) تۆ چووزانیت ئە‌ی محمد «سقر» چی‌یه؟ واتە کەس
تۆ ناگات و هیچی لێ نازانی مەگەر ئە‌وه‌نده نە‌بیی کە قورئان خۆی
باسی لێ ئە‌کات، ئە‌فەرموی (لا بقی) هیچ ناهایتیهوه له پێست و تیسک و
گوشت و چه‌وری، هه‌مووی دانە‌ه‌الی و ئە‌سووتینی و ئە‌ی برزینی و
ئە‌ی توتیتیهوه، وه هه‌موو جارێک زیندوو ئە‌کریتیهوه به‌ناگری دۆزهخ
ئە‌سووتیتیهوه، وه‌کو ئە‌فەرموی (ولا تذر) هیچ جارێک دەستی لێ
هه‌لناگری، وه هه‌ر ئە‌سووتینی و ئە‌سووتیتیهوه (لواحه للبشر) به
یه‌که‌م هالوو ییستی ئە‌ندام پەش دانە‌گیرسینی (۱) (عليها تسعة عشر)
نۆزده‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ن، ئیتر نازانین ئە‌مانه نۆزده فریشتەن، یا نۆزده
دەستەن له فریشتە، یا نۆزده تە‌حرین، یا نۆزده سه‌رووکن که
هه‌ریه‌کیان فریشتە‌ی زۆری له‌زیر دە‌ستابه، وه‌ک دەرئە‌که‌وی له

(۱) یا مانای وایه دۆزهخ ئە‌وه‌نده به‌گرو کلبه‌یه، هه‌ر له‌دووره‌وه
دەرئە‌که‌وی بۆ ئاده‌می، وه‌ک له‌ ئایه‌تیکێ‌تر ئە‌فەرموی «وبرزت
الجحیم لمن یری»

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ،

همه فرشته‌مان گپراوه به کار به دهستی دۆزه خ ،

تایه تی باشووه وه که نه فرموی «وما یعلم جنود ربك الا هو» (۱) .

بئ پروا کانی عه رب له ژماره ی نه م فریستانه دا که وتیونه مقومقو ،
 وه نه بیان ووت : بۆچی نۆزده ن و زیاتر نیین ، وه نۆزده فریشته چیین
 بهرام بهر به هموو دۆزه خنیان ، تاجا له پرووی سهر کۆنه وه قسه کانیان
 نه بانه داووه نه فرموی (وما جعلنا اصحاب النار الا ملائکة) کار به دهستانی
 دۆزه خمان گپراوه هه به فریشته ، واته نه وانهی که به سه
 دۆزه خه وه نه ده می نیین ، تا وه ک تیوه زه بوون و دل نه رم بن ، به لکو
 هه وو فریشته ی به هیزو دل په قن ، نه و فه رمانه ی که بئ بیان بدرئ
 خیرا نه یکن ، نه گه ره خه ژنه کن بر سن له گه لی «عاده» «تموده» و
 «لوط» تا بز ان که تووشی چ هیزیک ی بئ بیان بوون ، وه چون چۆنی
 قه بوون و له ناو چون ، یا وولاتیان سهر به ره و ژیر بوو به سه زیانا ، که واته
 ته ماشای ژماره ی نه م هیزانه مه کن ، به لکو ته ماشایان بکن
 له م پرووه وه که له به کده ما چون وولاتیک ژیر و ژورر نه کن یا سه ده هزار
 میل چوار گوشه نه هینه جونیووش و جووله جوولی بوومه له زه .

ته ماشا کن تاقه ده ستوریکه له هه موو جهانا که بارانی بئ

(۱) واته کهس نه ندهزی له شکرانی په روه بردگاری تو نازانی مه گه ر

خوی نه بی .

تهباری که به زبانی شهرع بیی تهلین فریشتهی هوروو باران ، وه هر تاقه دستووریکه که بای بی ههل تهکا که بیی تهلین فریشتهی با(۱) ، وه هر تاقه دستووریکه که هاتن و کشانهوه «مد و جزره» ی دهریای بیی تهبی ، که بیی تهلین فریشتهی دهریا ، ههروا بهم پهنگه ، کهوابوو ههرچی بارانی جیهان ههیه بهدریزایی سأل ، وه ههرچی باو گیزه لوو که ههیه ، وه ههرچی هاتن و کشانهوهی دهریا ههیه له جیهانا هه مووی به سئ جور هیز بهجئی دئی که بیی تهلین فریشتهی ، تنجا وهره تهبی دستوورو باوی دۆزهخ چون بیی که نۆزده فریشتهی ئاناوای بهسهروه بیی •

تنجا باسی تهوه نهکات که تمم بیی پروایانه لهجیاتی تهوهی که لهم ئایه تانهوه پهندو نامۆزگاریی وهرگرن ، وه له سزای دۆزهخ خۆیان پاریزن ، کهچی بهیئجهوانهی تهوه له پهندو نامۆزگاریی بهکهی دور نه که ونهوه ، وه بهشتی هیچ وپووچهوه خۆیان خهریک نهکن ، وه که تهوهی که تهلین تمم فریشتانه بوچی نۆزدهن و بیست نین ؟ له کاتیکا که تمم جوره شتانه ئیشن و کاری پۆزی دواین ، ئادهمی له جیهانا تی یان ناگن بهلکو لی ووردبوونهوان بهزیریی و بییری جیهانی بهوه

(۱) تهماشای شیخی سعیدی کهن که له گولستانا تهلسی :

فریشتهی که وکیل است بر خزائن باد

چه غم خورده که بمیرد چراغی پیمیره نهفتی

واته تهو فریشتهی بهی که وه کیله بهسهر خهزینهی (با) وه له جیهانا هیچ خهفته تیک ناخوات که جرای پیمیریز تیک بکووزینهوه •

وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا ،
لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ، وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا
إِيمَانًا ،

وہ ژمارہی ئەو فریشتانەمان نەگیراوە مەگەر بە مایەى سەرلێشوانی
ئەوانەى کە بێ پروان ، تا خاوەن نامەکان بێ گومان بن ، وە بروادارە کان
برواگەیان زۆرتر بێ ،

سەریان لێ ئەشیونیی و گومرایان ئەکات ، وە کو ئەفەرموی (وما جعلنا
عدهم الا فتنه للذين كفروا) .

ژمارەى ئەو فریشتانەمان نەگیراوە مەگەر بە مایەى سەرلێشوانی
بێ پروایان ، واتە ئەم ژمارەى بوو بە مایەى گومرایى ئەوان ، نەك بۆ
گومرا کردنی ئەوان ، خوا ئەم ژمارەى فەرموو ، واتە ئەم ژمارەى
بۆ بێ پروایان مایەى گومرایى بە ، وە بۆ خاوەن نامەکان مایەى بروائانە ،
چونکە شتى وا زۆرە لە تەورات و ئینجیلە کە یانا (۱) ، وە کو ئەفەرموی :
ئەم ژمارەى بۆ ئەو بە (لیستیقن الذین اوتوا الکتاب) تا خاوەن نامەکان
بێ گومان بن لە راستیی قورتان ، کەوا پێکی نامەى ئەوانە (ویزداد
الذین آمنوا ایمانا) وە تا بروادارە کانیس برواگەیان زیاد بکات کەوا
مەبێسین خاوەن نامەکان بروائى بێ ئەهین .

(۱) وەك خەوەكەى ، دانیال ، لە ئەسفاری عەهدى قەدىم و خەوەكەى
، یوحنا ، لە ئەسفاری عەهدى جەدىد .

وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ ، وَلَيَقُولُ
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ، وَالْكَافِرُونَ : مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا
مَثَلًا ؟

وه هیجان دوودل نه بن خاوه نامه و مسلمانان کان ، وه تائه وانهی کنه
نه خوشی (ناپاکی) یان له دلایه و بی پروا کان بلین : خوا چی نه وی بهم
ژماره به که له غه ربی دا نه لئی مسهله ؟

پروای خاوه نامه کان بهم ژماره به و زیاد بوونی پروای پروا داره کان
بی بی ، وه که تابه تی پیشوو وه دهر کهوت ، نه مه نه که یه تی که نه م
دوو دهنه به هیچ گومانیکان نی به ، که چی له گهل نه مه شا فرموی :
(ولا یرتاب الذین اوتوا الکتاب والمؤمنون) تا دوودل نه بن خاوه نامه و
مسلمانان کان . نه مه وه که نه وه وایه که به یه کیک بلیت « من قیتم لینه و
خوشم ناویت ، دیاره یه کیک که قیتی له یه کیک بیت ، خوشی ناوی ،
به لام باوه له قسه و گوفت و گودا نه م جزره شتانه نه ووترین هه ر بو به هیز
کردنه وی مدهسته که .

هه ر بهم پر نه که نه م فرموده ی خواجه که نه فرموی (ول یقول
الذین فی قلوبهم مرض) وه تا بلین تائه وانهی که نه خوشی ناپاکی یان
له دلایه (والکافرون) وه بی پروا کان (ماذا اراد الله بهذا مثلا) خوا چی
مدهسته بهم ژماره به ، که له غه ربی دا نه لئی مسهله ، واتسه بهندی

كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ،

خوا گومرا ئەكات ئەوكەسەى كه بى بهوئى ، وه پئى نموونى ئەكات بو ئەوكەسەى كه بى بهوئى ،

پيشينانه (۱) وه له وانەيه كه ده ماودەم پروا .

زواته ئەم قسەيهيان شوئەوار « آثر » نكه له شوئەوارانى تافى كردنەوه كهى پيشوو (۲) وه پيوست نەبوو بە ووتن ، بەلام كه ووتراوه هەر بو به هيز كردنەوهى مەبەستە كهى پيشوو ، له گەل ئەيشه كه ئەبهوئى پەخنەيه كهى ئەوانمان نیشان بەدات ، هەر وه ئەبهوئى دەستەيه كهى تريفش ناوبهري ئەگەل بئى پرواكانا ، كه ناپاكانن (كذلك) وهك سەرلشيوانى بئى پروايان و ناپاكان ، وه بئى گوماني خاوەن نامەو مسلمانەكان ، كه دوانە كهى به كهم له گومرايى و دوانە كهى دووهم له پئى نموونى دان ، واته ئاوا (يضل الله من يشاء) خوا گومرا ئەكات هەر كه سئك كه بى بهوئى (ويهدى من يشاء) وه پئى نموونى ئەكات بو هەر كه سئك كه بى بهوئى ، به وئەى ئەو سەرلشيوان و پئى نموونى بهى كه بوون به بهئى ئەو دوو دەستەيهى كه ناوبران .

خوا ئادەمى دروست كردوو به سەر به خۆ له هەموو كاروباريكى ، به پەنگىك كه هەر خۆى بهر پرسيار «سئول» له كرده وهى خۆى به بئى هەموو دەستوورىكى ئاسمان و زهوى ، له بهر ئەوه هەموو

(۱) بهندى پيشينان له بهر جوانيى و غەرينى زۆر زوو بلاو ئەبیتەوهو

ئەكهوئته سەرزبانان و مەك بەندى (پارەى سبى بو پۆزى پەش)

(۲) كه فەرموى : « وما جعلنا عدتهم الا فتنة للذين كفروا »

ئادەمى بەك ئەتۈننى بە پىلەي باشىي و چاكىي دا سەر كەوئى تا ئەگاتە بەرزترىن پايەي ئادەمىتى ، ھەرۈك ئەتۈننى بە دەردى خرابىي دا بىچىتە خوارەو ، تا ئەگاتە خوارترىن پىلەي جانەو ەرىي ، ۋەك لە گەلئى لاو ە قورئان ئەفەرموئى « كل نفس بما كسبت رهينة » (۱) ۋە ئەفەرموئى « ذلك بما قدمت يداك » ، وان الله ليس بظلام للعبيد » (۲) .

بەلئى لە ھىندئى ئايەتا ئەگەيەنئى كە خوا دەستە بەك گومرا ئەكاو دەستە بەك پىئى نموونىي ئەكات ، ۋەك ئەم ئايەتى تېرەيە ، بەلام ئەمە ماناى وانىيە كە خوا ئەويان بە زۆر ئەخانە سەر پىئى خرابەو ئەميان ئەخانە سەر پىئى چاكە ، چونكە ئەگەر وابووايە ئاردنى يىغەمبەرانو دروست كەردنى بەھەشتو دۆزەخ پىئى ھوودە ئەبوو ، ۋە كەس لە پاشەپۇژا شايستەي پاداش يا تۆلە ئەئەبوو ، واتە ئەمە ئەگەر واپئى ئە گەل دادى خوادا بەك ئەگەوئى ۋە ئەلە گەل فەلسەفەي تشرىيى ئاسمانىي دا بەك ئەگرئى ، بەلكو ماناى وايە كە دەستوررو باوى خوا لەسەر ئەو ەيە كە ھىزى چاكە ۋ خرابە بدات بەئادەمىي ، ۋە پىنگاى ھەردوولاي بۇ بىكاتەو ە ، بەجۆرىك كە بتوانئى بيانكات ئىجسا زىيرىي بەكى واپى بداتئى كە بە سروشە چاكە ۋ خرابەي لە بەك پىئى جىابىكاتەو ە ، ۋە دواى ئەمانە يىغەمبەرىك ۋ نامەيە كىشى بۇ بىترئى كە ھەردووكى بۇ باس بىكات ، ۋە قازانچ ۋ سوودى چاكە ۋ زەرزەرو زىيانى خرابەي بۇ پووناك بىكاتەو ە ، دواى ئەمانە ئىتر ھەمووكەسنىك ئەتۈننى

- (۱) واتە ھەمووكەسنىك بارمىتى كەردەو ەي خۆيەتى .
 (۲) واتە چوونە دۆزەخنى دۆزەخنىيان بەھۆي كەردەو ەي خۆيانەو ەيە ،
 ۋە خوا سىتەم لە بەندەگان ناكات .

وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ، وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ
لِّلْبَشَرِ (۳۱)

وه گهس نه‌ندازهی له‌شکرانی په‌روه‌ردگاری تو نازانی مه‌گه‌ر هه‌ر نه‌و ،
وه نه‌م ئایه‌تانه هه‌ر په‌ندن بو‌ئاده‌می (۳۱)

به‌یچی نه‌و بیروباوه‌په‌ی که وه‌ری گرتووه له‌خیزانو ناوچه‌و
فوتابخانه‌و هاوپی‌ی خوی ، کام پی‌یان نه‌گری بیگری .

به‌ئێ خوا له‌یئس دروست کردنی ئاده‌می دا ، نه‌زانی که فیسار که‌س
که هاته‌ جیهانه‌وه به‌ تاره‌زووی خوی پی‌ی گومرایی ، یا پی‌نموونی
نه‌گری ، به‌لام نه‌م زانیی خوایه سه‌ربه‌خویی نه‌و ئاده‌می به‌ ناگویی ،
وه ده‌خلی له‌ کرده‌وه که‌یا نه‌ی به‌ ، چونکه زانیسه‌که‌ی خوا ، وه‌ک
زانیی زانایه‌کی ئاسمانی وایه که بلێ بیست پوژی تر مانگ یا پوژ
نه‌گیری ، که له‌گه‌ل گیرا ، گیرانه‌که‌ی به‌هوی سووپانه‌وه‌ی مانگ و
زه‌ویی به‌وه‌یه ، نه‌ک به‌هوی زانیی زانا ئاسمانی به‌که‌وه‌یه ، چونکه
زانین هه‌ر زانیه ، با زانیی خواش بی (وما يعلم جنود ربك الا هو)
وه گه‌س نه‌ندازه‌ی له‌شکرانی په‌روه‌ردگاری تو نازانی ته‌نیا نه‌و خوی
نه‌ی ، واته‌ ماوورانی دۆزه‌خ هه‌رچه‌ند به‌دیمه‌ن توژده‌ بن ، به‌لام به‌
هه‌زاران هه‌زار فریسته‌یان له‌ ژیر ده‌ستایه (وما هی الا ذکری
للشیر) وه نه‌م ئایه‌تانه‌ی پیشووه که‌ یانی دۆزه‌خی کرد هه‌موو
په‌ندن بو‌ئاده‌می .

★ ★ ★

كَلَّا ! وَالْقَمَرَ (۳۲)

نەه (پەشیمان بنەوە) سویند بە مانگ (۳۲)

ئنجاسنی چەشمەندازی بوونە وەرمان بیر ئەختەووە ، لە چەشمەندازی مانگ و چەشمەندازی دوایی شەوو چەشمەندازی دەوێ دەنی بەیان ، کە تاریکی شەوی بەرەبەرە تیا پرووناك ئەبێتەووە ، ئنجا جیهان سپی ئەبێ و سوور هەل ئەگەرێ و گرنک ئەداو تیشکی پۆز بلاو ئەبێتەووە ، کە ئەمانە سنی چەشمەندازی زۆر دلکش و گرنگن ، کە هەریە کێکیان چەند چەشمەندازیکی جوان و دلفرینی لەناوایە ، ئەگەر قورئان بیرمان ئەختەووە ، بەدرێژایی سأل بیرمان ناکەوێتەووە ، وە لئی ووردنابینەووە ، ئەفەرموی (کالا) نەه پەشیمان بنەووە لە گائە کردن بە دۆزەخ و بە ژماری کار بە دەستانی (والقمر) سویند بە مانگ کە بەیکی زەوی بە ، وە هەمیشە بە دەوریا ئەسووپیتەووە ، وە پرووناکی لە پۆزەووە وەر ئەگرێ ، ئنجا دەمی باریک و دەمی نیووە دەمی پر ، لە پاشا دەست ئەکا بە بچووک بوونەووە تا دواشەو کە بەتەواویی پرووی لای زەویی هەموو تاریک ئەبێ ، وە بەم پرەنگە سأل دابەش ئەکا بە دوانزە بەش ، وە هەر بەشێکی بە ۲۹ یا ۳۰ پۆز کە ئەمە حسابی پلک ویشکە بوو ئادەمی ، جگە لە پرووناکی و چەشمەندازە جوانە کە ، وە جگە لە قازانج و سوودی بوو دانیشتوانی سەرزەویی .

بەپراستی هەر کەسێک لە شەوێکی پاکی بێ گەردی مانگە شەوا دانیشی و ووردبیتەووە لەو پرووناکی بە نەرم و شل و لەسەر خۆیە ، وەك

وَاللَّيْلِ إِذَا دُبِرَ (۳۳) وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ (۳۴) إِنَّهَا
لَأَحَدِي الْكُبْرَى (۳۵) نَذِيرًا لِلْبَشَرِ (۳۶) لِمَنْ شَاءَ
مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ (۳۷)

وه به شهو كه پشت ههلهكه كا (۳۳) وه به دهمدهمی بهیان كه پروون
تهبتهوه (۳۴) بی گومان دۆزهخ به كيكه له شته سامداره گوره كان
(۳۵) ترستنهری ئادهمی به (۳۶) بو تهوكهسهی كه تهیهوئی پیشكهوئی
(له چاكه دا) یادواكهوئی (۳۷)

همام به نوور بكاو خۆی به پرووناکیی بشوا ، وه له پیش چلكی
تهنداما چلكی دل و دهر وون لایسا وایه ، كتی ههیه ماوهیهك له بهر
تریفهی مانگه شهو دانیشی ، وه له گه لیا بكهووته پازو نیازو قسهو
كوفت وگو ، وه لهو میاندا مانگ نهچرینتی به گوچكه پا ، وه له بابته
خواز پێك وپێکی دستووری جیهانهوه دهرستیکی زۆر قوولی نه داتی ،
وه په ندیکی کاری گهری نه دا به گویدا (واللیل اذ ادبر) وه شهو كه
پشت ههلهكه كاو جیهان یسدار تهبتهوه ، وه پێ خهفی پهش له سه ر خۆی
لانه دا (والصبح اذا اسفر) وه به دهمدهمی بهیان كه پرووناك تهبتهوه ،
وه به دم هه مو شتیکه وه پێ تهكه ننی ، واته سویند به مانه (انها لاحدی
الكبر) دۆزهخ به كيكه له شته سامناكه گوره كان كه ئادهمی ته بی
خۆی لی پازتۆی (نذیرا للبشر) ترستنهری ئادهمی به ، نهخوازه لا (لمن
شاء منكم ان يتقدم) بو تهوكهسهی كه تهیهوئی پیش كهوئی له چاكه دا
كه به مه پرزگاری ته بی (او يتاخر) یا باش هه كهوئی بو كردنی خرابه
كه نیا ته بی .

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ (۳۸) اِلَّا اَصْحَابَ الِّیْمِینِ
 (۳۹) فِي جَنّاتٍ یَتَسَاءَلُونَ (۴۰) عَنِ الْمُجْرِمِینِ
 (۴۱)

هەموو کەسێک باری تەبی کردەوێ خۆیەتی (۳۸) مەگەر یارانێ دەستی
 راست (۳۹) کە لە باخاتی بەهەشتا پرسیار لە یە کتریی ئە کەن (۴۰)
 لە گوناھاران (۴۱)

ئەم چەند ئایەتی پیشوو ئە دەمی ترساند ، ئیتر کە یفی
 خۆیەتی پیش ئە کەوێ لە چاکەدا ، یا دوائە کەوێ بو خرابە ، بەلام
 ئە یی ئەمە بزانی ئە گەر بو خرابە دواکەوت پرزگار بوونی نی یە
 لە دەست خوا ، وە گو ئە فەرموێ (کُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ)
 هەموو کەسێک باری تەبی کردەوێ خرابی خۆیەتی (اِلَّا اَصْحَابَ الِّیْمِینِ)
 مەگەر یارانێ دەستی راست کە چاکان ، کە ئە مانا ئە بە خۆشی
 پائە بوێرن (فِي جَنّاتٍ) لە بەهەشتانی پاک و ئە میزی خۆشا ، ئنجا ئەم
 بەهەشتی یانە (یَتَسَاءَلُونَ عَنِ الْمَجْرِمِینِ) پرسیار لە یە کتریی ئە کەن لەو
 گوناھارانە ی کە لە دنیا دا بر وایان بە ئایە تانی قورئان ئە بوو ، وە پشتیان
 هەل کردوو لە ئایینی ئیسلام .

ئنجا کە پرسیاریان بکردایە هەر لە هاو پیکانی خۆیان لە
 بەهەشتا وە لامیان ئە دانوو کە لەمە پیش جلومان یی یان کە وتوو وە ئیمان

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ (٤٢) قَالُوا: لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصَلِينَ (٤٣)
وَلَمْ نَكُ نَطْعِمِ الْمَسْكِينِ (٤٤). وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
الْخَائِضِينَ (٤٥) وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ (٤٦)

(هەر له خۆیان وه لآم ئەداتەوه که چاومان بێ یان که وتوووه و یمان ووتوون)
چی تێوهی دوو چاری دۆزهخ کرد ؟ (٤٢) (ئەوانیش) ووتیان : تێمە ئە
نوێژکەران نەبووین (٤٣) وه خواردەمەنیمان ئەئەدا بە هەزاران (٤٤)
وه پۆتەچووین (له قسەى خراپە و بێ شەرعى دا) له گەڵ ئەوانەى که
پۆتەچوون (٤٥) وه بڕوامان بە پۆژی دواى ئەئەکرد (٤٦)

برسى وون و یمان ووتوون (ما سلككم في سقر) چى تېوهى خستۆته
دۆزهخهوه ، ئەوانیش وه لآمان داوه تەوه (قألوا) ووتیان : ئەم سزایەمان
لەبەر چوار شتە :

١ - (لم نك من المصلين) تێمە له نوێژکەران نەبووین ، واتە ئە
بڕواداران نەبووین ، چونکە بڕوامان بە نوێژ نەبوو .
٢ - (ولم نك نطعم المسكين) وه خواردەمەنیمان بە هەزاران
ئەئەدا و دەستمان ئەئەگرتن .

٣ - (وكنا نخوض مع الخائضين) وه تێگەلی غەیبەت و بوختان
ئەبووین له گەڵ ئەوانەى که تێگەلى ئەم جۆره شتانه ئەبوون .
٤ - (وكنا نكذب يوم الدين) وه بڕوامان بە پۆژی دواى ئەئەکرد

حَتَّىٰ آتَانَا الْيَقِينَ (٤٧) فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ (٤٨)
فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ؟ (٤٩) كَانَتْهُمْ حُمْرٌ
مُسْتَنْفِرَةٌ (٥٠) فَفَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ (٥١) بَلْ يُرِيدُ

تا مردىن و بەچاودىمان (٤٧) ئىتر تىكاي تىكاكران ھىچ قازانچىيان
ئى نادا (٤٨) ئىتر بۇ پوو وەرئەگىرن لە ئاموزگارىي (قورئان) ؟ (٤٩)
ئەلئى كەرە كىويى سئلن (٥٠) و لە شىر ، پەرئەكەن ؟ (٥١) بەلكو ھىموو

(حتى آتانا اليقين) تا مردىن و بەچاوى خۇمان ئىم پۈۋزەمان ذىي ،
ئىتر نە تىكاكرىكيان ھەيە تىكايەكيان بۇ بىكەت ، نە ئەگەر تىكاشيان
بۇ بىكەن تىكاكە قازانچيان ئى ئەدات ، وەكو ئەفەرموئى (فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ
الشَّافِعِينَ) ئىتر تىكاي تىكاكران ھىچ جۆرە قازانچىكيان ئى نادات .

ئىجا لە كاتىكا كە تىكاي تىكاكران قازانچ ئەدا بە گوناھباران (فما
لهم عن التذكرة معرضين) ئىتر بۇجى پوو وەرئەگىرن لە قورئان كە
بۇ بەندو ئاموزگارىي ئەوان ئىراۋەتە خواروۋە ، وە ھەرچەند چاۋيان
بە يىقەمبەر ئەكەوئى كە قورئانيان بەسەرا ئەخويىتەۋە ئاموزگارىيان
ئەكات ، سئل ئەكەن و لاتروسكە ئەويستىن و ئىيى يىۋە ئەئىن (كَانَتْهُمْ حُمْرٌ
مُسْتَنْفِرَةٌ ، فَفَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ) ئەلئى كەرە كىويى سئلن ، كە لە شىر ،
پەرئەكەن ، بەلكو لەمەش سەبىرتن ، وەكو ئەفەرموئى (بَلْ يُرِيدُ

كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ اَنْ يُّؤْتِي صُحُفًا مُنَشَّرَةً (٥٢) كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ (٥٣) كَلَّا ! اِنَّهُ تَذَكُّرَةٌ (٥٤)

یەکیک لەوان ئەبەوی نامەهای کراوەی بۆ بئیرری (لە خواوە که پروا بە محمد یئیی) (٥٢) با بەتەمای ئەمە نەبن بەلکو ھەر ناترسن لە پۆزی دوابی (٥٣) با بەشیمان بنەو بەپراستی قورئان بەندو ئامۆزگاری بە (٥٤)

کل امری منہم) بەلکو ھەموو یەکیک لەوێ پرۆایانە ئەبەوی (ان یؤتی صحفا منشرة) نامەهای کراوەی لە خواوە بۆ بئیرری ، وە فریشتە یەکی بۆی یئیی لەینش ئەوێ مەرە کە بەکەسی ووشک بیستەو وە کاغەزە کەسی قەدکری ، وە لە کاغەزە کەدا نوسراپی : « لەخواوە بۆ فلانی کوپی فلان ، محمدی کوپی عبداللە یئەبەرەو پروای یئیی یئە » .

(کلا) با بەشیمان بنەو لەم جۆرە قسانە ، بەلام بەپراستی ئەوان ئارەزووی بەندەو رگرتیان نییە (بل لا یخافون الآخرة) بەلکو ھەر ناترسن لە پۆزی دوابی تا خۆیان بۆ ئامادە بکەن و ئامۆزگاری بۆ وەرگرن (کلا) با ئەوئەندە یئیی پروا نەبن بە پۆزی دوابی ، وە ئەوئەندە بشت ھەل نەکەن (انہ تذکرۃ) یئیی گومان قورئان بەندو ئامۆزگاری بە ، خوا بەرستی یان نیشان ئەدات ، وە جەلەوگیری یان ئەکات لە بەرستی

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ (۵۵) وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ ،

ئىنجا ھەركەسنىڭ ھەزىئە كا با پەندى لىي ۋە رگرىي (۵۵) بەلام لەبەر
لاسارىي خۇيان) پەندى لىي ۋە رناگرن بەگەر خوا ھەزىكات (۵۵)
بەزۇر ناچارىان بىكات ، كە ئەمەش باوى خوا نى بە) ،

غەيرى خوا (فمىن شاء ذكروه) ئىنجا ھەركەسنىڭ ھەزىئە كات با پەندو
ئامۇزگارىي لە قورئان ۋە رگرىي ، ۋە دلىي بۇ بىكاتە ۋە ، ۋە لە ھەموو
شەوو پۇزىكا ماۋە يەكى كەم تەرخان بىكات بۇ خوتىندە ۋە
لىي ۋە ردى بوونە ۋە ، بەلام ئەم بىي پروا يانە دلىان پەش بوو ۋە بەردەي
بەسەرا ھاتوو ، ئارەزووى ھىچ ناكەن گومرايى نەبىي ، ۋە كو ئەفەرە ۋە
(وما يذكرون) يادى فەرموودە كانى قورئان ناكەن بە يادىكى باش كە
بە ھەرى لىي ۋە رگرن (الا ان يشاء الله) مەگەر خوا ھەزىكات ، واتە
مەگەر بەزۇر ناچارىان بىكات بۇ پروا يىي كەردنى ، كە ئەمەش باوى خوا
نى بە ، بەلكو باوى خوا لەسەر ئەو بە كە ئادەمىي دروست بىكات ،
ۋە ھوش و گۆش و زىرىي و بىيرو ھەست و تىگە يىشتى بداتىي ، ئىنجا
يىتە بەرەن و نامەي ئاسمانىي بۇ بىتيرىي ، ۋە لەم نامانەدا ، ۋە لەسەر
زمانى ئەم يىتە بەرەنە بە ھەموو پەنگىك ئامۇزگارىي بىكات ، ۋە بە ھەموو
زەئىك پىي پاست و چەوتى بۇ باس بىكات ، ۋە لەسەر ھەموو پىنگاۋ
گۆشە يەك گولۇپىكى ھەزار نەرىي بۇ داگىر سىتىي ، ۋە لەسەر ھەموو

هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ (۵۶)

خوا شایسته‌ی لئی ترسانه ، وه شایسته‌ی خۆشبوونه (۵۶)

شوتتیکی بيم ناك «خطر» گولۆییکى سوورى بو هه لواسی ، تا هه موو که سیک به تاره زووی خۆی پئی دوارۆزی خۆی هه لێیری ، وه به پئی کردموه‌ی خۆی پاداش بدریته وه .

دهستووری قورئانه له دواى هه موو هه پره شه به ك چه ند فه رووده به كى نه رم و شل به كاردینى وه ك لیرمدا كه ئه فه رموئى (هو اهل التقوى) خوا شایسته‌ی نه وه به كه لئی بترسن ، وه له دهستوورو باوی لانه دن ، تا خۆتان پارێزن له سزای نه و ، كه واته بو لئی ناترسن (واهل المغفرة) وه نه وه شایسته‌ی خۆشبوون له و كه سانه‌ی كه لئی بترسن و خۆیان پارێزن ، كه واته بو تۆبه ناكهن ، وه کرده وه تان چاك ناكهن ؟

سورة القيامة

بسم الله الرحمن الرحيم

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ (۱) وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ (۲)

سوورهی (قیامه) ه

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

سویند ناخۆم به پۆزی دواپی (۱) وه سویند ناخۆم به نهفی
سه رزه نشت کهر (له سه ر خرابه) (۲)

سوورهی (قیامه) ه

مه ککی به ، ۴۰ نایه ته ، ۱۶۵ ووته به ، ۶۵۲ بیته

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

سه ره تای نه م سووره ته ی دامه زران د به باسی زیندوو بوونه وه ی
پۆزی دواپی ، که خوا مه ردومی تیا زیندرو نه کاته وه بو لی برسینه وه ،
وه سویندی له سه ر نه خوات هه ر به پۆزی دواپی ، بوته وه ی نیشان بدا
که نه ورپۆزه پۆزیکی بی گومانه ، نه فهرموئی (لا اقسام بوم القيامة)
سویند ناخۆم به پۆزی دواپی (۱) (ولا اقسام بالنفس اللوامه) وه سویند

(۱) له سووره ی « الحاقة » دا مه بهس له « لا اقسام » مان لیکداپه وه ،

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ لَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ۚ (۳) بَلَى !
قَادِرِينَ عَلَى أَنْ نَسُوَّ بَنَانَهُ (۴)

ثایا ئادمیی وائەزانئ که ئیسقانه (پزئیوه) کانی یەك ناخەینەوه (۳) نە
وانی یە ! بەتەواناین لەسەر پرنکخستەوهی (نەقشی) سەر بەنجەکانی (۴)

ناخۆم بەو نەفسە پاکەیی که لەسەر هەموو خرابە کردنیك سەرزەنشیتکی
خۆی ئەکات .

هەبەس لەم نەفسە ، زەمیرو وجدانی پاک و زیندوو ، که وەك
پاسەوان وایە بو ئادمیی ، بەپراستی نەفسی پاک هەمیشە ئاگای لە هەندەیی
خۆیەتی ، وە لەگەڵ هەموو گوناهیکیا بەشیمان ئەبیتەوه ، وە
سەرکۆنەیهکی خۆی ئەکات ، وە ئەلی ئەم قسەیم بو ووت ، یا ئەو
کارەم بو کرد ، یا ئەو قسە باشەم بو نەکرد ، یا ئەو چاکەیم بو لەدەست
خۆم دا ، بەلام نەفسی خراب بە هیچ گوناهیک داناجلە کئی ، وە لەسەر
هیچ شتیک بەشیمان نایتەوه ، واتە سویند بەمانە هەموولایەکان زیندوو
ئەکرێتەوه و پرسیارتان لئ ئەکرئ ، وە پاداشی چاکەو خرابەتان
ئەدرتەوه ، وەك دەرتەکەوتی لەم ئایەتەوه که ئەفەرموی : (ایحسب
الانسان أن لن نجمع عظامه) ثایا وائەزانئ ئادمیی که دوای مرینو
پزینی زیندووی ناکەینەوه و ئیسقانه کانی یەك ناخەینەوه (بلی) نەخیر ،
کۆی ئەکەینەوه وەك جارانو پرنکی ئەخەینەوه ، لەگەڵ ئەمیشە (قادرین
علی ان نسوی بنانه) بەتەواناین که سەری بەنجەکانی بە خۆی و هەموو
نەقشەکانی یەوه دروست بکەینەوه ، که نەقشی سەر بەنجەکانی هیچ کەسێک

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ (۵)

به لکو ئاده می نه به وی هه به دکاری بکاتا ماوه (۵)

له می که سکی تر ناچی ، که نه مه گوره ترین به لگه به له سه ر
گوره بی و ته وانایی خوا ، هه روه که نه م تابه ته گوره ترین به لگه به
له سه ر نه وی که قور ئان فه رمووده ی خوا به ، نه گنا پانزه چه رخ
له مه پیش محمد بکی نه خوینده وار له شویتیکی دواکه وتووی وه که
به که دا ، نه مه ی له کوئی زانیوه ؟

له تابه تی پیشوودا سه رکۆنه ی ئاده می کرد له سه ر بی پروای
به زیندوو بوونه وه ، نجبا باسی چۆنتی به کی تری ئاده می نه کات ،
نه فه رموی (بل یرید الانسان لیفجر امامه) به لکو ئاده می نه به وی تا
ماوه هه ر به دکاری بکات ، وه له هه یج شتیک نه گه رته وه ، واته
ئاده می نابئ شه ونده تی نه گه شتوو بی پروای به ده سلانی خوا نه بی
له سه ر زیندوو کردنه وه ، به لام نه به وی به م بی پروای به خۆی
نه به سینه وه به م بیرو باوه روه وه ، بو نه وی تا ماوه به ر به ر لا بی ، وه
هه رچی ئاره زوو بکات بکات .

نه م ئاده می به خرا به نه به وی خۆی که رو کویر بکات ، وه هه ر
چه ند به یک ئامۆزگاری بکات و بی ترسیتی به سزای پۆزی دوا یی

يَسْأَلُ : آيَان يَوْمُ الْقِيَامَةِ ؟ (٦) فَإِذَا بَرِقَ الْبَصْرُ
 (٧) وَخَسَفَ الْقَمَرُ (٨) وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ (٩)
 يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ : أَيْنَ الْمَفْرُجُ ؟ (١٠) كَلَّا !
 لَا وَزَرَ (١١)

(به گالتهوه) نه پرستی : که یه پۆزی دوایی ؟ (٦) کاتیک که چاو نه بلهق
 بوو (٧) وه مانگ تاریک بوو (٨) وه پۆزو مانگ کوکرانه وه (٩)
 نه وکاته ئادهمی نه ئی : بوگویی سهرده رکه م ؟ (١٠) هیچ به نایه ک نی یه
 (١١)

گالتهی بی سکت ، وه کو نه فرموی (سأل) پرسیار نه کیات له
 نامۆز گره کهی به گالتهوه ، نه ئی (ایان یوم القیامة) که یه نهو پۆزی
 دوایی یه ؟ ئنجا خوا نه فرموی (فاذا برق البصر) کاتیک که چاو نه بلهق
 بوو له بهر سامی نهو پۆزه (وخسف القمر) وه مانگ گیسرا ، واته له
 شوونی خوی ترازو پروو ناکیی نهسا (وجمع الشمس والقمر) وه پۆزو
 مانگ کوکرانه وه ، واته هه لوه رین و بوونه وه به یه ک کۆمه له وه ک جازان
 (يقول الانسان يومئذ اين المفر) ئادهمی لهو پۆزه دا نه ئی : له کوئی یه
 ده ر باز گه ، واته بوگویی بجم ، وه جنۆن ده ر باز یم ؟ ئنجا نه وکاته
 به نایه ک نی یه (لا وزر) هیچ به نایه ک نی یه که به نای بو بهریت
 وه لباره نای فرا وه نه فرموی «کلا» ده ره یون نیه و
 - ٢٤٤ - به ته صامه وه

إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ (۱۲) يُنْبَأُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ
بِمَا قَدَّمَ وَآخَرَ (۱۳) بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ (۱۴)
وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِيرَهُ (۱۵)

هەر لای پەرورددگاری تۆیه نارامگا (۱۲) لهو پوژزه دا مهردوم
ئاگادار نه کړئ به وهی که پیش خستووه و دواي خستووه (له چاکه و
خرابه) (۱۳) به لکو ئاده مې ئاگاداره به حالى خوی (۱۴) با هرچی
پرو بیانوویه کیشی هیه هینایتی به وه (۱۵)

(الى ربك يومئذ المستقر) لهو پوژزه دا نارامگا هر لای پەرورددگاری
تۆیه ، واته به فرمانی ئه و مهردوم چيگای یا بههشته یا دۆزهخ ، ئنجا
لهو پوژزه دا پهرده له سهر کرده وهی مهردوم هه ل نه گیرئ ، وه ئاگادار
نه کړئ به و شتانهی که کردوویه نی ، وه کو نه فهرموئ (نینا الانسان
يومئذ بما قدم و اخر) لهو پوژزه دا مهردوم ئاگادار نه کړئ به و چاکه و
خرابانهی که له پیش خویا ناردوویه نی ، وه به وانهی که به دوویا نه چئ .
ئنجا باسی ئه وه نه کات که مهردوم له پوژی دوايي دا خوی ئه یئ
به شاهد له سهر خوی ، وه نیویست به هیچی تر ناکات ، نه فهرموئ
(بل الانسان على نفسه بصيرة) به لکو ئاده مې ئاگاداره به حالى خوی
(ولو القى معاذيره) با هرچی پرو بیانوویه کیشی هیه هه مووی
هینایته وه .

ئهمرۆ که جیهانی پرووناکه ، زانین که شتووه به ئه نندازه بهك چيگا

لا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ

زمانەت مەجوولینە بە خویندەنەوی سرووش ،

دەستی دزو پیاو کوژ ، ئەخوینرتەو بەسەر دارو دیوارو میزو کەتۆرو
دەرگا و مشتوی خەنجەرەو ، وە جیگا پێی ئەدۆزرتەو ، وە ئەمانە
هەموو شاھیدن لەسەر دزیەتی یا پیاوکوشتن یا ھەر کارێکی تر ، ئنجای
ئەبێ سبەینێ لە بارەگای خوادا چۆن پێ ؟ ئەگونجێ ھەرچی قسە و
گوفت و گۆمان ھەیە ھەمووی تۆمار کرای و مابیتەو بە پێک و پێکی .

★ ★ ★

ئەگیرتەو کە پێغەمبەر « دروودی خوای لێ پێ » لە سەرەتاوە
زۆر ئەترسا لەوێ کە ئەو ئایەتانە بە سرووش بۆی دئی و جبریل
ئەخوینتەو بەسەریا ، بە یەكەم جار بۆی لەبەرئەکرێ ، ئەخوازە لا کە
ئایەتە کەش درئێ پێ ، یا چەند ئایەتێک پێ پێکەو ، جالەبەرئەو
پێغەمبەریش بۆئەو ئایەتە کە ییر ئەچیتەو ، لە گەل جبریل
دەستی ئەکرد بە خویندەنەوی سرووشە کە ، ئەمیش دوا بەدوای ئەو ،
ووتە کانی یەك بە یەك ئەووتەو ، ئنجای بەم بۆنە یەو لە سوورە « طه » دا
بە ئایەتی « ولا تعجل بالقرآن من قبل ان یقضی الیک وحیه » (۱)
جەلوگیریی پێغەمبەر ئەکا لە بەلە کردن و ووتەوێ ووتەوی سرووش ،
ھەر وەك لێرە شا جەلوگیریی لێ ئەکات ئەفەرمووی (لا تحرك به لسانك)

(۱) واتە تۆ (ئەو پێغەمبەر) پێش ئەوێ سرووشی قورئان بەتەواوی
بە تۆ بگات ، بەلە بەل (لە خویندەنەویان) مەکە .

لَتَعْجَلَ بِهِ (۱۶) اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ (۱۷) فَاِذَا
قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ (۱۸)

تا په‌له‌ی تیا بکه‌یت (۱۶) به‌پاستیی (به‌پیی به‌لئیک که داوامانه) له‌سه‌ر
تیمه‌یه کۆکردنه‌وه‌ی له سنگاو خویندنه‌وه‌ی (۱۷) ئنجا که قورئانمان
بۆ خویندنه‌وه (به‌هۆی جبریل‌ه‌وه) به‌پیره‌ویی خویندنه‌وه‌ی ئه‌و بکه (۱۸)

زمان مه‌جوو‌لئنه‌وه به‌ خویندنه‌وه‌ی ئه‌و قورئانه‌ی که به‌ سرووش بۆت‌دی
(لتعجل به) بۆ ئه‌وه‌ی به‌په‌له‌ وه‌ری‌گریت ، ئنجا به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌م
جله‌و‌گیری به‌ ئه‌هیتنه‌وه ئه‌فهرموئ (ان علینا جمعه) چونکه به‌پاستیی
به‌لئیکه له‌سه‌ر تیمه کۆکردنه‌وه‌ی قورئان له‌ سنگی تۆدا (وقرآنه) وه
خویندنه‌وه‌ی ، واته‌ یارمه‌تی‌دانت بۆ خویندنه‌وه‌یو زانیینی و له‌به‌ر‌کردنی
به‌په‌نگیک که له‌بیرت نه‌چینه‌وه ، به‌لئیکه پیمان داو‌ییت له‌ سووره‌ی
«اعلی» دا به‌ ئایه‌تی «سنقرئک فلا تنسی» (۱) . (فاذا قرأناه) ئنجا کاتیک که
قورئانمان بۆ خویندنه‌وه به‌هۆی جبریل‌ه‌وه ، گوئی بۆ بگه‌ره تا
لئێ ئه‌یتنه‌وه ، ئه‌وکاته (فاتبع قرآنه) به‌پیره‌ویی خویندنه‌وه‌ی ئه‌و بکه ،
واته بی‌لیره‌وه وه‌ک ئه‌و .

په‌مه‌به‌ر «دروودی خوای لئێ بی» هه‌روه‌ک له‌ سه‌ره‌تاوه‌ چاوی
نه‌په‌ری به‌ ده‌می جبریل و وه‌هه‌رچی ئه‌خوینده‌وه خه‌یرا ئه‌میش به‌په‌له
ئه‌یخوینده‌وه ، ده‌م و زمانی ئه‌جوولانه‌وه تا جله‌و‌گیری کرا لئێ ،

(۱) واته قورئانت به‌سه‌را ئه‌خوینننه‌وه، وه‌تۆش له‌بیرت ناچینه‌وه.

نُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهٗ (۱۹)

له پاشا پروونکردنه ووی له سهر تیمه به (۱۹)

هه روا به چاویکی پر له سه رسامیی و پرسیار شه ووه تهماشای جاوی
جبریلی نه کرد که تی بگات له مه به سه کانی ، تنجا خوا له مهش
جله وگیری کرد ، وه به لینی بی دا که هه رشکت نه زانی سه
مه به سه کانی تیمه بیت نه لنین ، دوا ی نه ووی که نایه ته کانت هاته بهر ،
وه کو نه فهرمووی (نُم ان علینا بیانہ) له دوا بی دا تیمه بو ت پرافه نه که یین .

دوا ی نه نایه ته نیتر پیغه بهر که سرووشی بو به نایه ، سه ری
دانه خست و گوئی بو نه گرت تا لی نه بو ووه ، تنجا له بهر خو یه ووه
دهوری نه کرده ووه ، که تهماشای نه کرد ، هه مووی له دلایا چه سب بو ووه .

به لام پیشه وای به ناوبانگ « قفال » له ته فسیری نه نایه ته دا نه لینی :
نه نایه ته په یوه ندیی هه یه به نایه ته کانی پیشه ووه که باسی نه و
بی پروایه ی کرد که نه بوست تا ماوه هه به دکاریی بکات ، وه
فهرمووی « بل یرید الانسان لیفجر امامه » واته ناده می نه یه ووی تا ماوه
به دکاریی بکات . وه نه گه ریه کیک بی ترساندایه به پرۆزی
زیندوو بو ووه ، به گالته ووه نه ی ووت : نه و پرۆزه که ی نه بیت ؟ تا لووت و
بزووت تووشی نه بی ، نه و سا که تهماشا نه کات راسته و جی ده رجوونی
نی یه ، نه یسا بو لای خوا نه بیت ، وه هه چیشی پیش خستی له چاکه
یا له خرابه هه ووی دیته پئی ، وه هه رچی کرد بی به نامه ی کرداری
نه یه نه دهستی ، وه بی نه لنین : « اقرأ کتابك کفی بنفسك الیوم علیک

حسیا « واته نامه‌ی کردارت بخویند ره وه ، نه مپو هدر خوت به سیت که کرده وه کانت لسه بزمیرری ، نجا که دهستی کرد به خویندنه وهی نامه که ی ، هرچی پی ناخوش پی و به دلنی نه پی خیرا به سهریا تی نه پپی بوئوه وی زور زوو پزگاری بی پی لی ، نجا له وده مه دا پیی نه ووتری « لا تحرك به لسانك » به له بهل مه که و زمانت هه له مسوورینه به خویندنه وهی کرده وه کانت « لتعجل به » بوئوه وی که تالوو که و دهست و بردی لی بکه بیت و خوتی لی پزگار بکه بیت « ان علینا جمعه وقرآنه » به پیی به لیتیک که داومانه ، لسه ریمه به کو کردنه وهی کرده وه کانت و خویندنه وهی « فاذا قرأناه » نجا که خویندانه وه به سهرتا « فاتبع قرآنه » دوی خویندنه وه کانی بکه وه و دان پیی به گونا هه کانتا « نم ان علینا بیان » له باشا پروونکر دنه وهی نو کرده وانه و توله بو دانان بیان لسه ریمه به .

نجا به پیی به پانا و ضمیر « به » و نه وانه ی که به دویا دین هه مو نه چنه وه بو کرده وهی ناده می ، که له ناو نامه که یا نوسراوون ، وه فرموده وی « کلا بل تجون العاجلة » گرفت و گویه له گهل نه و پی پروایه ی که به دریزی نه منی نه به وی هه خرابه بکات ، وه جله و گیری نه ویش و ونه کانتی له و چوتی به ی که تیانی له خوشه وستی دنیای پی وه فا ، وه به مپه نگه باسه که نه میتته وه له یه ک جوار چیه ودا ، وه شیوه کهش نه میتته وه به به یوه ندی له ناوا .

نمه تفسیری نایه ته که به به هه دوو مانا که ، به لام من بهش به حالی خوم مانا که ی « قفال » م پی باشره ، چونکه مه بهست له جله و گیری پیغمبر له به له بهل کردن و دم جوولانه وه له کاتی سروشا ،

کَلَّا بَلَّ تَحِيَّوْنَ الْعَاجِلَةَ (۲۰)

دهست هه‌لگرن (ئه‌ی ئاده‌میی له په‌له‌کردن) به‌لکو چه‌زتان له دنیا‌یه (۲۰)

به‌یه‌ك جار یك دینی وه‌ك له سووره‌ی « طه ، دا كرا ، ئیتر پئویست به دووباره‌ كردنه‌وه ناكات له دوو سووره‌تا ، چونكه ئهم باسه‌ باسیکی په‌ووشت و خوییی نی‌یه ، تا له چه‌ند شوینا بووترینه‌وه ، هه‌ر شوینه‌ی به‌جۆریك به‌لام من له‌گه‌ل ئه‌میشه هه‌ردوو مانا‌كه‌م نووسی .

له‌پێش ئهم باسه‌دا ئه‌وه‌بوو باسی ئه‌وانه‌ی كرد كه‌ پرۆایان به‌ پرۆزی دوا‌یی نه‌بوو ، وه‌ به‌ته‌سه‌وه ئه‌یان‌ووت : « ایا ن یوم القیامة ، ئه‌جا له‌دوا‌ی ئه‌وه‌ی كه‌ نیشانی یه‌غه‌مبه‌ر درا كه‌ له‌ كاتی سرووشا چۆن بێ و چی بكات ، وه‌ ویستی به‌جیته‌وه سه‌ر باسه‌كه‌ی پێشووی خۆی ، هه‌ات به‌جۆریك دا‌یمه‌زراند ، ئه‌وی كه‌ یه‌غه‌مبه‌ری لێ جله‌و‌گیر كرابوو ، ئه‌ویشی تیه‌و‌په‌چا فه‌رمووی (كلا) ده‌ست‌هه‌ل‌گرن - ئه‌ی ئاده‌میی - له‌ په‌له‌په‌ل كردن له‌ كاروبار‌تاناو هه‌له‌په‌ل‌كردن بۆ گه‌یشتن به‌مه‌به‌ستان ، وه‌ ئه‌مه‌ بووه به‌ په‌ووشت بۆ هه‌موولا‌یه‌كان ، ته‌نانه‌ت بۆ ئه‌وه‌شان كه‌ له‌ هه‌مووتان كامل‌ترو چاك‌ترو به‌رز‌ترو ، كه‌ یه‌غه‌مبه‌ره ، كه‌ ئه‌ویش له‌ هه‌ندی كاتا بێ‌به‌ش نی‌یه له‌ په‌له‌په‌ل كردن .

تیه‌و‌ ئه‌ی ئاده‌میی كه‌ باوه‌پنا‌كه‌ن به‌ سرووشی خوا ، له‌به‌ر ئه‌وه نی‌یه كه‌ راست‌به‌رستن وه‌ك خۆتان ئه‌لێن (بل تحبون العاجلة) به‌لکو چه‌زتان له دنیا‌ی بێ‌به‌قاییه ، وه‌ هه‌ر چاوتان له‌ خۆشیی و پابواردنی ئه‌وه‌وه‌یه ، وه‌ هه‌ر خۆشه‌ویستی دنیا‌شه سه‌رچاوه‌ی هه‌موو خه‌راپه‌یه‌ك ، وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌ كه‌ پرۆزی دوا‌یی‌تان له‌بیر‌ته‌بانه‌وه ، وه‌كو ئه‌فه‌رمووی

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ (۲۱)

وه دست له پۆزی دوابی ههله گرن (۲۱)

(وتذرون الاخرة) وه دست له پۆزی دوابی ههله گرن ، وه پشت نه که نه هه موو کرده وه به کی باش ، نه مانهش هه مووی له بهر نه وه به که به سرووشه به له تان تیا به .

تۆش - نهی پتغه مبهه - هه رچه نه به له نه که بیت له کاتی وه رگرتی سرووشا به ووتنه وهی ووتنه کانی ، وه به هوی به له نه وه به ئینی خوا که پیتی داویت به ئاگاداری قورئان و ، ته واو کردنی و قورس به ستنی له سنگتا ، به په ننگیک که هه رگیز له بییرت نه چته وه - فه رامۆش نه که بیت ، وه تۆش وه که ده ستهی به کهم به له بهل که ریت ، به لام به لهی بی پروا کان له خسراپه و کاری نابه سه ندایه ، وه به لهی تۆ - نهی پتغه مبهه - له چاکه و کاری به سه ندایه ، له گه له نه میسه پتغه مبهه جه له و گیر کرا له به له ، وه ئاگادار کرا به دنیایی له باشه پۆزا که به ئاره زووی دلی نهو نه بیت .

تهوی باسمان کرد له تفسیری ئایه ته که دا پروو به پرووی بی پروا کان ، نه وه وهر نه گیرتی له دیمه نی ئایه ته که به ئاشکرا ، به لام نهوی پروو به پرووی پتغه مبهه باسمان کرد ، نه وه وهر نه گیرتی له لاوه ، وه ئایه ته که له و دیو بهرده وه ته یگه به نهی .

له دوابی نه وهی که فه رمووی ئاده مبی جهزی له خوشیی دنیایه ، وه باوی نه دا به سه ر پۆزی دوابی و خوشیی تیجگاریی نه وا ، تیجا باسی

كَلَّا! إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ (٢٦) وَقِيلَ: مَنْ رَاقٍ؟ (٢٧)
 وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ (٢٨) وَالْتَفَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ (٢٩)
 إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ (٣٠)

بەشیمان بنەو! کاتیک کە گیان گەیشتە قورقورایگە (٢٦) وە وترا: کئی یە
 چارە کەر؟ (٢٧) وە (نەخۆشە کە) زانی ئەو (ی تووشی بوو. مردن و)
 جیا بوونەو یە (٢٨) وە قاج لە قاج ئالاً (٢٩) بۆلای پەرورەدگار تە
 پایچکردن لەورۆژەدا (٣٠)

پۆزی دوا یی یە ، فەرمووی (کلا) دەست هەلگرن لە خۆشەویستی دنیاو
 باودانی بەسەر پۆزی دوا یی دا ، وە بیر بکە ئەو لەو تەنگانە یە کە دئی
 بەسەر تانا (اذا بلغت التراقي) کاتیک کە گیان گەیشتە قورقورایگە ، وە
 کەس و کار و خەزم و خووشی نەخۆش بەدەور یا دەستە ئەژنۆ دا ئیشتن ، وە
 هیچ هیوایە ک نەما نوشتەو ئەفسون نەیی ، وە کو ئەفەرموی (وقيل من
 راق) ووترا لەلایەن کەس و کاری نەخۆشەو : کئی واهە یە نوشتە یە کئی
 بۆ بکات (وظن انه الفراق) وە نەخۆشە کە زانی کە ئەو ی تووشی
 بوو. مردن و جیا بوونەو یە تی لە مأل و منأل و ئەو دارایی یە کە هە یە نئی
 (والفت الساق بالساق) وە قاج لە قاج ئالاً ، هیزی جوولانەو ی نەما .

کاتیک کە مردن هات و فراتی لەناو کەس و کار تا ، ئەو کاتە
 نئی ئەگەیت کە بۆ کویت ئەبات؟ (الی ربك يومئذ المساق) بۆلای
 پەرورەدگار تە پایچکردن لەورۆژەدا بۆ لێ پرسینەو ، لە کاتیک کە

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى (۳۱) وَلِیْکَنْ کَذَبَ وَتَوَلَّى
 (۳۲) ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ یَتَمَطَّى (۳۳) أَوَّلَىٰ لَکَ
 فَاوَّلَىٰ (۳۴)

نه بر وای هتاو نه پارایه‌وه (۳۱) به‌لکو تاینی به‌دروؤ نه‌زانی و پستی
 تی‌ته‌کرد (۳۲) له‌پاشا به‌له‌نجه‌و لاره‌وه چوو‌وه بو لای مال و منالی (۳۳)
 وای بو تو (نادمیی بی‌پروا) تنجا وای بو تو (۳۴)

هه‌رچی جا‌که بی‌نی‌یه‌تی ، وه‌کو نه‌فهرموئی (فلا صدق) نه بر وای
 هتا به‌نامه‌ی خواو پیغه‌مبه‌رانی (ولا صلی) وه نه پر ووی کرده خواو
 نه‌وبه‌ی کردوو پارایه‌وه (ولیکن کذب) به‌لکو بر وای به‌زیندوو
 بو‌ونه‌وه نه‌کرد ، هه‌روه‌ک بر وای به‌دینی خوا نه‌بوو ، وه نه‌مانه‌ی هه‌موو
 به‌دروؤ نه‌زانی (وتولی) وه پستی تی‌کرد (ثم ذهب الی اهله یتمطی)
 له‌پاشا به‌فیزو ده‌عبه‌و له‌نجه‌و لاره‌وه گه‌پرایه‌وه بو لای که‌س و کاری .

نه‌گی‌رنه‌وه که به‌به‌ست به‌م نایه‌ته « ابو جهل » که ناوبه‌نساو
 چۆنه لای پیغه‌مبه‌ر ، وه گوئی‌ی نه‌گرت له‌قورئان خویندنه‌که‌ی ، له‌پاشا
 ده‌ستی نه‌کرد به‌گائته‌کردن به‌خۆی و به‌قورئانه‌که‌ی ، تنجا به‌ده‌عبه‌ی
 ده‌ساره‌وه نه‌گه‌پرایه‌وه ، چونکه له‌خزمت پیغه‌مبه‌را بی‌نده‌ببی
 کردوو ، خۆی به‌دروؤزنو قورئانه‌که‌ی به‌دروؤ زانی‌وه .

له‌دوای باسی نه‌و بی‌پروای به‌ده‌عبه‌و ده‌ساره ، وه له‌دوای باسی
 کرده‌وه‌ی ناشرینی ، تنجا پروو به‌پروو بی‌ی‌ته‌لی (اولی لک فاولی) وای

ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ (۳۵) اَيْحَسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ
يُتْرَكَ سُدَىٰ؟ (۳۶)

دووباره وای بو تو ، تنجا وای بو تو (۳۵) ئایا وائەزانئ ئادەمی که
هەروا بەرە ئلا ئەکریئ (و پشت گوئئ ئەخرئ) (۳۶)

بو تو ئەمی ئادەمی بی پروا ، تنجا وای بو تو (ثم اولی لك فأولی)
دووباره وای بو تو ، تنجا وای بو تو ، واتە نزیکە تووشی پوژی پەشی
خۆت بیست ، پیش ئەوەی سزای خوا بەخە گیرت بیئ .
ئەگەر ئەوە که پوژی بیغەبەر بە « ابو جهل » ئەگات وە بەخەمی
نەگرتی و پای ئەوە شینی و بیئ ئەلی : « اولی لك فأولی ، ثم اولی لك
فأولی ، ئەبو جهل ئەلی : ئەوە هەر پەشەم لی ئەکەیت ئەمی محمد ؟ بەخوا
نە خۆت و نە خواکەت ناتوانن هیچم لی بکەن ، وە لە من گەورە تر نی بە
لەم شوئەدا ، دواي ئەوە ئەوە نەندە بی ئەچوو ئەبو جهل کوژرا لە جەنگی
« بدر » دا ، وە فری درا بە جالە قوو تە بە کەو و دا پو شرا .

دواي ئەو هەر شە بەتینەمی که بە ئایەتی پیشوو کردیی ، تنجا
بەم ئایەتە نەرم و شلە ئاووړیک بە ئادەمی ئەداتەو بو ئەو سەهرەبانی بەمی
که خوا کردوو یەتی لە گە ئایا لە بەکەم پوژی بەیدا بوونی بەو لە سەسکی
دایکیا تا پوژی هاتە جیهانی ، ئەفەرموئ (ایحب الانسان ان یترک سدی)
ئایا وائەزانئ ئادەمی که هەر وای بەرە ئلا ئەکریئ و پشت گوئئ ئەخرئ

الْمَ بِكَ نُطْفَةٌ مِّنْ مَّنِيَّ يُمْنِي (۳۷) ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً
فَخَلَقَ فَسَوَى (۳۸)

ئایا دلۆپیک نه بوو له ئاویکی هه لپزاو (۳۷) له پاشا بوو به خوین پاره یه ک
ئجا دروستی کردو پینکی خست (۳۸)

وهك گیان له بهرانی تر ، بی نهوهی له جیهانا بئغه مبه رینکی بو بنیرری به
چهند سرووش و دهستووریکه وه ، تا پئی نمودنی بکات بو نهو پایه
به رزهی که خوا پئی سپاردوو ، وه بی نهوهی دواي مردن زیندوو
بکرتنه وه بو لپی بر سینه وه و پاداش دانه وه ، نهه هیچ وهخت ئاده می نای
وا بزانی ، چونکه چاوی تبه یه که خوا وهك له له یه کئی مبه ره بان
دهستی به پستی به وه یه ، له کاتیکه وه که دلۆبه ئاویکی بی وینسی
بی ژیری و بیرو دهسلات بووه ، تا نه بی به مرو فیککی زییری به بیر ،
وهك نهفه رموی (الم یك نطفة من منی یمنی) ئایا دلۆپیک نه بوو له
ئاویکی هه لپزاو ، وه تاقه بۆشهك هخلیه یك نه بوو که دواي
متور به بوونی خیرا پرووی کرده منالدا (ثم کان علقه) له پاشا بوو به
خوین بازیه کی بچووک به قهده زهروویهك ، ئجا چوو نووسا به دیواری
منالدا نه وه ، تا خوین وه رگری و بزبی ، کئی ئهم جوولانو و پوینسهی
خسته دلئی به وه ؟ کئی ئهم هیزو تهوانایی بهی دایی ؟ کئی ئهم پینگی بهی
نیشان دا ؟

له پاشا کئی کردیی به منایکی پینک و پینک له سکی دایکیا ؟ وه کو
نهفه رموی (فخلق فسوی) ئجا نه ندای لپی دروست کردو پینکی خست ،

فَجَمَلَ مِنْهُ الرَّؤُوسَيْنِ : الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ؟ (۳۹)
 أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى ؟ (۴۰)

تجما لهو ناوه دوو جوړی دروست کرد ، تیرو می (۳۹)
 نایا تهو خوایه توانا نی به له سر تهوی که مردووان زیندوو بکاتهوه ؟ (۴۰)

وه هدر نهندامدی به قهد خوی ، هه به نه اندازهی خوی به بی زیادو کم
 (فجمال منه الزوجین) (۱) تجما لهو ناوه هه لپ زاوه دوو جوړی نی
 دروست کرد (الذکر والانثی) تیرو می •

وانه هم بوشه که چون بوو به تیرو تهو بوشه که چون بوو به می ، وه
 خویان چ ددهسه لاتیکیان هه یه لهم بووندها ؟! که واته به ناچار بی نه بی
 بلین به نجه یه کی به نهانی هه یه که هم بوشه کانه نه بابه پتوه له یه کم
 قوزاغی بوونانهوه تا دواقونایان •

همه بناغهی نادمی بوو که باس کرا ، تجما با به نیندما فوه وه لامی
 هم برسیاره بداتهوه که خوا لئی ته کاتو نه فهرموو (الیس ذلک
 بقادر علی ان یحیی الموتی) نایا تهو خوایهی که همه کردارو
 ددهسه لاتی ، توانا نی به له سر تهوی که مردووان زیندوو بکاتهوه ؟!

• به لئی به تهوانایه له سهری

• به لئی زیندووی ته کاتهوه •

به لئی هیچ جیاوازی بهک نی به له ناوه ندی دروست کردنی به کم و

• دووهما •

(۱) عه رب به ژنو میتر دیک نه لئین : زوجین : ههروهک به میتر
 نه لئین : زوج وه به ژن نه لئین : زوج •

سورة الانسان

بسم الله الرحمن الرحيم

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ ، لَمْ يَكُنْ
شَيْئًا مَّذْكُورًا (۱)

سوورەى (ئىنسان)ە

بە ناوى خواى بەخشندەى مېرەبان

بى گومان ماو بەكى تىجگار زۆر لە پۆزگار ھات بەسەر ئادەمى دا كە
شەكى وانەبوو ناو بىرى (۱)

سوورەى (ئىنسان)ە

مەككىيە ، ۳۱ ئايەتە ، ۲۴۲ ووتەيە ، ۱۰۵۲ بېتە

بسم الله الرحمن الرحيم

بە ناوى خواى بەخشندەى مېرەبان

ئەم سوورەتە ھەمووى بانگ کردىكى نەرموشلە لە خواوہ بو
ئادەمى بە سى پلە ، كە فرمانبەرى خوا بکات و بەناى بو بەرى .

يەكەم ئەدا بە گونجگەى دليا كە ئادەمى لەپىش بوونسا لە كوئى
بووہ ؟ وە كى ھىتاوئە پوووى كار ؟ ئەفەرموئى (ھل اتى على الانسان)
بى گومان ھاتووہ بەسەر ئادەمى دا (حین من الدهر) ماو بەك لە پۆزگار
(لم يكن شيئاً مذکوراً) كە ئەو ئادەمى بە لەو ماو بەدا شەكى وا نەبووہ

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ

به راستی تیره نادمیسان دروست کرد له دلۆپنیک ناوی تیکه‌ل له گه‌لنی توخم

که ناوبرئی ، به‌لکو شتیکی وا بی‌نموود بووه که کس پیری به‌لایا نه‌چووه ، ئنجا سا یا میکروژنیک بووه له پستی باوکیا ، وه یا شتیکی به‌راگه‌نده بووه له‌ناو توخمه‌کانی ئهم بوونه‌وه‌ردها ، وه نه‌گه‌ر مه‌به‌س له ناده‌یی تهر «نوع» نه‌ویش پوژنیک بووه که شتیکی وا نه‌بووه که ناوبرئی ، به‌لکو شتیکی نادیارای داپوشراوی وا بووه که کس ئاگای لی نه‌بووه ته‌نیا ئه‌و خوایه نه‌بی که ویستووینه‌تی دروستی بکات .

خوا به‌م ئایه‌ته ناووپنیک ئه‌دانه‌وه به نادمی بو. دواوه ، واته بو پیش په‌یدا‌بوونی له جیهانا ، که له‌و ماوه دوورو دریزه‌دا له‌کوئی بووه ؟ وه کئی دروستی کردووه ؟!

دووه‌هم ئه‌دا به‌گوینچه‌که یا که چۆن دروست بووه ، له‌گه‌ل فه‌لسه‌فه‌ی دروست‌کردنه‌که‌ی و ئارایش‌دانی به‌چاوو گوئی و پرنیگای هه‌ست و تیگه‌یشتی ، ئه‌فه‌رموئی (انا خلقنا الانسان) تیره نادمی‌مان دروست‌کرد (من نطفة امشاج) له دلۆپنیک ناوی تیکه‌ل له‌گه‌لنیک توخم «عصر» و شیوه‌و په‌ووشتانی سرووشتی «طبائع»ی جیاجیا ، واته ئه‌و توخمانه‌و په‌ووشتانی سرووشتی‌یه‌ی که له‌لشی نادمی‌دا هه‌ن باش ئه‌ومی که بوو به‌زه‌لامنیک ته‌واو ، له‌ناو ئه‌و دلۆپه‌ئاوه‌شا بوون که ئه‌و نادمی‌یه‌ی لی په‌یدا بووه ، ئنجا ئه‌و ئاوانه ، وه ئه‌و

نَبْتَلِيَه ،

تاقی بیکنهوه ،

توخمانه که تیکه‌ل بوون هه‌ریه که په‌ووشتانی سرووشتی خۆی تیا به که له باوک و دایک و باپیران و داپیرانه‌وه بۆی هاتوو ، وه ئه‌میش ده‌وزی ئه‌کاته‌وه بۆ وه‌چه‌وه نه‌وهی خۆی ، وه ئه‌و په‌ووشته سرووشتانه دابه‌ش ئه‌بن به‌سه‌ریانا به‌جیاوازی له‌بابه‌ت زۆری و که‌می و به‌هیزی و بی‌هیزی و گه‌لی شتی تروه ، له‌به‌رئه‌وه هه‌ر مه‌ردومێک جووره سرووشتیکی هه‌یه ، وه هه‌ریه‌کیک جووره په‌ووشت و خوویه‌کی هه‌یه ، با له یه‌ک باوک و دایکیش بن .

ئه‌جانه‌گه‌ر یه‌کیک بلی : خه‌وا به‌ تۆ بۆ ئاده‌میت وا دروست کردوو ، که هه‌ر وه‌ک ته‌حرو وینه‌ی که‌س له که‌س ناچێ ، سرووشت و په‌ووشت و خووشیان له یه‌ک ناچێ ؟ خوا وه‌لام ئه‌داته‌وه ئه‌فه‌رموی : ئه‌مه وامان دروست کردوو بۆ ئه‌وه‌ی (نبتلیه) که تاقی بیکنه‌وه به‌و ده‌ستورانه‌ی که بۆ دانه‌ئین ، وه به‌و پێوستانه‌ی که له سه‌ری دانه‌ئین ، وه به‌و پێ‌نموونی‌یانه‌ی که ئه‌یکه‌ین ، تا ده‌رکه‌وی له‌سه‌ر شانوو‌ی ژیان بۆ خووشی و بۆ مه‌ردوومیش ، ئایا پێ‌ی پراست ئه‌گرێ ، یا خوار؟ وه فه‌رمانه‌به‌ری ئه‌کات یانا (۱) ؟ واته ئه‌گه‌ر ئاده‌می به‌م په‌نگه‌ نه‌بوا به‌ ، وه په‌ووشتانی سرووشتی جوئی جوئی « طبانی

(۱) ئه‌گینا خوا ئه‌زانی به‌ئهمی خۆی چۆنه‌و چۆن ئه‌بێ ، واته باش ئه‌بن یا خراب ئه‌بن ، وه پێوست به‌م تاقی کردنه‌وه‌یه ئی به .

فَجَعَلْنَاهُ سَمِيحًا بَصِيرًا (۲)

ئىنجا گىرامان بە ژنەواى بىنا (۲)

مختلفە، و خوى سرووشىي دۇدار د غرائزى مېابىنە، تيا نە بوایە، بەلكو يەك توخم ، وە لەسەر يەك سرووشت بوونايە ، زە لامە كانىش ئەو كاتە بەناچارىي ھەموو يەك پىئىيان ئەگرت ، وەك فرىشتە ، وە نەيان ئەتوانى لابدەن ، وە ئەم تاقى كەردنە وە يە نە ئەبوو ، وە دانانى ياسا و شەرىھەنت و پىويستانى ئايىن پى مانا ئەبوو ، بەلكو ئەو كاتە ئادەمىي ئادەمىي نە ئەبوو ، شىكى تر ئەبوو .

وونمان خوا ئادەمىي دروست كەردووە لە دلۆپىك تاوى تىكەل لە پەرووشتانى سرووشىي جوى جوى بۇ تاقى كەردنە وە ، ئىنجا ئاخۇ ئەمە بىچتە سەر پى ئەمەي كە ئادەمىي ژىرىي و بىرو سەربەخۆي پىي ؟ نەخىر بۇ يە فەرمووى (فەجلىناھ سەمىيا) ئىنجا گىرامان بە ژنەوا بۇ كوى گرتن لە سرووش و فەرمانى ئايىن (بەسیرا) بىنا بۇ وورد بوونە وە لە نىشانى تاكو تەبىئىي خوا و دۆزىنەمەي پىي پاست .

بەم ئايەتە ئاوپرىك ئەداتە وە بە ئادەمىي بۇ ئەودەمەي كە تيا دىتە جىهان ، تا بزانتى لە چى دروست بوو ، وە فەلسەفەي ھانتە پرووى چى يە ؟!

سېھەم باسى پى ئەمەمىي ئادەمىي ئەكات بە پەوانە كەردنى پىئە مەران و ناردنى نامەي ئاسمانى لە گە ئانا ، تا خۆي بە ئارەزووى

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا (۳)

ئىمە بىن گومان پىنن موونىمان كىرد : سا يا سوپاس گوزارە ، وەيا
ناسوپاسە (۳)

خۆى ، پىنن بەك بۇ خۆى ھەلبىزىرى ، ئەفەرموئى (انا هديناه السبيل)
ئىمە پىنن موونىمان كىرد بۇ پىنن پاست ، وە لەو سرووشانەى كە
زردوومانەتە خوارەوۈ باسى ھەموو شىكمان بۇ كىرد ، وە پىنن پاست و
چەوتمان بۇ لەبەك جىا كىردەوۈ ، تا بە ئارەزووى خۆى پىنن بەك بۇ خۆى
ھەلبىزىرى ، وە كو ئەفەرموئى (انا شاكرا) يا سوپاس گوزارە و پىنن
چاكەو خوابەرسىتى ئەگرى ، وە ئەيخەينە بەھەشتى خۇمانەوۈ (واما
كفوراً) وە يا ناسوپاسى و پىنن فەزەمانىمان ئەكات . وە ئابىن و پىنن بەھەرى
ئىمە بەدرو ئەزانى ، وە پىنن جەوت و خرابە ئەگرى ، وە ئەيخەينە ناو
دۆزەخەوۈ .

★ ★ ★

لەدواى ئەوۈى كە ئادەمى پاكىرت لەسەر دووپىانى پىروا
پىنن پىروابى ، وە ئاووپىكى پىنن دابەوۈ بۇ پاشەوۈ كە ماوۈ بەك بوۈ
نەبۇۈ ، ئىجا ئاووپىكى تىرى پىنن دابەوۈ بۇ پىشەوۈ لەگەل ووردىبوۈنەوۈ
لە دەورو بەرى خۆى وە جىراى سروشتى بۇ ھەل كىرد لە بەردەمبا ، بۇ
پىرون كىردنەوۈ پىنن گەگەى ، وە دابى بە گونچكەيا كە بەيارمەتى چاۈ
گوئى و زىرىپى و پىرو ئامۇزگارى ئابىنەوۈ پىنن خۆت ھەلبىزىرە ، ئىجا
لەپىش ئەوۈى كە لغاۈى بەرىداۈ پىنن بىتە بەرىچ ھاۈارى لى ئەكات و
ئەتىرىتىنن لە گرتى پىنن خرابەكەو ھانەھانەى ئەدات لەسەر گرتى

اَنَا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَاغْلَالًا وَّسَعِيرًا (٤) اِنْ
 الْاَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ ، كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا (٥)
 عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ ، يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا (٦)

تېمە بەپاستى ئامادەمان كىردۈۈە بۇ بىي پروايمان زنجىرو تەوقى زۆرۈ
 ئاگرى ھەلگىرساۋ (٤) بىي گومان چاكان لە يئالەى شەرايىك ئەخۆنەۋە كە
 تىكەل كراۋى (ئاۋنىكە ۋەك) كافوور (ساردو سېۋ بۇنخۆش) ە (٥)
 (كە ئەۋىش) كانى يەكە بەندە گانى خوا لىي ئەخۆنەۋە ، (لە ھەرايەك
 ئارەزوۋ بكن) بەرى ئەدەنەۋە چۆن بەردانەۋە يەك (٦)

پىگا چاكە كە ، بە باسى ناخۆشى دۆزەخ و خۆشى بەھەشت ، ۋە بە باسى
 بەدبەختى دانىشتۋانى يەكەم و خۆشبەختى دانىشتۋانى دوۋھەم ، ۋە
 فەرموۋى (انا اعتدنا للكافرين سلاسل) تېمە ئامادەمان كىردۈۈە بۇ
 بىي پروايمان زنجىرى زۆر كە ئەكرىتە دەستيان (واغلا) ۋە تەوقى زۆر
 كە ئەكرىتە گەردىنان (وسعيرا) ۋە ئاگرى ھەلگىرساۋ كە ھەمىشە
 تيا ئەسوۋتىن •

لەپاش باسى سزاي بىي پروايمان ، ئىجا باسى نازو بەھەرى
 بەھەشت و خۆش رابواردىنى بەھەشتىيان بۇ ئەكات ئەفەرموۋى (ان
 الابرار يشربون من كأس كان مزاجها كافورا) چاكان ئەخۆنەۋە لە
 يئالەى شەرايىك كە تىكەل كراۋى ئاۋنىكە ۋەك كافوور ساردو سېۋ
 بۇنخۆشە ، كە ئەۋ ئاۋەش (عينا يشرب بها عباد الله) كانى يەكە ئە
 بەھەشتا كە بەندە گانى خوا لىي ئەخۆنەۋە (يفجرونها تفجيرا) لە

يُوفُونَ بِالْأَنْذَرِ ، وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا (٧)

(چونکه) ئەوی بریاری لەسەر بدهن (لە چاکه) ئەیکەن ، وه له پۆزیکیش ئەترسن (وهك پۆزی دوايي بئى) که بهدی و سهختی به گهی هه مووان نه گریته وه (٧)

هەر لایهك كه بئى یانهوی بهری ئەده نه وه چون بهردانه وه یهك ، واته له هه موو شویتیک دوگمهی تاپهتی هه به که له گهه دهستی یا نرا ناو هاره نه کات .

له پیش ئیسلاما باو بووه له ناو عه ره با کاتیک که عه ره قیان بخواردایه ته وه . کهنیک کافوور یا زه نه جه فیلیان تیکهه نه کرد ، هه ر بو تامر بووخوشی ، ئنجا وا لیره دا فه رمووی که له به هه شتا نه و ئاره زوو وه شیان دیته دی .

وهك لیره دا به کیک بئى : خوابه چاکان به چی شایسته ی نه م مه ره بانى یه ن ؟ ئەویش نه فه رمووی به سئ شت :

١ - (یوفون بالندر) ئەوی بریاری بدهن له چاکه و کرده وه ی باش ئەیکەن به بئى دواخستن ، یا په شیمان بوونه وه ، ئنجا نه و چاکه به به کوفتار بئى یا به کردار بئى ، کرداره که یا پۆزوو بئى ، یا ده ست گیرۆبی به کیک بئى ، یا دروست کردنی خه سه خانه ، یا مزگه وت یا قوتابخانه ، یا هه ر کاریکى تر بئى که قازانجی بئى بو خوی یا بو ئاده می .

٢ - (ویخافون یوما کان شره مستطیرا) ئەترسن له پۆزیک - وهك پۆزی دوايي بئى - که توندو نیزی نه و پۆزه هه موو خراییک نه گریته وه .

وَيَطْعَمُونَ الطَّعَامَ - عَلَى حَبِّهِ - مِسْكِيْنَا وَيَتِيمَا وَاَسِيرَا (۸)

ۋە خواردەمەنىي دەرخواردى ھەزاران ۋە ھەتتەيان ۋە دىلان ئەدەن ، يا
خۇشيان ھەزى لى بىكەن (۸)

۳ - (وَيَطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَبِّهِ مِسْكِيْنَا وَيَتِيمَا وَاَسِيرَا)
خواردەمەنىي خۇيان دەرخواردى ھەزاران ۋە ھەتتەيان ۋە دىلان ئەدەن يا
خۇشيان ھەزى لى بىكەن ۋە پىويست بن پىي •

ھەزار كەسنىكە لەبەر نەبوونىي يا زەبوونىي دەستەوسان كەوتىي ،
ۋە كەس بىرى بەلایا نەچى ، لەبەرئەۋەي كە ھەتتەيو دىل لە ھەموو
ھەزارىك نىيىكەرن بە لەناوچوون ، بۇيە بەتايىبەتى ناۋى بىردن •

ۋابىزىم باشتىن بەلگە لەسەر پىروا بە خواۋ پۇزى دۋايى
- بەزەيى ھاتتەۋەيە بە ھەزاران ۋە ھەتتەيان ۋە دىلانا ، ۋە ھەۋلداۋە بۇ
دەست گرتىن ۋە پىزگار كىردىيان لە زىانى تال •

پىويستە بىزىن كە مەبەس لە دىل لىرەدا كەسنىكە كە لەكەتى
جەنگ ۋە كوشتارو دوزمنايەتىدا گىرايى ، ۋە مەسلمان نەيى بە نىشانەي
ئەۋەي كە تا ھاتتە خوارەۋەي ئەم تايەتەش دىلى زەمانى پىغەمبەر ھەر
لە بت پەرسىي عىرەب بوون ، ئەم جۆرە دىلانا چۈنكە مەسلمان نىن
ۋە لە گەلنى شتا جىاۋازن لە گەلماۋا ، ۋە لە ۋولاتى تىمەدا بى كەس ۋە
نەناسراون ، ۋە لەۋانەن كە ئازار بىردىن يا بىگارىيان پى بىكەن ، يا قەسەي
سووكيان پى بىلن ، لەبەرئەۋە قورئان پىر بەدەم ھاۋار ئەكەتە مەسلمانان كە
ئىزاريان نەدەن ۋە خىزمەتيان بىكەن ، تەنەت نان پىدان ۋە حورمەت گرتىيانى

إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لِيُوجِبَ اللَّهُ لَكُمْ جَزَاءً وَلَا
شُكُورًا (٩) إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبَّوْا قَمَطِرًا (١٠)

(له دلی خوڤانا ئەلین) : تێمه که خواردتان ئەدەینی هەر بۆ پەزای
خوایه ، نه داوای پاداشتان لێ ئەکەین و نه سوپاس (٩) بەپاستی تێمه
له سزای خوای خۆمان ئەترسین له پۆژنکی ترش و تال و سهختا (١٠) .

کرد بە مایە چوونه بەهەشت ، ئەگەر راست ئەوی ئەمه بەسه بۆ
گەرەمی قورئان و بەرزى ئیسلام ، که ١٣٥٠ ساڵ لەپێش توصبی
حقوقی دولی دا قورئان ئەم توصبیە ئەکات .

بەپاستی پەحم خوینی لەشی ئادەمیتیە ، که ئەم خوینه ئەما
ئادەمیتی ئەمری ، یا که کهم بوووه ، نهخۆش ئەکەوی ، که واپوو
ئادەمی بێ پەحم وەک ئادەمیەک وایه که لەزیر زەویی دا بههوی
زۆر مانەوهوه بووی به بەرد «انسان متحجر» .

له داوی ئەوهی که به ئایەتی « ان الابرار » نیشانی دا که چاکان
چاکه ئەکن له گەل هەزارانا ، ئنجا ئەفەرموی که هوی ئەم
چاکه کردنه یان دوو شته :

١ - پەزما ئەندی خوا ، وەک ئەفەرموی له دلی خوڤانا ، وه به
زبانی حائل ئەلین (انما نطعمکم لوجه الله) تێمه که خوارده مەنستان
ئەدەینی هەر بۆ پەزای خوایه (لا نرید منکم) چاوه پوانی ناکەین له
تیوهوه (جزاء ولا شکورا) نه پاداش و نه سوپاس .

٢ - ترسی پۆژی دواپی ، وەک ئەفەرموی (انا نخاف من ربنا یوما
عبوسا قمطیرا) بەپاستی تێمه له سزای خوای خۆمان ئەترسین ،

فَوَقَاهُمْ اللهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ، وَلَقَلَّهْمُ نَصْرَةٌ وَسُرُورًا (۱)
وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا (۱۲)

ئىنجا خوا پاراستى له بەدىي ئەوپۇۋزە ، وە پىي دان پاراۋىي و شادمانىي (۱۱) وە پاداشى دانەۋە بەھۋى خۇپراگرتىيان (لەسەر چاكەو دوركەوتنەۋە لە خراپە) بە بەھەشتو (كالآي) ئاورىشم (۱۲)

لە پۇۋزىكى ترش و تال و سەختا .

دوای ئەۋەي گە فەرموۋى چاكان چاكە ئەكەن لەگەل ھەزارانا بۇ دوو شت ، يەكەم بۇ پەزنامەندىي خواو دووھەم لە ترسى پۇۋزى دوایى ، ئىنجا باس ئەۋە ئەكات كە خوا ھەردوۋ مەبەسەكەي بۇ بەجى ھىنان ، بەم پەنگە :

يەكەم پاراستى لە سزاوناخۇشىي پۇۋزى دوایى ، وە كوئەفەرموۋى (فوقاهم الله شر ذلك اليوم) خوا پاراستى لە بەدىي و خراپىي ئەو پۇۋزە كە پۇۋزى دوایى يە .

دوۋەم پاداشى دانەۋە بە خۇشىي و خۇش پابواردنى بەھەشت ، وە كوئەفەرموۋى (ولقاهم نصره وسرورا) وە پىي دان پاراۋىي و شادمانىي (وجزاهم بما صبروا جنة وحريرا) وە پاداشى دانەۋە بەھۋى خۇپراگرتىيان لەسەر كردنى چاكەو ئەكردنى خراپە - بە بەھەشتو

مَكِّينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ، لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا
 زَمْهَرِيرًا (١٣) وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا ، وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا
 تَذَلُّلًا (١٤)

(له کاتیکا که) یالی تیا نه ده نه وه له سهر کورسی و تمختان ، نابین له ناویا
 نه گهرمی پوژو نه سه رما (١٣) وه سیه ری دره ختانی به هشت به سه ر
 سه ریانه وه یه ، وه هیشووی میوه هاتی نزیکه ده ست و ناسان کراوه
 (١٤)

کالای ناویشم ، واته به هو ی نه و خوارده مه نی یانه ی که له ده می
 خو یان و مال و منالان نه گرتوه بو هه زاران و هه تیوان و دیلان ، له گه ل
 نه وه ی که خو یان سه زیان لی نه کرد ، وه به هو ی نه و به رگ و
 کالایانه ی که له خو یان نه گرتوه بو نه وان - خوا هه رچی خوارده مه نی
 خو ش و کالای ناویشمینی به هشت هه به هه مووی دانسی ،
 له کاتیکا که (متکین فیها علی الارائک) یالی تیا نه ده نه وه له سه رته خت و
 قه نه فه (لا یرون فیها شمساً) نابین له ناویانا نه گهرمی پوژو (ولا
 زمهریرا) و نه سه رما ، واته هه وایه کی زور خو شیی هه یه ، وه هه و او
 پرووناکی به کی وه هه و او پرووناکی پیش هه تا و که وتن وایه (ودانیه
 علیهم ظلالها) وه نزیکه له زوور سه ریانه وه ، سیه ری لقی دره ختانی
 به هشت (وذللت قطوفها تذلیلا) وه هیشووی میوه ی نزیکه ده ست و

و يَطَافُ عَلَيْهِمْ بِآيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ ، وَاَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا
(۱۵) قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ

بەدەۋرىيانا ئەسۋوپنەۋە بە قايى زىۋىينى و پەرداخى شوۋشە (۱۵)
شوۋشە لە زىۋو ،

ئاسان كراۋە ، واتە بە ئاسانى دەست ئەيگاتى (ويطاف عليهم بآية من
فضة) بەدەۋرىيانا ئەسۋوپنەۋە بە قايى زىۋىينى پر لە خۆرشت (واكواب
كانت قواريرا • قوارير من فضة) و پەرداخى شوۋشە كە بە فەرمىانى
خوۋا دروست كراۋە لە زىۋو ، ئىجا ئەمە چۆن ئەيى ؟ لە كاتىكا كە زىۋو
لەگەل شوۋشەدا زۆر جياوازن ، جا لە بەرئەۋەى كە ئەگونجى لىرەدا
ئەم بىرە بەدلا بىت ، ووتەى «قوارير»ى دووجار ووتەۋە ، واتە ئەمە
وايە ، وە جىئى دوۋدلى نىيە ، وە ئەم دەفرو پەرداخانە ھەرچەند لە
زىۋون بەلام شوۋشەن شوۋشە ، ئەو كاتە مەردوم تى ئەگات كە شتە كە زۆر
گرنگەۋە بۆ مەبەستىكى زۆر وورد ، وا ووتراۋە ، ئىجا كە بىرى كردهۋە
تى ئەگات كە ئەم زىۋو بۆيە ناۋبراۋە بە شوۋشە چونكە وەك شوۋشە
ساف و تەنك و پوون و بى گەردە ، واتە جوانى و نەرمى و سىتتى زىۋو ،
تەنكى و پوونى شوۋشەى تىايە ، كە ئەمە لە بەھشتا ئەيى نەبوۋەۋە نايى

قَدَرُوهَا تَقْدِيرًا (١٦) وَيَسْقُونَ فِيهَا كَأْسًا ، كَانَتْ مِزَاجُهَا
زَنْجِيلاً (١٧) عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسِيلاً (١٨)

ئەندازەى شەرابە کە یان گرتووە بە بێ زیادو کەم (١٦) شەرابىکیان
دەرخوارد ئەدرئى لە بەهەشتا کە تیکەل کراوى (ئاویکە) کە بۆنى
زەنجەفیل ئەدا (١٧) (کە ئەویش) کانی یە کە لە بەهەشتا ناوئەبرئى بە
سەلسەبیل (١٨)

(قەدر وها تەقدیرا) ئەو بەرداخ گێرانه ئەندازەى ئەو خواردەنەو بەی کە
پێشکەشی ئەکەن ، ئەیگرن بەرەنگیکى وا کە نە زیاد بێ و نە کەم .

ئێرەدا فەرمووی قاپو بەرداخى بەهەشت لە شووشەى زیوون
لە ئایەتى « ويطاف عليهم بصحاف من ذهب واکواب ، دا / ٧١ / الزخرف /
٤٣ ، (١) ئەفەرموئى لە زێرن ، واتە هەردەمەى بە جۆرێکن ، هەر وەك
شەرابخواردنەو کە یان هەردەمەى بە جۆرێکە ، دەمێک لە گەل ئاویک کە
بۆنى کافوورو دەمێک لە گەل ئاویک کە بۆنى زەنجەفیل بەدا تیکەل
ئەکرتى ، وەکو ئەفەرموئى (ويسقون فيها كأسا کان مزاجها زنجيلا) لە
بەهەشتا شەرابىکیان دەرخوارد ئەدرئى کە ئەوى لە گەل ئاویک تیکەل ئەکرتى ،
ئاویکە کە بۆنى زەنجەفیل ئەدا ، کە ئەو ئاوش (عینا فیها تسمى
سلسيلا) کانی یە کە لە بەهەشتا ناوی سەلسەبیل .

ئەجا بۆ زیادە خۆشبى ئەوانەى کە ئەم خواردن و خواردنەو بە

(١) واتە ئەگەر ئێن بەدەوریانا بە بەلەمى زێرین و بەرداخەو .

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ
لُؤْلُؤًا مَنثورًا (١٩) وَإِذَا رَأَيْتَ نَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا
كَبِيرًا (٢٠) عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُسٌ خُضْرٌ وَأَسْتَبْرَقٌ ، وَحَلُّو
أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ ،

نه گه پٽين به سه ريانا نه وجه واناني هه تا هه تايي ، كه بي يان بينيت وائنه زانيت
دانه ي مرواربي پرزاوون (١٩) وه كاتيك پروانيت له ويندا ، نه بينيت
نازو به هر وه دارايي به كي گه وره (٢٠) له به ريانايه به رگي نه رم و نولي
سهوزكارو كالاي ثاوريشمين ، وه پازانراونه ته وه به بازني زيو .

نه گيرن به سه ر به هه شتي يانا ، منالاي جواني باكو ته ميزي پوخسار
پكن كه نه لي يت فرشتهن ، وه كو نه فه رموي (ويطوف عليهم ولدان
مخلدون) نه گه پٽين به سه ريانا نه وجه واناني هه تا هه تايي ، كه هر به
منالي نه مئنه وه له به هه شتاو پير نابن (اذا رأيتهم) كاتيك بيان بينيت كه وا
بلاو بوونه ته وه به به كه به كه وه دوان دوان و سيان سيان (حسبتهم لؤلؤا
منثورا) وائنه زانيت كه دانه ي مرواربي پرزاوون (واذا رأيت ثم) وه
كاتيك كه پروانيت له ويندا (رأيت نعِيمًا وملكًا كبيرًا) نه بينيت نازو
به هر وه دارايي به كي گه وره و فراوان و بي پرايه وه ، كه زمان ناتواني
باسي بركات و قهلم ناتواني بي نووسي .

له دواي باسي خواردن و خواردنه وه ي به هه شتي يان و قابو به رداخيان ،
تنجا باسي كالايان نه كات نه فه رموي (عليهم ثياب سدس خضر
واستبرق) له به ريانايه به رگي نه رم و نولي سهوزكارو كالاي ثاوريشمين
(وحلوا اساور من فضة) وه پازانراونه ته وه به بازني زيو .

وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا (۱۲) اِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ
جَزَاءً ، وَكَانَ سَعْيِكُمْ مَشْكُورًا (۲۲)

وه پهروه ردگار یان شه رابی پاکو ته میز یان ده رخوارد نه دا (۲۱) ثم
به هشته ، پاداشه بو توه ، وه هموو هه و لیکتان شایسته ی سوپاسه (۲۲)

له سووروی «کف» دا نه فرموی (یحلون فیها من اساور من
ذهب) (۱) له سووروی «فاطر» دا نه فرموی «یحلون فیها من اساور من
ذهب ولو لؤلؤا ولباسهم فیها حریر» (۲) • له نامه تانه وه ده نه که وی که
به هشتی هه رده به ی شتیکی جوان به کار دین (وسقاهم ربهم شرابا
طهورا) وه پهروه ردگاری نه وان شه رابی پاکو ته میز یان ده رخوارد
نه دات ، تنجا له پرووی مزده وه پی یان نه ووتری له باره گای خواوه
(ان هذا کان لکم جزاء) ثم به هشت و نازو به هره به پاداشه بو توه
(وکان سعیکم مشکورا) وه هموو هه و لیکتان به سنده شایسته ی
پاداشه •

تمه که مسلمانین پرومان هه به به کوت و زنجیری ناگری
دوزه وه به خواردن و خواردنه وه به هشت ، وه به قاب و په رداخی
زیرین و زیونیی ، وه به کالای ناوریشمین و تهخت و کورسپی و خلی
په نگاو په رگی ، به لکو سه رده پای نه وه پرومان وایه که نازو

- (۱) واته نه ازیترینه وه له به هشتا به بازنی زیر •
(۲) واته نه ازیترینه وه له به هشتا به بازنی زیر و مرادسی ، وه
کالایان له وی ، ناوریشمه •

بەھرى بەھەشت سەدەھزار چار بەرزترو جواترو خوشترە لە ھى جىھان ، نەخوازە لا كە خوشى بەھەشت زۆرترو گىانى بە ، وە ئەوانە نە ناويان بۆ دانراوونو نە ووتە بەك ھەيە لە جىھانا كە بتوانى باسيان بىكات ، ئەمانەي كە قورئان ئەيان فەرموئى بەشى زۆريان لەسەر تەشپىن ، وە تەغىرى دىيان .

ئەم سوورەتە لە مەككە ھاتتە خوارەو ، وە سوورەتە مەككى بە كانىش ، بە كەمجار قە لە گەل بى پروا كانى قورەشا ئەكەن ، كە ئەوانىش زۆريان ھەز لە خوش پابواردن بوو ، ھەر وەك زۆر كەسى تىرىش ھەزى لى بەتى ، وە بەمە پازى بە كە لە بەھەشتا بى بە پاداشى ، جا لە بەرئەو دەرتىرەن باسى بەھەشت لە قورئانا ، لەم سوورەتە وە لە سوورەتى « طور » دا بە - كە ھەردوو كيان مەككىن - لە گەل ئەمىشە قورئان وەك پىشكىك وا بە كە دەرمانى ھەر كەسك بە جۆرىك ئەكات ، واتە بۆ ھىندىك باسى خوشى بەھەشت ئەكات بە باخو باخات و ئاوو ميوو و گوشت و كالاى ئاورىشمىن و بازنى زىرو زىبو مروارى و تەخت و كورسى . بۆ ھىندىكىش - وەك فەيلە سووفە گورەگان ، كە عاشقە خواردن نىن - باسى خوشى بەھەشتان بۆ ئەكا بە گەشتن بە خزمەت خواو ئوقومبون لە دەرياي مېرە بانى و نوورى خوادا ، وەك ئايەتى « وجوہ يومئذ ناضرة ، الى ربها ناظرة ۲۵/۲۲ ، (۱) ھەر وەك بۆ ھىندى كەسى تىرىش باسى بەھەشت ئەكات بە ئايەتى وا ، كە ئا رايكىشىت ئەكشى وەك ئايەتى « فلا تعلم نفس ما اخفى لهم من قرۃ

(۱) واتە زۆر پوخسار لەو رۆژەدا پاراوە ، تەماشاي پەرەردەگارى خۆى ئەكات .

اِنَا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيْلًا (۲۳) فَاصْبِرْ
لِحُكْمِ رَبِّكَ ،

بی گویمان تیمه قورئانمان بو ناردیته خواری به ناردن (۲۳) تنجا
چاوه پروانی فرمانی پهرومردگارت به ،

اعین/۱۱/۳۲، (۱) واته بو هموو کهسینک بهی خوی ههیه له باسی
خویشی بههشت و ناخویشی دوزهخ بهجوړیکي وا که بو نهویان
ههول بد او له میان خوی بیارژی .

زور چار پیغمبر تمه نایه تانه ، یا وینهی تمه نایه تانهی نه خوینده وه
به سهر بی پروا کانا ، به لام کاری تی نه نه کردن ، وه له بی پروایی
نه نه گه پرانه وه ، وه دهستان له گالته کردنی خویمان ههله نه نه گرت ، بهمه
پیغمبر دلته ننگ نه بوو ، تنجا خوا نه به وی دل پیغمبر به هیز بکاته وه ،
وه ناموزگاری بکات له سهر خو پراگرتن و دان به خوداگرتن ، نه فهرموی
(انا نحن نزلنا عليك القرآن تنزیلا) به پراستی تیمه قورئانمان بو ناردیته
خواری نایهت به نایهت و سووردهت به سووردهت به بی پی پیویست ، وه
هه رچی به نیتکمان بی داوایت و هه پرده شه به کمان کردوه له خرابان
همموی دینه دبی ، ناؤمید مه به (فاصبر لحکم ربک) تنجا دان به
خوتا بگره ، وه چاوه پروانی فرمانی پهرومردگاری خووت به تا کاتی

(۱) واته هیچ کهسینک نازان تی له بههشتا چی بو هه لکیپراوه له
شتانهی که چاو پروون نه که نه وه .

وَلَا تَطْعُمْ مِنْهُمْ أَيْمَانًا أَوْ كَفُورًا (۲۴) وَذَكَرِ اسْمَ رَبِّكَ
بُكْرَةً وَأَصِيلًا (۲۵) وَبَيْنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ ،
وَبِحَيْهٖ لَيْلًا طَوِيلًا (۲۶)

ۋە دىۋاي ھىچ گوناھارو ناسوپاسىك مەكەۋە لەوان (۳۴) ۋە ناۋى خۋاى
خۆت بەرە بەيانان و تىۋاران (۲۵) ۋە لە شەۋا سجدەى بۆ بەرە ، ۋە
ناۋى خوا بەرە لە بەشىكى زۆر لە شەۋا (۲۶)

خۆى دىئى ، ئەۋكاته تۆ بە ئاۋاتى خۆت ئەگەيت ، ۋە ئەۋانېش توۋشى
پۆزى پەشى خۆيان ئەبن ، ۋە ئەگەر وىستان بە مالى دىنيا يا بە
حكمدارىيى بت خەلەتېن بەقسەيان مەكە ، ۋە كو ئەفەرموئى (ولا تطعم مھم
انما او كفورا) دىۋاي ھىچ گوناھارو ناسوپاسىك مەكەۋە لەوان .

دان بە خۆداگرتن و وىستان لەبەر بارى پۆزگار تىجگار قورس و
گرانە ، پىۋىستە بە خۆئامادە كردن و تۈشە بۆ ھەلگرتن ، ئىجاشەبى
تۈشەى پىغەمبەر و يارانى بۆ ئەم دان بەخۆداگرتە بە بىنۋىز
شەۋنۋىز و خۋابەرسىي و نزاۋ پارانەۋە چى تر بى ؟ ديارە ھىچى تر نى بە
ئەمانە نەبى ، ۋە كو ئەفەرموئى (واذكر اسم ربك بكرة واصيلا) ناۋى
بەرۋەردگارى خۆت بەرە بەيانان و تىۋاران (ومن الليل فاسجد له) ۋە
لە شەۋا سجدەى بۆ بەرە ، واتە نوۋى شىۋان و خەۋتانبى بۆ بىكە
(وسبحه لئلا طويلا) ۋە تىسجەتى خوا بىكە لە بەشىكى زۆر لە شەۋا ،
ۋاتە شەۋنۋىز بىكە ، ۋەك لە سەرەتاي سوورەى «مزل» ۋە باسكرا ،
چونكە پىگاكەت دوور و درىزە ، ۋە پىۋىستىت ھەبە بە تۈشۋر
ھەلگرتن و زەخىرە خستىن .

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ، وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا
ثَقِيلًا (۲۷) نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ، وَإِذَا شِئْنَا
بَدَلْنَا مَثَلَهُمْ تَبْدِيلًا (۲۸)

ئەم بىي پروايرانە جىھانى كەم تەمەنيان خۇش ئەۋى ، ۋە پىشت گۈئى
ئەخەن پۇۋزىكى قورس و گران (۲۷) تىمە ئەوانمان دروست كىردو
جۈمگە كانىانمان قايم كىرد ، ۋە كاتىك وىستان (لەناۋيان ئەبەين و
ئەيان گۈپىين ، بە دەستەيەكى تىرى ۋەك خۇيان چۇن گۈپىينىك (۲۸)

ئىجا باسى جىاۋازىي ئەكات لە ناۋەندى پىنگى پىغەمبەر
بىي پروايرانە ، كە دوۋەمىيان بىي تاگان لە پاشەپۇۋزى خۇيان ، ۋە ھەمىشە
بە جىھانى ھىچ ۋەبوۋچەۋە خەرىكىن ، ۋە كو ئەفەرمۈئى (ان ھۇلاە يىجون
العاجلة) ئەم بىي پروايرانە جىھانى كەم تەمەنيان خۇش ئەۋى ، ۋە ھەۋى
بۇئەدەن (وىذرون وراھەم) ۋە پىشت گۈئى ئەخەن (يوما تىقلا)
پۇۋزىكى قورس و گران كە پۇۋزى دۋابىيە ، ئەۋپۇۋزەي كە زۇر
تۈندۈ تىزە لەسەر بىي پروايرانە ، ۋە ترش و تالە لەسەر خوانەناسان ،
لەگەل ئەمىشە كە خوا دروستى كىردوون ، ۋە ھىزو تەۋانابى بىي
داۋون ، ۋە ئەندامى داپشتوون ، ۋە بە پەگە دەمارو پەي «عصب»
ھەۋۋى بەيەكەۋە بەستۈتەۋە ، ۋە كو ئەفەرمۈئى (نىچن خىلقناھم وشدنا
اسرهم) تىمە ئەوانمان دروست كىرد لە دلۋىنك ئاۋ ، جۈمگە كانىانمان
قايم كىرد و بەستمانسەۋە بەھۋى پەگە دەمارو پەيەۋە (واذا شئنا بدلنا
امثالهم تىدىلا) ۋە ھەركاتىك وىستان لەناۋيان ئەبەين ، ۋە ئەيانگۈپىين

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ، فَمِنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا (۲۹)

ئەم سوورەتە پەندە ، ئىنجا ئەو كەسەى ھەزىمە كات پىنگايەك ئەگر تەبەر
بۆلای خوای خۆى (۲۹)

بە دەستە يەككى تری وەك خۆيان ، واتە خوا بە تەوانايە لەسەر لەناو بردنى
ئەم بى پروا يانە ، وە ھىتائى دەستە يەككى تر لە ئادەمىي لە شوئىي ئەوان
كە بى فەرمانىي خواو پىغەمبەر نەكەن . ئەم ئايەتە ھەر شەيە ئە
بى پروا كان ، واتە ئەگەر ئەوان ئەمان وانەزانن كە مائالە كانيان وەك
ئەوان ئەبن لە بى پروا يى دا ، بەراستى قورئان چۆن ئەفەرموئى و ابو ،
« ابو جھل » كوزرا «عكرمە» كوپى لەباش بەجى ما ، «مولدە» كوپى
« مغيرە » مرد «مخالدە» كوپى لەباش بەجى ما ، كە ئەم دوو باوكە دوو
سەرۆكى بى پروا بوون ، وە كوپە كانيان دوو سەر كرده «قائدە» جەنگىي
پى پروا بوون لە لەشكرى ئىسلاما .

لەدواى باسى چاكانو خرابان ، ئىنجا باسى ئەو ئەكا كە ئەم
سوورەتە پىرە لە بەندو نامۆزگارىي بۆ ئەو كەسانەى كە گوئىي بۆ بگرنو
دلى بەدئى ، ئەفەرموئى (ان ھذە تذكرة) ئەم سوورەتە ھەمووى بەندو
نامۆزگارىيە (فمن شاء) ئىنجا ھەر كەسك ھەزىمە كات لەم سوورەتە
بەھرە وەرگرتى (اتخذ الى ربه سبيلًا) ئەتوانئى پى يەك بگرى بۆلای

و ما تشاءونَ اِلاَّ اَنْ يَّشَاءَ اللهُ ، اِنْ اللهُ كَانَ عَلِيماً حَكِيماً (۳۰)

وه تیوه چه زناکهن (له گرتنی نهو پی یه) مه گهر کاتیک که خوا بی یه وی
(وه به زور ناچار تان بکات) خوا دانای دروست کرداره (۳۰)

به روه رد گاری خوی ، بهو زیری و بیرهی که خوا داوتنی وه بهو
پی نمونی بهی که کردوویتهی ، به لام نم بی پروایانه ، لاساری وای
لی کردوون که نهو پی گایه هر گیز نه گرن ، وه کو نهفه رموی (وما
تسامون الا ان یشاء الله) تیوه چه زناکهن له گرتنی نهو پی یه مه گهر
کاتیک که خوا بی یه وی ، وه به زور ناچار تان بکات به گرتنی ، که
نممش باوی خوانی به (ان الله کان علیما) بی گومان خوا دانایه به
به نده گانی خوی (حکیمان) دروست کرداره ، لهم ده ستورو بلوانهی که
دایناوه ، وه لهم پیغه مبه رانهی که په وانهی کردوون ، وه لهم
سرووشانهی که نه میان نیرته خواره وه که نه مانه مایهی خوشی و
خوشبختی به نده گان .

له نایتهی . فمن شاء اتخذ الی ربه سیلاً . وه ده رکوت که
به نده گان دوو ده ستن به که میان پی بی خوا نه گرن ، دووه میان نایگرن ،
که نه میان ستمکاره ، تنجا دوا بی سووزه ته که نه هیتی به باسی

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ، وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا (۳۱)

نہوی (خوا) بی یهویٰ نہ یخاتہ ناو بہ خشمش و میہرہ بانسی خویہوہ ، وہ
نمادہی کردوہہ بۆ ستہ مکاران سزای بہ سوئی (۳۱)

سہرہ نجامی ہم دوو دستہ یہ نہ فرموی (یدخل من یشاء فی رحمۃ)
نہوی کہ خوا بی یهویٰ - کہ دستہ یہ کہمہ - نہ یخاتہ ناو بہ خشمش و
میہرہ بانسی خویہوہ (والظالمین اعد لهم عذابا الیما) وہ ستہ مکارانیش
- کہ دستہ یہ دووہہ من - بۆی نامیادہ کردوون سزای سخت و
بہ سوئی •

سورة المرسلات

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالْمُرْسَلَاتِ

سوورهی (مرسلات) ه

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

سوتند به بای پروانه کراوی

سوورهی (مرسلات) ه

مهکریه ، ۵۰ نایه ته ، ۱۸۱ ووته به : ۸۱۶ پیته

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

با لهسر دوو جوړه ، په کم بایه که که مایه ی زیانی گیانداره ،
دووه م بایه که که به میزو ته ووزم دئی به جوړیک که دارو درخت
نه شکینته وه و مهردوم ناپدحمت نه کات ، زور کهس لهم جوړه بایه ،
وه پس و جنیوی بی نه دن ، وه هر به نه بوونی نه کن ، تنجا
بوته وهی تیمان بگه به نی که نه م جوړه بایه زور به که لکه له هینانو
بردنی هورو بلا و گردنه وهی توو متوربه کردن «تلقح» ی دارو
درخت و گزو گیاو بردنی که شتی به سر دهر یاداو گه لی شتی تر ، هات
له سر ده ستوری قورئان سوتندی بی خوارد ، فهرمووی (والمرسلات

عُرْفًا (۱) فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا (۲) وَ النَّاشِرَاتِ نَشْرًا (۳)
فَالْفَارِقَاتِ فَرَقًا (۴)

یهك له دواى یهك (۱) وه بهو بایانهی که به توندیی ههڤ ته کهن به هه لکردنیکی
قایم (۲) وه بهوانهی که هه وور ته بهن و بلاوی ته که نه وه (۳) وه بهوانهی
که هه وور دابهش ته کهن (بهسه وولانا) به دابهش کردن (۴)

عرفا (سوئند به بای پهوانه کراوی یهك له دواى یهك (فالعاصفات عصفاً)
وه بهو بایانهی که به توندیی ههڤ ته کهن به هه لکردنیکی قایم (والناشرات
نشرا) وه بهو بایانهی که هه وور ته بهن و تههین و بلاوی ته که نه وه له
ناسمانا (فالفارقات فرقا) وه بهو بایانهی که هه وور دابهش ته کهن
بهسه وولانا بو باران و زیندوو کردنه وهی سه رزه ویی .

تهو وولانانهی که کانیی و کاریزو چه م و پوو بارو جوگه و تافگهی
زوریان له ناوا بی ، وه ته م ناوانه له هه موو لایه که وه به ره هه لستیان له بهرا
کرا بی و ده ریاجه یان له سئ دروست کرا بی بو ناودانی زه ویی و زارو
کشت و کال - ته م جو ره وولانانه که م هه وورو باران یان بیس ته که و ته وه ،
وه خو یان به پیوستی باران نازان ، به لام تهو شویتانهی که وانین ، وه
بو هه دوو شتیک پیوستن به باران ، بو ناو خواردنه وه ، بو باخ و
باخت و ده غل و دان و گز و گیا ، تهوانه ته زانن که زیانیان له سه بارانه ،
ته گه ر بوو تهوا به خو شیی ته زین ، وه ته گه ر نه بوو تهوا ته بی
چاوه پوانی گرانیی و بی نانیی و ده ره ده ریی و پیسوا بی بکه ن ، له بهر تهود
هه رچهند له وه حتی خو یا بای باران و هه وور بیسن ته گه شینه وه و له

فَالْمُلْكِيَاتِ ذِكْرًا (۵) عُدْرًا أَوْ نُدْرًا (۶) إِنَّمَا تُوْعَدُونَ
لِوَأَقِعٍ (۷)

ئىچا ناوی خوا ئىخەنە سەر زبان (۵) (بهجۆرىك كە بېئى) بە بهانە (ی)
لېخۆشبوونيان) يا ترساندنيان (۶) ئەوى كە بە ئىتقان بېئى دراوہ (لہ ہاتى
پۆزى دوايى) دېئەدى (۷)

خوا ئىپارئەوہ ، وە ناوی خوا ئىبەن و سوپاسى ئىكەن ، وە كو ئىفەر موئى
(فالملکيات ذکرًا) ئىچا ئەو بايانە لە باش بلاو کردنەوہى ھەورى باران و
دابەش کردنى بەسەر وولائانا - ئىخەنە سەر زبانى دانىشتووانى ئەو
ناوچەو قەلەم پەوہ ، ناوی ئەو خوايەى كە ئەو باي بارانەى بۆ ناردوون ،
ئىچا سا يا بە سووپاسەوہ وەك دەستەى دووھەم ، وە يا بە ناسوپاسى يەوہ
وہك دەستەى يەكەم ، وە كو ئىفەر موئى ئىوانەى كە پىويست بىن بە باران ،
ناوی خوا ئىبەن بە پەنگىك كە بېئى بە (عذرا) بەھانە بۆ شۆرىنەوہى
گوناهانيان ، واتە ناوہ كەى لە گەل سوپاس و ستايشا ئىبەن كەوا لە كاتى
پىويستى يان بە باي باران ، ھەورى بۆ ناردن و بارانى بۆ باراندن و جىھانى
بۆ زىندو و کردنەوہ ، وە ئىوانەى كە پىويست بە بارانىش تىن يا
ئەگەر پىويستىش بىن قازانچيان لە نەبارىنا زۆرترە ، چونكە ھەزاران تەن
دەغل و دانىان كە ھەيە ئىفەرۆشن بە گران ، با وولائىش وئىران بېئى ،
وہ ھەزاران مەردوم لە بىرسانا بمرئى ، ئىچا ئىسانە ناوی خوا ئىبەن بە
پەنگىك كە بېئى بە (او نذرا) ماينەى ترساندنيان بەھوى ئەو
ناسوپاسى يەى كە ئىكەن ، واتە سوئىد بەم جۆرە بايانە (انما توعدون
لواقع) ئەوى كە بە ئىتقان بېئى دراوہ لە ہاتى پۆزى دوايى و پاداش و تۆلە

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ (۸) وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ (۹) وَإِذَا
الْجِبَالُ نُسِفَتْ (۱۰) وَإِذَا الرُّسُلُ اقْتَتَتْ (۱۱)

ئىچا كاتىك كە ئەستىرە كان تارىك بوون (۸) ۋە دەمىك كە ئاسمان لەت بوو
(۹) ۋە كاتىك كىۋە كان تەخت كران (۱۰) ۋە ساتىك كە كاتى محاكمە دانرا
بۇ يىغەمبەران (لە گەل ئوممەتە كاتيانا) (۱۱)

دېنەدى ، ئەۋرۈۋزەى كە ھەرچى گومان بى تىا نى بە ، ۋە خوا سوتىدى
لەسر ئەخوات بۇئەۋەى كە مەردوم بىدار بىكەتەۋە ، ۋە تىۋى بىگە يەننى
كە ھەموو كەسىك پۇۋزى بىرسىنەۋەى لەيشەۋەى بە ، ۋە كو ئەفەرموئى
(فاذا النجوم طمست) ئىچا كاتىك كە ئەستىرە كان تارىك بوون بەم پەنگە
لەبەر نەمانى ھىزى كىشىندە لە شوئىنى خۇيان ترازان ، ۋەك لە ئايە تىكى ترا
ئەفەرموئى ، ۋاذا الكواكب انترت / انفطار / ۲، (۱) (واذا السماء فرجت)
ۋە دەمىك كە ئاسمان لەت بوو ، ۋاتە دەستوروزو باۋى لای زوروزو
تىك چوو (واذا الجبال نسفت) ۋە كاتىك شاخە كان تەخت كران .

ئەمە خالى ئاسمان زەۋىيە لەو پۇۋزەدا ، بەلام خالى ئادەمىنى
ھەر مەپرسە ، ھەموو كەسىك لەۋرۈۋزەدا بە يىغەمبەرانەۋە سامى
لنى ئەنىشى ، ۋە ھەموو چاۋەچاۋى لى بىرسىنەۋە ئەكەن ، ۋە كو ئەفەرموئى
(واذا الرسل اقتت) كاتىك كە يىغەمبەران پۇۋزى محاكمەيان بۇ دانرا

(۱) ۋاتە كاتىك كە ئەستىرە كان ھەلۋەرىمىن .

لَا يَوْمَ اجْتَلْتُمْ (۱۲) لِيَوْمِ الْفَصْلِ (۱۳) وَمَا اَدْرَاكَ
مَا يَوْمُ الْفَصْلِ (۱۴)

بۇ چ پۈتۈم داخرا ؟ (۱۲) بۇ پۈتۈم بىر ياردان (۱۳) تۇ چووزاننى
پۈتۈم بىر ياردان چى يە ؟ (۱۴)

كە شەيدى تيا بدن لەسەر ئوممەتە كانيان ، نجا لەوكاتەدا ئەپتۇرى
(لاي يوم اجلت) بۇ چ پۈتۈم داخرا محاكمەي ئوممەتان ؟ وەلام
ئەدرىتەو كە ھەلگىرا (ليوم الفصل) بۇ پۈتۈم بىر ياردان لە ناوئەندى
بەندەگانا ، ئەو بىر يارەي كە ھەرچى ھەلۈە شاندىنەوە بىن لەدوايەوە نى يە ،
نجا لەورپۈتەدا پىغەبەران حازر ئەبن بۇئەوەي بەرپر سيارىي «مسئوليت»
لەسەر خۇيان لابهرن ، وە نشان بدن كە ئەمان پىويستانى خۇيانيان
بەجى ھىناوە ، وە بە ھەموو زبانتك قىمەيان كىر دووۈ لەگەل ئوممەتە
كانيانا ، وە ئەگەر درىغ و كۆتاهى بەك بىن لەمانەوە نى يە ، بەلكو كە
ئوممەتە كە يانەوە يە .

نجا بۇ نىشاندىنى سام و توندىي ئەورپۈتە ، فەرموى (وما ادراك
ما يوم الفصل) تۇ چووزاننى كە پۈتۈم بىر ياردان چى يە ؟

وَيَلِّمُ الْيَوْمَ الْكَذِبِينَ (۱۵) أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ
(۱۶)

وای بۆ بئی پروایان لەو پۆژەدا : (۱۵) ئایا پێشینیانمان لەناوێنەبرد (۱۶)

واتە زۆر سەیرە ، بئێ موبالاتیت بەو پۆژە ، وەکو تێی گە پشینییت و پێی پزگار بوونت بۆ دۆزی بێتەو وایە ، لە گەڵ ئەمیشە کە تێی نە گە پشینییت ، وە نزانیت چ پۆژیکی پەشە (ویل یومئذ للمکذبین) وای بۆ ئەو بئی پروایانە ی کە پۆژی دوایی بە درۆ ئەزانن ، واتە (۱) لەو پۆژە ی کە ئەم شانە ی تیا پرووتە دات تێ ئە گە ن لە ئەندازە ی گومرایی خۆتان و شایستە ی تان بۆ تۆ لە و سزا •

دوای ئەو ی کە بئی پروایانی ترساند بە پۆژی دوایی ، ئیجا ئە یان ترستی بۆ باسی لە ناوێر دتی بئی پروایانی پشینیانی زۆر کۆن ، ئە فەر موی (الم نهلك الاولین) ئایا گە لانی پشینیانمان لە ناوێنە برد وە ک گە لی «نوح» و «عَاد» و «هُود» بە هۆی بئی پروایانی یان بە پشە مە برانیان و بە

(۱) ئیشارە یە بۆ وە لامی « اذا النجوم طمست » کە استفادە ئە کری لە « ویل یومئذ للمکذبین » •

ثُمَّ نَسِيتُهُمُ الْآخِرِينَ ؟ (١٧) كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ (١٨)
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (١٩)

لە پاشا گەلانی دواى ئەوانمان وەك ئەوان لێ نەكرد ؟ (١٧) ھەروا ئەكەین
بە گوناھكاران (١٨) وای بۆ بێ پروایان لەو پۆژەدا ! (١٩)

سەرووشیان (ئەم) دواى ئەوەى كە ئەوانمان لەناوێرد (نسیتم الـاخیرین)
ئایا گەلانی تری دواى ئەوان لە بێ پروایان و فرمان نەبەرمانمان وەك ئەوانی
پیشوو لەناونەبەرد ، بەم پەنگە ئەمانیشمان وەك ئەوان لەناوێرد ، واتە
ئەگەر تۆمەش لەسەر بێ پروایى بێت ئەوە ئەى گەلى قورەیش وەك
ئەواتان لێ ئەكەین ، چونكە ئەمە دەستووڕو باویكى تێكرایى بە بۆ
ھەموو گەلك كە لە پێى راست لايدات ، وەكو ئەفەرموی (كذالك
نفعل بالمجرین) ئاوا ئەكەین بە گوناھكاران (وایل یومئذ للمكذبین)
وای بۆ ئەوانەى كە بەم دەستووڕە باوە پ ناكەن .

ئەم ئایەتى « وایل یومئذ للمكذبین » ەى دە جار ئەیلێتەو ەم
سوورەتەدا وەك سوورەى «الرحمان» كە لەدواى باسى ھەموو
بەھرە بەكەو ە ئەفەرموی (فبأى الآء ربكما تكذبان) ئەمە وەك ئەو ە وایە
كە یەك ك بە پیاویكى خۆى بلى : من چاكەم لەگەل نەكردیت زنىم بۆ
ھەتایت ؟ من چاكەم لەگەل نەكردیت خاڤووم بۆ كەیت ؟ من چاكەم
لەگەل نەكردیت دوكانم بۆ دانایت ؟ من چاكەم لەگەل نەكردیت فلان
شت و فلان شتم بۆ كردیت ؟ ووتەو ەى ئەم جۆرە نەقەرەتە ەم جۆرە
شونانەدا زۆر جوان و دلگیر ە .

الْمِ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ (۲۰) فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ
مَكِينٍ (۲۱) إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ؟ (۲۲) فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ
الْقَادِرُونَ (۲۳)

ئایا تېۋەمان دروست نە کرد لە ئاویکی بێ نرخی؟ (۲۰) ئنجا خستمانە
ئارامگاہینکی قایمەوہ (۲۱) تا ماوہیەکی زانراو؟ (۲۲) ئنجا ماوہمان بو
دانا، چاک ئەندازە گریکی (۲۳)

لەم سوورەتەشا دواى ھەموو بەھریەك یا ھەرەشەيەك ئەم ئەقەزاتە
نازە ئەكاتەوہ بە باسی سزاو لەناوچوون بو. ئەو بێ پروایانەى كە نرخی
بەھرە گەزەنن، یا گوێ بە سزا نادن بو داچلە گاندنیان.

لەدواى باسی قەرکردن و لەناوبردنی گەلانی ینشو، ئنجا باسی
دروست کردن و گیانکردن بەبەرا ئەکات ئەفەرموئى (الم نخلقکم من
مہین) ئایا تېۋەم دروست نە کردوہ بەم جوانی و پێکی و پێکی یە لە دۆبە
ئاویکی بێ نرخی (فجعلناہ فی قرار مکیں) ئنجا خستمانە ناو ئارامگاہینکی
نایمی بەھین کە مەلدانە (الی قدر معلوم) تا ماوہیەکی دیاریی کراو کە
۲۷۴ پۆزە - کە ئەكاتە نو مانگی پۆزیی - تا ۲۸۰ پۆز کە ئەكاتە
نە مانگی ھەرەبی، یا چل ھەفتە (فقدرننا) ئنجا ئەندازەمان بو دانا
(فعم القادرون) چاک ئەندازە دانەریکیں، واتە دواى مەترەبوونی
گیاندارى تووی (حیوان منوی) لەگەل گەرادا، وە ئارامگرتی لە
مەلدانان، ئیتر بەرە بەرە گەورەى ئەکەین ھەر ئەندامەى بەپێى خوی،

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (٢٤) أَلَمْ نَجْمَلِ الْأَرْضَ
كِفَاتًا (٢٥) أَحْيَاءً وَأَمْواتًا (٢٦)

وای بۆ بێ پروایان لەو پرۆژەدا (٢٤) ئایا تێمە زەویمیان نەگێراوە بە
کۆکەرەو (٢٥) بۆ زیندوووان و مردوووان ؟ (٢٦)

وە پلە بە پلە سەری ئەخەین و قوناغ بە قوناغ بێی ئەبرین و بەردە
بە پەردە پیشی ئەخەین تا کاتی خۆی ، وە لە هیچ پلە بە کە هەناسە بە
باش و پیش نابێ ، تا ئەبێ بە ئادەمی بە کێ رێک و بێک و دیتە جیهانەو ، کە
ئەمە گەورەبێ و دانایی و زانایی خوا نیشان ئەدات ، بەرەنگێک کە
بێ پروا بێی شایستەیی هەموو جۆرە سزاو زیانێکە ، وە کۆ ئەفەرموی
(وایل یومئذ للمکذبین) وای بۆ ئەوانەیی کە پروایان بە ئەندازیاری
خوا نییە .

ئەگەر بەوانای پیشووش پروا ناهێنن یا بەم نیشانە بە پروا بێن
کە ئەفەرموی (الم نجمل الارض کفاتا احیاء و امواتا) ئایا تێمە زەویمیان
نەگێراوە بە پراکێشەرو کۆکەرەو و زیندوووان و مردوووان لەناو خۆیا ،
واتە زیندوووی گرتوو بە کۆلەو و مردوووی گرتووە باوەش لەگۆرا ،
وە هەردوو لا بەم جۆرە ئەخەستەو .

عبدالقادری مغربی لە تەفسیرە کە یا ئەلی : لەدوای ئەوی کە
هیزی کێشندە دۆزبایەو ، وە زانرا کە زەویی بەهۆی ئەو هیزەو

وَجَمَلْنَا فِيهَا رَاسِي شَامِخَاتٍ ،

وہ گپرامان لەناویا شاخانی بەرزى لەنگەر داکوتاو ،

هەرچی لەسەر بشتی بێ لە ئادەمیی و گیان لەبەر و شتی تر ، پرای ئە کیشتی
بۆ لای خۆی ، وە ئەگەر ئەم هیزە کیشندەیه نەبوایه ، هەرچی
لەسەر بشتی زەویی بوو هەمووی ئەچوو بەحەوادا بەهۆی سووپانەوهی
بە گردی خۆی و بە گردی پۆژا - ئەم دەرکەوتنی هیزی کیشندەیه
دەری خست مانای ئەم ئایەتە کە چۆن زەویی گیان لەبەرمان پائە کیشتی بۆ
لای خۆی ، وە ئەم نووسینتی بە سنگی یەوه وەك دایك كە . نائ
ئەنووسینتی بەخۆیەوه .

هەر لە پێرەبانیی خوایه ئەم کێوانەیی کە چوون بەئاسمانا ، وە
پێوستە لەسەر مەردوم کە لێی ووردبینەوه ، وەکو ئەفەرمووی
(وجعلنا فیها رواسی شامخات) وە گپرامان لە زەویی دا کێوانی وا کە
سەرنکی پۆچوو بە زەویی دا وەك سنگ و سەرە کەمتری بەرزبۆتەوه
بەئاسمانا . بەسەری خوارەوهی زەویی توند ئەکاتەوه وەك گۆی
بزمارپێژ ، وە نایەلێ بەهۆی جۆش و خورۆشی ناوی لەیەك بەربیی و
شەقار شەقار بێی . بە سەرە بەرزە کەشی ئەم و هەوور پائە کیشتی ، وە لە
هەوو شوینیک زۆرتر باران و بەفری لەسەر ئەباری ، وە بەم هۆیەوه
چەم و پروبار و کانیی و کاریز لەداوینی شاخەوه زۆر ئەبێ ، کە زۆری
ئەوانەش مایەیی زۆری باخ و باخات و دارو درەخت و کشت و کال و
گژوگیاو لەوه پە ، هەر وولاتیک شاخ و داخی زۆر بێ ، بەفر و باران و

وَاسْقِنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا؟ (۲۷) وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (۲۸)

ۋە ئاۋى شىرىنمان يېنى تۇشىن ؟ (۲۷) ۋاى بۇ يېنى پرواىان لەپوژدەدا (۲۸)

ئاۋى شىرەنشى زۆر ئەبى ، ۋە ھەر ۋولائىك شاخى ئەبى ، يا كەبى
يېنى بەفرۋ بارانى كەم ئەبى . ھەر لەبەرتەمدىە كە لەدۋاى باسى كىۋى
بەرزەۋە فەرموۋى (ۋاسقناكم مائە فراتا) بەھۋى ئەۋ شاختەۋە ئاۋى
شىرىنمان يېنى تۇش كىردن ، بۆتەۋەى نىشان بەدات كە شاخى بەرز لە
ھەموۋ شوتىك غەمارى ئاۋە .

ھىندى لە زاناىانى سىروۋشى ئىدلىن : ئەم كىۋانە پەيدا بون بەھۋى
بوۋە لەرزەى بەھىزو لەت بوۋنى زەۋىۋ دەرجوۋنى ئەۋ كىانە
توۋاۋانەى كە لەئاۋ سىكيا بوۋن ، ۋانە ئەگەر ۋانە بوایە ، ۋە ئەم مادە
بەجۆش ۋ خروشانە ھەر لەئاۋزەۋىۋى دا بىمانايەتەۋە ، ئەم شاخانە پەيدا
ئە ئە بوۋن ، ئەۋ كىانە زەۋىش ھەمىشە لە جونبوش ۋ جۋولە جۋول
تە، كان خواردنا ئە بوۋ ، ۋە ئارام بۇ سەرزەۋىۋى ۋ دانىشتۋانى ئە ئەما (ۋىل
يۋمئذ للمكذبين) ۋاى بۇ ئەۋانەى كە پرواىان بەم مېھرە بانى يانەى خوا
نى يە ، ۋە سوپاس ناكەن .

لەدۋاى نىشانەدانى ئەم چەشمەندازانە ، ۋە لەدۋاى پىروۋنى چاۋو
تۋىۋ ۋ ھەست بەم باسانە ، تىجا كوتوپر ئەچتە سەر باسى پوژى
پىسىنەۋە سزا ، ۋە ئەبىبەن كەۋا فەرمان ئەدا بە گوناھباران كە مىلى

انْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكْذِبُونَ (۲۹) انْطَلِقُوا إِلَى
ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ (۳۰) لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ !
(۳۱)

(بىم بى پروا يانە ئەووترى) پروڭ بۆلای ئەو دۆزەخەى كە پروا تان
بى ئە ئە كەرد (۲۹) پروڭ بۆلای سىنەربىكى سى قوڭ (۳۰) ئە سىنەربىكى
قىنكەو ئە شىتەك لە گىرەى (دۆزەخ) كەم ئە كاتەو (۳۱)

پى بگىرڭ بۆ ئەو سزايەى كە لە جىهانانىان باوەر ئە ئە كەرد ، ئە فەرموئى
(انطلقوا الى ما كنتم به تكذبون) بىچن بۆلای سزايەك كە لە جىهانانىان
پروا ئە ئە كەرد ، كە ئەوئىش سزاي دۆزەخە ، بەلام ئەم جارە بە
وئىنەى كى تازەى واباسى ئە كات كە هئىشتا ئە بىستراو ، بە كاتەو بىيان
ئە فەرموئى (انطلقوا الى ظل ذي ثلاث شعب) پروڭ بۆلای سىنەربىك كە
لەدواى بەرزبوونەوئى ئە بى بە سى قوڭ هەروەك هەموو دوو كەلىسكى
زورى خەست كە بەرزبووئى ، ئە گەر با ئە بى ئە بى بە سى قوڭ
(لا ظليل) ئە سىنەربىكى قىنكە كە بت پارىزى لە گەرمى دۆزەخ
(ولا يغنى من اللهب) وە ئە شىتەك لە گىرەى دۆزەخ كەم ئە كاتەو .

هەموو تاگرىتەك بىزىسك ئە هاوئىزى گەورە يابچووك ، كاتى وا
هەمە ئەم بىزىسكانە بەرودوا پىز ئە بەستىن وەك قەتاز ، ئىچا لىرەدا
ئە شىبەى بىزىسكە گەورە كاتى دۆزەخ ئە كات بە كۆشك و ئە فەرموئى

إِنهَا تَرْمِي بِشَرِّ رِزِّ كَالْقَصْرِ (۳۲) كَأَنَّهُ جِمَالَةٌ صُفْرٌ (۳۳)
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ! (۳۴)

بەپراستىي دۆزەخ بىزىسكى ۋەك كۆشك ئەھاۋى (۳۲) (بەرودوا
ئەپۋن) ئەئىت كارۋانى حوشترى زەردن (۳۳) ۋاى بۇ بىپرواىان
لەپۋزەدا (۳۴)

(انھا ترمى بشرر كالقصر) دۆزەخ بىزىسكى گەۋرە ئەھاۋىزى
ۋەك كۆشك ، ۋە تەشپىھى پىزە بىزىسكە بچوۋكە كانىش ئەكات بە
كارۋانى حوشتر لە زەردىي ۋىەك لەدۋاى بەكىدا ، ئەفەرمۋى (كائە
جمالة صفر) گۋيا ئەئىت كارۋانى حوشترى زەردن ، ۋاتە بىزىسكى
ۋاتان تى ئەگرى كە ھىندىكىان بەقەد خانوۋىەك ۋ ھىندىكىان بەقەد
حوشترىك ئەبى ، ۋە بەك لەدۋاى بەك پروۋتان تى ئەكەن ۋەك كارۋانىك
كە پروۋبەپروۋتان بىت (وىل يومئذ للمكذبين) ۋاى بۇ بىپرواىان
لەپۋزەدا .

ئەبومسلىمى ئىسفەھانى ئەلچى : ئەگونجى مەبەست لەم سى قولى
سىبەرە ، ئەۋ سى سىفەتەى بى كە لەدۋاۋە فەرمۋى كە ئەمانەن :-

۱ - لا بظليل .

۲ - ولا يفتنى من اللهب .

۳ - انھا ترمى بشرر كالقصر .

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ (۳۵) وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَدِرُونَ (۳۶)
وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (۳۷) هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ،
جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ (۳۸) فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا (۳۹)

ئەمەردۆ پۈۋزىكە (بى پروايدان) ناتوانن قەسە تيا بىكەن (۳۵) وە پى نادىن
كە پروايدان بېتەنەو (۳۶) واى بو بى پروايدان لە پۈۋزەدا (۳۷) ئەمەردۆ
پۈۋزى بى ياردانە ، تىو و پىشمانانمان كۆكردۆتەو (۳۸) ئىجائە گەر
چارە بەك شك ئەبەن چارى خۆتان بىكەن (۳۹)

بە پاستى خەم و خەفەت و ئازار و سزاي ئە پۈۋزە زباني بى پروايدان
ئە بەستى ، وە كۆ ئەفەرموى (هذا يوم لا ينطقون) ئەمەردۆ پۈۋزىكە كە
بى پروايدان ناتوانن قەسە بەكى تيا بىكەن كە كەلكيان بگرى (ولا يؤذن
لهم فيعتدرون) وە پى نادىن كە پروايدان بېتەنەو (ويل يومئذ
للمكذبين) واى بو بى پروايدان لە پۈۋزەدا .

(هذا يوم الفصل) ئەمەردۆ پۈۋزى بى ياردانە ، بى يارىكى وا كە
نە تكاي تيايو نە هەلۈە شانەو (جمعناكم والاولين) تىو و پىشمانانمان
كۆكردەو تا بى يارى خۆمان بەدەين بەسەرتانا (فان كان لكم كيد
فكيدون) ئىجائە گەر فرؤفئلك شك ئەبەن بو پزگار كرىنى خۆتان
بىكەن ، وە ئەگەر دەسەلاتىكان هەبە بە كارى بىن ، واتە لەم پۈۋزەدا
نە فرؤفئل بە كارى و نە دەسەلات ، وە هەموو بى پروايدان شايستەى

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ! (٤٠) إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي ضَلَالٍ
وَعُيُونٍ (٤١) وَقَوَائِمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ (٤٢) كَلُوا وَاشْرَبُوا
مَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (٤٣)

وای بو بی پروایان له و پوژدها (٤٠) بی گومان پاریز گاران له سیهرو
(قهراغی) سرچاوه های زوران (٤١) وه لهناو میوه های کدان که
ناره زووی نه کن (٤٢) بخون و بخونه وه نوشتان بی بهوی نهوی که
نهان کرد (٤٣)

هموو سزاو دهردی سهری به که ، وه کو نه فرموی (ویل یومئذ
للمکذبین) وای بو بی پروایان له و پوژدها .

له دوی باسی توله و سزای بی پروایان له پوزی دوی دا ، تنجا
باسی خوشیی و باداشی چاکان نه کات له بههشتا ، نه فرموی (ان المنفین
فی ضلال و عیون) پاریز گاران له زیر سیهری باختمی بههشت و قهراغی
کاتی و کاریزو سرچاوهی پاک و پرووناک و ساردو ساز گاران (وفواکه مما
یشتهون) وه لهناو هموو جوړه میوه به کان له وانهی که خویان هنزی
لی نه کن و ناره زووی نه کن ، وه بی یان نه ووتری له بههشتا (کلوا
واشربوا منیئا بما کتم عملون) بخون و بخونه وه لهوی که ناره زووی
نه کن ، به نوشی گیاتان بی بهوی نه و کرده و جوانانهی نهان کرد له
جهانا .

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (٤٤) وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ! (٤٥) كُلُّوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ
مُجْرِمُونَ (٤٦)

تیمە ئاوا پاداشی چاکان ئەدەینەو (٤٤) وای بو بێ پروایان لەو رۆژەدا
(٤٥) (ئەی بێ پروایینە) بخۆن و بەهرەمەند بین ،او یەکی کەم (لە
جیهانا) بە راستیی تۆه گوناھبارن (٤٦)

مەبەس لەم فەرماندانە بە خواردن و خواردنەو ، فەرمانە بە هەموو
جۆرە خۆشیی و پابواردتیک ، وەک لە سوورەیی حاققەدا •
(انا كذلك نجزي المحسنين) تیمە ئاوا پاداشی چاکان ئەدەینەو
(ويل يومئذ للمكذبين) وای بو ئەو بێ پروایانەیی کە پروانا کەن بەم
مژدە خۆشانەیی کە خوا ئەیدا بە چاکان •

لەباش باسی چاکان و نازو بەهرەیان لە بەهشتا ، تنجنا گوتو پەر
بائەداتەو سەر بێ پروایانی جیهان و بێ یان ئەفەرموی تۆمش لە جیهانا
(كلوا وتمتعوا قليلا) بخۆن و بەهرەمەند بین چەند پرۆژیکیی کەم تا
نەمرن و بە تۆلەیی باشە پرۆژی خۆتان ئەگەن (انکم مجرمون) چونکە

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (٤٧) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ (٤٨) وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ !
(٤٩)

واى بۇ بىر پروايان لەو پۆژەدا (٤٧) وە كاتىك بىر يان بووتروى : (له خوا
بترسن و) سەرى بۇ دابنەوتىن سەردانانەوتىن (٤٨) واى بۇ بىر پروايان
لەو پۆژەدا (٤٩)

بەپراستىي تىبەو گوناھبارن (ويل يومئذ للمكذبين) واى بۇ ئەو
بىر پروايانەى كە بۇ چەند پۆژىكى كەم دەست لە خۆشى يەكى
هەتاھەتايى ھەل ئەگرن ، وە برۆا ناكەن بەو ھەرەشانەى كە خوا لى يان
ئەكات .

ئەو بىر پروايانە سەرەپاى بىر پروايى يەكەيان ، بە دەعيە و فيزيشن
لەگەل خوادا ، وە كو ئەفەرموى (واذا قيل لهم اركعوا) كاتىك كە بىر يان
بووتروى لە خوا بترسن و دەست لەم سەر كىشى يە ھەلگرن (لا يركعون)
ناترسن و دەستى لى ھەلناگرن ، وە سەر بۇ سرووشى ئاسمايى و
فەرموودەى خوا دانانەوتىن و برۆاى بىر ناكەن (ويل يومئذ للمكذبين)
واى بۇ بىر پروايان لەو پۆژەدا .

ئىجا ئەم بىر پروايانە ئەگەر برۆا بەم قورئانە ئەكەن كە سە
سرووش لە بارەگای خواوہ دىتە خواوہ وە بۆسەر دل و زبانی يىغەمبەرى

فَبَأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ؟! (۵۰)

(ئەگەر ئەوان بېرە بە قورئان نەكەن) ئىتىر بە چ فەرمودە بەكى تر بېرە
ئەھىتىن دواى قورئان ؟ (۵۰)

ئىسلام (فَبَأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ) ئىتىر بە چ فەرمودە بەكى تر بېرە
ئەھىتىن ؟ واتە ھىچ نامە بەكى ئاسمانى ناگا بە قورئان ، ئىجا ئەگەر ئەوان
بېرە بە قورئان نەكەن ئىتىر بېرە بە چى ئەكەن !!؟ .

بە يارمەتتى خواى مېھرەبان تەفسىرى جزمى تباركم تەواو
گورد لە پۆزى ۱۷/۶/۱۳۸۵ھ بە رېگھوتى ۱۲/۱۰/۱۹۶۵م

تکایه پیش خویندنهوه نهم هه‌لانه چاک بکه

لاپه‌ره	دیر	هه‌له	راسته‌که‌ی
۹	۳	الْبَصْرُ	الْبَصْرُ
۱۷	۲	الْخَيْرُ	الْخَيْرُ
۱۷	۹	دَلِيسْتَانَا	دَلِيسْتَانَا
۲۲	۱	ان	ان
۳۴	۳	کۆی و چاوو پێ‌داوون	کۆی و چاوو داتی پێ‌داوون
۴۸	۱۱	هه‌زارو چوارسه‌د سا‌له	هه‌زارو پینج‌سه‌د سا‌له
۵۸	۱	لَيْسَرُ مَهْنَا	لَيْسَرُ مَهْنَا
۵۸	۵	به‌سه‌ر باخه‌دا	به‌سه‌ر باخه‌که‌دا
۶۱	۹	هه‌مووی به‌گه‌ره که‌وتبووه	هه‌مووی به‌گه‌ره که‌وتبووه
۶۲	۳	خوای ئیسه‌خۆمان سته‌مکار بووین	خوای ئیسه‌دووره له سته‌م ئیسه‌خۆمان
			بووین
۶۳	۱	انا الی ربِّنا	انا الی ربِّنا
۶۴	۲۰	هیندی‌جار کالته‌وه	هیندی‌جار به‌کالته‌وه
۶۵	۱	(۴۳)	(۳۴)
۷۰	۱۶	گیانه‌لاوه	گیانه‌لاوه‌وه
۷۱	۱۷	ده‌ستووری	ده‌ستوورو
۷۲	۱	سَنَسْتَدْرِجُهُمْ	سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
۷۴	۲	فه‌رمایی	فه‌رمانی
۸۵	۱۵	دارخوارمای	دارخورمای
۸۵	۱۶	۲	۱
۸۶	۱۷	خنکانو	خنکان
۸۷	۱	انا لما طغى الماءُ	انا لما طغى الماءُ
۹۳	۱	«جسم و حجیم»	«جسم و حجیم»
۹۹	۱۸	ان	«ان
۱۰۴	۱	فلا أقسمُ	فلا أقسمُ

لاپهړه	دیز	هغه	راسته‌گه‌ی
۱۰۴	۲	یه‌وانه‌ی	به‌وانه‌ی
۱۰۵	۱۸	نه‌وه‌تی	نه‌وه‌تی
۱۰۸	۳	لن‌نه‌سه‌د	لن‌نه‌سه‌ند
۱۱۲	۱	مکذ‌بین	مکذ‌بین
۱۱۵	۴	نهی‌به‌بۆ‌بروایان	نهی‌به‌بۆ‌بن‌بروایان
۱۱۵	۱۰	له‌و‌بئی‌بروایه	له‌و‌بئی‌بروایه
۱۱۸	۱۷	که‌س‌له‌که‌سی	که‌س‌له‌که‌سی
۱۲۸	۵	خان‌هی‌خوایان	خان‌هی‌خوایان‌بکه‌ن
۱۳۰	۱۱	ئو‌گه‌له‌له‌هموو	ئو‌گه‌له‌له‌هموو
۱۳۸	۱۰	وه‌تا‌حالی‌بین‌که	وه‌تا‌تی‌بگات‌که
۱۴۹	۷	«زه‌وی»	«زه‌وی»
۱۵۹	۴	له‌پیش‌لافاوه‌که‌وه	۱ - له‌پیش‌لافاوه‌که‌وه
۱۶۳	۱۱	هیندی‌کیان‌له‌ئاو‌نه‌زبین	هیندی‌کیان‌له‌ئاوا‌نه‌زبین
۱۶۶	۶	چه‌ند‌که‌سیک‌جنۆ‌که	چه‌ند‌که‌سیک‌له‌جنۆ‌که
۱۶۷	۳	سه‌یرمان‌بیت	سه‌یرمان‌بیست
۱۷۰	۲۸	م‌ردوم‌ته‌واویی	م‌ردوم‌به‌ته‌واویی
۱۷۲	۱۹	(فوجدناها‌ملئت	(فوجدناها‌ملئت
۱۷۵	۱	نقعد	نقعد
۱۷۵	۴	نه‌ستیره‌نه‌بیینی	نه‌ستیره‌نه‌بیینی
۱۸۱	۲	فمن‌یؤمن‌بربه‌وانا‌منسا المسلمون	فمن‌یؤمن‌بربه‌فلا‌یخاف بخسا‌ولا‌رهقا
۱۸۱	۳	ومن‌القاسطون . فمن‌اسلم	وانا‌منا‌المسلمون‌ومن‌القاسطون
۱۸۶	۱۱	(کادوا)	(کادوا)
۱۹۰	۴	که‌به‌لین	که‌به‌لین
۱۹۷	۱۳	نه‌ویستا‌تا	نه‌ویستان‌تا
۱۹۷	۱۴	(طه ، ما‌انزلنا‌علیک	«طه ، ما‌انزلنا‌علیک ،
۲۰۱	۱۰	به‌ه‌لستی	به‌ره‌لستی
۲۰۴	۲	فیرئون	فیرعون
۲۰۵	۱۱	(وکان‌وعده‌مفعولا)	(کان‌وعده‌مفعولا)

لاڀهريه	ديري	مهله	راسته گهي
۲۰۸	۱۱	(فقر و او ما تيسر)	(فقر و او ما تيسر)
۲۰۹	۱۱	به رزبوونه و نه يان	به رزبوونه و نه يان و
۲۱۸	۲	و شت مه به خشه و	و شت مه به خشه و
۲۲۱	۴	(زوري) يان و	(زوري) يان و
۲۲۷	۱۸	فريشته ي	فريشته ي
۲۲۸	۱۷	نه بينين	نه بينين
۲۳۴	۲۰	يا پاش نه کوي	يا پاش نه کوي
۲۴۴	۱۷	به ته ما مه به ،	به ته ما مه به ،
			وه لام نه دري ته وه له
			باره گاي خواوه نه فهرموي
			(کلا) ده رچوون ني و
			به ته ما مه به
۲۵۵	۱۷	(ايحسب الانسان)	(ايحسب الانسان)
۲۵۸	۱۶	هينا و به تله	هينا و به تله
۲۶۵	۱۸	ته ناسراون	ته ناسراون
۲۶۸	۱۴	نا بينين	نا بينين
۲۷۲	۱۶	کورسي خشلي	کورسي و خشلي
۲۸۷	۹	نازانين	نازانين
۲۸۸	۹	بي پروا	بي پروا

سهرچاوه گاني ته فسيري خال

- ۱ - ته فسيري منار هي سيد رشيد رهزا .
- ۲ - ته فسيري شيخ محمد عبده (خوا لني خوش بين) .
- ۳ - ته فسيري سيد قطب .
- ۴ - ته فسيري شيخ احملي مراغي .
- ۵ - ته فسيري جمال الدين قاسمي .
- ۶ - ته فسيري محمد عزة دروزه .
- ۷ - ته فسيري قرآني پيروژ نووسيني (محمود محمد حمزه ، حسن علوان ، محمد احمد براتق) .
- ۸ - ته فسيري عبدالقادر مغربي .
- ۹ - ته فسيري احمد مظهر العظمة .
- ۱۰ - گوڤاري نورالاسلامي جامع الازهر .

ناوهرۆکی جزمی تبارک

بابەت

لاپەرە

٣	سوورەى (ملك) .
٦٦	باسى ھەوتەوانەى گەرۆك .
٧	پۆژو مانك له ھەوتەوانەى گەرۆك نيين .
٨	عطار دو زەرە بەر ھەوتەوانە ناكەوون ھەرۆك زەوى بەرناكەوئ
٨	دوورى ئەستىرە گەرۆكەكان له پۆژەوہ .
١١	مەبەس له بوونى ئەستىرە بە رەجمى شەيتان .
١٩	ھەر گەلى زىندوو بەھرە له زەوىوزار وەرئەگرتى .
٢٠	مەبەس له پامبى و سەرنەرمبى زەوى بۆ ئادەمبى .
٢٤	مەبەس له بوونى خوا له ئاسمان .
٢٤	ھىندى جار قورئان بە پى پى بىر و باوہ پىكى بەتال قسە لەگەل يەكئىك يا چەند كەسئىك ئەكات ، بەلام لە پاشا لە لاىەكى ترەوہ ئەو بىر و باوہرە بەتالە راست ئەكاتەوہ .
٢٥	بوومەلەرزە و شتى تىر و ھەرچەند لە ھىزانى سروشتيين ، بەلام خوا سزای گەلى خرابى پى ئەدا .
٢٦	داستانى منصورى عباسى و عبداللەى مامى .
٢٨	زەبوونى ئادەمبى بەرانبەر بە ھىزى سروشتى .
٣٠	ھەرفىنى فرۆكە لە فرىنى بالئەندە سەير تر نى يە .
٤١	سوورەى (قەلەم) .
٤١	باسى يەكەم سرووش كە بۆ پىغەمبەر ھاتوہ .
٤٢	فەلسەفەى سوئىندخواردنى خوا بە ھىندى شت .
٤٦	فەلسەفەى سوئىندخواردنى خوا بە قەلەم و مەرەكەبو نووسيين .
٥٣	سەرۆكى گەل نابى دەست لە مافى گەلەكەى ھەلگرتى بەرانبەر بە ھىچ شتئىك .
٥٧	باسى خاوہن باخەكە .
٧٤	داستانى يونس پىغەمبەر .
٧٩	قورئان لە سئى سالى يەكەما لە مەككە اعلانى كردوہ كە قورئان نامە يەكەى جىھانى يە ، نەك لە مەدینە اعلانى كردوہ دواى چەند سالىك ، وەك ھىندى پۆژھەلات شناس (مستشرق) ئەلئىن .
٨١	سوورەى (حاقة) .
٨٣	خىلى عادو ئمود

باسی صالح پیغمبهر	۸۲
برجی پییریزن	۸۵
مه بهس له فووگردن به که په نادا	۸۸
مه بهس له عهرشی خوا	۹۲
مه بهسانی رۆزی دواپی ووتەیان بو دانه تراوه	۹۳
هه رچی گوفتارو کرداری نهینی هه به هه موی دینه روو له	۹۴
رۆزی دواپی دا	۹۵
مه بهس له نامه وەرگرتن به دهستی راست یا چپ یا له پشته وه	۹۵
فرمان دان به خواردن و خواردنه وه له به هه شتا ، مه بهس هه ر خواردن خواردنه وه نی به ، به لکو مه بهس هه موی جوړه خوښی و پابواردنیکه	۹۷
رۆر ژماره له قورثانا خوښی مه بهس نی به ، به لکو هه ر بریتی به له زۆری	۹۹
فرماندانی قورثان به ریک خستنی کومه لانی چاک (جمعياتی خیری)	۱۰۱
مه بهس له (لا اقسام)	۱۰۴
باسی پیغمبهریتی (بوژه) و (کنفوشیوس) و (زه زده شت)	۱۰۸
پیغمبهریتی پیغمبهری ئیسلام	۱۰۹
بیرو باوهری تۆماس کارلایل ده رباره ی ئاینی ئیسلام	۱۱۰
سووره ی (معارج)	۱۱۴
ئیسلام کومه لانی پاک و ته میزو ناوچه وان به رزی ئاشکرای نه وی	۱۲۶
باسی به نده و به نده نی	۱۲۷
باسی گه واهینی (شهادة)	۱۳۰
سووره ی (نوح)	۱۳۷
نوح به که مین پیغمبهره له ئاده می دا	۱۳۷
چون پرواهتیان نه بن به موی زۆری دارایی و باخا شو منال	۱۴۶
چار معجزه ی زۆر گوره له دوو ئایه تی یجووگا	۱۵۰
ئاینی صابنی	۱۵۵
باسی لافاوی نوح	۱۵۸
سووره ی (جن)	۱۶۲
بایستی گرنک له بابته جنت که وه	۱۶۲
باسی جووکی و ساخته چی و نوشته و دیو به تدا	۱۷۱

لەم تەفسیرەدا

هەموو لاپەڕە بەك چەندەى قورئان بەربگەوى ، ئەوە نە
نەسەرى لاپەڕە كەووە نوسراوە ، ئنجا خەتێك كێشراوە ، وە
وەرگێراو « تەرجەمە » كەى لە ژێرا نوسراوە ، دواى ئەو
خەتێكى تر كێشراوە و تەفسیرە كەى نوسراوە .

هەموو ئایەتێك سەرەتایە كى وای بۆ نوسراوە كە مەبەس
لە ئایەتە كە روون بكاتەو ، بە جۆرتى وا كە هەموو خۆتێندە واریك
تێبگات كە چى ئەفەرموى ، وە پەيوەستى چى بە لەگەل ئایەتى
پیشوو دا .

لە هەموو جوانتر ئەو بە كە تەفسیرە كە لەگەل قورئانە كە دا
جۆش دراوە ، هەر وەك تەفسیرە كە خۆى لەگەل خۆیا جۆش دراوە ،
لەگەل ئەمیشە كە بە كوردى بە كى پەتە پەوانى وا نوسراوە كە
هەموو كەسێك تێى بگات .

جا كە وابوو ئەى كوردى مەرد تەفسیری قورئانە پیرۆزە كە ت
بەووردی بخۆتێنەو و دلى بۆ بگەرەو ، وە تا تەفسیری ئەم
جزمە ئەخۆتێنەو - خوا یار بێ - جزمى تێرت بۆ لە چاپ ئەدرى ،
وە جزم بە جزم پیشكەشت ئەكرى .

لە كۆتییخانی نیشتمانی بەغداددا

ژمارە (٦٤٠) ی سالی ١٩٨٦ ی دراووە

٤٠٠٠ هەزار دانە لەم كۆتیبە چاپكراوە

نرخسەر